

ปก.pdf

1) กิตติกรรมประกาศ (08-61).pdf

2) สรุปผู้บริหาร (08-61).pdf

3) บทคัดย่อ (8-61).pdf

4) สารบัญเนื้อหา.pdf

5) สารบัญตาราง.pdf

6) สารบัญภาพ.pdf

7) แผนงาน บทที่ 1 (8-61).pdf

8) แผนงานบทที่ 2 (8-61).pdf

9) แผนงานบทที่ 3 (8-61).pdf

10) แผนงานบทที่ 4-1 (8-61).pdf

11) แผนงานบทที่ 4-2 (8-61).pdf

12) แผนงานบทที่ 4-3 (8-61).pdf

13) แผนงานบทที่ 5 (8-61).pdf

14) แผนงานอ้างอิง (8-61).pdf

15) ภาคผนวก 1 (คู่มือลงรหัส).pdf

16) ภาคผนวก 2 (ผลกระทบของโครงการปี 59).pdf

รายงานฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและบริการปี 2559

Monitoring, Evaluating and Furthering the Commercial Usage of
Tourism and Hospitality Industry Research Projects in 2016

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ และคณะ

สิงหาคม 2561

สัญญาเลขที่ RDG5950130

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและบริการปี 2559

คณะวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

อาจารย์ ฉัตรฉวี คงดี

ผู้อำนวยการแผนงาน
และหัวหน้าโครงการ
ย่อยที่ 1

หัวหน้าโครงการย่อยที่ 2

สังกัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยเนชั่น

สนับสนุนโดยสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

กิตติกรรมประกาศ

คณะวิจัยขอขอบพระคุณ ดร.จันทรีวิภา ธนะโสภณ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่กรุณาชี้แนะ ให้ข้อมูล ให้คำปรึกษา และช่วยแก้ไขปัญหา กระทั่งแผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2559 สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์เป็นที่เรียบร้อย พร้อมกันนี้คณะวิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาวดี โพธิยะราช ผู้อำนวยการฝ่ายการวิจัยมุ่งเป้า คุณศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล คุณสุประภา โมฬีรัตนานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทฤษฎี ภัทรติลก ที่กรุณาแนะนำให้งานวิจัยครบถ้วนสมบูรณ์ และมีคุณภาพ

ขอขอบคุณบุคลากรของ สปว.สกว. ที่ให้การสนับสนุนข้อมูล รวมถึงการอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งคณะวิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งในความกรุณาของทุกท่านที่กล่าวมาเบื้องต้น ทั้งนี้แผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์ฯ ไม่อาจสำเร็จได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากทุกท่าน คณะวิจัยจึงขอขอบพระคุณและขอบคุณอย่างมาก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

อาจารย์ ฉัตรฉวี คงดี

คณะวิจัยแผนงานการติดตามประเมินผลและ
การผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

บทสรุปผู้บริหาร

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ก่อให้เกิดการจ้างงาน กว้างขวางหลายอาชีพ สร้างรายได้กระจายสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นทั่วประเทศ ทั้งยังสามารถนำเงินตรา เข้าสู่ประเทศได้มูลค่ามากกว่าล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ข้อตกลงประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) จะมีผลอย่างเป็นทางการ การขยายและการบูรณาการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน ย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ดังนั้นไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และเตรียมความพร้อม เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเข้มแข็ง และยั่งยืนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และ แก้ปัญหา ตระหนักดีถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตอันใกล้ทั้ง วช. ร่วมกับ สกว. จึงจัดสรรงบประมาณให้นักวิจัยศึกษาค้นคว้า และหาคำตอบด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และสนับสนุนต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาทั้งการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาทุนมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ควรประกอบด้วยกลไก 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ หรือผู้นำผลผลิตงานวิจัยไป ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการประสพ หรือสามารถนำผลผลิตงานวิจัยไปใช้พัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง 2) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนสามารถดำเนินการวิจัยได้บรรลุเป้าหมายตามกำหนด และได้ผล ผลิตตามที่คาดหวัง และ 3) การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในปี 2559 ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการติดตามประเมินผลและผลักดันการใช้ ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ส่วน **ส่วนที่ 1** แผนงานดำเนินการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณ สนับสนุนปี 2555 - 2559 ในเชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต เชิงยุทธศาสตร์ และกรอบการวิจัย เพื่อการจัดสร งบประมาณการวิจัยในปีต่อไป **ส่วนที่ 2** โครงการย่อยที่ 1 ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 เพื่อการติดตามและประเมินผล อีกทั้งให้ข้อเสนอแนะ การดำเนินงานวิจัยให้สัมฤทธิ์ผลตลอดจนการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงาน

ประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.สกว.) รวมถึงสามารถช่วยผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้รวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ **ส่วนที่ 3** โครงการย่อยที่ 2 ผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลักดันผลผลิตโครงการวิจัยที่ได้ เส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีศักยภาพสามารถนำสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้มุ่งหวังให้ผลผลิตแผนงานและโครงการย่อยเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในอนาคต และมุ่งหวังให้ได้ผลผลิตงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการตามกำหนดทุกแผนงาน รวมทั้งผลผลิตวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม สร้างรายได้เพื่อพัฒนาให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนระหว่างปี 2555 – 2559 ตามยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

1.2.2 เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

1.2.3 เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558 - 2559

1.3 ขอบเขตการวิจัย

แผนงานวิจัยฯ ครอบคลุม 2 โครงการย่อย ได้แก่ โครงการย่อย 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 และโครงการย่อย 2 การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ทั้งนี้ในส่วนของขอบเขตการวิจัยของแผนงานนั้น มีดังนี้

1.3.1 **ขอบเขตด้านเนื้อหา ครอบคลุมการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ** ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2559 โดยจำแนกการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ เชิงพื้นที่ และเชิงผลผลิตเท่านั้น

1.3.2 **ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ** ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2559 จำนวน 152 โครงการ ประกอบด้วยแผนงาน และโครงการเดี่ยวที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดย ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 24 แผนงาน 5 โครงการเดี่ยว ปี 2557 จำนวน 30 แผนงาน 1 โครงการเดี่ยว ปี 2558 จำนวน 19 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว และปี 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว

1.3.3 **ขอบเขตด้านเวลาระยะการทำวิจัย** จำนวน 12 เดือน ระหว่าง 1 มิถุนายน 2559 ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2560

ในส่วนของขอบเขตแผนงานย่อยที่ 1 ขอบเขตการวิจัยจะเป็นการวิจัยเชิงบูรณาการระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2559 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการแผนงาน และหัวหน้าโครงการวิจัยให้ข้อมูลด้านโครงการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสานงาน และบุคลากรสำนัก ประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้ข้อมูลด้านการประเมินผล

ในส่วนของขอบเขตแผนงานย่อยที่ 2 จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลผลิตการ วิจัยของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2558 - 2559 เพื่อนำไปสู่อ การผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ แผนงานวิจัย โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2558 - 2559 ที่ได้รับการคัดเลือก นอกเหนือจากนี้ ยังได้ทำการคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปี พ.ศ. 2559 ที่มีศักยภาพเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ แผนงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2559

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในส่วนของการดำเนินการวิจัยของแผนงานฯ จะแบ่งการศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ 1) การ ดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับ งบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 - 2559 2) ศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และ 3) สรุปภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะของการวิจัยที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

นอกจากนั้น แผนงานยังได้ร่วมกับโครงการย่อยที่ 1 ในการดำเนินการติดตามและ ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ถือเป็นภารกิจหนึ่งของแผนงาน อยู่ในโครงการย่อยที่ 1 ซึ่งได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการสังเคราะห์งานวิจัย โดยคณะผู้วิจัยซึ่ง ประกอบด้วยหัวหน้าแผนงาน และนักวิจัย คือ หัวหน้าโครงการย่อยที่ 1 ได้ร่วมติดตามและประเมินผล โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 รวมถึงการดำเนินการติดตามและ ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 ผ่านการวิเคราะห์และ สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นเพื่อหาข้อสรุป และร่วมกับโครงการย่อยที่ 2 คัดเลือก โครงการวิจัยที่มีความโดดเด่นเพื่อเป็นต้นแบบของโครงการวิจัยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงผลักดันไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป อันจะเป็นการผลักดันต่อยอดผลผลิตจาก การวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริงซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1.4.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยของแผนงานเป็นการวิจัยแบบบูรณาการ ครอบคลุมการวิจัยเชิงปริมาณและเชิง คุณภาพ

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมตามกิจกรรมการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 โดยกำหนดกลุ่มประชากร คือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2559 จำนวน 152 โครงการ ประกอบด้วย แผนงานและโครงการเดี่ยว ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 24 แผนงาน 5 โครงการเดี่ยว ปี 2557 จำนวน 30 แผนงาน 1 โครงการเดี่ยว ปี 2558 จำนวน 19 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว และปี 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว

2) การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 กำหนดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ประกอบด้วย

(1) ผู้อำนวยการแผนงานวิจัยและหัวหน้าโครงการย่อยในงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนปี 2559 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) แต่งตั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินแผนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนปี 2559

3) การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ

(1) งานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 – 2559

(2) การคัดเลือกผลการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยคัดเลือกจากแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

1.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 ซึ่งเป็นการวิจัยที่ใช้กระบวนการวิเคราะห์เอกสาร แล้วนำมาบันทึกลงบนแบบบันทึกข้อมูลเชิงปริมาณที่มีลักษณะเป็นไฟล์คอมพิวเตอร์ของโปรแกรมสำเร็จรูปที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ร่วมกับคู่มือลงรหัสในการบันทึกข้อมูล และทำการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559)

2) แบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงคุณภาพผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559

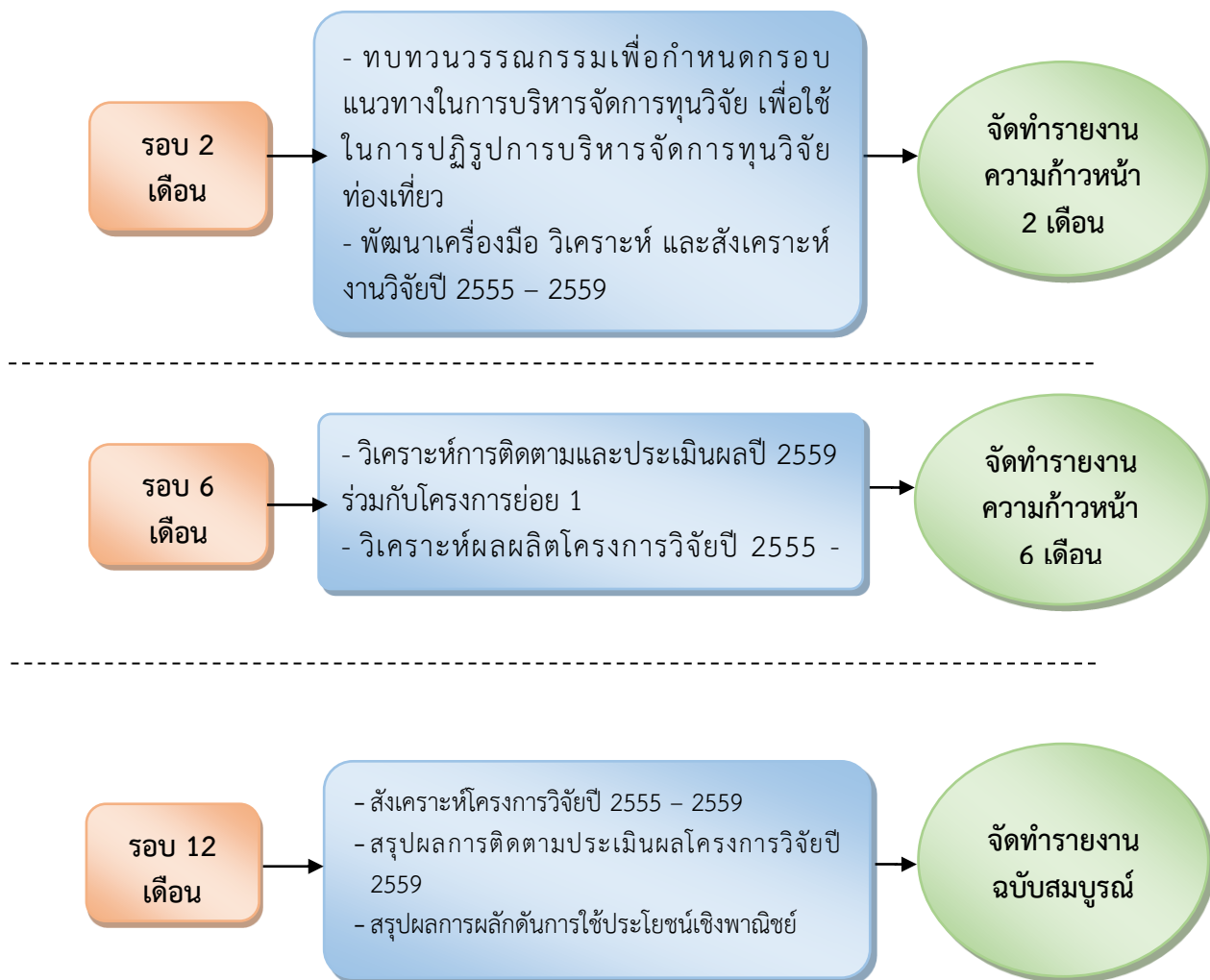
(1) เครื่องมือติดตามและประเมินผลปี 2559 ร่วมกับโครงการย่อย 1

(2) แบบบันทึกรายการประชุมกลุ่มเพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ร่วมกับโครงการย่อย 1

(3) เครื่องมือการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ร่วมกับโครงการย่อย 2

1.4.4 การดำเนินการวิจัย

ในขั้นตอนของการวิจัยในส่วนของแผนงานนั้น คณะผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการ รายละเอียด ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การดำเนินการวิจัยจำแนกตามระยะเวลา

1.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฯลฯ
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. สรุปผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินการวิจัยของแผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จะสรุปผลแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ประการ ดังนี้

2.1 สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี พ.ศ. 2555 – 2559 จำนวนรวม 152 โครงการ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนากการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) ในประเด็น “ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว” และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559) “ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว” มากที่สุด และส่วนใหญ่มุ่งพัฒนากการท่องเที่ยวในเขตพัฒนากการท่องเที่ยว “อารยธรรมล้านนา” นั่นคือ ภูมิภาคที่มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ “ภาคเหนือ” เมื่อพิจารณารูปแบบการท่องเที่ยวยพบว่า แผนงานวิจัยมีการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มากที่สุด และผลผลิตจากแผนงานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในรูปของยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทางในการพัฒนา และได้รับองค์ความรู้เพื่อ “เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยไทย”

นอกจากสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 ในภาพรวมแล้วคณะผู้วิจัยจะสรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยรายประเด็น และรายปีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย

ภูมิภาค	ประเด็นพิจารณา		
	รูปแบบของการท่องเที่ยว	ผลผลิตของแผนงานวิจัย	องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย
ภาคเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์/การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ / ภาคตะวันตก / ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคใต้	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

2.2 ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

ซึ่งมุ่งติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยศึกษาจากประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการแผนงานและหัวหน้าโครงการย่อยให้ข้อมูลการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิให้ผลประเมิน 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แบบสำรวจ แบบติดตาม และแบบประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สนับสนุนทุนวิจัยปี 2559 จำนวน 31 แผนงาน งบประมาณรวมทั้งสิ้น 84,793,400 บาท ได้ผลสัมฤทธิ์ 6 ประการ ได้แก่ 1) เกิดผลเชิงบวกในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม 2) ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 ด้าน ประกอบด้วย การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์ และผู้ประกอบการ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และการใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว 3) ได้ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นมาก 2 แผนงาน และผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่น 5 แผนงาน 4) ปี 2555 - 2559 พบนักวิจัยดีเด่นมาก 8 คณะ นักวิจัยดีเด่น 35 คณะ 6) ผลการวิจัยนำไปสู่การใช้ประโยชน์ด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณะ ชุมชน และพื้นที่ รวมถึงด้านวิชาการ นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่าปี 2559

มีนักวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย 345 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกร้อยละ 51 ทั้งนี้ นักวิจัยเพียงร้อยละ 20.06 มีวุฒิการศึกษาด้านการท่องเที่ยว แต่นักวิจัยร้อยละ 33.98 มีประสบการณ์ การวิจัยด้านการท่องเที่ยวมากกว่า 5 ปี โดยดำเนินการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ด้วยการสุ่ม ตัวอย่าง เก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัย รวมทั้งบริหารจัดการโครงการวิจัยอย่างมี ระบบ แผนงานร้อยละ 77.42 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ และทุกแผนงานดำเนินการวิจัยโดยภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการติดตามและประเมินผลด้วยการติดตาม 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน รวมถึงจัดการติดตามในภาคสนามตามความจำเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงาน และให้ คำแนะนำ สำนักประสานงานฯ ประสานและติดตามอย่างใกล้ชิดและเอาใจใส่ มีส่วนสำคัญทำให้การ ดำเนินการวิจัย ผลผลิต และผลลัพธ์ จากการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่

2.3 การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 – 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินการผลักดันผลผลิตงานวิจัยเป็นรูปธรรม และมีความต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นผลผลิตจากโครงการวิจัยที่ได้รับทุนในปี 2556 - 2558 ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทย ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (TEATA) สมาคมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบแห่งประเทศไทย (TRTA) รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม และผลักดันไปสู่ งานมหกรรมการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ในขณะที่เดียวกันมีการคัดเลือกแผนงานวิจัยของโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2558 ที่มีศักยภาพมีความพร้อมด้านการท่องเที่ยวเพื่อ เตรียมผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ผลการวิจัยพบว่า การผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ผลการวิเคราะห์และผลักดันการใช้ ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2558 โดยมี รายละเอียดดังนี้ (1) การเชื่อมโยงผลผลิตงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในงาน World Tourism Market (WTM) 2016 และ(2) การผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในปี 2559 โดยได้มี การผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จำนวน 5 โครงการ 2) ผลผลิตตามสัญญาผลผลิต งานวิจัยในปี 2559 ที่มีศักยภาพเตรียมผลักดันใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย 13 แผนงาน โดย วิเคราะห์ตามกรอบการวิจัย

ด้านการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้วของ แผนงานที่ได้รับการสนับสนุนวิจัยในปี 2556 จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงาน “การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อบริการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่” และ 2) แผนงาน “การท่องเที่ยวเชิง สถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง” ซึ่งเป็นการประเมินใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ชุมชน และสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว พบว่างานวิจัยทั้ง 2 แผนงานนั้น ส่งผลกระทบทั้ง 3 มิติ

2.4 อภิปรายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงาน และโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประจำปีงบประมาณ 2559 ตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านวัฒนธรรม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า ผลผลิตของแผนงาน และโครงการวิจัยด้านเศรษฐกิจพบปริมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.37 รองลงมา คือ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 31.37, 18.63 และ 14.71 โดยด้านเศรษฐกิจ ผลผลิตของแผนงาน และโครงการวิจัยส่งผลให้เกิด 1) เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ อันมาจากหลากหลายกิจกรรม 2) เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอันจำเป็นต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว 3) เกิดการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว การสร้างอัตลักษณ์ และจิตบริการแบบไทย และ 4) เกิดการศึกษาด้านอุปสงค์ อุปทานการตลาด การบริหารจัดการการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการพัฒนากการท่องเที่ยวได้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

ด้านสังคม ผลผลิตของแผนงาน และโครงการวิจัยส่งผลให้เกิด 1) เกิดความรู้ความเข้าใจ / ข้อมูล / กิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน 2) เกิดการมีส่วนร่วมทั้งชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว 3) เกิดการจ้างงานในพื้นที่ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ดี และ 4) เกิดกระแสรองรับความรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเอง และพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความเคารพในวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชน ส่วนด้านวัฒนธรรมผลผลิตของแผนงาน และโครงการวิจัยส่งผลให้เกิด 1) เกิดการสำรวจ / นำเสนอถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและอารยธรรม 2) เกิดการสร้างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว โดยการใช้เส้นทางท่องเที่ยวเป็นต้นว่า 3) เกิดข้อมูลทางการศึกษาถึงความจริงแท้ของอาหารท้องถิ่น (Authenticity) และวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการยิ่งทำให้เกิดมูลค่าของอาหาร 4) เกิดการสร้างตราสินค้าเชิงวัฒนธรรม (Cultural Branding) ที่ใช้บอกความเป็นตัวตนของลูกค้า และตัวตราสินค้าผ่านประวัติความเป็นมาตำนาน และเรื่องราวของตราสินค้า และ 5) เกิดอัตลักษณ์จิตบริการแบบไทยเพื่อพัฒนาแบรนด์วัฒนธรรมจิตบริการแบบไทยนำไปสู่การสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว

ด้านสิ่งแวดล้อม ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนเหมาะสมกับทุนทางธรรมชาติที่มีอยู่เกิดกลุ่มท่องเที่ยวเดิม และกลุ่มใหม่ผ่านกระบวนการพัฒนาความรู้ และเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน เกิดการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งในเขตอุทยานแห่งชาติ และในชุมชน

2.5 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.5.1 ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการท่องเที่ยว

1) ข้อเสนอแนะกรอบการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในการสนับสนุนทุนวิจัยต่อไป ควรเพิ่มประเด็น หรือการพิจารณาโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับ

(1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 สนับสนุนการทำวิจัยในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

(2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 สนับสนุนการทำวิจัยตามยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงและยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว

(3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2555 – 2559 สนับสนุนการทำวิจัยตามยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศเพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชน และประชาสังคมอย่างแพร่หลาย

2) ข้อเสนอแนะประเด็นในการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่ทำการวิจัยที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างระบบความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง เกี่ยวโยงกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตให้มากขึ้น

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง และอารยธรรมอีสานใต้

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในความสนใจเป็นพิเศษที่สอดคล้องกับกระแสนิยม เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือการท่องเที่ยวเพื่อการประชุม

3) ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

(1) ขยายขอบเขตการศึกษาทางด้านอุปสงค์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

(2) ขยายรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณให้มากขึ้น เพื่อหาเหตุปัจจัย และช่วยอธิบายพฤติกรรมของประชากรเป้าหมายของการวิจัยในภาพรวม

(3) งานวิจัยท่องเที่ยวทุกเรื่องควรเพิ่มประเด็นการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากผลผลิตงานวิจัยให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม

(4) งานวิจัยท่องเที่ยวทุกเรื่อง ควรกำหนดให้มีการวัดผลในสิ่งที่จะติดตามมา และผลกระทบอันเกิดจากการนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์

(5) ควรจำกัดโครงการวิจัยให้น้อยลง แต่เพิ่มงบประมาณต่อโครงการให้มากขึ้น โดยเน้นที่โครงการซึ่งมีผลผลิต ผลลัพธ์ และ Impact ของงานวิจัยที่ชัดเจน และเกิดผลในภาพใหญ่

(6) การสนับสนุนทุนวิจัยในรูปแบบของโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงการวิจัย แบบโครงการต่อเนื่องระยะสามถึงห้าปีเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง และเกิดการดำเนินงานเชิงบูรณาการมีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพตั้งแต่ การวางแผนการดำเนินการตรวจสอบผลลัพธ์ และการดูผลย้อนกลับภายใต้กระบวนการคุณภาพของการวิจัย

(7) ควรกระจายทุนวิจัยไปยังนักวิจัยรุ่นใหม่ หรือนักวิจัยที่มีคุณภาพผ่านกระบวนการสรรหาคัดกรอง หรือการเชิญนักวิจัยในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และไม่ได้เข้าร่วมเป็นนักวิจัยของ สกว. มาก่อน เพื่อร่วมประชุมจัดทำเวทีสนทนา หรือจัดการประชุมระดมสมองเกี่ยวกับการสนับสนุนทุนวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของ สกว. เพื่อให้ นักวิจัยเหล่านั้นเกิดการตระหนักรู้ และสนใจที่จะเข้าสู่กระบวนการรับทุนของ สกว. ต่อไป

(8) ควรลดการให้ทุนซ้ำซ้อน และกระจุกตัวในกลุ่มนักวิจัยเดิม เพื่อให้เกิดการพัฒนา นักวิจัยรุ่นใหม่ในระดับผู้บริหารโครงการ และลดความซ้ำซ้อนในการทำงานของนักวิจัยเดิมที่อาจจะกระทบต่อคุณภาพของงานวิจัย และกระทบต่อความสำเร็จของงานในการส่งมอบตามกำหนดเวลา

2.5.2 ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสนับสนุนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะนี้เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของผลผลิตงานวิจัยของแผนงานนี้ ซึ่งแตกต่างจากแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2564 ของ รศ.ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง และคณะ ที่ได้ดำเนินโครงการวิจัยและจัดทำไว้ในปี 2558 ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์หลักของการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ซึ่งข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสนับสนุนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์ สรุปได้ดังนี้

1) ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยที่สอดคล้อง และสนองตอบต่อยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศตลอดจนกรอบการวิจัย และจุดมุ่งหมายของทุนวิจัย

(1) จัดให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อสังเคราะห์ผลผลิตงานวิจัย เพื่อแสวงหาช่องว่างของการวิจัยตามประเด็น กรอบการวิจัย ยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดกรอบการวิจัยส่งเสริม และสนับสนุนโครงการวิจัยที่สอดคล้อง และเติมเต็มช่องว่างของการวิจัย

(2) สนับสนุนโครงการวิจัยที่สามารถเติมเต็มช่องว่างงานวิจัยได้ทุกมิติในลักษณะของโครงการวิจัยเชิงบูรณาการที่มีขอบเขตการทำงานครอบคลุม และสามารถเติมเต็มช่องว่างงานวิจัย และความต้องการของ สกว. รวมถึงหน่วยงานที่เป็นภาคีความร่วมมือด้วยงบประมาณที่เพียงพอ และระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อให้เกิดผลผลิตจากงานวิจัยที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สามารถนำไปสู่นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมเกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ

(3) การจัดทำกรอบวิจัยและโจทย์วิจัย ควรเริ่มต้นด้วยการระดมสมองจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้โจทย์วิจัยตามความต้องการของผู้ใช้ (user) จากนั้นประกาศกรอบและโจทย์วิจัยในทุกภูมิภาค โดยให้เวลาชี้แจงพอเหมาะสามารถให้ข้อมูลรายละเอียดเพื่อให้นักวิจัยทราบกรอบและโจทย์วิจัยอย่างชัดเจน

2.5.3 เพิ่มจำนวนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและสาขาเชื่อมโยงเพื่อสร้างนักวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

1) การสร้างช่องทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งทุนกับนักวิจัยที่มีศักยภาพในหน่วยงานต่างๆ

2) พัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพของผู้บริหารโครงการวิจัย การถ่ายทอด และการเปิดโอกาสให้เกิดผู้บริหารโครงการวิจัยรุ่นใหม่ที่สามารถบริหารงานวิจัย และพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การสนับสนุนให้เกิดกระบวนการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย นักวิจัย และผู้บริการโครงการวิจัยให้ปฏิบัติงานวิจัยตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับ สกว.

2.5.4 พัฒนาและสนับสนุนทรัพยากรในการบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

1) สร้างมาตรฐานงานวิจัย โดยเชิญหรือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ข้อคิดเห็นต่อโครงการวิจัยที่ได้รับทุน เพื่อให้การดำเนินการวิจัยมีความถูกต้อง และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางและได้มาตรฐานสากล

2) พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสำนักประสานงานให้มีระบบการจัดการที่เอื้อ และสนับสนุนต่อการกำกับดูแลทุนวิจัยให้เป็นไปตามเป้าหมายของ สกว. และยกระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย และได้รับความคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร

3) สนับสนุนทุนวิจัยอย่างเพียงพอต่อการสนับสนุนโครงการวิจัยในลักษณะของชุดโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงการแบบต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถขยายขอบเขตการวิจัยได้กว้างและลึก เพื่อสร้างผลกระทบจากงานวิจัยในระดับสูง

4) สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการวิจัย เช่น แหล่งข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงการพัฒนา อบรม ให้ความรู้ ตลอดจนปรับปรุงกฎระเบียบให้ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับกระบวนการวิจัย โดยไม่ละเมิดต่อ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานตลอดจนกฎหมายและศีลธรรมอันดี

5) สนับสนุนให้ยึดหลักธรรมาภิบาลในการกำกับดูแล และการบริหารจัดการโครงการวิจัย

2.5.5 สนับสนุนให้เกิดโครงการวิจัยที่สร้างผลลัพธ์งานวิจัยที่มีความสำคัญระดับสูงต่อ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และเกิดการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

1) สนับสนุนให้เกิดการวิจัยที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของประเทศ และมีหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือภาคส่วนที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ สังคมเป็นผู้ร่วมวิจัย และเป็นผู้ใช้ประโยชน์

2) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างคณะวิจัย หน่วยงานการศึกษา หน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการ และชุมชนในพื้นที่ในการร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยว โดยบูรณาการทรัพยากรองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยว และศักยภาพในการรองรับของพื้นที่นั้นๆ อันจะนำไปสู่งานวิจัยที่ก่อเกิดผลประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

3) กำหนดให้งานวิจัยที่ขอรับทุนสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวต้องมีผลผลิตจากงานวิจัยที่เป็นรูปธรรม และเกิดผลเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งเชิงพาณิชย์ เชิงนโยบาย เชิงวิชาการ ตลอดจนเชิงสังคมและชุมชน

2.5.6 การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ควรมีการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานองค์การที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ นักวิจัยเจ้าของผลงาน และทีมผลักดันการใช้ประโยชน์ฯ ด้วยวิธีการร่วมคิด ร่วมพัฒนาเส้นทาง รูปแบบการท่องเที่ยว กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยว และศักยภาพในการรองรับของพื้นที่นั้นๆ ตลอดจนแสวงหาตลาดที่เหมาะสมกับพื้นที่ และรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ

2.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปควรนำผลการติดตามและประเมินผลที่ได้ไปพัฒนาเป็นรูปแบบหรือโมเดล เพื่อการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

2) การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการ และแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักวิจัยในพื้นที่ขาดแคลนนักวิจัยของ สกว. อันได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเน้นไปที่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ และภาคกลางบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

3) การสังเคราะห์โครงการวิจัยในครั้งต่อไป ควรเพิ่มเกณฑ์การจำแนกข้อมูลตามกลุ่มพื้นที่ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ รวมถึงการสังเคราะห์งานวิจัย จำแนกตามแผนยุทธศาสตร์อื่นๆที่กำลังจะประกาศใช้

4) ในการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในปีต่อไป ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นๆ ที่สะดวกต่อการเข้าถึงตามประเภทของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละพื้นที่

บทคัดย่อ

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนระหว่างปี 2555 – 2559 ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) 2) เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 และ 3) เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558 – 2559

รูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสม โดยใช้ข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 จะทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากรายงานการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนตั้งแต่ปี 2555 – 2559 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอด้วยสถิติพรรณนาส่วนการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 และการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558 – 2559 จะใช้แบบสำรวจ แบบประเมิน แบบติดตาม และแบบคัดเลือก รวมทั้งการสัมมนาแบบมีส่วนร่วม (Focus group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลการดำเนินงานวิจัย บุคลากรของสำนักประสานงานโครงการวิจัยฯ และคณะวิจัยให้ข้อมูลการติดตามผลพร้อมทั้งสัมมนาแบบมีส่วนร่วม บุคลากรสำนักประสานงานฯ นักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตาม ยุทธศาสตร์ พื้นที่ และผลผลิต ซึ่งพบว่าโครงการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2555 – 2559 มีประเด็นการศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) มากที่สุด แต่มีประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยมีการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด ผลผลิตของการวิจัยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของยุทธศาสตร์ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีการศึกษามากกว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ

ผลการติดตามและประเมินผลพบว่าสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2559 ได้สนับสนุนทุนวิจัย 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม

การเชื่อมโยงผลผลิตงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในงาน World Tourism Market (WTM) 2016 และการผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของผลผลิตงานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยในปี 2555 – 2559 จำนวน 5 โครงการ รวมถึงงานวิจัยในปี 2559 ที่มีศักยภาพเตรียมผลักดันใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ต่อไปอีกจำนวน 13 แผนงาน การประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การติดตามการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์จำนวน 2 แผนงาน ทั้งนี้ได้มีการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

Abstract

Evaluation and promotion of the Research follow up results on Tourism and Services Industry, 2016. Which there are three research objectives: 1) to analyze the synthesis of research projects on tourism industry and services funded by 2012 - 2016. 2) To monitor the evaluation of the industrial research project. Tourism year 2559 and 3) To drive research towards commercialization use in the year 2015 - 2016.

The research model is mixed using both primary and secondary data. By synthesizing the tourism industry research and services 2012 - 2016, the data will be synthesized from the Tourism Industry Research Service Report. Funded from 2012 to 2019 by content analysis. And presented with descriptive statistics.

The follow - up and evaluation of the Research on Tourism and Services Industry in 2016 and the promotion of research results for commercial use from 2015 to 2016 will use the survey form, follow - up and selection. Focus groups and in - depth interviews Primary data collected from the experts evaluating the results of the research. Staff of the Research and Research Office.

Provided with tracking information. Including a participatory seminar. Researchers and Lecturers with quantitative analysis with descriptive statistics and analysis of qualitative data by content analysis.

The results of the research project were classified by area and product strategy. The Thailand Research Fund 2012 - 2016 contains the study topics in line with Strategy #3 of the National Tourism Development Plan 2012 - 2016 and Strategy #1 of the National Tourism Research Strategy. But there are issues align with the national research policy and strategy #8 (2012 - 2016) in the second strategy. The study was conducted in the northern part of Thailand.

The output of most research is in the form of strategic recommendations. Including the development of tourism. Cultural and historical tourism. More education than other forms of tourism. The results of monitoring and evaluation showed that the National Research Council of Thailand in collaboration with the The Thailand Research Fund in 2016 supported 31 research projects. 5 groups of research output. 1) Policy Recommendations 2) Guidelines for the development of the tourism industry and services 3) Tourism routes 4) Tourism and services industry guide 5) Other products including 8 areas of knowledge: 1) Knowledge of potential development 2) Strengthening tourism competitiveness. 3) Safety in travel. 4) Linking tourism with foreign tourism. 5) Strengthening small community 6) Environmental conservation and

management 7) Using technology and media to support tourism and 8) Specific target tourism according to the special interest of the tourists.

Linking Research Output to Commercial Use at the World Tourism Market (WTM) 2016 and Driving Productivity to Commercial Use of Productivity Research Granted in 2012 - 2016 5 projects, including research in 2016 with potential to push for commercial use. There are 13 more plans to be use. Evaluation of the impact that occurs in the area after the commercial use. There have been developments in public relations media to disseminate research output data that is conducive to commercial use in the form of electronic media.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อ	ค
Abstract	จ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์	4
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ	4
1.6 กรอบแนวคิดและขั้นตอนการวิจัย	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการติดตามผลโครงการและประเมินผล	11
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงปริมาณ	18
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประเภทการวิจัย	78
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	78
3.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	80
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	81
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	82

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 ข้อค้นพบจากการวิจัย	
4.1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559	84
4.2 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2559	86
4.3 การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559	87
4.4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559	181
4.5 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 ตามพื้นที่วิจัย	192
4.6 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 ตามงบประมาณ	197
4.7 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 จำแนกตามผลผลิต	202
4.8 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	205
4.9 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย	210
4.10 ผลติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559	217
4.11 ผลการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	224
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	232
5.2 อภิปรายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย	237
5.3 สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559	239
5.4 ข้อเสนอแนะ	247

สารบัญ

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	253
ภาคผนวก	
ภาคผนวก 1 คู่มือลงรหัส	255
ภาคผนวก 2 ผลกระทบโครงการวิจัยปี2559	265

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตัวอย่างกรอบการประเมินผล	15
ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลกระทบของงานวิจัยในมิติต่างๆ	53
ตารางที่ 2.3 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2555	67
ตารางที่ 2.4 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556	68
ตารางที่ 2.5 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2557	71
ตารางที่ 2.6 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558	74
ตารางที่ 4.1 ผลการสังเคราะห์แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 รายประเด็น	84
ตารางที่ 4.2 พื้นที่วิจัย และงบประมาณของแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการปี 2559	86
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	91
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้าน การท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	96
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของ ชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	101
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	106

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	107
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	108
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย	110
ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	112
ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการวิจัยด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	115
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการวิจัยด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	119
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการวิจัยด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	122
ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน/โครงการวิจัยด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	125
ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน/ โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	128
ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน/ โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	131

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.17 จำนวนประเด็นของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกภูมิภาค	137
ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	145
ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นการ ท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	150
ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นการ ท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	156
ตารางที่ 4.21 แผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ จำแนกตามภูมิภาค	164
ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี งบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	174
ตารางที่ 4.23 แสดงค่าร้อยละองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยว	179
ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามผู้รับผิดชอบแผน งานวิจัยปี 2555 - 2559	181
ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามระเบียบวิธีการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล	188
ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามการกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	189

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	189
ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	190
ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	191
ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของประเทศไทย พ.ศ. 2557 – 2560	192
ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามภูมิภาค	194
ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว	196
ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามจำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย	197
ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามหน่วยงานของผู้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย	199
ตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามผลผลิตการวิจัย	202
ตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	203
ตารางที่ 4.37 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	205
ตารางที่ 4.38 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยจำแนกตามความสอดคล้องกับกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย	210
ตารางที่ 5.1 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2555 – 2559	233
ตารางที่ 5.2 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย	234
ตารางที่ 5.3 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย	235
ตารางที่ 5.4 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย	236

สารบัญตาราง

หน้า

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดและขั้นตอนการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559	5
ภาพที่ 2.1 แสดงระดับของการประเมินผล	14
ภาพที่ 2.2 จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยว	27
ภาพที่ 2.3 การกระจายตัวของผู้มาเยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ	30
ภาพที่ 2.4 เป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย	39
ภาพที่ 2.5 กรอบการวิจัยการท่องเที่ยว พ.ศ. 2555 – 2559	40
ภาพที่ 2.6 โครงสร้างยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	46
ภาพที่ 2.7 แสดงยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ. 2559	48
ภาพที่ 2.8 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวประเทศไทยปี พ.ศ. 2555 – 2559	51
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	80
ภาพที่ 4.1 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัย	89
ภาพที่ 4.2 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2555 - 2559 จำแนกตาม กลยุทธ์	90
ภาพที่ 4.3 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	94
ภาพที่ 4.4 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลยุทธ์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	95
ภาพที่ 4.5 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานด้านการวิจัยการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) (ยุทธศาสตร์)	99

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.6 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานด้านการวิจัยการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) (กลยุทธ์)	100
ภาพที่ 4.7 แผนภูมิ ร้อยละโครงการวิจัยของแผนงาน จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	104
ภาพที่ 4.8 แผนภูมิ ร้อยละโครงการวิจัย จำแนกตามภูมิภาค	106
ภาพที่ 4.9 แผนภูมิ ร้อยละโครงการวิจัย จำแนกตามผลผลิต	108
ภาพที่ 4.10 แผนภูมิ ร้อยละโครงการวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้	109
ภาพที่ 4.11 แสดงร้อยละโครงการวิจัยจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว	111
ภาพที่ 4.12 แผนภูมิจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	114
ภาพที่ 4.13 แผนภูมิจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	118
ภาพที่ 4.14 แผนภูมิจำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	121
ภาพที่ 4.15 แผนภูมิจำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	124
ภาพที่ 4.16 แผนภูมิจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	127
ภาพที่ 4.17 แผนภูมิจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกกลุ่มจังหวัด	130
ภาพที่ 4.18 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	136

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.19 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	144
ภาพที่ 4.20 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	149
ภาพที่ 4.21 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	155
ภาพที่ 4.22 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค	163
ภาพที่ 4.23 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	173
ภาพที่ 4.24 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยว	178
ภาพที่ 4.25 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัย จำแนกตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์)	193
ภาพที่ 4.26 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามภูมิภาค	195
ภาพที่ 4.27 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว	196
ภาพที่ 4.28 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามจำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย	198
ภาพที่ 4.29 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามผลผลิตที่ได้จากการวิจัย	203
ภาพที่ 4.30 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	204
ภาพที่ 4.31 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	206

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.32 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ของ ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	207
ภาพที่ 4.33 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 2 ของ ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	208
ภาพที่ 4.34 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 3 ของ ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	209
ภาพที่ 4.35 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	212
ภาพที่ 4.36 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 1 แผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	213
ภาพที่ 4.37 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 2 แผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	214
ภาพที่ 4.38 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 3 แผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	215
ภาพที่ 4.39 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 4 แผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	216

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญที่รัฐเลือกใช้สำหรับการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม กรมการท่องเที่ยว (2557) คาดการณ์ว่าปี 2557 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวไทยประมาณ 30 ล้านคน สร้างรายได้ 1.3 ล้านล้านบาท และ นักท่องเที่ยวไทยประมาณ 134 ล้านคน จะเดินทางท่องเที่ยว สร้างรายได้ 7 แสนล้านบาท ส่วนปี 2558 รัฐตั้งเป้าสร้างรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2.2 ล้านล้านบาท ดังนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการจึงส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจของประเทศ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิด การสร้างงาน สร้างอาชีพ และกระจายรายได้สู่ภูมิภาคต่างๆ ทั้งยังส่งผลต่อเนื่องทางสังคม กล่าวคือ ช่วยลดปัญหาการว่างงาน และปัญหาความยากจน รวมทั้งกระตุ้นให้ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวเกิด จิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้จึงควรพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยเริ่มต้นด้วยการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ เชื่อถือได้ ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นข้อมูลที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการพัฒนา และแก้ปัญหาด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มี ภารกิจหลักคือ นำนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติไปปฏิบัติ รวมถึงปฏิรูประบบการวิจัยของ ประเทศสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม วช. และ สกว.ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว จึงกำหนดให้โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เป็นกลุ่มเรื่อง การวิจัยมุ่งเป้าตอบสนองความต้องการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ในปี 2558 วช. ร่วมกับ สกว. จึงอนุมัติทุน สนับสนุนการวิจัย 66,692,720 บาท เพื่อให้ดำเนินโครงการวิจัยจำนวน 19 แผนงาน และ 3 โครงการ เดี่ยว โดยศึกษาวิจัยกระจายในทุกภาคของประเทศ ทั้งนี้ มุ่งหวังให้การวิจัยด้านการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของประเทศได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้ผลการวิจัยที่ ตอบสนองความต้องการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ฝ่ายอุตสาหกรรม สกว. (สปว.สกว.) รับผิดชอบบริหารจัดการทุนวิจัยให้สัมฤทธิ์ผล ตั้งแต่การคัดเลือกจัดสรรทุนการพัฒนาโจทย์ วิจัย การติดตามประเมินผลโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน การเผยแพร่ผลการวิจัยสู่สังคม และการ ผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ กล่าวได้ว่า สปว.สกว. ต้องปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการตลอด กระบวนการสนับสนุนทุนวิจัยทั้งระบบ ด้วยการช่วยเหลือด้านวิชาการ และการประเมินผลจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้หลังอนุมัติทุน สปว.สกว.จัดการติดตามและประเมินผลเมื่อโครงการวิจัยแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน รวมถึงจัดการติดตามงานภาคสนามในพื้นที่วิจัยบางแผนงานที่โดดเด่น หรือแผนงานที่ประสบปัญหาการดำเนินงาน ทั้งนี้ด้วยการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยฯ อย่าง ใกล้ชิดและสม่ำเสมอ จึงพบว่าโครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนสามารถดำเนินงานได้บรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดได้ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ดังนั้น สปว.สกว. ยังควรจัดการ

ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องต่อไป นอกจากนี้การสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2555 ปี 2556 และปี 2557 ได้ผลิตผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยโครงการวิจัยร้อยละ 50 ได้ผลงานที่โดดเด่น และ สปว.สกว. จัดการเผยแพร่ผลงานที่โดดเด่นเหล่านี้สู่สังคมในการประชุมต่างๆ

ผลการคัดเลือกข้อเสนอโครงการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อขอรับทุนสนับสนุนปี 2558 พบว่านักวิจัยมากกว่าร้อยละ 50 เสนอโครงการวิจัยแบบโครงการเดี่ยวซึ่งผิดเงื่อนไขการสนับสนุนทุนที่มุ่งให้ศึกษาวิจัยแบบบูรณาการเป็นแผนงานที่ประกอบด้วย โครงการย่อย 2 - 5 โครงการ ด้วยเหตุนี้ สปว.สกว. จึงประสานความร่วมมือกับสถานวิจัย เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดการพัฒนาโจทย์วิจัย และข้อเสนอโครงการวิจัย โดยคัดเลือกจากข้อเสนอโครงการวิจัยแบบเดี่ยวที่มุ่งศึกษาวิจัยในประเด็นที่ตรงกับกรอบวิจัย และประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อให้ได้ข้อเสนอโครงการวิจัยที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการสนับสนุนทุนวิจัยปี 2559 ต่อไป

สปว.สกว. ยังประสานความร่วมมือกับสมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (สทอ / TEATA) จัดการอบรมการพัฒนาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน เพื่อพัฒนานักวิจัยให้มีองค์ความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ โดยใช้องค์ความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งของกรอบงานวิจัย และสามารถทำวิจัยต่อยอดทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวยั่งยืนได้

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จึงมุ่งติดตามการดำเนินงานวิจัยของนักวิจัยแผนงานต่างๆ ประมวลและวิเคราะห์ผลการประเมินโครงการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทุนวิจัยปี 2559 รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่าง สปว.สกว. และสถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร และโครงการติดตามและประเมินผลฯ ปี 2559 มุ่งพัฒนาโจทย์วิจัย และข้อเสนอโครงการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อการขอรับทุนสนับสนุนในปี 2560 ต่อไป ทั้งนี้มุ่งหวังให้หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยได้ชุดข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการตัดสินใจ และการบริหารจัดการสนับสนุนทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนานักวิจัยให้มีศักยภาพสามารถวิจัย และได้ผลิตผลงานวิจัยที่มีผลสัมฤทธิ์สามารถนำไปพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ให้ก้าวรุดหน้าอย่างต่อเนื่องและก้าวไกลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนระหว่างปี 2555 – 2559 ตามยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

1.2.2 เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

1.2.3 เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2558 - 2559

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

แผนงานวิจัยฯ ครอบคลุม 2 โครงการย่อย ได้แก่ โครงการย่อย 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 และโครงการย่อย 2 การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ทั้งนี้ในส่วนของขอบเขตการวิจัยของแผนงานนั้น มีดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาครอบคลุมการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2559 โดยจำแนกการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ เชิงพื้นที่ และเชิงผลผลิตเท่านั้น

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2559 จำนวน 152 โครงการ ประกอบด้วย แผนงานและโครงการเดี่ยว ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 24 แผนงาน 5 โครงการเดี่ยว ปี 2557 จำนวน 30 แผนงาน 1 โครงการเดี่ยว ปี 2558 จำนวน 19 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว และปี 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลาระยะการทำวิจัย จำนวน 12 เดือน ระหว่าง 1 มิถุนายน 2559 ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2560

ในส่วนของขอบเขตของโครงการย่อยที่ 1 ขอบเขตการวิจัยจะเป็นลักษณะการวิจัยแบบการบูรณาการ การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยประชากรในการวิจัยได้แก่ผู้อำนวยการแผนงาน และหัวหน้าโครงการวิจัยให้ข้อมูลด้านโครงการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลด้านการประเมินผล ผู้ประสานงานและบุคลากรสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ในส่วนของขอบเขตของโครงการย่อยที่ 2 จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลผลิตการวิจัยของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 เพื่อนำไปสู่การผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เอกสาร จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2559 ที่ได้รับการคัดเลือกในเบื้องต้น จำนวน 9 แผนงาน จากนั้นจะคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปี พ.ศ. 2559 ที่มีศักยภาพเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ นอกจากนั้นคณะวิจัยจะได้ลงพื้นที่ติดตามประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว จำนวน 1 แผนงาน รวมถึงดำเนินการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการประชาสัมพันธ์ อันได้แก่ เอกสารรายละเอียดองค์กร (Company Profile) รับผิดชอบด้านเนื้อหา รูปแบบ และการพิมพ์ โดยเป็นการร่วมงานกับสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

1.4 นิยามศัพท์

การสังเคราะห์โครงการวิจัย เป็นการนำโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2559 วิเคราะห์เชิงพื้นที่ เชิงงบประมาณ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย การติดตาม หมายถึง การติดตามโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยติดตาม 3 ระยะ ดังนี้ 1) เมื่อโครงการวิจัยดำเนินการแล้วเสร็จ 2 เดือน 2) เมื่อโครงการวิจัยดำเนินการแล้วเสร็จ 6 เดือน และ 3) เมื่อโครงการวิจัยดำเนินการแล้วเสร็จ 12 เดือน และทำการประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยผู้ประเมิน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ สกว. แต่งตั้ง

การผลักดันและคัดเลือกงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หมายถึง การนำผลผลิตที่เกิดจากการวิจัยของแผนงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับการสนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในปี 2558 - 2559 ทั้งในรูปแบบของเส้นทางการท่องเที่ยว กิจกรรมทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรืออื่นๆ นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น รวมถึงการคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปี พ.ศ. 2559 ที่มีศักยภาพเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

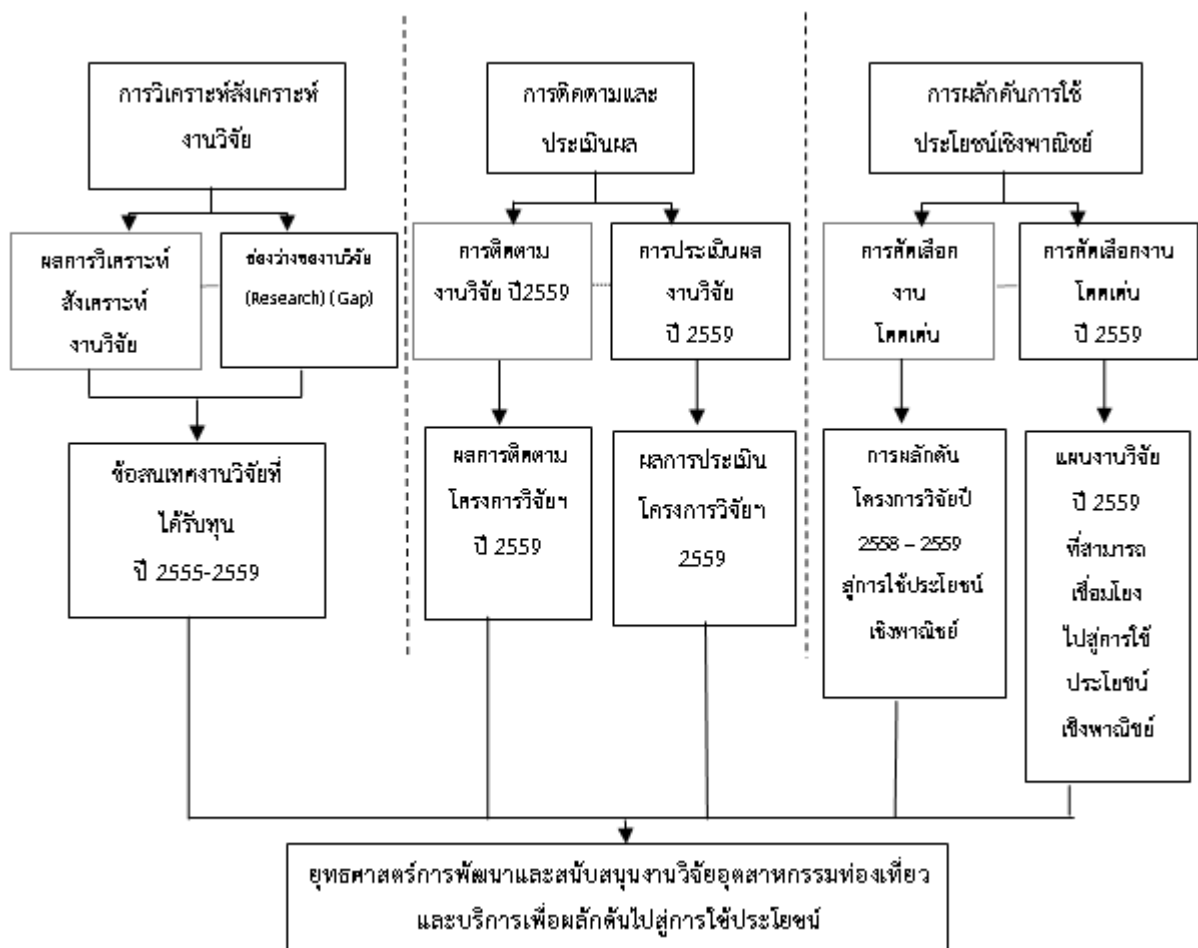
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 ผลผลิตงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ได้รับการเผยแพร่สู่สังคม

1.5.2 ผลการประเมินโครงการวิจัย และข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในการวิเคราะห์ และกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาโจทย์การวิจัย กรอบแนวทางการจัดสรรเงินงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการต่อไป

1.6. กรอบแนวคิดและขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยมุ่งผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปเป็นกรอบแนวคิดและขั้นตอนในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดและขั้นตอนการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะวิจัยได้ดำเนินการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัย มาสรุปไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือสำหรับงานวิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

2.1.1 ความหมายและจุดมุ่งหมาย

การสังเคราะห์งานวิจัย (synthesis of research) หมายถึง เทคนิควิธีการวิจัย ตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ที่นำผลการวิจัยจากหลายๆ งานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกัน มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ ซึ่งมีลักษณะที่กว้างขวาง และลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่อง ให้ข้อค้นพบแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษา และเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน ผลการสังเคราะห์ที่ได้รับจะมีความกว้างขวาง และลุ่มลึกมากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์การวิจัย เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจาย ให้มีความชัดเจน และได้ข้อยุติยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การสังเคราะห์งานวิจัย ทำให้ได้มุมมองของปรากฏการณ์ที่ต้องการได้ผลภาพรวมที่กว้างขวาง ลุ่มลึกมากกว่าการนำผลการวิจัยทุกเรื่องมารวมกัน หรือทำให้ทราบว่าปัจจุบันมีการศึกษา หรือมีการทำวิจัยไปในทิศทางใด และทำให้สามารถวิจัยต่อยอดงานวิจัยเดิม โดยการนำงานวิจัยมาสรุป สังเคราะห์ผลภาพรวมให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่ชัดเจน

2.1.2 ลักษณะสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย มีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ 1) การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการของศาสตร์ 2) การสังเคราะห์ระเบียบวิธีวิจัย และ 3) การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย (เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์, 2555)

การสังเคราะห์งานวิจัยจะมีลักษณะสำคัญ อย่างน้อย 5 ประการ ได้แก่ (Glass and others, 1981)

ประการแรก การนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด และทฤษฎีแบบใหม่ขึ้นมา

ประการที่สอง การสังเคราะห์งานวิจัย จะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป ในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

ประการที่สาม การสังเคราะห์งานวิจัย มีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปรวมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมในหัวข้อเรื่องการศึกษา

ประการที่สี่ การมุ่งหาข้อสรุป หรือข้อเสนอแนะทั่วไป (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษาโดยใช้เหตุผลเชิงอุปนัย (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปนัย เป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้ปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมากมาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เช่น การสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่พบว่ามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ก็คือ ผู้นำ ผู้ที่ทำหน้าที่สังเคราะห์งานวิจัย จะต้องหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ ว่าผู้นำแต่ละหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จ ล้วนมีลักษณะผู้นำอย่างไร เช่น เน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอน เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลง เน้นการจูงใจ เป็นต้น

ประการที่ห้า เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วม โดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์ หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่างๆ มีการนำมาใช้เหตุผลเชิงอุปนัย รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปร่วม หรือข้อสรุปทั่วไป หรือต้นแบบใหม่ไปทดลอง หรือทดสอบเพื่อหาความจริงแท้ต่อไป จึงอาจกล่าวได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยทำได้ 2 แบบ คือ การเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย และเป็นงานวิจัย (การต่อยอดงานวิจัย)

นอกจากนั้น ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) ได้กล่าวถึง การแบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1) Primary analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบ ที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองแล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

2) Secondary analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

3) Meta - analysis คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย เพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Secondary analysis แต่ข้อมูล คือ รายงานการวิจัย

4) Best Evidence analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทำ Meta - analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้น จึงเกิดปัญหาว่าการใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพ จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัย อาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้

5) Best Case analysis คือ การทำ Meta - analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย แต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับ Secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่น และจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

2.1.3 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวานิช (2545) ได้กล่าวถึงประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่า วิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือ การสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วน ที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วย วิธีการบรรยาย จะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปลักษณะภาพรวม โดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

2) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative synthesis) คือ การใช้ระเบียบวิธีทางสถิติ เป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณ จึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis) ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์ และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

2.1.4 ขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย จึงอาศัยขั้นตอนกระบวนการของการวิจัยเหมือนกับการวิจัยอื่น ๆ นั่นคือ การกำหนดปัญหาการวิจัย การตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล และการนำเสนอผลการวิจัย เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยยังได้ให้ความรู้ใหม่แก่ผู้สังเคราะห์อีกด้วย ดังนั้น การสังเคราะห์งานวิจัยจึงเป็นงานวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้สังเคราะห์งานวิจัยควรมีความรู้พื้นฐานที่สำคัญคือ 1) ความรู้เนื้อหาที่วิจัย 2) ความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย และ 3) ความรู้ในหลักการวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอ้างอิง ขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ประกอบด้วย

1) การกำหนดปัญหาการวิจัย ในขั้นนี้ ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องระบุสาระที่สนใจ ต้องการศึกษาให้ได้ ซึ่งมีวิธีการกำหนดปัญหาเช่นเดียวกับปัญหาการวิจัยโดยทั่วไป เนื่องจากคำว่า “ปัญหาการวิจัย” ก็คือ ข้อสงสัยที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ ฉะนั้น ปัญหาการวิจัยของการสังเคราะห์งานวิจัย ก็คือ สิ่งที่ยังเป็นข้อสงสัยที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากในปัจจุบันมีงานวิจัยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และงานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่มุ่งจะศึกษาตัวแปรที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือตัวแปรเดียวกัน แต่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้น ผลการวิจัยจึงมีทั้งสอดคล้องกัน และขัดแย้งกัน ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวยังไม่มีความชัดเจน และผู้ที่ให้นำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ ก็ไม่สามารถจะนำผลไปใช้ได้

2) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องระบุตัวแปร และกำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ชัดเจนเพื่อตอบปัญหาการวิจัย

3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเตรียมแบบบันทึก เพื่อสรุปผลการอ่านงานวิจัยแต่ละเรื่อง ซึ่งต้องให้ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษาทั้งหมด

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนนี้ เป็นการค้นหางานวิจัยมาสังเคราะห์ แหล่งที่ม งานวิจัยส่วนใหญ่ คือ ห้องสมุดสถาบันการศึกษาต่างๆ หอสมุด และสภาวิจัยแห่งชาติ ประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย ดังนี้

- การคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาสังเคราะห์ก็คือ งานวิจัยที่ระบุตัวแปรเดียวกัน และมีกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน

- การพิจารณาคุณภาพงานวิจัย การพิจารณาคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อสังเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นการพิจารณาคุณภาพงานวิจัยสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

• ความสอดคล้องระหว่างชื่อเรื่อง ปัญหาการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย

• การให้นิยามศัพท์ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องและวัดได้
• การวัดตัวแปรนั้นมีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดเครื่องมือที่ใช้มีการระบุหรือบรรยายวิธีการสร้าง และการหาคุณภาพหรือไม่อย่างไร

• กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบใด อิงทฤษฎีความน่าจะเป็นหรือไม่

• การวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

• การนำเสนอผลสอดคล้องกับชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัยหรือไม่

- จำนวนงานวิจัยที่มีตัวเลขจริงมีมากน้อยเพียงใด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาระหรือเรื่องที่ต้องศึกษาต้องมีจำนวนมากพอจึงจะทำการสังเคราะห์ได้ หมายความว่าต้องมีจำนวนตั้งแต่ 5 เล่มขึ้นไป

2.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องระบุวิธีการวิเคราะห์งานวิจัย การวิเคราะห์งานวิจัยมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีการแจกแจงนับคะแนนเสียง วิธีพิจารณาค่านัยสำคัญ วิธีวิเคราะห์เมตต้า การนำเสนอผลการวิเคราะห์จะเสนอรูปแบบใด การบรรยายหรือเสนอด้วยค่าสถิติ หรือเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย

2.1.6 การแปลผลและนำเสนอผลการวิจัย

เป็นการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัยมี 4 ประเภท คือ

1) การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เป็นการสังเคราะห์เชิงบรรยาย โดยสรุปผลตามเกณฑ์ที่ผู้สังเคราะห์งานวิจัยกำหนด

2) วิธีการแจกแจงนับคะแนนเสียง (vote - counting method) เป็นวิธีสังเคราะห์เชิงปริมาณที่ใช้ผลวิจัยที่สรุปว่ามีนัยสำคัญหรือไม่มีนัยสำคัญเป็นเกณฑ์พิจารณา

3) **วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative approach)** เป็นวิธีที่พิจารณาค่านัยสำคัญ หรือสถิติทดสอบ

4) **วิธีวิเคราะห์เมตา (meta - analysis)** เป็นวิธีหาค่าความแตกต่างหรือความมากน้อยในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ว่า หมายถึง การรวบรวม และคัดสรรงานวิจัยที่เป็นงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่องค์ความรู้ และจำแนกเป็นด้านต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยองค์ความรู้ / นวัตกรรมของงานวิจัยในด้านต่างๆ แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่และข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นกระบวนการที่มีความละเอียด ซับซ้อน ในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงควรมีการลำดับขั้นตอน และวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการดำเนินงานในการสังเคราะห์งานวิจัย จะใช้รูปแบบการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นมีคุณค่าน่าสนใจและเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบแน่ชัด มักเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยเป็นจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหา ผู้สังเคราะห์ต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน โดยศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับปัญหาให้ชัดเจน เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย ในการคัดเลือกงานวิจัย ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหางานวิจัยทั้งหมดเกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ สำหรับในเรื่องการคัดเลือกงานวิจัยนั้นผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องศึกษาตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยและคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพดี มีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ ส่วนการรวบรวมผลของการวิจัยเมื่อคัดเลือกงานวิจัยแล้ว ทำการรวบรวมรายละเอียดและผลการวิจัยของงานวิจัย ทำการรวบรวมโดยใช้การจดบันทึก ถ่ายเอกสาร หรือกรอกแบบฟอร์ม

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบด้วย ผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะ และวิธีการจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกันกับการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป

กล่าวโดยสรุป สำหรับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยตามประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 2 ประเภท คือ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative synthesis) และการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (qualitative synthesis) ที่เป็นไปตามขั้นตอนการ

ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ที่ประกอบด้วย การกำหนดหัวข้อปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การเสาะค้นคัดเลือกเพื่อรวบรวมงานวิจัย การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย และการเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการติดตามผลโครงการและประเมินผล

การติดตามและการประเมินผล ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการบริหารงาน / โครงการ ซึ่งหลังจากได้ผ่านกระบวนการวางแผน (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวัดความสำเร็จของผลการดำเนินงานซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 การติดตามผล (Monitoring) เป็นการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินงานการจัดสรรทรัพยากร (Input) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทรัพยากรในโครงการ (Input) กับผลผลิต (Output) ของโครงการร่วมกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำงาน การติดตามผลเป็นเครื่องมือในช่วงการปฏิบัติงานของโครงการ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการส่งมอบปัจจัยการผลิต กำหนดการทำงาน การผลิตผลผลิต และการดำเนินงานต่างๆ ได้ดำเนินการไปตามแผนที่วางไว้

2.2.2 การประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance evaluation) เป็นการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ว่ามีการใช้ทรัพยากร / ปัจจัยต่างๆ อย่างไร มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน ตามขั้นตอน ตามกฎเกณฑ์ และตามเวลาที่กำหนดหรือไม่ ตลอดจนมีผลงานเป็นไปตามแผน วัตถุประสงค์ และเป้าหมายหรือไม่ อาจเป็นการประเมินผลระหว่างการทำงาน (On-going evaluation) เป็นการประเมินถึงผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) หรือการประเมินผลภายหลังการดำเนินงาน (Ex-post evaluation) (ภูมิศักดิ์ ราศรี, 2551)

2.2.3 การติดตามผลโครงการ (Monitoring) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้เพื่อตัดสินใจแก้ไขปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้ผลงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด โดยเป็นการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินการจัดสรรทรัพยากร รวมถึงพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทรัพยากรในโครงการกับผลผลิตของโครงการร่วมกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำงาน การติดตามผล เป็นเครื่องมือในช่วงการปฏิบัติงานของโครงการเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการส่งมอบปัจจัยการผลิต กำหนดการทำงาน การผลิตผลผลิต และการดำเนินงานต่างๆ ได้ดำเนินงานไปตามแผนที่กำหนดไว้ ยิ่งกว่านั้น การติดตามผลโครงการ ยังเป็นขั้นตอนในการตรวจสอบในระหว่างการทำงานในโครงการว่าได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในโครงการหรือไม่ การใช้ทรัพยากรต่างๆ เป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงใด อยู่ภายใต้ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้หรือไม่ ตลอดจนปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ และประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงาน หากไม่มีระบบการติดตามของโครงการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าของการดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ กล่าวโดยสรุป การติดตามผล หมายถึง การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการว่าเป็นไปตามกำหนดการหรือแผนงาน รวมทั้งการใช้จ่ายงบประมาณหรือไม่

2.2.4 การประเมินผล คือ การออกแบบวิธีการดำเนินการเพื่อตัดสินคุณค่าของงานที่เกิดขึ้น นอกจากนี้การประเมินผลยังเป็นการหาคำตอบที่เจาะจงไปยังเรื่องของการตัดสินคุณค่าของงานที่ได้ทำ และผลงานที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามที่ต้องการหรือไม่

2.2.5 การประเมินผล เป็นการวิจัยทางสังคมศาสตร์แบบหนึ่งที่เป็นระบบจัดทำขึ้นเพื่อตัดสินคุณค่าของแนวคิด การออกแบบการปฏิบัติงาน และประโยชน์ของแผนปฏิบัติงานด้านสังคม โดยผู้ประเมินจะใช้วิธีการวิจัยทางสังคม เพื่อพิจารณาคุณค่า และมองหาทางปรับปรุงวิธีการกำหนดนโยบาย และวิธีการปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มคิดออกแบบแผนงาน ไปจนถึงการพัฒนาแนวคิด และลงมือปฏิบัติงาน (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2554)

2.2.6 เป้าหมายหลักของการประเมินผล

- 1) เพื่อให้สามารถระบุได้ว่าแผนงานใดมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- 2) เพื่อให้สามารถระบุได้ว่าแผนงานใดขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- 3) เพื่อให้ได้ข้อมูลไปวางแผนใหม่ที่ตรงกับความต้องการ และได้รับประโยชน์มากขึ้น

2.2.7 ลักษณะของการประเมินผล

ผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับตั้งแต่ผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุนทางการเงิน ผู้วางแผนทางการเงิน และผู้ปฏิบัติตามแผนงาน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสามารถระบุได้ว่า แผนงานใดมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล หรือแผนงานใดไร้ประสิทธิภาพ และขาดประสิทธิผล เพื่อที่จะได้สามารถวางแผนงานใหม่ที่ตรงกับความต้องการ และได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ลักษณะของการประเมินผล มีอยู่ 2 วิธีการด้วยกัน คือ 1) การประเมินระหว่างการดำเนินงาน (Formative approach) และ 2) การประเมินผลรวบยอด (Summative approach) การแบ่งลักษณะการประเมินผลเช่นนี้ช่วยให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นว่า ควรจะประเมินผลเมื่อไร (Clarke & Dawson, 2005) ต่อมา Rossi และ Freeman (1993) ได้ระบุขั้นตอนของการประเมินผลว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

- 1) การประเมินการวิเคราะห์นโยบาย และวางแผนงาน หรือโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินผลในขณะวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน (Evaluation during planning)
- 2) การติดตามผลการปฏิบัติตามแผน โดยเป็นการประเมินในขณะที่การปฏิบัติงานตามโครงการ หรือแผนงานยังคงดำเนินอยู่ (Ongoing evaluation)
- 3) การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามแผน เป็นการประเมินภายหลังจากที่โครงการ หรือแผนงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้ การประเมินในระยะที่ 1 และ 2 เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินงาน ส่วนการประเมินในระยะที่ 3 เป็นการประเมินรวบยอดหลังจากที่ดำเนินงานเสร็จสิ้นแล้ว

2.2.8 ขั้นตอนของการประเมินผล

การประเมินผล ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่เป็นระบบ ทั้งการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำผลที่ได้รับมาตอบคำถามเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ โดยเฉพาะประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลของการดำเนินงานดังกล่าว ทั้งนี้ กระบวนการประเมินผล ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ คือ การวิเคราะห์สิ่งที่ผู้วางแผน หรือผู้ปฏิบัติงานคาดหวังว่า เมื่อทำงานเสร็จสิ้นแล้ว สิ่งดังกล่าวจะเกิดขึ้น เช่น แผนงานพัฒนาบุคลากร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรเพิ่มความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน หรือแผนงานขยายตลาด มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มยอดขายในตลาดเดิม และตลาดใหม่ ดังนั้น การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ก็เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ประเมิน และผู้ปฏิบัติงานว่า ต้องการให้เกิดอะไรขึ้นหลังจากทำงานดังกล่าวเสร็จสิ้นลง

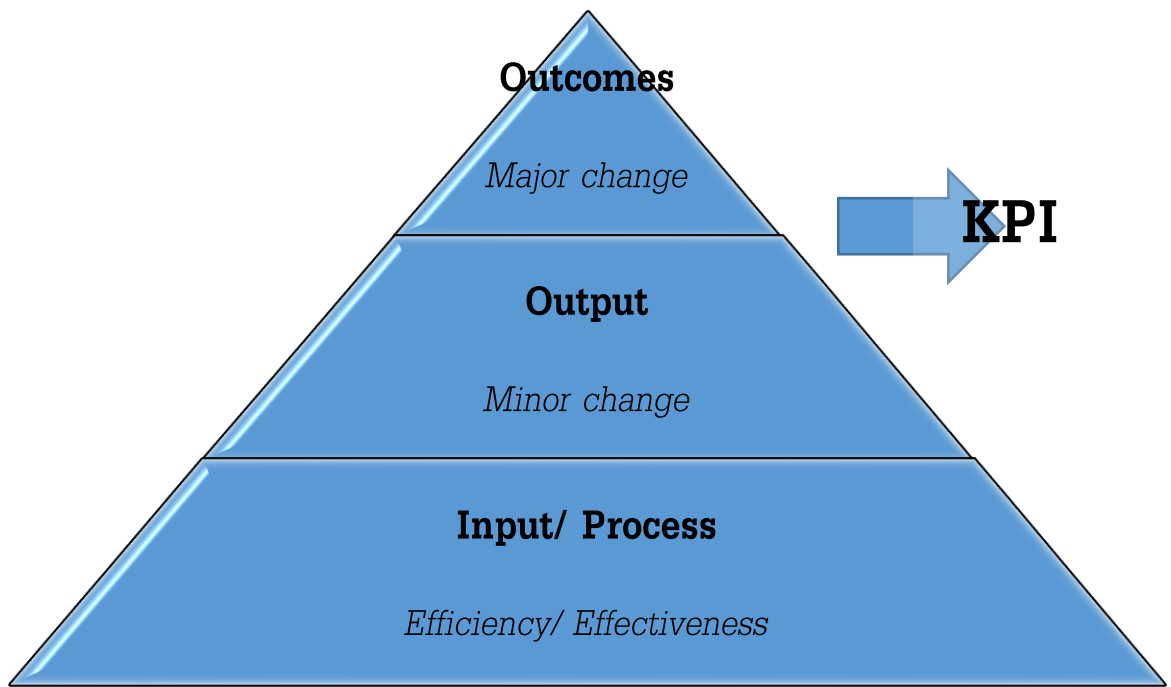
2) การกำหนดขอบเขตและเป้าหมายของการประเมิน ขอบเขตของการประเมินผล มักทำขึ้นเพื่อตอบสนองการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของนโยบาย หรือแผนงาน และเพื่อศึกษาความเหมาะสมของแผนงาน และโครงการว่าควรมีการปรับเปลี่ยนหรือไม่

ในส่วนของเป้าหมายของการประเมินผล สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2554; Macnamara, 2002) ได้แก่

(1) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) คือ การประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสม และคุณภาพของข้อมูล กำลังคน งบประมาณ หรือสิ่งที่ถูกนำมาใช้ในกระบวนการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย ยิ่งกว่านั้น ยังรวมถึงการนำข้อมูลที่มีอยู่เดิมแล้วมาใช้ อาทิ ข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของลูกค้าที่มีต่อองค์กร สินค้า ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นในสื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊กแฟนเพจองค์กร หรือตามเว็บบอร์ดต่างๆ เช่น พันทิป

(2) การประเมินผลผลิต (Output) คือ การประเมินสิ่งที่ได้จากงานที่ทำ แต่อาจไม่ใช่เป้าหมายสุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยขอบเขตของการประเมินจะแคบลงกว่าการประเมินปัจจัยนำเข้า อาทิ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด ผลผลิต คือ การเกิดกิจกรรม การมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก การประเมินผลผลิตจะออกมาเป็นดังนี้ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด 5 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม 1,000 คน จากการจัดกิจกรรม 5 ครั้ง แต่เป้าหมายสุดท้าย คือ การซื้อสินค้ายังไม่เกิดขึ้น

(3) การประเมินผลลัพธ์ (Outcome) คือ ผลที่เกิดขึ้น และเป็นผลในระดับ “เป้าหมาย” ที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยเป็นการประเมินที่เจาะจงไปที่ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น เช่น เป้าหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดทั้ง 5 ครั้ง คือ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมซื้อสินค้า ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการซื้อสินค้า เป็นต้น โดยการประเมินทั้ง 3 ระดับ รายละเอียดดังภาพที่ 2.1 และตารางที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงระดับของการประเมินผล

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวอย่างกรอบการประเมินผล

กรอบการประเมิน	วิธีการได้ข้อมูล
การประเมินผลลัพธ์ <ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนผู้เปลี่ยนพฤติกรรม ● จำนวนผู้เปลี่ยนทัศนคติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินกลุ่มเป้าหมาย (ภาพลักษณ์ ชื่อเสียงองค์กร ความพึงพอใจต่อสินค้าและบริการ) ● การสังเกต การสนทนากลุ่ม
การประเมินผลผลิต <ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนผู้เข้าใจสาร ● จำนวนผู้จดจำสารได้ ● จำนวนผู้รับทราบสาร ● จำนวนสารที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสำรวจ การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เจาะลึก ● การวิเคราะห์เนื้อหาสื่อ
การประเมินปัจจัยนำเข้า <ul style="list-style-type: none"> ● คุณภาพของสาร ● ความเหมาะสมของสื่อ ● จำนวนคน ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง ● การทดสอบก่อน (Pre-test) ● การใช้ข้อมูลทุติยภูมิ เช่น รายงานวิจัย ข้อมูลที่ซื้อจากบริษัทสำรวจข้อมูล ● ข้อร้องเรียนจากลูกค้า

2.2.9 การกำหนดเกณฑ์สำหรับตัวชี้วัด และเครื่องมือสำหรับการประเมินผล

1) **ตัวชี้วัด (Indicator)** คือ สิ่งที่บ่งบอกให้รู้ว่าคุณสมบัตินั้นมีอยู่หรือไม่ เช่น

- ความรวดเร็วและความถูกต้องของงานที่ทำ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการทำงาน
- จำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกลดลง เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของการสื่อสารเพื่อการรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก
- จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของแผนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2) **เกณฑ์ (Criteria)** คือ ข้อกำหนดที่ผู้ประเมินตั้งขึ้นเพื่อบ่งบอกว่า คุณสมบัตินั้นกล่าวถึงนั้นมีเมื่อใด เช่น เกณฑ์ที่บ่งบอกว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยว คือ การได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.5 เป็นต้น

3) **เครื่องมือ (Instrument)** สิ่งที่ผู้ประเมินสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการตอบคำถามว่างานที่ต้องการประเมินนั้นมีคุณค่า และทำให้เกิดผลได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่

2.2.10 การกำหนดแหล่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการประเมินผล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตอบคำถามในการประเมิน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แหล่ง คือ

1) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary sources) คือ ข้อมูลที่ได้มาจากต้นกำเนิดของเรื่องนั้นๆ เช่น การประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้น โดยวิธีการประเมิน แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ สามารถใช้วิธีการ และเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

(1) วิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative method) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ร่วมงานผ่านการสัมภาษณ์ โดยรูปแบบการสัมภาษณ์อาจเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวที่ ได้แก่

- วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In - depth interview) เหมาะสำหรับการที่ผู้ประเมินต้องการข้อมูลที่ต้องการจากเรื่องราวที่ตนเองต้องการประเมิน กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับวิธีนี้ จำเป็นต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) ที่มีความรู้ และความเชี่ยวชาญในประเด็นดังกล่าว

- การสนทนากลุ่ม (Focus group interview) ซึ่งเหมาะสำหรับการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยไม่ได้มุ่งหวังคำตอบที่ถูกต้อง แต่มุ่งให้มีการต่อยอดทางความคิดของกันและกันในเชิงแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในประเด็นนั้นๆ โดยตรง เช่น การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องการนำเสนอข้อความในโฆษณา โดยบริษัทผลิตโฆษณาอาจจะจัดกลุ่มตัวอย่าง 8 - 12 คน ให้แสดงความคิดเห็นหลังจากที่ได้ชมโฆษณาดังกล่าว โดยมีผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ (Moderator) เป็นผู้ควบคุมการสนทนา

(2) วิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative method) เป็นการเก็บข้อมูลที่ใช้ค่าคะแนนเป็นตัวเลข โดยใช้เครื่องมือเข้ามาช่วยในการจัดเก็บข้อมูล โดยวิธีการสำรวจ (Survey method) เป็นการเก็บข้อมูลในภาพกว้าง โดยสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มประชากร จึงจะสามารถนำข้อมูลเชิงสถิติที่ได้มาอธิบาย หรืออ้างอิงในภาพรวมของประชากรได้ (Generalization) ตัวอย่างของการประเมินผลด้วยวิธีการสำรวจ ได้แก่ การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการของหน่วยงาน การประเมินผลการรณรงค์ประหยัดพลังงาน การประเมินผลภายใต้แนวคิด “เที่ยวไทยครีกครั้ง เศรษฐกิจไทยคึกคัก” เป็นต้น โดยเป็นการสำรวจทั้งการได้รับข่าวสาร ทศนคติ และพฤติกรรมต่อประเด็นดังกล่าว

(3) วิธีการที่เป็นได้ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยวิธีการสังเกต (Observation) เช่น การนับจำนวนผู้ร่วมงาน หรืออาจเก็บข้อมูลบันทึกจากการสังเกต โดยอาจมีการสร้างแบบฟอร์มสำหรับบันทึกการสังเกต (Observation checklist) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผล ในกรณีที่มีผู้ประเมินหลายคนในประเด็นเดียวกัน เพื่อให้การบันทึกข้อมูลคงที่ นอกจากนี้ ในกระบวนการสังเกตยังอาจใช้วิธีการทางคุณภาพร่วมด้วย อาทิ การสังเกตว่า ผู้เข้าร่วมงานมีความพึงพอใจหรือไม่ หรืออาจใช้วิธีการทางปริมาณ อาทิ การนับจำนวน หรือหาค่าเฉลี่ยของแต่ละประเด็นในแบบฟอร์มสำหรับบันทึกการสังเกต

2) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary sources) คือ ข้อมูลที่มีผู้บันทึกไว้แล้ว ได้แก่ รายงานต่างๆ เช่น รายงานผลการวิจัย รายงานประจำปี ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้จากการบันทึกไว้ด้วยข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และไม่ใช่อะไรที่ผู้ประเมินเก็บรวบรวมเอง แต่อาจจะได้จาก

แหล่งอื่น เช่น 1) การเก็บข้อมูลจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว (Internal data) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายของโครงการ หรืองบประมาณของโครงการที่จัดขึ้นของหน่วยงานที่เราทำงานอยู่ และ 2) การใช้แหล่งข้อมูลจากภายนอก (External data) เช่น ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นๆ ที่ได้มีการจัดเก็บไว้ และสามารถนำมาเปิดเผย และใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงได้ อาทิ ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้า ข้อมูลจากบริษัท AC Neilson ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ หรือวิทยานิพนธ์ที่มีหัวข้อตรง หรือเกี่ยวข้องกันที่ต้องการประเมิน ซึ่งช่วยประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และการเดินทางให้กับนักวิจัยอย่างมาก

3) แหล่งข้อมูลตติยภูมิ (Tertiary sources) คือ แหล่งข้อมูลที่ได้มาจากความคิดเห็นของบุคคลที่สามที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกประเมิน อาทิ ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่เคยมีประสบการณ์ ซึ่งลักษณะข้อมูลจะเป็นการแสดงความคิดเห็นตามประสบการณ์ และความรู้เดิมที่มีอยู่มากกว่านั้น ยังอาจเป็นการนำประเด็นการประเมินกิจกรรมต่างๆ ของการปฏิบัติงาน เช่น การผลิตสื่อ มาให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ แสดงความคิดเห็น โดยผู้เชี่ยวชาญอาจเป็นบุคคลที่มาจากทั้งภายใน หรือภายนอกองค์กรละกันก็ได้ (Smith & Albaum, 2005)

2.2.11 การกำหนดชนิดและรูปแบบของการประเมินผล

หากผู้ประเมินต้องการประเมินผลในระดับผลลัพธ์ซึ่งกำหนดไว้ในระดับกว้าง อาทิ กลุ่มเป้าหมายมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-based tourism) การประเมินจะต้องทำในระดับกว้าง เช่น การสำรวจตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการสุ่มตัวอย่างว่า มีความรู้เพิ่มขึ้น และมีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นหรือไม่ ซึ่งอาจใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่เป็นแบบสอบถาม โดยข้อมูลที่ได้รับจะต้องเป็นสามารถใช้เป็นตัวแทน (Representative sample) ของประชากรได้ว่างานที่ได้ทำนั้นบรรลุเป้าหมายหรือไม่

2.2.12 การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินผล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สิ่งที่ผู้ประเมินสนใจ คือ ความสอดคล้อง และความแตกต่างของคำตอบที่พบ โดยส่วนมากแล้วคำตอบที่ได้จะเป็นไปในลักษณะของความคิดเห็น/ การตีความ/ ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อนำไปสู่การสรุปผล และตอบคำถามในการประเมินในการประเมิน โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นของตนตามประเด็นคำถาม นอกจากนี้ ยังสามารถแสดงความคิดเห็นในประเด็นอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับประเด็นคำถามได้อีกด้วย

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการจัดระบบข้อมูลที่ได้มาโดยเครื่องมือวัด ที่สร้างขึ้นสำหรับวัดข้อมูลที่แจกแจงระดับได้ โดยผู้ประเมินสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ใน 2 ลักษณะ ได้แก่

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงจำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของประชากรที่ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และไม่เฉพาะเจาะจงผสมผสานกัน ที่สามารถเป็นตัวแทนที่ดีมาศึกษา สถิติเชิงอนุมานมีการอ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่างไปสู่กลุ่มประชากรผ่านการทดสอบสมมติฐาน โดยค่าความ

เชื่อมั่น และความคลาดเคลื่อนที่กำหนด (เช่น กำหนดระดับความเชื่อมั่นว่าข้อมูลจะมีความถูกต้อง ร้อยละ 95 ดังนั้น ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้จะอยู่ที่ ร้อยละ 5) จะเป็นเกณฑ์ที่ช่วยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถสรุปได้ว่า ถ้าผลการทดสอบทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างออกมาเป็นเช่นไร ก็แสดงว่ากลุ่มประชากรก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างด้วย โดยมากแล้วการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน มักจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ เช่น โปรแกรม SPSS ซึ่งมีความรวดเร็ว และประเมินผลได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติดังกล่าว ยังสามารถคำนวณระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ผ่านการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) การทดสอบค่าความแตกต่างของตัวแปรอิสระ ผ่านการวิเคราะห์ด้วยค่า t และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Variance) ในตัวแปรอิสระที่มีองค์ประกอบมากกว่า 2 องค์ประกอบ และสามารถค้นพบตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้อีกด้วย ผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2554; Jugenheimer, Bradley, Kelly, & Hudson, 2010)

ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการการติดตามผลโครงการและประเมินผล เพื่อพิจารณาว่า ผลผลิตของโครงการวิจัย มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (พ.ศ. 2558 - 2560) และเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) + 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พร้อมเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) หรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงอภิमान (Meta analysis)

การวิเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีอภิमान เริ่มมาจากคำว่า การสังเคราะห์ (Synthesis) ซึ่งหมายถึง การนำส่วนย่อยๆ มาประกอบเข้ากันจนได้สิ่งใหม่ ในที่นี้ คือ การนำเอาผลการวิจัยในแต่ละเรื่องมาสังเคราะห์ร่วมกัน ส่วนคำว่า “อภิमान” หมายถึง ภายหลัง คือ การวิเคราะห์เพื่อผสมผสานผลการวิเคราะห์งานวิจัยเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้คำตอบใหม่ มากกว่านั้น การวิเคราะห์งานวิจัยยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับที่นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์จนเกิดเป็นความรู้ใหม่ในสาขานั้น เรียกว่า Meta analysis 2) ระดับที่นำหัวข้อที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์จนเกิดเป็นสาขาใหม่ที่เรียกว่า Mega analysis และ 3) ระดับที่นำสาขาที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ เรียกว่า Super analysis (อุทุมพร จามรมาน, 2531)

2.3.1 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เชิงอภิमान

1) เพื่อรวบรวมค่าแนวโน้ม ค่าความแตกต่าง ค่าความสัมพันธ์ที่เป็นข้อสรุปจากงานวิจัยต่างๆ ที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกันมาสังเคราะห์รวมใหม่อีกครั้ง

2) เพื่อวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของงานวิจัย กับข้อสรุปการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

3) เพื่อแสวงหาข้อสรุปใหม่ที่สามารถอธิบายอิทธิพล และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2.3.2 ประเภทของการวิเคราะห์อภิमान

1) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research synthesis) เป็นการสังเคราะห์โดยใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อทำการสังเคราะห์งานวิจัย ซึ่งงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์อาจเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ หรือปริมาณก็ได้

2) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research synthesis) เป็นการสังเคราะห์งานวิจัย โดยงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งจะใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอ้างอิงในการวิเคราะห์ข้อมูลเสมอ สำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณนั้น นักวิจัยพยายามจะศึกษาคุณลักษณะต่างๆ ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ได้แก่ แบบแผนการวิจัย ตัวแปร การวัดค่าตัวแปร เครื่องมือวัด และการวิเคราะห์ว่า มีความสัมพันธ์กับดัชนีมาตรฐาน ได้แก่ ขนาดของอิทธิพล และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างไร (พัชนี เษยจรรยา, 2558; รัตนะ บัวสนธ์, 2555)

2.3.3 ขั้นตอนของการวิเคราะห์เชิงอภิमान

1) การกำหนดโจทย์การวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตัวอย่างเช่น ตัวแปรผลการวิจัยที่วัดขนาดความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน และอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อปัจเจกบุคคล มีความแตกต่างกันระหว่างงานวิจัยแต่ละเรื่องมากน้อยเพียงใด

2) การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับงานวิจัย โดยปกติ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ มักมีแบบแผนการดำเนินการวิจัยแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน แต่จะต้องมีการใช้กรอบทางทฤษฎีร่วมกัน ตัวอย่างเช่น โจทย์การวิจัยของ 2 เรื่องที่นำมาวิเคราะห์ ที่ระบุว่า (1) การรับรู้ความรุนแรงในละคร มีผลกับความก้าวร้าวของเยาวชนมากน้อยเพียงใด และ (2) การรับรู้สื่อโฆษณา กับพฤติกรรมการซื้อสินค้าของแม่บ้าน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า โจทย์การวิจัยทั้ง 2 โจทย์ข้างต้น แม้จะศึกษากันคนละประเด็น แต่มีการใช้กรอบทฤษฎีร่วมกัน คือ ชุดทฤษฎีอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อปัจเจกบุคคล (พัชนี เษยจรรยา, 2558)

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ผู้วิจัยสามารถสืบค้นแหล่งข้อมูลงานวิจัยจากทั้งฐานข้อมูลออนไลน์ วารสารทางวิชาการ หรือสืบค้นจากในห้องสมุด เป็นต้น

(2) เกณฑ์ในการกำหนดงานวิจัยที่จะนำมาศึกษา โดยผู้วิจัยอาจกำหนดว่าเป็นงานวิจัยที่ต้องตีพิมพ์เท่านั้น หรือศึกษาทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องและสามารถสืบค้นได้ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี การคัดเลือกงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์ ควรเป็นงานวิจัยที่ระบุตัวแปรเดียวกัน และมี

กลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน อีกทั้งการพิจารณาคุณภาพงานวิจัย การพิจารณาคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อสังเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็น การพิจารณาคุณภาพงานวิจัย พิจารณาจาก (1) ความสอดคล้องระหว่างชื่อเรื่อง ปัญหาการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย (2) การให้นิยามศัพท์ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องและวัดได้ (3) การวัดตัวแปรนั้นมีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด เครื่องมือที่ใช้มีการระบุหรือบรรยายวิธีการสร้างและการหาคุณภาพหรือไม่อย่างไร (4) กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มแบบใด อิงทฤษฎีความน่าจะเป็นหรือไม่ (5) การวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ และ(6) การนำเสนอผลสอดคล้องกับชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยหรือไม่

(3) การสร้างแบบประเมินงานวิจัย โดยนิยมสร้างเป็นมาตรประเมินค่า (Rating scale) โดยมีข้อความบ่งบอกคุณภาพงานวิจัย หลักการในการสร้างแบบสอบถามเป็นแบบเดียวกันกับการสร้างแบบสอบถามทั่วไป คือ ต้องมีการกำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่จะต้องรวบรวมก่อน

(4) การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบด้วย ผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะ และวิธีการจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

(5) การสรุป อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ต้องพิจารณาว่า ผลการวิจัยเชิงปริมาณต่อบุคคลการวิจัยได้มากน้อยเพียงใด เป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ชัดแย้ง หรือสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตอย่างไร โดยจะนำไปสู่การเขียนข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย และเชิงปฏิบัติ และสุดท้าย คือ พิจารณาว่าการวิเคราะห์เชิงปริมาณในครั้งนี้มีข้อจำกัดอย่างไรบ้าง และข้อจำกัดดังกล่าวส่งผลให้การวิเคราะห์เชิงปริมาณขาดความน่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ในส่วนนี้ไปเขียนในส่วนของข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

(6) การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกันกับการเขียน รายงานการวิจัยทั่วไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542; พชนี เจริญรยา, 2558)

2.3.4 ความหมายและประเภทของการท่องเที่ยว

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการโรงแรม ดังนั้น การทบทวนวรรณกรรมเรื่องแรก จะเริ่มต้นที่ความหมาย และความสำคัญของการท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยในครั้ง นี้ และจะกล่าวถึงหัวข้ออื่นๆ ในลำดับต่อไป

1) ความหมายของการท่องเที่ยว องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) (อ้างในอัศวิน แสงพิบูล, 2551) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า เป็นการเดินทางใดๆ ก็ตาม ที่เป็นการเดินทางตามเงื่อนไข 3 ประการต่อไปนี้

(1) การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำ ไปยังสถานที่อื่นๆ เป็นการชั่วคราว

(2) การเดินทางที่ผู้เดินทางต้องเดินทางด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ

(3) การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เดินทาง เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

จากเงื่อนไขข้างต้นอาจพอกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของบุคคล จากถิ่นที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยการเดินทางนั้น ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลที่เดินทาง (นักท่องเที่ยว) กับธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2) ประเภทการท่องเที่ยว นักวิชาการได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์การเดินทาง โดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้ (Mill, 2000 อ้างในอัศวิน แสงพิบูล, 2551)

- (1) การท่องเที่ยวเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure)
- (2) การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Recreation)
- (3) การท่องเที่ยวในวันหยุด (Holiday)
- (4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา (Sport)
- (5) การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพที่ (Health)
- (6) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Study)
- (7) การท่องเที่ยวเพื่อการศาสนา (Religion)
- (8) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)
- (9) การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมมิตรและญาติ (Visiting Friends / Relatives)
- (10) การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ขององค์การ (Mission)

3) องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

(1) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว เป็น ทรัพยากรที่สำคัญและจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) ที่สำคัญในการรองรับการเดินทาง ของนักท่องเที่ยว สำหรับประเทศไทยนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมักแบ่งทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม

(2) ด้านการบริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) การบริการการท่องเที่ยวจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง ซึ่งอาจไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นการบริการที่จัดไว้เพื่อรองรับให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางให้แก่ นักท่องเที่ยว เช่น การบริการที่พัก การบริการนำเที่ยว การบริการขนส่ง หรือการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น ในบางครั้งการบริการเหล่านี้ อาจสร้างความสนใจหรือดึงดูดความสนใจจาก นักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้การบริการการท่องเที่ยวยังรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ อันจำเป็นต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว

(3) ด้านการตลาดท่องเที่ยว (Tourism Market) ตลาดการท่องเที่ยว เป็นการแสดงออกถึงอุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Demand) ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาของนักท่องเที่ยวในการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วย วัตถุประสงค์ที่ใดๆ ก็ตาม ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุป จากความหมายของการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว และองค์ประกอบการท่องเที่ยว จะเห็นว่าการท่องเที่ยวมีขอบเขตกว้างขวาง มีปัจจัย และองค์ประกอบต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่ง สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาเชื่อมโยงเป็นประเด็นการวิจัยได้ทั้งสิ้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถเลือกประเด็นการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมได้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยอาจสนใจในประเด็นเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจท่องเที่ยว หรือการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี ประเด็นที่น่าสนใจของการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวยังมีลักษณะเป็นสหวิทยา กล่าวคือ เป็นวิชาที่มีขอบเขตและเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาอื่นๆ เช่น การตลาด การจัดการ เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา เทคโนโลยี ภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้น งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาวิชาต่างๆ ในสังคม รวมทั้ง การศึกษาในบริบทข้ามวัฒนธรรม เช่น การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติ หรือ การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวมีประเด็นหรือหัวข้อที่ผู้วิจัยสามารถเลือกศึกษาได้มากมายและกว้างขวาง

2.3.5 ความหมายและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

นอกจากข้อมูลพื้นฐานเรื่องการท่องเที่ยวแล้ว ยังมีคำสำคัญอีกคำหนึ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการท่องเที่ยว นั่นก็คือคำว่า “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ซึ่งมีสิ่งที่ควรทราบ ดังนี้

1) ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 (อ้างใน นงค์นุช ศรีธนาอนันต์, 2548) ได้ให้ความหมายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรโดยมีค่าตอบแทน และหมายรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยวธุรกิจโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน การโฆษณาเผยแพร่ หรือการดำเนินการอื่นใด โดยมีความหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอีกหลายธุรกิจ เช่น ธุรกิจ คมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการ ธุรกิจการประชุม ธุรกิจบันเทิง และธุรกิจห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

2) ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศดังนี้ (อัศวิน แสงพิบูล, 2551)

ด้านเศรษฐกิจ

(1) ก่อให้เกิดรายได้ เป็นเงินตราต่างประเทศ การให้บริการทางการท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยว นับเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศ ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สวยงามและมีแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากมาย ที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ในแต่ละปีประเทศไทยมีรายได้จากเงินตราต่างประเทศจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ขึ้นมาเป็นรายได้ลำดับที่ 1 เมื่อเทียบกับรายได้จากสินค้าส่งออกประเภทอื่นๆ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

นอกจากนี้รายได้ในส่วนนี้ ยังมีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินและช่วยลดภาวะการขาดดุลการค้าให้กับประเทศอีกด้วย บทบาทการช่วยลดสภาพการขาดดุลการค้านี้สามารถช่วยลดภาระหนี้สิน หรือการที่ต้องชักชวนสำรองของประเทศออกไปชดเชยกับรายจ่ายที่เกินรายรับ จึงทำให้เสถียรภาพที่ทางเศรษฐกิจของประเทศมีความมั่นคงขึ้น

(2) ก่อให้เกิดการสร้างอาชีพและการจ้างแรงงาน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงจำเป็นต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางตรง อาทิ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง

(3) ก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคและชุมชนท้องถิ่น เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ใดก็ต้องใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเดินทาง หรือค่าของที่ระลึก เงินที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายนั้น จะกระจายไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และยังกระจายไปสู่ชุมชนท้องถิ่นเมื่อนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าของที่ระลึก หรือหัตถกรรมพื้นเมืองในแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็จะมีรายได้เล็กๆ น้อยๆ เกิดขึ้น เมื่อนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าจำนวนมากขึ้น รายได้ของประชาชนในท้องถิ่นก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการกระตุ้นการผลิต มีผลทวีคูณในการสร้างแรงงานและสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นในที่สุดทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่ามากขึ้น

(4) ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตและการขยายตัวของการลงทุน การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจของที่ระลึก และธุรกิจประเภท อื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีการขยายตัวและมีการลงทุนเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้การเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีส่วนช่วยในการพัฒนา และขยายระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ โรงพยาบาล ฯลฯ ซึ่งสามารถพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

ด้านสังคม

(1) ส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงในท้องถิ่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้ ท้องถิ่นใดที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ท้องถิ่นนั้นย่อมจะได้รับการพัฒนาและส่งเสริมด้านความปลอดภัยและความมั่นคงเพราะนักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

(2) ส่งเสริมการพัฒนาความเจริญและยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ท้องถิ่นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาและสร้างความเจริญในด้านต่างๆ ให้กับชุมชนท้องถิ่น มีการลงทุนและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานีขนส่ง และร้านค้าต่างๆ ซึ่งเป็นการสร้างความเจริญให้กับชุมชน ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ ช่วยส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น การที่ชุมชนในท้องถิ่นมีสภาพเศรษฐกิจที่ดีสามารถช่วยลดปัญหาความแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับชนบท ช่วยลดปัญหาการหลั่งไหลเข้ามาหางานทำในเมืองและยังช่วยลดปัญหาความแออัดของสังคมเมือง

(3) ส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีส่วนช่วยสนับสนุน ฟื้นฟู และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ช่วยกระตุ้นให้มีการนำประเพณีและวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นออกมาเผยแพร่ ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ เช่น นักท่องเที่ยวไปชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือเชิงชุมชนต่างๆ หรือการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน มีส่วนช่วยสร้างความรู้สึภาคภูมิใจและหวงแหนในมรดกและศิลปวัฒนธรรมของตน รวมถึงช่วยกระตุ้นการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้คงอยู่ตลอดไป

กล่าวโดยสรุป อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีธุรกิจเกี่ยวข้องจำนวนมากทั้งทางตรงและทางอ้อม ธุรกิจเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีขอบเขตและเนื้อหาที่กว้างขวาง และมีความสำคัญต่อประเทศเนื่องจากองค์ความรู้จากการวิจัยจะช่วยพัฒนาและสร้างความก้าวหน้าให้แก่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมจึงเป็นงานวิจัยสาขาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้มีความเจริญก้าวหน้า และสมควรได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.3.6 ความหมายและความสำคัญของการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์งานวิจัยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ทบทวนวรรณกรรมเพื่อให้ทราบความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาและลักษณะของงานวิจัยในสาขา

1) ความหมายของการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ การวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนตามหลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (เช่น นักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว หรือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว) หรือภาคธุรกิจในอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือคำตอบที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาในด้านต่างๆ ของการท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (อัศวิน แสงพิบูล, 2555)

ดังนั้น คำว่า “การวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการบริการ” จึงมีความหมายและขอบเขตที่กว้างขวาง โดยมีประเด็นที่สามารถศึกษาวิจัยได้เป็นจำนวนมากทั้งในขอบเขตของการท่องเที่ยวและภาคธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2) จุดมุ่งหมายของการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ การทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้วิจัยมักจะมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ว่าต้องการทำวิจัยเรื่องนั้นเพื่ออะไร เช่น เพื่อค้นหาคำตอบบางอย่าง เพื่อหาข้อเท็จจริง หรือเพื่อแก้ไขปัญหาการวิจัย ด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมก็เช่นเดียวกัน ก็มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งสามารถจำแนกจุดมุ่งหมายของงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการได้ดังนี้ (อัศวิน แสงพิบูล, 2555)

- (1) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือสร้างความรู้ใหม่ในสาขาวิชา (new knowledge)
- (2) เพื่อให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะแก่ผู้ประกอบการ ภาคธุรกิจ ในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาในด้านการค้าบริการ เช่น การตลาด การบริการ การบริหารจัดการ ฯลฯ (tourism business development)
- (3) เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม โดยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ (tourist studies)
- (4) เพื่อส่งเสริม พัฒนา และสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ฯลฯ ตลอดจนกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ (tourism & activity development)
- (5) เพื่อให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาอนุรักษ์ หรือรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยว / แหล่งท่องเที่ยว (tourism resources development)
- (6) เพื่อให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะแก่ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น ในการพัฒนาการท่องเที่ยว / แหล่งท่องเที่ยว / และชุมชนท้องถิ่น (local community development)
- (7) เพื่อให้ข้อมูลแก่หน่วยงานภาครัฐในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การพัฒนา การบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย เป็นต้น (government development)
- (8) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (human resources development)

จากสิ่งที่นำเสนอข้างต้นจะเห็นว่า การวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมมีความสำคัญต่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมทั้งในระดับเล็ก (องค์กร / บริษัท) จนถึงระดับใหญ่ขึ้น (ภาคธุรกิจ / สังคม) โดยการวิจัยจะให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบในด้านต่างๆ อัน จะนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง ดังนั้นการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมจึงมี ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศดังได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง

3) การวิจัยและการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย ในอดีตที่ผ่านมา การวิจัยการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเฉพาะสาขา เพื่อสร้างองค์ความรู้ ขาดการบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เป็นการวิจัยที่เน้นนักวิจัยเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากภาคีทางการท่องเที่ยว (participatory action research) ซึ่งจะเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นประเด็นการส่งเสริมการตลาด และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับจุลภาคที่กระตุ้นเศรษฐกิจ การสนับสนุนทุนวิจัยการท่องเที่ยวที่จำกัดในบางพื้นที่ และขาดการจัดสรรอย่างเป็นระบบนั้น ส่งผลให้การนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนภาพที่ให้เห็นว่า “ประเทศไทยควรสนับสนุนการวิจัยการท่องเที่ยวที่เป็นการวิจัยร่วมสาขา (trans - disciplinary research) ที่บูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ บนฐานการมีส่วนร่วมที่ผลการวิจัยเกิดจากการปฏิบัติจริง” จึงจะสามารถนำผลการวิจัยไปขยายผลและใช้เพื่อตอบสนองความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559)

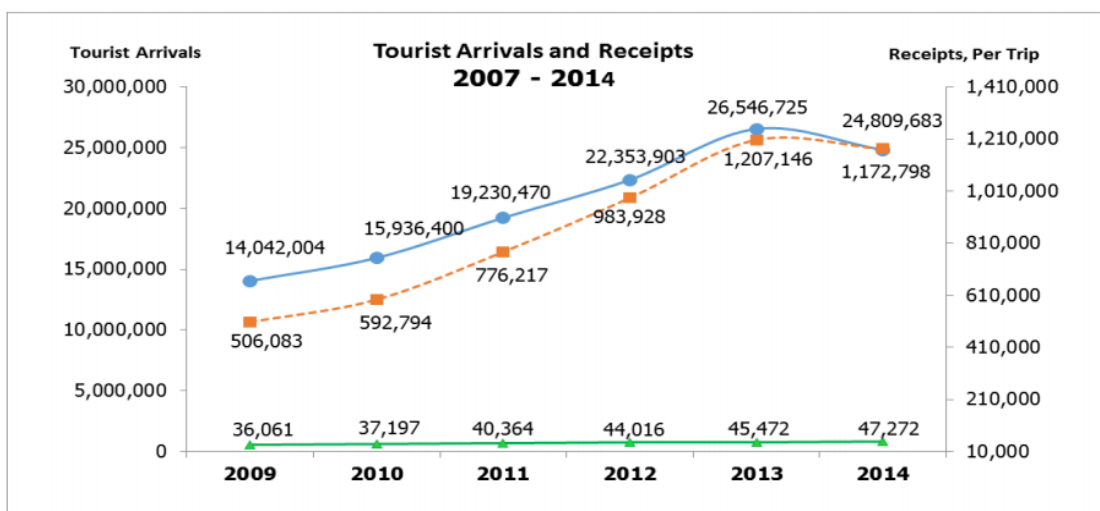
อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะเริ่มศึกษาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ หรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ จำเป็นจะต้องเข้าใจถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ทั้งในแง่บริบทของการท่องเที่ยวของไทย สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ตลอดจนการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย เพื่อทราบถึงแนวคิดและหลักการที่นำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ หรือ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ อันเป็นพื้นฐานของการสังเคราะห์งานวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ ดังจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

2.3.7 การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นอุตสาหกรรมภาคบริการ ที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะนอกจากจะสร้างรายได้ โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยในแต่ละปี สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาท รวมทั้งสร้างกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศ ขณะเดียวกันธุรกิจการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 6 - 7 ของแรงงานทั้งระบบ รวมทั้งยังช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบท ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รายได้เงินตราต่างประเทศดังกล่าว ยังมีส่วนสำคัญที่ช่วยชดเชยการขาดดุลการค้าในช่วงที่การส่งออกสินค้าของไทยมีแนวโน้มชะลอลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก ดังนั้น ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงต้องพิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ดังนั้น เพื่อให้เกิดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 โดยได้มีการวิเคราะห์ถึงสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว และได้สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย อันเป็นแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งจะกล่าวเป็นลำดับไป ดังนี้

1) สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) ได้แสดงให้เห็นว่า การท่องเที่ยวไทยมีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 14.0 ล้านคน ในปี 2552 เป็น 24.8 ล้านคน ในปี 2557 โดยเพิ่มสูงสุด ในปี 2556 มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากถึง 26.5 ล้านคน และสูงสุดเป็นลำดับที่ 7 ของโลกแต่ลดลง ในปี 2557 เนื่องจากประสบกับวิกฤตทางการเมืองและวิกฤตเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรป โดยตลาดหลักยังคงเป็น 10 ตลาด ที่มีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 60 ได้แก่ จีน อินเดีย สหราชอาณาจักรมาเลเซีย ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนีเกาหลีใต้ และฝรั่งเศส สำหรับในปี 2558 คาดการณ์ว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยว 28.5 – 29.0 ล้านคน ส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว โดยในปี 2556 มีรายได้ 1.20 ล้านล้านบาท สูงสุดเป็นอันดับ 10 ของโลก และลดลงเหลือ 1.17 ล้านล้านบาท ในปี 2557 โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 26.35 ต่อปี และคาดว่าในปี 2558 จะมีรายได้ 1.40 ล้านล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากค่าใช้จ่าย 36,061 บาท / คน / ครั้ง ในปี 2552 เพิ่มเป็น 47,272 บาท / คน / ครั้ง ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างน้อย เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้เคียง โดยในปี 2549 นักท่องเที่ยวมีจำนวนวันพักเฉลี่ย 8.62 วัน / ครั้ง เพิ่มเป็น 9.85 วัน / ครั้ง ในปี 2556 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 0.1 วัน ซึ่งนับเป็นข้อจำกัดประการหนึ่ง ในการเพิ่มรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย รายละเอียดดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558

นอกจากนั้นยังพบว่านักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นนักท่องเที่ยวหลักของไทย ในปี 2549 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก (รวมอาเซียน) มีสัดส่วนร้อยละ 57.46 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ยุโรปร้อยละ 24.03 ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ ที่มีระยะเวลาเดินทางไม่นาน และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2556 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60.40 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและมาเลเซีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน ในขณะที่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปลดลงเหลือร้อยละ 23.19 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปในอีก 15 ปีข้างหน้า คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ 67 ล้านคน สำหรับแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศของไทยในอีก 15 ปีข้างหน้า คาดการณ์ว่าจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลปัจจุบันในปี 2557 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 24.7 ล้านคน จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็น 45 ล้านคน ในปี 2563 และเพิ่มเป็น 67 ล้านคน ในปี 2573 ทั้งนี้การคาดการณ์ดังกล่าวเป็นไปตามแนวโน้มที่ควรจะเป็น และภายใต้สมมติฐานว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวไทยอยู่ในภาวะปกติ ไม่มีเหตุการณ์หรือวิกฤตการณ์ใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในช่วงเวลานับจากนี้เป็นต้นไป โดยกลุ่มตลาดหลักยังคงเป็นกลุ่มเดิม แต่นักท่องเที่ยวจีนจะมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามโดยสภาพข้อเท็จจริงแล้วสถานการณ์เศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติขนาดใหญ่ โรคระบาดร้ายแรง และความขัดแย้งทางการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ยังคงเป็นปัจจัยหลักที่จะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าว

2) ผลการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

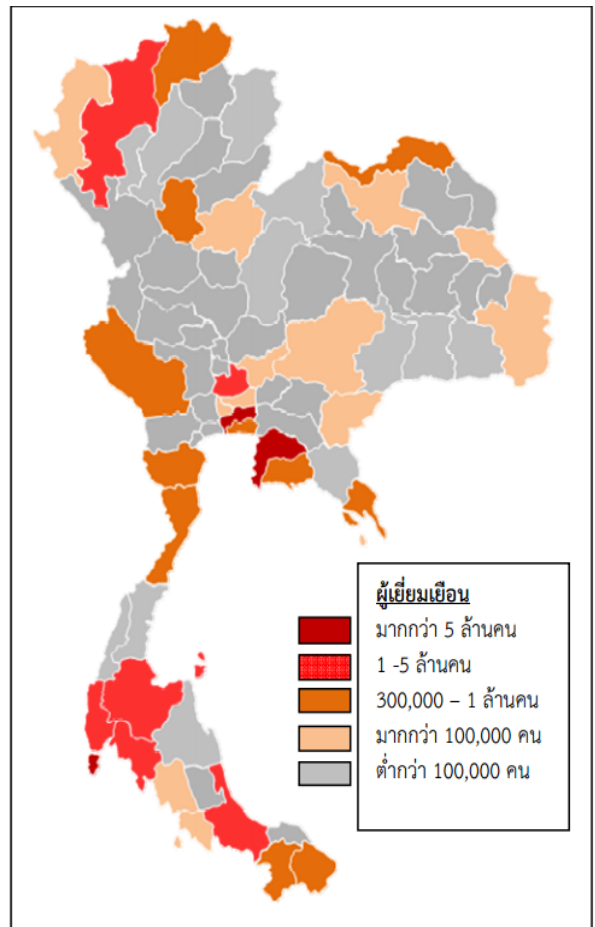
ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว ในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยข้อได้เปรียบของทำเลที่ตั้ง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และความหลากหลายของวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงความเป็นไทย เป็นจุดขายสำคัญในการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวมาอย่างยาวนาน และเพื่อให้ประเทศไทยมีกรอบทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน สอดคล้องกับศักยภาพ และโอกาสการพัฒนาใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น ในระยะที่ผ่านมามีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ขึ้น โดยการติดตามและประเมินผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผน รวมทั้งการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น เกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการท่องเที่ยวของประเทศไทย และการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว 5 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกัน ในการสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการพัฒนาที่ผ่านมา และข้อจำกัด ข้อด้อย และปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้

(1) ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง จากข้อมูลของ Travel and Tourism Competitiveness Index ในปี พ.ศ. 2557 พบว่าประเทศไทยมีอันดับชีตความสามารถในการแข่งขันในลำดับที่ 35 ของโลก

และเป็นอันดับที่ 10 ในภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งเป็นอันดับที่สูงขึ้นจาก ปี 2555 (ลำดับที่ 43) อย่างไรก็ตามขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยังต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ (อันดับ 11 ของโลก) และมาเลเซีย (อันดับ 25 ของโลก) และเมื่อพิจารณาขีดความสามารถในการแข่งขันแต่ละด้าน พบว่าไทยมีความโดดเด่นในด้านทรัพยากรธรรมชาติ (ลำดับที่ 16) โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมทางอากาศ (ลำดับที่ 17) โครงสร้างพื้นฐานในการบริการนักท่องเที่ยว (ลำดับที่ 21) สำหรับปัจจัยที่เป็นเป็นจุดอ่อนสำคัญของการท่องเที่ยวไทย ได้แก่ ด้านความปลอดภัย (ลำดับที่ 132) ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม (ลำดับที่ 116) และด้านสุขอนามัย (ลำดับที่ 89)

(2) ผลการพัฒนาที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในการเพิ่มรายได้แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการกระจายรายได้และการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว โดยในช่วงปี 2554 - 2557 พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 18.9 ต่อปี แต่นักท่องเที่ยวยังคงกระจุกตัวอยู่เฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ภูเก็ต กระบี่ และเชียงใหม่ และพบว่าการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติกระจุกตัวอยู่ใน 20 จังหวัด ประมาณร้อยละ 94.2 ของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติทั้งหมด ในปี 2556 ประเทศไทยมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้น 55,387,7521 คน โดยจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการกระจุกตัวอยู่ใน 20 จังหวัดแรก จำนวน 52,182,217 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 94.2 ของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมด อีกทั้งจังหวัดที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติมากกว่า 1 ล้านคน มีเพียง 9 จังหวัดเท่านั้น นอกจากนี้พบว่าตลาดนักท่องเที่ยวยังคงเป็นกลุ่มเดิมที่ต้องพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยว 20 อันดับแรก โดยเฉพาะจีนและรัสเซีย ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการสูญเสียรายได้ หากประเทศเหล่านี้ต้องประสบกับปัญหาหรือวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่ไม่เอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยว รายละเอียดดังภาพที่ 2.3

1	กรุงเทพมหานคร	18,580,855
2	ภูเก็ต	8,395,921
3	ชลบุรี	7,216,105
4	สุราษฎร์ธานี	2,708,110
5	เชียงใหม่	2,341,905
6	สงขลา	2,212,248
7	กระบี่	1,995,991
8	อยุธยา	1,656,639
9	พังงา	1,324,772
10	ประจวบคีรีขันธ์	916,526
11	สมุทรปราการ	817,858
12	เชียงราย	526,498
13	หนองคาย	519,578
14	ปทุมธานี	491,155
15	ระยอง	473,614
16	ยะลา	448,121
17	เพชรบุรี	432,819
18	ตราด	404,153
19	กาญจนบุรี	364,094
20	นราธิวาส	355,255

ภาพที่ 2.3 การกระจายตัวของผู้มาเยี่ยมเยือนเยือนชาวต่างชาติ

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558

(3) การท่องเที่ยวไทยยังคงมีภาพลักษณ์ด้านลบที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข การประเมินภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ในระยะที่ผ่านมายังคงมีภาพลักษณ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยในด้านบวก ได้แก่ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน เป็นที่ที่ใช้ชีวิตในวันพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ ความมีน้ำใจของผู้คน บรรยากาศที่สนุกสนาน มีสีสัน อัจฉริยะของคนท้องถิ่น จึงจัดว่าประเทศไทยทำได้ดีมาก ในเรื่องการสร้างความรู้สึกและการสร้างประสบการณ์ที่ดีด้วยความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังมีภาพลักษณ์ด้านลบ ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรมความปลอดภัย การหลอกลวงในรูปแบบต่างๆ ปัญหาจากความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว เป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดหลักเปลี่ยนจุดหมายไปยังแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นๆ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องมีความและหน่วยงานปฏิบัติที่ชัดเจน ผู้เยี่ยมเยือนมากกว่า 5 ล้านคน 1 - 5 ล้านคน 300,000 – 1 ล้านคน มากกว่า 100,000 คนต่ำกว่า 100,000 คน

(4) ทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นับเป็นปัญหาที่สะสมมานาน จากนโยบายการเร่งส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว แต่ขาดการเตรียมพร้อมรองรับของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ ของประเทศ ที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในแต่ละปีการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในขณะที่การบริหารจัดการและการควบคุมกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง ทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ ปัญหาขยะน้ำเสีย มลพิษ ระบบนิเวศวิทยา ศิลปวัฒนธรรม และโบราณสถานเสี่ยงต่อการถูกทำลาย ซึ่งนับเป็นสาเหตุสำคัญทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง ในขณะเดียวกันการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นยังกระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเดิมๆ เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต ซึ่งส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

(5) โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างดีในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมค่อนข้างดี โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีสนามบิน 41 แห่ง กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ มีถนนที่มีคุณภาพเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดต่างๆ ซึ่งมีคุณภาพและมาตรฐาน แต่ยังมีปัญหาในการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวรองยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

(6) บุคลากรด้านการท่องเที่ยว จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา เพื่อยกระดับทักษะและองค์ความรู้ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยภาพรวมแล้วบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในระดับท้องถิ่นหรือในประเทศ แต่ยังขาดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ทั้งนี้เนื่องด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น ข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล ผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยวของไทยส่วนใหญ่ยังขาดการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร ขาดการประสานงานจากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางในเรื่องการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว ขาดความรู้และทักษะในด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากธุรกิจส่วนมากเติบโตมาจากธุรกิจครอบครัวซึ่งมักขาดความรู้ในด้านการจัดการหรือการบริหารงานที่มีระบบ ไม่สามารถทำการตลาดเชิงรุกได้ด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี ผู้ประกอบการจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ขาดทรัพยากร และเงินทุน ปัจจุบันแม้ว่าภาครัฐจะมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการทั้งการกู้ยืมและค้ำประกัน แต่ขั้นตอนค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน ใช้เวลาค่อนข้างนาน และมีเงื่อนไขที่ค่อนข้างมากขาดเครือข่าย ปัจจุบันเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวขนาดกลางและเล็ก ยังมีไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ เป็นต้น

(7) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหลายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นกฎหมายฉบับเก่า ล้าสมัยมีความขัดแย้งกันระหว่างกฎหมาย และมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งต้องมีมาตรการเข้มงวด กวดขัน

ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อช่วยขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้บรรลุตามเป้าหมาย

(8) ขาดข้อมูลเชิงลึก เพื่อการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว การพัฒนาและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวไทยให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและสารสนเทศทั้งในภาพรวมและภาพเชิงลึกจำนวนมาก แต่ปัจจุบันข้อมูลที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจาย มาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายขาดการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ ขาดการบริหารจัดการ และขาดการใช้ประโยชน์ข้อมูลอย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงต้องพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว โดยการนำเทคโนโลยีการจัดเก็บ ออกแบบ และกลั่นกรองข้อมูล สร้างระบบการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ข้อมูลเพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวไทย

(9) กลไกการบริหารจัดการขาดการบูรณาการ การพัฒนาการท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เชื่อมโยงจากระดับชาติสู่ระดับพื้นที่และชุมชน ที่ผ่านมากลไกการพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างกลไกในระดับต่างๆ ต่างคนต่างทำ จึงทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของการพัฒนาหรือขาดเจ้าภาพหลักในบางเรื่อง

3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

(1) จุดแข็ง

- รัฐบาลให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว ได้มีมติให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติและให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

- ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และความมีอัธยาศัยไมตรีของคนไทย เป็นจุดแข็งที่สำคัญของประเทศ

- การลงทุนภาคบริการของภาคเอกชนไทยอยู่ในระดับสูง มีความหลากหลายในสินค้าและบริการท่องเที่ยว ซึ่งผลการประเมินของนักท่องเที่ยวต่างชาติเปรียบเทียบกับอาเซียน พบว่าประเทศไทยเป็นรองเพียงสิงคโปร์เท่านั้น

- มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวทั้งที่พักแรม ร้านอาหาร การคมนาคม ระบบสาธารณสุข โภค ระบบการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค

- ประเทศไทยมีประสบการณ์ด้านการตลาดต่างประเทศมากกว่าประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ และได้รับรางวัลระดับนานาชาติทั้งในด้านเมืองน่าเที่ยว และบริการของโรงแรมไทยหลายรางวัลติดต่อกันมานาน แปรนตร์ประเทศไทยนับได้ว่าติดตลาดโลกแล้ว

- ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยเหมาะสมสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว กล่าวคือ ประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของคาบสมุทรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สถานที่ตั้งประเทศไทย เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประตูสู่

ประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงคือ พม่าจีน (2 มณฑลคือยูนนาน และกวางสี) ลาว กัมพูชา และ เวียดนาม

- จุดแข็งอีกจุดหนึ่งที่สำคัญของไทย ก็คือจุดดึงดูดใจที่เป็นเอกลักษณ์และนวัตกรรมด้านการบริการใหม่ๆ เช่น มวยไทย สปา การให้บริการด้านสุขภาพความงาม อีกทั้งยังมีภูมิปัญญาดั้งเดิม ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นสินค้าท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและน่าสนใจได้

(2) จุดอ่อน

- ประเทศไทยยังมีปัญหาในเรื่องของระบบโลจิสติกส์ โครงข่ายเส้นทางคมนาคม และระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรอง

- ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยที่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยวหรือการแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับขยายไปไม่ทัน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม เกิดขยะมลพิษทางน้ำ ความแออัดของการจราจรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งมีปัญหาเรื่องขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว

- โครงสร้างการบริหารจัดการของรัฐเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทย กลไกของรัฐเพื่อจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอ ขาดเอกภาพ รวมถึงกฎระเบียบของรัฐที่ตามไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- มีภาพลักษณ์ด้านลบเรื่องความปลอดภัย การเอารัดเอาเปรียบ และหลอกลวงนักท่องเที่ยว การขายสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ โสเภณี การค้ามนุษย์ และโรคเอดส์

- การลงทุนด้านบุคลากรของไทย ถือว่าตามไม่ทันการขยายตัวของการท่องเที่ยว บุคลากรจำนวนมากยังไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ขาดแคลนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยว เช่น ภาษารัสเซีย เยอรมัน สวีเดน จีน และภาษาที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาหรับ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การลงทุนด้านการท่องเที่ยวเน้นการก่อสร้างมากกว่าการจัดการภูมิทัศน์ และขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่นและหน่วยงานทุกระดับ ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวให้ประโยชน์กับนายทุนภายนอกมากกว่าชุมชนในท้องถิ่น

- การทำธุรกรรมผ่าน e-commerce ยังไม่แพร่หลายมากเท่ากับยุโรป อเมริกาหรือประเทศในเอเชีย เช่น เกาหลีและสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องปรับตัวและปรับกลยุทธ์ เพื่อสร้างความทัดเทียมกับคู่แข่งทั่วโลก

- แหล่งท่องเที่ยวไทยยังคงกระจุกตัวอยู่เฉพาะในบางพื้นที่ ขาดการพัฒนาและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ไม่มีการกระจายและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมขาดการรวมกลุ่ม และมีข้อจำกัดจากด้านเงินทุนและบุคลากร

(3) โอกาส

- แนวโน้มการเติบโตของการท่องเที่ยวโลก การเติบโตของกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) ทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น มีกำลังซื้อมากขึ้น และเงินกำลังเป็นตลาดส่งออกและนำเข้านักท่องเที่ยวที่สำคัญของโลก

- การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว กระแสความนิยมท่องเที่ยวทางเลือก การขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวเฉพาะทาง ทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) มีแนวโน้มขยายตัวและประเทศไทยก็มีความพร้อม จึงเป็นโอกาสให้ประเทศไทยสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อรองรับแนวทางการท่องเที่ยวเฉพาะทางในอนาคต

- นักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบพำนักรีสอร์ท และต้องการท่องเที่ยวในแหล่งที่ท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นโอกาสของไทยที่มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ

- การเปิดเส้นทางเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS IMT-GT ACMECS และ BIMSTEC เป็นต้น ทำให้เมืองท่องเที่ยวรอง ในเส้นทางดังกล่าวมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เกิดความเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคมากขึ้น

- การขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำ และแนวโน้มนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้ ทำให้การท่องเที่ยวภายในประเทศหรือภายในภูมิภาคเดียวกันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ความรู้สภาวะและสารสนเทศกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความแตกต่างและสร้างคุณค่าของสินค้า และเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

- การจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศและพันธกรณีต่างๆ ทำให้ไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน กล่าวคือการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ การจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศและพันธกรณีต่างๆ ที่ประเทศไทยได้จัดทำขึ้นกับประเทศต่างๆ ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า และบริการ รวมทั้งคนมีความคล่องตัวมากขึ้น

- ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อน และการรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ เป็นโอกาสของไทยที่มีความพร้อมในระดับหนึ่งจะใช้ประโยชน์จากวิกฤตดังกล่าวในการสร้างความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว

(4) อุปสรรค

- การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น มีการลงทุนด้านการท่องเที่ยว การสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการใช้นโยบายปกป้องคนของตนให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- ภาวะเศรษฐกิจโลกมีความผันผวน ไม่แน่นอน เป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางท่องเที่ยวหรือมีการใช้จ่ายน้อยลง
- การก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ยังคงมีปัญหอยู่ในหลายภูมิภาคของโลก เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความอ่อนไหวกับเหตุการณ์ต่างๆ ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจากเอเชีย
- ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก รวมถึงภัยจากโรคระบาด ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว
- การแข่งขันเพื่อเป็นศูนย์กลางการบินนานาชาติ เดิมประเทศไทยมีความได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางการบินในเครือข่ายระหว่างยุโรป และเอเชียแปซิฟิก แต่ปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงในเรื่องของความพร้อมของท่าอากาศยาน ระบบการตรวจคนเข้าเมือง เส้นทางบินที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักและเมืองรอง ทำให้ความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ของไทยลดลง
- การแข่งขันระหว่างบุคลากรในอาเซียน การรับรองมาตรฐานอาชีพในธุรกิจท่องเที่ยวในกรอบความร่วมมือของอาเซียน การเปิดเสรีตลาดแรงงาน อาจจะสร้างการแข่งขันใหม่ในระดับบุคลากร ซึ่งไทยอาจไม่ใช่ประเทศที่ได้เปรียบที่สุด เนื่องจากจากทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรไทยค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียน

4) ประเด็นสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554) ได้การวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยและตลาดโลก ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ที่นำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

(1) การขยายตัวของการท่องเที่ยวโลก การขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาด ความร่วมมือระหว่างประเทศตามกรอบความร่วมมือต่างๆ การเติบโตของกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) และการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรโลกและแนวโน้มนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) มากขึ้น นับเป็นโอกาสดีของประเทศไทยในการขยายการตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าว ซึ่งไทยมีความพร้อมในโครงสร้างพื้นฐาน ที่พร้อมรองรับและช่วงชิงนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Special Interest Tourism) เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุครอบครัวและฮันนีมูน เป็นต้น อย่างไรก็ตามแนวโน้มการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น ประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับประเทศต่างๆ ที่พร้อมจะแย่งชิงตลาดนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน จึงต้องเตรียมความพร้อมในการสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่

สอดคล้องกับความต้องการของตลาดการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ การลงทุนในการส่งเสริมภาพลักษณ์และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

(2) ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาด้านความปลอดภัย กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย จากการขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรม ประกอบกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ การเปิดตัวของประเทศเวียดนาม ลาว กัมพูชา ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยต้องปรับตัวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากประเทศคู่แข่ง ประเทศไทยจึงต้องเร่งดำเนินการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและหามาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวดั้งเดิม

(3) โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทย กลไกในการจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอ ขาดเอกภาพ การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการ ภูมิทัศน์ และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว จึงควรรหาแนวทางในการบูรณาการ การทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

(4) วิกฤตและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ทั้งจากภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก โรคระบาด สถานะเศรษฐกิจที่ถดถอย หรือสถานการณ์ทางการเมือง วิกฤตและความเสี่ยงเหล่านี้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวอย่างมาก ประเทศไทยจึงต้องมีการเตรียมการรับมือกับปัญหาการดำเนินงานในเชิงนโยบาย รวมถึงการออกมาตรการต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวของประเทศสามารถฟื้นตัวได้ในระยะเวลาอันสั้น

(5) ความพร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศ แต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และมีโอกาสพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางการบริการและการท่องเที่ยว” ของภูมิภาค เนื่องจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกสู่สังคมผู้สูงอายุ จะเป็นโอกาสของไทยเนื่องจากมีความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรมและสปาที่มีมาตรฐานสูง บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรคมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งสินค้า บริการที่มีการสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้น และการทำธุรกิจที่ต้องใช้ความสร้างสรรค์สูง โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เช่น สาขาภาพยนตร์อนิเมชัน การเขียนซอฟต์แวร์ และเกมส์คอมพิวเตอร์ แฟชั่น เป็นต้น

ดังนั้น หากต้องการกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว สามารถแก้ไขปัญหาลักษณะพื้นฐานการท่องเที่ยว วางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวใน

ระยะยาวสู่ความยั่งยืน และนำมาซึ่งรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ประเด็นที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องให้ความสำคัญมี 5 ประการ คือ

(1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การสร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวทั่วประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค เพื่อเตรียมความพร้อมประเทศให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกคนทุกกลุ่ม (Tourism for All)

(2) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงให้มีความสมบูรณ์ดั้งเดิม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะของกลุ่ม การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานในระดับสากล และสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ มาตรฐาน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวได้

(3) การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมการท่องเที่ยว และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว การป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว การเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยว ให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

(4) การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว การดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประชาสัมพันธ์จัดงานและจัดงานแสดงต่างๆ (Event) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น มีการใช้จ่ายมากขึ้น และสร้างกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(5) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวมีเอกภาพ มีการบูรณาการร่วมกันลดความซ้ำซ้อนของภารกิจ และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในระดับ

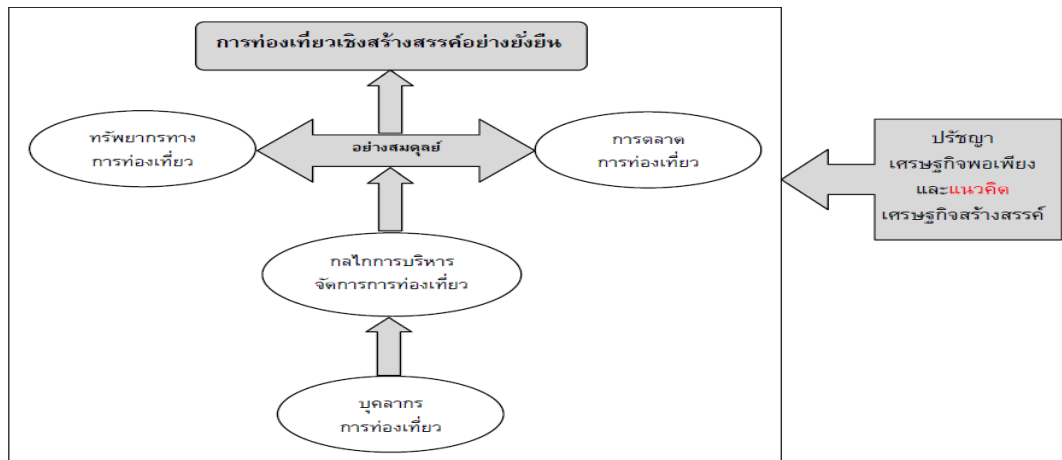
จากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยว บริบทการวิจัยการท่องเที่ยวของไทย และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ดังที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมีแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อเป็น “เข็มทิศ” ด้านการวิจัยการ

ท่องเที่ยวที่หน่วยงานต่างๆ สามารถใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยอย่างสร้างสรรค์และเป็นนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน

2.3.8 แนวคิดการวิจัยและการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

การวิจัยการท่องเที่ยวของประเทศไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเฉพาะสาขา เพื่อสร้างองค์ความรู้ ขาดการบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เป็นการศึกษาที่เน้นนักวิจัยเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากภาคีทางการท่องเที่ยว (Participatory Action Research) ซึ่งจะเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นประเด็นการส่งเสริมการตลาด และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับจุลภาคที่กระตุ้นเศรษฐกิจ การสนับสนุนทุนวิจัยการท่องเที่ยวจึงกระจุกตัวในบางพื้นที่ และกระจายอย่างไร้ทิศทางไปตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ทำให้ภาพรวมการวิจัยการท่องเที่ยวของไทย ขาดความชัดเจนและไร้ทิศทาง ส่งผลให้การนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สะท้อนภาพว่า “ประเทศไทยควรสนับสนุนการวิจัยการท่องเที่ยวที่เป็นการศึกษาข้ามสาขา (Trans-disciplinary Research) ที่บูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ บนฐานการมีส่วนร่วมที่ผลการวิจัยเกิดจากการปฏิบัติจริง” จึงจะสามารถนำผลการวิจัยไปขยายผลและใช้เพื่อตอบสนองความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559)

จากการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ประกอบด้วยนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ ต้องการให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในขณะที่เดียวกันก็มีการบริหารจัดการฐานทรัพยากรอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ทุกยุทธศาสตร์ยังระบุถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยวที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการตลาดการท่องเที่ยว โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อาจกล่าวได้ว่าเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยที่ทุกภาคีต้องการ คือ “การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน” (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559) ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 เป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

ที่มา: ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

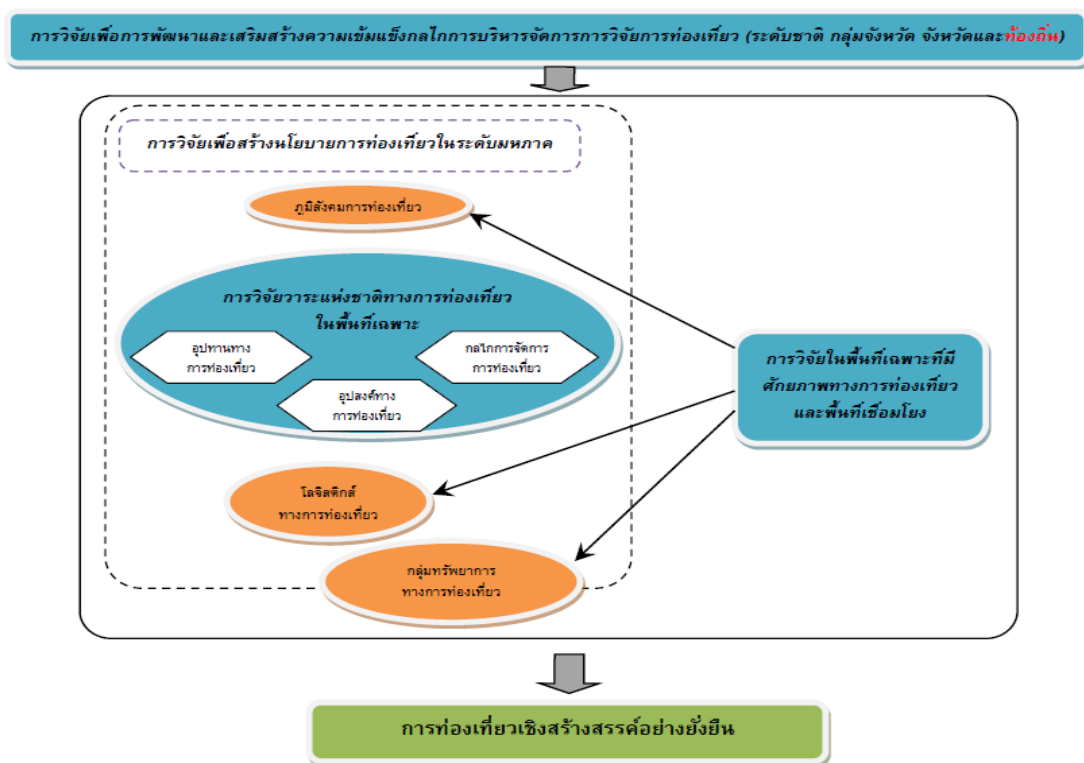
จากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยว บริบทการวิจัยการท่องเที่ยวของไทยและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมีแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อเป็น “เข็มทิศ” ด้านการวิจัยการท่องเที่ยวที่หน่วยงานต่างๆ สามารถใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยอย่างสร้างสรรค์ และเป็นนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการพัฒนา “ระบบบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว” ตั้งแต่ระยะต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และท้ายน้ำ ในระดับต่างๆ ที่สร้างองค์ความรู้ที่น่าเชื่อถือเที่ยงตรง ตลอดจนสามารถนำสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเน้นประเด็นวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย “การวิจัยที่สร้างนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศในระดับมหภาค” “การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุปทานทางการท่องเที่ยว” (Tourism Supply) “อุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยว” (Tourism Demand) และ “กลไกการจัดการการท่องเที่ยว” (Tourism Management Mechanism) ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งเน้นกลุ่ม/พื้นที่ต่างๆ ดังนี้ 1) กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ตามกลุ่ม คลัสเตอร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2552 - 2555 2) กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว 3) กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวลักษณะการวิจัยต้องเน้นกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) และเป็นการวิจัยร่วมสาขา (Trans-disciplinary Research) ที่บูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่เป็นอุตสาหกรรมบูรณาการ (Integrated Industry) (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559)

2.3.9 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) ซึ่งเป็นปฐมบทของการสร้างแผนแม่บทในการสนับสนุนและบริหาร

การจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว ที่สามารถสร้างความเข้มแข็งแก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์และความยั่งยืน ตลอดจนนำไปสู่การบริหารจัดการงบประมาณการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในอนาคต ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ

การจัดทำแนวทางการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการและพัฒนาโจทย์วิจัย ประจำปีงบประมาณ 2556 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยในครั้งนี้ ได้นำยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์หาคำตอบประกอบ ในการสร้างตัวชี้วัดในการประเมินผลงานวิจัยที่ได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ในปีงบประมาณ 2555 โดยมีแนวทางในการทำวิจัยในแต่ละกลยุทธ์ ตามแต่ละยุทธศาสตร์ และกำหนดกรอบการวิจัยการท่องเที่ยวใน พ.ศ. 2555 - 2559 ดังภาพที่ 2.5 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 2.5 กรอบการวิจัยการท่องเที่ยว พ.ศ. 2555 - 2559

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว (Tourism National Agenda) ในยุทธศาสตร์ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย กลยุทธ์ใน 4 ประเด็น ได้แก่

1) การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค
ในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยในระดับมหภาค ต้องวางอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่ต้องศึกษาทั้งความต้องการของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของผู้ประกอบการการท่องเที่ยว การลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account) รวมถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่เกิดจากปัจจัยภายใน และภายนอกประเทศ โดยเฉพาะด้านผลกระทบ และการเตรียมความพร้อมของไทยต่อความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลกระทบทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของชาติ ทั้งการไหลเวียนเงินตรา การไหลออก (Leakage) และรายได้คงเหลือ (Retained Value) การกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติ ในอนาคต (Thailand Tourism Positioning) การพัฒนาโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Logistics) และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว (แผนยุทธศาสตร์วิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 11 แนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ กำหนด และปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และทรัพยากรมนุษย์สู่การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ของชาติ
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคต
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการ พัฒนาการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงนโยบายการกระจายรายได้ และความ รับผิดชอบอย่างเป็นธรรม
- การศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจไทย สู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต
- การศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอแนะนโยบายเชิงรุก เพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็น ศูนย์กลางภาคบริการของภูมิภาคอาเซียนในระยะสั้น
- การศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอแนะนโยบายเชิงรุก เพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็น ศูนย์กลางภาคบริการของภูมิภาคอาเซียน
- การศึกษาวิจัยในการขยายวงกว้างสู่ระดับสากลเพิ่มขึ้น

2) การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย
จากวิกฤตการณ์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ในด้านคุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมที่ผ่านมานั้น แม้ว่าคุณภาพ

การบริการของไทยจะสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีความต้องการในการเสริมมาตรฐานในหลายๆ ด้าน อาทิ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวรายสาขา การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศเป้าหมายหลักของการเดินทางที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้บนฐานความเป็นไทย (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 7 แนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อค้นหาศักยภาพทางการท่องเที่ยวรายสาขา (Tourism Sector) ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างแท้จริง

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเสริมสร้าง และรักษามาตรฐานคุณภาพการบริการ
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อประเมินความเสี่ยง และลดผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นกับฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติ

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างค่านิยมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อประเมินความเสี่ยง และลดผลกระทบเชิงลบ

(จากอุปทานการท่องเที่ยว) ต่อฐานความเป็นไทย

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อหามาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ และยาเสพติดจากอุปทานการท่องเที่ยว

3) การวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนา และการจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย ในปัจจุบัน มีกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพที่มีกำลังซื้อสูง และน่าจับตามองของโลก 2 กลุ่มประเทศ ได้แก่ กลุ่มที่ 1) กลุ่มประเทศ BRIC ซึ่งประกอบด้วย บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน เพราะเป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีประชากรจำนวนมาก และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551 BRIC มีส่วนส่งเสริมให้เศรษฐกิจโลกขยายตัวสูงถึงร้อยละ 59 และจากการคำนวณโดยอาศัยข้อมูลจาก IMF พบว่าในปี 2552 BRIC จะมีสัดส่วนใน GDP โลกประมาณ ร้อยละ 15.4 สะท้อนให้เห็นบทบาทของ BRIC ที่ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นต่อเศรษฐกิจโลก (โพสท์ทูเดย์ ฉบับวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552, <http://learners.in.th> เข้าถึงวันที่ 25 มกราคม 2554) กลุ่มประเทศดังกล่าว จึงเป็นตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ที่ประเทศไทยต้องให้ความสนใจ และแสวงหากลยุทธ์ในการเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพในกลุ่มประเทศนี้ กลุ่มที่ 2) กลุ่มประเทศ GCC (Gulf Cooperation Council) ซึ่งประกอบด้วย กาตาร์ โอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน คูเวต และซาอุดีอาระเบีย เป็นตลาดนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงที่สำคัญในอนาคต และตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศนี้ หันเหการท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกา และยุโรป สู่ภูมิภาคเอเชียมากขึ้น นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางนิยมเข้ารับบริการทางการแพทย์จากโรงพยาบาลเอกชนในต่างประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเป็นจำนวนมาก (กรมเอเชียใต้ตะวันออกกลางและแอฟริกากระทรวงการต่างประเทศ 2554) นักท่องเที่ยว 2 กลุ่มนี้ จึงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มสร้างรายได้สูง ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวไทยยังต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) ต้องรักษาฐานนักท่องเที่ยวเดิมไว้ เพื่อก่อให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำ และเกิดการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น โดยส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐาน

ความเป็นไทย (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 5 แนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อค้ำหานักท่องเที่ยวในกลุ่มคุณภาพ โดยเน้น กลุ่ม BRIC และ GCC
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อรักษานักท่องเที่ยวเดิม เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำ
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อส่งเสริมการตลาดที่วางอยู่บนฐานอัตลักษณ์ (ท้องถิ่น)

(ภาพลักษณ์) และศักยภาพของประเทศ

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้าง (อัตลักษณ์ท้องถิ่น) ภาพลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยวไทย
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อ (ประเมินศักยภาพ ทิศทาง และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย) กระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ

4) การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย กลไก

การจัดการการท่องเที่ยวระดับชาติของไทย ต้องเร่งปรับโครงสร้างการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างองค์กร (ภาครัฐ ท้องถิ่น และเอกชน) ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ ทั้งระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค ประเทศภูมิภาค และโลก อีกทั้ง ยังต้องใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไก และหน่วยงานที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยในระดับต่างๆ (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 6 แนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อปรับโครงสร้างการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างกระทรวง หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างเครือข่ายการจัดการการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ แบบพหุภาคี

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสร้างการเรียนรู้ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน องค์กร ชุมชน และภาคีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างกลไกรองรับการกระจายรายได้ และความรับผิดชอบต่ออย่างเป็นธรรม

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างกฎระเบียบ และข้อบังคับที่เอื้อต่อการส่งเสริมการบริการ และการบริหารการท่องเที่ยวที่ยุติธรรมและเป็นธรรม

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและอ้อม มาใช้ประโยชน์พัฒนาชุมชนที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ในยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area-Based) โดยเน้นให้การสนับสนุนทุน และดำเนินการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว และพื้นที่เชื่อมโยงเท่านั้น โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 หากสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ จะสามารถเพิ่มพลังการนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว

2) กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และ 3) กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ใช้แนวคิดกลุ่มคลัสเตอร์ด้านการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555 โดยแบ่งเป็น 14 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) กลุ่มท่องเที่ยว น้ำพุร้อน 2) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย 3) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา 4) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 5) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าร้อนชื้น 6) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง 7) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast 8) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์สองสมุทร 9) กลุ่มท่องเที่ยวเลียบบึงแม่น้ำโขง 10) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางไดโนเสาร์ 11) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์เส้นทางบุญ 12) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ 13) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางอัญมณีและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 14) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 4 แนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ เชื่อมโยงประวัติศาสตร์อารยธรรมล้านนา และสุโขทัยให้เป็นกลุ่มท่องเที่ยวสำคัญของประเทศ

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มธุรกิจ และอุตสาหกรรมในภูมิภาคสู่ตลาดท่องเที่ยวตามภูมิสังคมการท่องเที่ยว

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรท่องเที่ยวท้องถิ่น และภูมิภาคสร้างบุคลากรรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มคลัสเตอร์และกลุ่มพื้นที่

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อนำความหลากหลายทางภูมิปัญญา วัฒนธรรม และภูมินิเวศท้องถิ่น สร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมการท่องเที่ยวไทย

2) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย หากแต่ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพียงบางประเภทเท่านั้นที่มีศักยภาพ ในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ดังนั้น ในกลยุทธ์นี้จะเน้นการสนับสนุนทุน และดำเนินการวิจัยในฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) 8 ประเภท ดังนี้

- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)
- การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด (Marine and Beach Tourism)
- การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดประชุมและการจัดนิทรรศการต่างๆ

(MICE Tourism-Meeting, Incentive, Convention, Exhibition Tourism)

- การท่องเที่ยวด้านการช้อปปิ้ง (Shopping) และบันเทิง (Entertainment)
- การท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพความงาม (Spa and Wellness)
- การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร (Gastronomic Tourism)
- การบำเพ็ญประโยชน์ (Voluntary Tourism)
- การท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom-Based Tourism) (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)

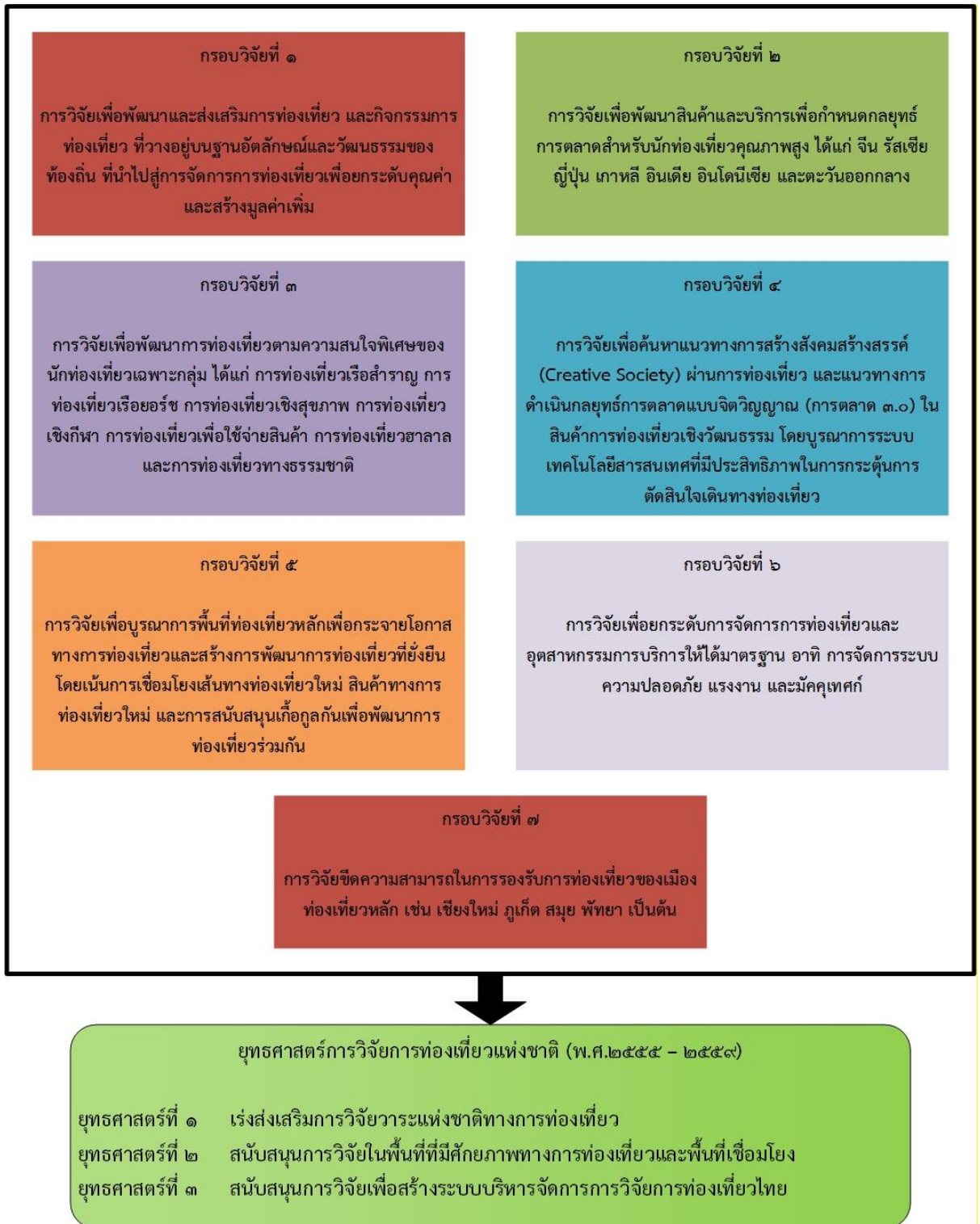
3) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวของไทย จะทำการพิจารณาจากเส้นทางการคมนาคมทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งประเทศไทยมีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถรองรับจำนวนเที่ยวบินได้มากกว่า 1,069 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ และมีศักยภาพในการรองรับผู้โดยสารได้สูงถึง 100 ล้านคนต่อปี ในขณะเดียวกัน มีการคมนาคมทางบก รวมถึงรถไฟที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งมีท่าเรือน้ำลึกระหว่างประเทศ 8 แห่ง (ท่าเรือน้ำลึกกรุงเทพ ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด ท่าเรือน้ำลึกระนอง ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ท่าเรือน้ำลึกปากปารา และท่าเรือน้ำลึกนราธิวาส) พร้อมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2543: 9) โดยกลยุทธ์นี้จะเน้นให้การสนับสนุนทุน และดำเนินการวิจัยในเส้นทางการคมนาคมที่มีศักยภาพ ซึ่งเชื่อมโยงภายในและนอกประเทศ อาทิ เส้นทางทางอากาศกรุงเทพมหานคร – สิงคโปร์ กรุงเทพมหานคร – เสียมเรียบ เป็นต้น เส้นทางทางบก R3A (ไทย – ลาว - จีน) East-West Economic Corridor (จีน พม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา และไทย) North-South Economic Corridor (ไทย – ลาว - จีน) เส้นทางทางบก และทางน้ำตามกรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) และเส้นทางทางน้ำ ภูเก็ต – สิงคโปร์ สตูล – ลังกาวิ เป็นต้น (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 2 แนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชน และการปรับตัวของชุมชนในเขตพื้นที่เส้นทาง R3A เป็นฐานสร้างอัตลักษณ์ และภาพลักษณ์ท้องถิ่นไทย
- ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเสริมสร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีระบบบริการสาธารณะ ความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการสร้างสรรค์ของที่ระลึกรองรับการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)		
<p align="center">ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติ ทางการท่องเที่ยว</p>	<p align="center">ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มี ศักยภาพทางการท่องเที่ยวและ พื้นที่เชื่อมโยง</p>	<p align="center">ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและ เสริมสร้างความเข้มแข็งกลไก บริหารจัดการการวิจัยการ ท่องเที่ยว</p>
<p>กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการ พัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมห ภาค</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยว ไทย</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๑.๓ การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและ จัดการอุปสงค์ทางการตลาดการ ท่องเที่ยวของไทย</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๑.๓ การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไก การจัดการการท่องเที่ยวของไทย</p>	<p>กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ส่งเสริมการวิจัยใน ๑๔ กลุ่มพื้นที่</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๒.๒ ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพ</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๒.๓ ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตาม ระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว</p>	<p>กลยุทธ์ ๓.๑ สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการ จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการ บริหารจัดการท่องเที่ยวและศูนย์ ความเชี่ยวชาญอื่น ๆ ที่สามารถ สนับสนุนดำเนินการวิจัยการ ท่องเที่ยวเชิง เครือข่ายผ่าน กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบ มีส่วนร่วม</p> <p>กลยุทธ์ ๓.๒ สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการ ดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบ บูรณาการสหวิทยาการ</p> <p>กลยุทธ์ ๓.๓ สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัย การท่องเที่ยว</p> <p>กลยุทธ์ ๓.๔ สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างและ พัฒนาวารสารวิชาการและ/หรือ การวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและ นานาชาติ</p> <p>กลยุทธ์ ๓.๕ สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำ ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว</p> <p>กลยุทธ์ ๓.๖ สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุน การพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิง แผน ที่อย่าง เป็น ระบบ และ มี เอกลักษณ์ความเป็นไทย</p>

ภาพที่ 2.6 โครงสร้างยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)
ที่มา: สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ, 2559)

ภายหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 – 2559) และได้มีการกำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในกลุ่มเรื่องการวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 โดยในปี 2555 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ร่วมกันอนุมัติสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว จำนวน 39 แผนงาน ในปี 2556 ได้ร่วมกันสนับสนุนทุนวิจัยจำนวน 29 แผนงาน ในปี 2557 จำนวน 31 แผนงาน และในปี 2558 จำนวน 22 แผนงาน ซึ่งได้ผลิตในภาพรวมที่สำคัญ อาทิ การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์ และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความปลอดภัยทางถนน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การเพิ่มศักยภาพ และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว การธำรงศักยภาพ และรักษาฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาด การเพิ่มศักยภาพของชุมชน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เส้นทางท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งรูปแบบ และการจัดการการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ เป็นต้น โดยผลผลิตที่ได้จากการวิจัยในปีที่ผ่านมาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรมทั้งในเชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ รวมทั้งเชิงวิชาการ แต่อย่างไรก็ตามผลผลิตจากงานวิจัยจากทั้ง 4 ปี ยังขาดการศึกษาที่ครอบคลุมในบางประเด็นที่เป็นเรื่องเร่งด่วน หรือเป็นนโยบายของภาครัฐ และยังมีงานวิจัยบางหัวข้อที่จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องในปี 2559 ดังนั้นในปี 2559 สกว. จึงได้มีการจัดลำดับความสำคัญของวาระแห่งชาติด้านการวิจัยการท่องเที่ยว และกำหนดกรอบการวิจัยด้านการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับสู่การกำหนดนโยบายในประเด็นต่างๆ จำนวน 7 กรอบวิจัย รายละเอียดดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 แสดงยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ. 2559

ที่มา: สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ, 2559)

2.3.10 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ในเดือนเมษายน 2554 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟู และกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัว และเกิดความยั่งยืน เพื่อเร่งรัด และสร้างศักยภาพที่ในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขัน ให้เกิดการสร้างรายได้ และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ดังนั้น แผนฉบับนี้ จึงได้มุ่งเน้นการป้องกัน แก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ตามแนวทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวม ที่สร้างทั้งรายได้ และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน

เนื้อหาหลักของแผนฯ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวทั้งของโลก และประเทศไทย การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย และประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ เป้าหมาย และพันธกิจที่วางไว้ (รวมทั้งการกำหนดกลไกการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนไปสู่การปฏิบัติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) โดยเนื้อหาสาระของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติสามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหา และข้อจำกัดในด้านการท่องเที่ยว ที่อาจส่งผลให้ศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยลดลง โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ ได้แก่ ระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่อาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
- 3) สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยว

กับประเทศเพื่อนบ้าน และในภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การขยายตัวของการท่องเที่ยว โดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยว หรือการแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับขยายตัวไม่ทัน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยมีความเสื่อมโทรม ยุทธศาสตร์นี้ จึงให้ความสำคัญ กับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีทิศทางไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติ โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์มากเกินไป การกำหนดมาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) การพัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ
- 2) การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 3) การยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์นี้ จะมุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ครบวงจร ความพร้อมของภาคบริการ และการท่องเที่ยว แม้จะได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก และความไม่สงบภายในประเทศ แต่บทบาทสำคัญในการขับเคลื่อน และฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ประเทศไทย ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม และสปาที่มีมาตรฐานสูง บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว
- 2) การเสริมสร้างโอกาส และแรงจูงใจ เพื่อพัฒนาการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยว
- 3) การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว
- 4) การป้องกัน และรักษาความปลอดภัยทางแก่นักท่องเที่ยว
- 5) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์นี้ มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวรับรู้ และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย โดยการดำเนินการตลาดเชิงรุก เพื่อประชาสัมพันธ์ในการจัดงานระดับโลก/ภูมิภาค เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ จัดงานแสดงต่างๆ (event) เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวไทยผ่านสื่อต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น มีการใช้จ่ายมากขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

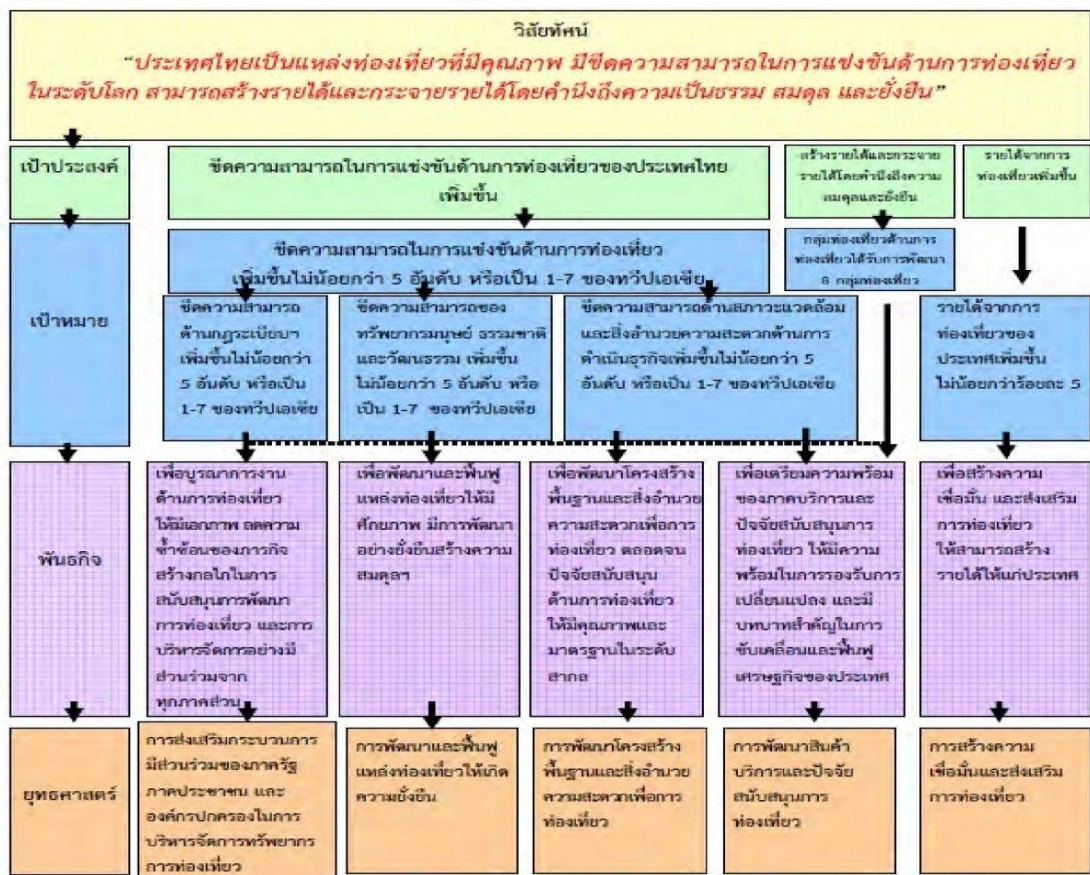
- 1) สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว
- 2) สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว
- 3) ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- 4) สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว
- 5) การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาค

ประชาชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และการปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น จังหวัด องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชน ขาดความรู้ด้านการ

จัดการภูมิทัศน์ และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว การพัฒนาโลกในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว จึงเป็นแนวทางในการบูรณาการการทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจขอบเขต ของการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่ สนับสนุน ให้เกิดการ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) การสร้างและพัฒนาโลกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.8 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวประเทศไทยปี พ.ศ. 2555 - 2559

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยหนึ่งที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 บรรลุเป้าหมายได้นั้น คือ การที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำองค์ความรู้จากการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน หรือแนวทางประกอบการดำเนินงานในแผนดังกล่าว ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ จะมีส่วนช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบสถานภาพงานวิจัย

ด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบัน ว่ามีความสอดคล้องกับแผนดังกล่าวมากน้อยเพียงใด และในประเด็นใดบ้าง

2.3.11 การประเมินผลกระทบ (Impact assessment) ของงานวิจัย

การประเมินผลกระทบของงานวิจัย เป็นกระบวนการที่อธิบายถึงผลสำเร็จ และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากงานวิจัย รวมทั้งความสูญเสียบางอย่างที่อาจจะต้องแลกกับประโยชน์ที่ได้รับ (นอกเหนือจากเงินทุนวิจัย) ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ตัดสินใจเชิงนโยบายได้ตระหนักถึงประโยชน์ และความจำเป็นของการลงทุนวิจัยที่มีต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

Waibel (2004) ได้เสนอแนะว่า การประเมินผลกระทบจากงานวิจัยที่ดี ควรมียุทธศาสตร์ประกอบของคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1) **ความเป็นเหตุเป็นผล (Causality)** หมายถึง การจัดหาข้อความรู้ และข้อเท็จจริงในกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จากการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ว่า ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชื่อมโยงกันอย่างไร เป็นต้น

2) **ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (Transparency)** หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องจัดทำอย่างมีระบบและยอมให้มีการตรวจสอบถึงผลการวิเคราะห์ได้

3) **ความชัดเจนและมีนัยสำคัญ (Significance)** หมายถึง การบอกกล่าวถึงขั้นตอนและวิธีการในการประเมินและการวิเคราะห์ผล เช่น การประเมินเมื่อโครงการสิ้นสุดแล้ว การประเมินก่อนจัดทำโครงการ การวิเคราะห์ผลตอบแทนของโครงการในช่วงเวลาที่ผ่านมา หรือการวิเคราะห์ผลตอบแทนที่คาดคะเนไปข้างหน้า เป็นต้น

4) **ความถูกต้อง (Validity)** หมายถึง การคัดเลือกแบบจำลองที่นำมาใช้กับการวิเคราะห์ ควรเป็นแบบจำลองที่เข้ากันได้กับงานวิจัยในลักษณะนั้นๆ เช่น การใช้แบบจำลอง ในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ อาจไม่เหมาะสมกับการประเมินผลกระทบของงานวิจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

5) **ความสมเหตุสมผล (Plausibility)** หมายถึง การจัดทำการวิเคราะห์ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นจริง ตามเงื่อนไขและข้อกำหนดเชิงนโยบายที่เป็นอยู่

6) **การมีตัวชี้วัดที่ดี (Good Indicator)** หมายถึง การตรวจหาผลกระทบจากการลงทุนวิจัยควรแสดงด้วยข้อมูลเชิงปริมาณเป็นดัชนีชี้วัด

สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการประเมินผลกระทบของงานวิจัยใน 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม และมิติด้านสิ่งแวดล้อม

1) **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ – อุปทานของตลาดที่ได้รับผลกระทบโดยตรง รวมถึงเงินอุดหนุนจากภาครัฐ เพื่อประมาณมูลค่าส่วนเกินทางเศรษฐกิจ

2) **ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม** เป็นการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดภาวะสังคม เช่น การกระจายรายได้ อัตราการเจ็บป่วย ดัชนีครอบครัวอบอุ่น ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข รวมถึงผลกระทบเชิงคุณภาพสำคัญ ได้แก่ ศาสนา ประเพณี จริยธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงคุณภาพของสิ่งแวดล้อม มลพิษต่างๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบภายนอกทางลบ (Negative Externality) รวมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในเรื่องของ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสวยงามของทัศนียภาพ เป็นต้น ตัวอย่างผลกระทบของงานวิจัยทั้ง 3 มิติ รายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลกระทบของงานวิจัยในมิติต่างๆ

มิติของผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก	ผลกระทบทางลบ
ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มรายได้ชุมชน - ลดต้นทุนของชุมชนและผู้ประกอบการ - เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนที่เป็นตัวเงินของผู้ประกอบการสูงขึ้น - ชุมชน/ท้องถิ่นสูญเสียรายได้ - เงินทุนวิจัย เงินสนับสนุนต่างๆ ที่ต้องสูญเสียไปกับการทำวิจัย
ผลกระทบทางด้านสังคมและวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - อนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ส่งเสริมสุขภาพ และสุขอนามัยที่ดี - ส่งเสริมจริยธรรม ศาสนา - ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักและก้าวสู่ความเป็นสากล - เพิ่มทักษะในการจัดการแก่ชุมชนและผู้ประกอบการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อให้เกิดความสูญหายของประเพณี วัฒนธรรมอันดีหรือไม่ - ลดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - กระทบต่อวิถีชุมชนชาวบ้าน - เกิดข้อถกเถียงทางสังคมหรือความไม่เป็นธรรม อันก่อให้เกิดความไม่สามัคคี
ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงทัศนียภาพแหล่งท่องเที่ยวให้ดีขึ้น - พัฒนาระบบนิเวศให้สมดุล 	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อให้เกิดมลพิษด้านต่างๆ บ้างหรือไม่ - กระทบต่อการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ การประเมินผลกระทบของงานวิจัยตามโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จะถูกจัดทำขึ้นทั้งในช่วงก่อนงานวิจัยเสร็จสิ้นและภายหลังจากที่งานวิจัยได้ถูกนำไปใช้จริง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ พบว่า วช. ร่วมกับ สกว. ได้สนับสนุนงบประมาณให้นักวิจัยกลุ่มหนึ่งได้ดำเนินโครงการการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ นับตั้งแต่ปี 2555 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินโครงการได้ดังนี้

2.3.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ และแก้ปัญหา ตระหนักดีถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในอนาคต อันใกล้ ทั้ง วช. ร่วมกับ สกว. จึงได้จัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานต่างๆ รวมถึงนักวิจัยในทุกภาคส่วน ทำการศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่

ปี 2555 และสนับสนุนต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาตลอดจนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของประเทศไทย

อย่างไรก็ดีความสำเร็จของการสนับสนุนทุนวิจัยนั้น จำเป็นจะต้องมีการบริหารจัดการทุนวิจัย และการกำกับดูแลให้การดำเนินงานวิจัยของผู้รับทุนนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแหล่งทุนซึ่ง ดลพร บุญพารอด (2555) อธิบายว่า กลไกการกำกับดูแลงานวิจัยให้เกิดคุณภาพนั้นควรประกอบด้วย กลไก 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ (user) หรือ ผู้นำผลผลิตงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการประสบ หรือสามารถนำผลผลิตงานวิจัยไปใช้พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง 2) การติดตามและ ประเมินผลการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน สามารถดำเนินการวิจัยได้บรรลุ เป้าหมายตามกำหนด และได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง และ 3) การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ในเชิงพาณิชย์ ด้วยเหตุนี้ วช. ร่วมกับ สกว. จึงได้สนับสนุนงบประมาณภายใต้โครงการ การติดตาม ประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ นับตั้งแต่ปี 2555 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินโครงการได้ ดังนี้

2.3.13 การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2555

ดลพร บุญพารอด และคณะ (2556) ได้ดำเนินแผนงานวิจัยเรื่อง การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2555 เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยปี 2556 – 2559 โดยงานวิจัยนี้ได้ถูกจัดทำขึ้นสืบเนื่องมาจากในปี 2555 วช. และ สกว. ได้ร่วมกันสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจำนวน 39 แผนงาน ซึ่งผลลัพธ์ของงานวิจัยเหล่านี้จะทำให้ต้องรู้ความรู้อันมีคุณค่า และมีความหลากหลาย สามารถผลักดันให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แต่ทั้งนี้ภาพรวมของการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยยังกระจุกกระจาย ทั้งเชิงประเด็น และพื้นที่ ขาดความชัดเจน ไร้ทิศทาง ส่งผลให้การนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ

คณะวิจัยจึงเห็นความสำคัญของการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. และ สกว. ในปี 2555 เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ผลสัมฤทธิ์ของงานวิจัยดังกล่าว วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย และแนวทางในการสร้างเครือข่าย รวมทั้งการจัดทำสื่อเผยแพร่เกี่ยวกับการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว นอกจากนี้ คณะวิจัยยังเห็นความสำคัญของการวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าว เพื่อให้ทราบองค์ความรู้ ผลกระทบ การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ และประเด็นการวิจัยในอนาคต เพื่อนำเสนอแนวทางการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์การวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวปี 2556 - 2559 โดยมุ่งหวังให้การวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการซ้ำซ้อนของแผนงานวิจัยโครงการวิจัย และงบประมาณวิจัย เกิดการบริหารยุทธศาสตร์การวิจัย และการบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกระดับ และทุกภาคส่วน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยน

ผลงานวิจัย และการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย ทั้งในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชน และต่อการพัฒนาประเทศ

แผนงานวิจัยนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน โครงการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก วช. ประจำปี 2555 ตลอดจนจัดทำสื่อเผยแพร่เกี่ยวกับการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว รวมถึงการ วิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย จาก วช. ประจำปี 2555 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณ 2556 ทั้งนี้ ในแผนงานวิจัยประกอบด้วย 2 โครงการย่อย คือ 1) การ ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 และ 2) การ วิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 เพื่อการ จัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยปี 2556 - 2559

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสอบถาม และแบบประเมินเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม สถิติ ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า เมื่อโครงการสิ้นสุด 12 เดือน มีแผนงานที่ สมบูรณ์ 34 แผนงาน ในขณะที่ 5 แผนงาน ควรปรับปรุงแก้ไข ผลการประเมินรายงานการวิจัย ฉบับสมบูรณ์ พบว่า งานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก 7 แผนงาน ระดับดี 21 แผนงาน ระดับปานกลาง/ พอใช้ 8 แผนงาน และต้องปรับปรุง 3 แผนงาน

การจัดทำสื่อวีดิทัศน์เผยแพร่ เกี่ยวกับเรื่องผลสัมฤทธิ์การวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ บริการปี 2555 ดำเนินการได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด โดยการจ้างบริษัทเอกชนเป็นผู้ผลิต และได้นำ ออกเผยแพร่ในงานมหกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2556 (Thailand Research Expo 2013) วันที่ 24 สิงหาคม 2556

ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 มีหลาย ประการ เช่น ได้ผลผลิตที่สนับสนุนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2554 - 2555) ได้แผนงานวิจัยที่โดดเด่น เป็นประโยชน์ และสร้างสรรค์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ ซึ่งได้รับเชิญให้นำเสนอในการประชุมเวที สกว. (TRF Forum) 15 แผนงาน ได้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และด้านการสนับสนุน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แผนงานวิจัยต่างๆ มีประโยชน์อย่างมากต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และมีความเป็นไปได้ อย่างมากที่ชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะนำไปใช้ประโยชน์

โครงการวิจัยย่อยที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบ วิเคราะห์เชิงปริมาณ และแบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นเครื่องมือในการวิจัย แหล่งข้อมูลที่ศึกษา ได้แก่ งานวิจัยกลุ่มบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนในปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน 117 โครงการย่อย โดยผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยว แห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติการท่องเที่ยว จำนวน 31 แผนงาน 89 โครงการย่อย สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มี ศักยภาพการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน 7 แผนงาน 23 โครงการย่อย ความเชื่อมโยง

ของงานวิจัยที่ได้รับทุนฯ กับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว มีความเชื่อมโยงกัน 4 ด้านด้วยกัน คือ 1) ความเชื่อมโยงกับนักท่องเที่ยว 2) ความเชื่อมโยงที่มีต่อการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) ความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการธุรกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และ 4) ความเชื่อมโยงด้านองค์ประกอบสนับสนุน

นอกจากนี้ ยังพบว่าองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยที่ได้รับทุนฯ กับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยการสังเคราะห์ ได้จำแนกองค์ความรู้ออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และ 2) ด้านการจัดการการท่องเที่ยว ส่วนผลกระทบที่ได้รับจากงานวิจัย พบว่าแผนงานที่ศึกษานั้น เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สาเหตุที่เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจมีมากที่สุด เนื่องจากแผนงานทั้งหมดเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง

คณะวิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการสนับสนุนทุนวิจัย และการพัฒนาโจทย์วิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การวิจัยเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยว 2) การวิจัยเพื่อการพัฒนา และปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้เกิดความสมดุล 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัย และปัจจัยสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และ 4) การวิจัยเพื่อการส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2.3.14 การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556

ในปี 2556 วช. ร่วมกับ สกว. ได้สนับสนุนให้มีการดำเนินการเพื่อการติดตามประเมินผลและการผลักดันโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ เนื่องจากความสำเร็จอันเกิดจากการดำเนินโครงการในปีที่ผ่านมา ได้ทำให้โครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนไปนั้น ดำเนินการได้ประสบความสำเร็จ และถูกนำไปใช้ประโยชน์ โดยในปี 2556 ได้มีการแยกโครงการการติดตามประเมินผลและการผลักดันโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ ออกเป็น 2 โครงการใหม่ ดังนี้

โดยโครงการแรก คือ **โครงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556** โดยมี ธวิษสุดสาคร (2558) เป็นหัวหน้าโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความสอดคล้องของงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับทุนสนับสนุนในปี 2556 เพื่อการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ (วิเคราะห์การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์) ของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2556 เพื่อคัดเลือกแผนงานวิจัยของโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2556 ที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบวิจัย ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวปี 2558 การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบวิเคราะห์เชิงปริมาณ และแบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ แหล่งข้อมูลที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ งานวิจัยกลุ่มบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนในปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติการท่องเที่ยว จำนวน 17 แผนงาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

ทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน 7 แผนงาน และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว จำนวน 5 แผนงาน สำหรับในการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ (การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา ได้แก่ แผนงานวิจัยที่ได้รับทุนในปี 2555 และปี 2556 จำนวนรวม 7 เส้นทาง กับ 1 รูปแบบ กิจกรรม โดยแบ่งเป็นปี 2555 จำนวน 7 เส้นทาง กับ 1 กิจกรรม และปี 2556 จำนวน 1 เส้นทาง โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ผลของการดำเนินงานวิจัยที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 สรุปได้ว่าในยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว มีการศึกษาในประเด็นของการพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวมากที่สุด เนื่องจากประเทศไทยนั้น ยังมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอยู่มาก แต่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ในเชิงการท่องเที่ยว หรือมีการใช้ประโยชน์แล้ว แต่ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก ดังนั้น การวิจัยจึงให้ความสำคัญไปกับการพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวที่ต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศ ที่มุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และศักยภาพของชุมชน ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว และพื้นที่เชื่อมโยง ในยุทธศาสตร์นี้มีการศึกษาที่ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุด โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวที่วางอยู่บนรากฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารตามลำดับ กลยุทธ์การส่งเสริมการวิจัย ในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ ที่มุ่งศึกษาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนและการปรับตัวของชุมชนในเขตพื้นที่เส้นทาง R3E ที่เป็นฐานสร้างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ท้องถิ่นไทย และการวิจัยเพื่อสร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีระบบบริการสาธารณะ ความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการสร้างสรรคของที่ระลึกรองรับการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว มีการศึกษาในประเด็นของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงแผนที่ อย่างเป็นระบบ และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทยมากที่สุด ซึ่งงานวิจัยดังกล่าว สามารถช่วยพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสามารถบูรณาการศาสตร์การท่องเที่ยวร่วมกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

2) ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความสอดคล้องตามกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ. 2556 จากการศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องตามกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประจำปี 2556 ของโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2556 ที่ได้จำแนกผลการวิเคราะห์เป็นผลลัพธ์เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ พบว่า เป็นไปตามตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ครบทุกตัวชี้วัด เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ “แผนงานการวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ: การบริหารจัดการการท่องเที่ยว” ที่มุ่งให้เกิดองค์ความรู้ และผลงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการ

ท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) โดยสรุป ดังนี้

ประเด็นหลักที่ 1: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลลัพธ์ที่ได้ในเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านแรก เป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย เพื่อรองรับการเปิดตลาดการค้า และการลงทุนด้านการท่องเที่ยว และด้านที่สอง แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นหลักที่ 2: แนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ผลลัพธ์ที่ได้ในเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านแรก ระบบห่วงโซ่อุปทาน และห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ที่ส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจของหน่วยธุรกิจต่างๆ ในระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และด้านที่สอง คือ แนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประเด็นหลักที่ 3: แนวทางการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว ผลลัพธ์ที่ได้ในเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านแรก เป็นการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้การบริหารจัดการ และการดำเนินงานด้านต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้านที่สอง คือ มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว พบว่าแผนงานการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารโดยกลุ่มหาบเร่แผงลอย กกับการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งพื้นที่ที่ทำการวิจัย คือ ภาพรวมของประเทศ ทั้งภาคเหนือ ในจังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในจังหวัดอุดรธานี ภาคใต้ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคตะวันออก ในจังหวัดชลบุรี และภาคกลาง ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ด้านที่สาม คือ รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารและจัดการการท่องเที่ยว และด้านที่สี่ คือ แนวทางการบูรณาการกลุ่มวิชาชีพ เพื่อเพิ่ม และสนับสนุนศักยภาพในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

นอกจากนั้น ยังได้แนวทางในการกำหนดกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว รวมทั้งได้มีการสร้าง และพัฒนานักวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว หรือนักวิจัยในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยต่อไป โดยแนวทางในการกำหนดกรอบการวิจัยในปีต่อไป คือ

- การวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ของประเทศ เพื่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน

- การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และมีสมรรถนะแข่งขันในระดับนานาชาติได้

- การวิจัยเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของภาคส่วนต่างๆ ตามกลุ่มคลัสเตอร์ทรัพยากรการท่องเที่ยว คลัสเตอร์ภูมิสังคม และระบบโลจิสติกส์

- การวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการตลาด และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถ ในการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

- การวิจัยเพื่อศึกษาทางการตลาดของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง เพื่อการพัฒนาศักยภาพอุปทาน (supply) ทางการท่องเที่ยว ในการสร้างรายได้จากมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวข้ามวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวตลาดหลัก เช่น จีน รัสเซีย อินเดีย ที่มีผลต่อเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคต
- การศึกษาเพื่อปรับปรุง และกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย ภาวะเทียบ มาตรการข้อบังคับ เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ
- การศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล
- การศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยว

3) ผลการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ได้มีการนำไปประชาสัมพันธ์ในงาน ITB Berlin 2014 ในรูปแบบกิจกรรม และเส้นทางการท่องเที่ยวต่างๆ ที่เป็นผลงานวิจัยที่ วช. และ สกว. ภายใต้การบริหารทุนสนับสนุนการวิจัยของเครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ (คอบช.) ได้สนับสนุนทุนวิจัยมุ่งเป้า ที่ตอบสนองความต้องการของประเทศประเภทการท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้ ซึ่งได้นำไปประชาสัมพันธ์ในงาน ITB Berlin 2014 มีจำนวน 3 แผนงาน ประกอบด้วย 1) เส้นทางการท่องเที่ยวชุมชนมุสลิมทุ่งห้วยเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ภายใต้ผลงานวิจัยเรื่อง การศึกษาศักยภาพ และมูลค่าผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งมี ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจ สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ เป็นผู้อำนวยการแผนงาน 2) เส้นทางการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนชาวคอย 3 ชนเผ่า ใน 3 ตำบล ของอำเภอ กัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้ผลงานวิจัยเรื่อง การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษาอำเภอ กัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมี ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้อำนวยการแผนงาน และ 3) เส้นทางการท่องเที่ยวเมืองเก่าสงขลา สตูล ปัตตานี ภายใต้ผลงานวิจัยเรื่อง การยกระดับการท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดชายแดนใต้ ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมี รศ.ดร.ศรัณยา บุณนาค อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นผู้อำนวยการแผนงาน

ส่วนโครงการที่สอง คือ **โครงการการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2556** โดยมี อมรรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ และ หฤษฎี ภัทรติลก เป็น คณะวิจัย โดยโครงการนี้ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ส่วน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) การติดตามและ ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 มุ่งติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างดำเนินการวิจัยระยะ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน รวมทั้ง การนิเทศติดตามงานวิจัยในพื้นที่ (การศึกษางานวิจัยภาคสนาม) และการประเมินโดยภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง 2) การเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัย สำนักประสานงานโครงการวิจัย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ร่วมกับ คณะติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 และสถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “โครงการพัฒนาศักยภาพ นักวิจัยทางการท่องเที่ยว” ในวันที่ 5 – 6 พฤศจิกายน 2556 ณ. วนธารา เฮลท์ รีสอร์ท แอนด์ สปา จังหวัดพิษณุโลก และ3) การเผยแพร่และผลักดันผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556 สู่การกำหนดนโยบายและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตสื่อ วิดีทัศน์ การจัดประชุมเวที สกว. (TRF Forum) การจัดทำจดหมายข่าว (TRF Policy Bulletin) การร่วมจัดประชุมมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2557 (Thailand Research Expo 2014) และการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นการผลักดัน/ต่อยอดผลผลิตที่ได้จากการวิจัย ปี 2555 และปี 2556 ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยดำเนินการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย TEATA ATTA เป็นต้น

4) สัมฤทธิ์ผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556

โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ทั้ง 29 แผนงาน ได้ผ่านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานวิจัย ตามระบบการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยที่ สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. (สปว.สกว.) และคณะ ติดตามและประเมินได้ร่วมกันพัฒนาขึ้น ทำให้ได้ผลผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน งานวิจัยระดับดีมาก และระดับดี ร้อยละ 48.28 โดยจำนวนงานวิจัยคุณภาพระดับดีมากสูงกว่า ปี 2555 ทั้งๆ ที่มีนักวิจัยถึง ร้อยละ 75.90 ที่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการท่องเที่ยว และร้อยละ 30.00 ไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว (นักวิจัยรุ่นใหม่) โดยทุกแผนงานมีนักวิจัยรุ่นใหม่ร่วม วิจัยอย่างน้อยแผนงานละ 1 คน และบางแผนงานมีนักวิจัยรุ่นใหม่สูงถึง 12 คน ขณะเดียวกันสามารถ คัดเลือกผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นปี 2556 เผยแพร่สู่สาธารณะทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งผลักดัน สู่การกำหนดนโยบาย และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลผลิตโครงการวิจัยที่โดดเด่นแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน
- การท่องเที่ยวทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
- การอนุรักษ์และธำรงรักษาฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว
- การพัฒนาทุนมนุษย์ และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ

บริการ เพื่อรองรับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน

5) การเผยแพร่และผลักดันผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ปี 2556 สู่การกำหนดนโยบายและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยคณะวิจัยได้ดำเนินการคัดเลือก แผนงานวิจัยที่โดดเด่น และมีคุณค่า สามารถผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์ โดยได้ทำการเผยแพร่ ข้อมูล และผลลัพธ์ของโครงการวิจัยเหล่านั้น ด้วยสื่อวีดิทัศน์ สื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยในโอกาสต่างๆ เช่น มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ (Thailand Research Expo) การปฐมนิเทศนักวิจัยโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ การจัดเสวนาเพื่อรณรงค์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้มีการนำเสนอข้อค้นพบงานวิจัยในการประชุมวิชาการเวที สกว. (TRF Forum) รวมถึงการเผยแพร่ด้วยจดหมายข่าว (TRF Policy Bulletin) โดยสรุปเนื้อหาสาระสำคัญจากการ

ประชุมวิชาการเวที สกว. เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยสู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน มุ่งหวังให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงต่อไป รวมถึงการเข้าร่วมจัดประชุมมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2557 (Thailand Research Expo 2014) ร่วมกับ วช. โดยได้คัดเลือกโครงการวิจัยปี 2556 ที่โดดเด่นเพื่อจัดแสดงนิทรรศการ

6) การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ได้ดำเนินการผลักดันผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย TEATA ATTA เป็นต้น โดยเป็นการผลักดัน/ต่อยอด ผลผลิตที่ได้จากการวิจัยในปี 2555 และปี 2556 เช่น ผลผลิตเกี่ยวกับเส้นทางท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากการวิจัย ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่สำคัญ ได้แก่ การร่วมงานมหกรรมการท่องเที่ยว ITB Berlin 2014 การร่วมงาน Chiangmai Road Show: Chiangmai Night in Mumbai, India 2014 การทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกับ ททท. และผู้ประกอบการ การมีส่วนร่วมเป็นองค์การจัดโครงการสัมมนาเปิดมุมมองท่องเที่ยวไทยปี 2557 และร่วมจัดงานวันท่องเที่ยวไทยท่องเที่ยวโลก

7) ประสิทธิภาพการเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัย การเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพนักวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 เพื่อตอบสนองกลยุทธ์การสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว และผลักดันให้ระบบการวิจัยของประเทศ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการท่องเที่ยว” ผลการประเมินประสิทธิภาพของการจัดฝึกอบรม ดังกล่าวพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความเห็นว่าได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และการพัฒนาทักษะการวิจัยทางการท่องเที่ยวในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้งด้านการบูรณาการศาสตร์ทางการท่องเที่ยว กับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และด้านการพัฒนาข้อเสนอโครงการ และดำเนินการ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่าได้เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะการวิจัยทางการท่องเที่ยวในระดับมากที่สุด

2.3.15 การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557

ในปี 2557 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช). ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้สนับสนุนงบประมาณให้ จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ และคณะ (2559) ดำเนินโครงการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 5 ประการ คือ 1) เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2557 2) เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 3) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. 4) เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และ 5) เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม ซึ่งผลการดำเนินการวิจัยของแผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการ

ใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 จะสรุปผลแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ประการ ดังนี้

1) ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555

- 2557 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2557 ดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 ของการวิจัย โดยทำการการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2557 ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. จำนวน 99 แผนงาน ประกอบด้วย แผนงานปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน และปี 2557 จำนวน 31 แผนงาน พบว่าโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2555 - 2557 มีประเด็นการศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) มากที่สุด แต่มีประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยเป็นการศึกษาในภาคเหนือมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนกลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ซึ่งผลผลิตของการศึกษาส่วนใหญ่ จะอยู่ในรูปของยุทธศาสตร์ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ มีการศึกษาค้นคว้ามากกว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ

2) ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2557 ดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 ของการวิจัย โดยผลการติดตามและประเมินผล พบว่าสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สนับสนุนทุนวิจัย 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ ยังได้งานวิจัยที่โดดเด่นมาก 6 แผนงาน และได้นักวิจัยดีเด่น 9 คณะ การเก็บข้อมูลนักวิจัยพบว่า นักวิจัยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก แต่ร้อยละ 75 ไม่มีวุฒิด้านการท่องเที่ยว และไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว

ส่วนการติดตามและประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้า และจากการนำเสนอในการประชุม รอบ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน พบว่า เมื่อเสร็จสิ้น 2 เดือน แผนงานส่วนใหญ่สร้างเครื่องมือได้เหมาะสม มีคุณภาพ และรายงานความก้าวหน้าได้คุณภาพระดับมาก สำหรับผลการติดตามรอบ 6 เดือน พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ ดำเนินการวิจัยได้ระดับมาก และมากที่สุด

ส่วนรอบ 12 เดือน เมื่อสิ้นสุดโครงการพบ 6 แผนงาน ที่มีผลผลิตงานวิจัยโดดเด่น 11 แผนงาน มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ระดับมากที่สุด และ 7 แผนงานมีคุณภาพงานวิจัยระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ ยังได้แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการของสำนักประสานงาน โครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยการสร้างกลไกเพิ่มประสิทธิภาพ การสนับสนุนทุนตลอด กระบวนการ จัดระบบสารสนเทศและฐานข้อมูล รวมทั้งสร้างกลไกในการทำงาน และการผลักดัน ผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงระบบติดตามและประเมินผลให้มี ประสิทธิภาพ สร้างกลไกในการสนับสนุนและยกระดับคุณภาพนักวิจัย และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร ในการปฏิบัติงาน

3) การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในปี 2557 ได้มีการ ผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับทุนระหว่าง ปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จำนวน 5 แผนงาน สรุปได้ดังนี้

- แผนงานการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยว โดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษาอำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ ผู้อำนวยการแผนงาน ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาพยาบาล จังหวัดเชียงใหม่

- แผนงานการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ผู้อำนวยการแผนงาน ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ สังกัด มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

- แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง ผู้อำนวยการแผนงาน ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา

- แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง ผู้อำนวยการแผนงาน ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ สังกัด มหาวิทยาลัยนเรศวร

- แผนงานศักยภาพการท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงไทย - ลาว กรณีศึกษาจากเชียง คานถึงโขงเจียม ผู้อำนวยการแผนงาน อาจารย์ประจวบ จันทร์หมั่น สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านสาธารณสุขชุมชน รวมถึงด้านวิชาการ

4) การเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม ในการ ดำเนินการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคมนั้น คณะวิจัยได้ ดำเนินการโดย

- การส่งผลงานวิจัยเข้าร่วมจัดนิทรรศการ/การสัมมนาทางวิชาการในงาน Thailand Research Expo ซึ่งได้รับความสนใจจากนักวิชาการ สถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้ใช้ ประโยชน์ และผู้สนใจทั่วไป

- จัดทำเวทีเสวนาในรูปแบบ Forum โดยจัดเวทีให้นักวิจัยได้มีโอกาสนำเสนอ ผลงานวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากการวิจัย ระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงไปสู่การกำหนดนโยบาย

- การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การกำหนดนโยบายร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น

- การร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดงาน/กิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับหน่วยงานต่างๆ เช่น ร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดโครงการสัมมนาเปิดมุมมองท่องเที่ยวไทยร่วมกับ ททท. และร่วมจัดงานวันท่องเที่ยวไทยท่องเที่ยวโลก ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น

- การเผยแพร่และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ดำเนินการโดย

- เผยแพร่ด้วยสื่อวีดิทัศน์ ซึ่งนำเสนอผลงานที่โดดเด่นในภาคเหนือ และภาคใต้ โดยสื่อวีดิทัศน์นำเผยแพร่ในวาระต่างๆ

- เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ และมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558
- นำเสนอแผนแม่บท การพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

- ร่วมให้ข้อมูลกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ในการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ครั้งที่ 35

- นำเสนอผลงานวิจัย และร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา

- ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทาง “วิถีใต้ วิถีล้านนา” เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)” และเส้นทาง “เกาะเรียวบริมโขง อิ่มบุญสุขใจ ไหว้พระธาตุ” ซึ่งทั้ง 3 เส้นทาง ได้รับการยอมรับจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบริษัทนำเที่ยว พร้อมเสนอขายให้นักท่องเที่ยวต่อไป

2.3.16 การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

ในปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช). ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้สนับสนุนงบประมาณให้ อูชา ปิกกินส์ และคณะ (2559) ดำเนินโครงการการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 โดยโครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการ คือ 1) เพื่อสังเคราะห์แผนงานวิจัย 2) เพื่อติดตามและประเมินผล 3) เพื่อผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของงานวิจัยท่องเที่ยวและบริการ และเพื่อพัฒนาโมเดลการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

1) ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558

จากการสังเคราะห์โครงการวิจัย พบว่าแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 ประกอบด้วยรายงานผลการวิจัย จำนวน 22 แผนงาน 59 โครงการย่อย โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม 2558 – ปัจจุบัน สำหรับผลผลิตของแผนงานวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ 1) พัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เน้นการศึกษาศักยภาพของธุรกิจท่องเที่ยว การเพิ่มมูลค่า และการส่งเสริมการตลาด 2) พัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว ทั้งเครือข่ายความร่วมมือวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และสร้างต้นแบบเครือข่ายเรียนรู้การท่องเที่ยวชุมชน

3) พัฒนามาตรฐานและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เน้นการตลาดออนไลน์การบริหารจัดการเครือข่ายชุมชน จนถึงการใช้กฎหมายเพื่อควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว 4) พัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 5) กำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

2) การติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี

2558

พบว่า ผลการสนับสนุนทุนวิจัยโดยรวมก่อให้เกิดผลเชิงบวกในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ผลผลิตจากงานวิจัย ได้ผลผลิต 8 ด้าน ได้แก่

- 1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
- 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- 5) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 6) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- 7) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
- 8) ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยว 4 เส้นทาง

ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมิน 19 แผนงาน พบว่ามี 2 แผนงานงานวิจัยที่โดดเด่นมากที่สุด และ 8 แผนงาน ที่มีงานวิจัยโดดเด่นมาก

ผลการติดตามและประเมินผลร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ จาก 19 แผนงาน พบว่าร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีความโดดเด่น 9 แผนงาน โดดเด่นมาก 2 แผนงาน ส่วนประโยชน์ของงานวิจัย ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ มีประโยชน์มาก 13 แผนงาน และประโยชน์มากที่สุด 2 แผนงาน ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ เชิงวิชาการมากที่สุด 15 แผนงาน บรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องปรับปรุงมากที่สุด 16 แผนงาน และการจัดทำบทความ และบทสรุปผู้บริหารต้องปรับปรุง 19 แผนงาน

ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย พบว่าโครงการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน 24 คน ซึ่งเป็นหัวหน้าโครงการที่เสนอขอรับทุนปี 2558 ที่เป็นโครงการเดี่ยว

การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรมหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน ผู้เข้าอบรมมีความรู้การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 ความคุ้มค่าด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.33 ด้านเวลามากที่สุด ร้อยละ 26.67

3) การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557 - 2558

ผลจากการศึกษาพบว่า บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) และบริษัท Village Way ประเทศอังกฤษ นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษ จำนวน 1 แผนงาน บริษัท รอยัลซิลล์ฮอติเคย์ จำกัด นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวในโปรแกรมท่องเที่ยวของบริษัท และในรูปแบบการนำกิจกรรม และเส้นทางท่องเที่ยวไปประชาสัมพันธ์และขายในงานมหกรรม

การท่องเที่ยวนานาชาติ ITB Berlin 2016 (International Tourisms Borse) จำนวน 2 แผนงาน
บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Nuttty's Adventures) นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษ
ในงาน WTM London 2016 (World Tourism Market) จำนวน 4 แผนงาน

4) ผลการพัฒนาโมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากผลการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัย ตั้งแต่
ปี 2555 – 2558 พบว่า โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากโครงการวิจัย ประกอบด้วย
ทีมวิจัยวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชน ทีมวิจัยทำงานร่วมกับเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและใน
ระดับจังหวัด ทีมวิจัยกับผู้ประกอบการร่วมกันกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว ทดสอบเส้นทางการ
ท่องเที่ยว โดยทีมวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิจาก สกว. ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชนเผยแพร่เส้นทางการ
ท่องเที่ยวผ่านสื่อมวลชน และงานนิทรรศการต่างๆ ผู้ประกอบการพานักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวใน
ชุมชน และนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเองจากชาวประชาสัมพันธ์

2.3.17 สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ บริการปี 2555 – 2558

จากการที่คณะวิจัยได้ศึกษาผลการดำเนินงานของโครงการติดตามและประเมินผล
โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2558 จึงได้ข้อสรุปผลผลิต และ
ข้อเสนอแนะที่สำคัญ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.3 ถึง 2.6

ตารางที่ 2.3 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2555

โครงการย่อย	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
<p>โครงการย่อยที่ 1</p> <p>การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2555</p>	<p>การติดตามและประเมินแผนงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีแผนงานที่สมบูรณ์ 34 แผนงาน ในขณะที่ 5 แผนงาน ควรปรับปรุงแก้ไข • ผลการประเมินรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พบว่า งานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก 7 แผนงาน ระดับดี 21 แผนงาน ระดับปานกลาง/พอใช้ 8 แผนงาน และต้องปรับปรุง 3 แผนงาน • การจัดทำสื่อวีดิทัศน์เผยแพร่เกี่ยวกับเรื่อง ผลสัมฤทธิ์การวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 ดำเนินการได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด โดยการจ้างบริษัทเอกชนเป็นผู้ผลิต และได้นำออกเผยแพร่ในงานมหกรรม การวิจัยแห่งชาติ 2556 (Thailand Research Expo 2013) • ได้แผนงานวิจัยที่โดดเด่น เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ นำเสนอในการประชุมเวที สกว. (TRF Forum) 15 แผนงาน • ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และด้านการ สนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิจัยเพื่อการพัฒนา และปรับปรุง กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว • การวิจัยเพื่อการพัฒนา และปรับ โครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ เพื่อการพัฒนาและปรับ โครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการให้เกิดความสมดุล • การวิจัยเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัย และปัจจัยสนับสนุน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว • การวิจัยเพื่อส่งเสริมการรักษา สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
<p>โครงการย่อยที่ 2</p> <p>การวิเคราะห์และสังเคราะห์ งานวิจัยโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการปี 2555 เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย ปี 2556 - 2559</p>	<p>การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีงานวิจัยที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์การ วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 - 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระ แห่งชาติการท่องเที่ยว จำนวน 31 แผนงาน • สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการ วิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว และพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน 8 แผนงาน • ความเชื่อมโยงของงานวิจัยที่ได้รับทุนฯ กับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว มี 4 ด้าน คือ 1) ความ เชื่อมโยงกับนักท่องเที่ยว 2) ความเชื่อมโยงที่ มีต่อการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) ความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการธุรกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิจัยเพื่อการพัฒนาและปรับปรุง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว • การวิจัยเพื่อการพัฒนาและปรับ โครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ เพื่อการพัฒนาและปรับ โครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการให้เกิดความสมดุล • การวิจัยเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัย และปัจจัยสนับสนุน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว • การวิจัยเพื่อส่งเสริมการรักษา สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

โครงการย่อย	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และ 4) ความเชื่อมโยงด้านองค์ประกอบสนับสนุน	

ผลผลิต และข้อเสนอแนะที่ได้จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ประกอบด้วย โครงการเดียว จำนวนสองโครงการ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 ผลผลิต และข้อเสนอแนะจากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556	<p>การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556</p> <ul style="list-style-type: none"> • อนุมัติงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัย จำนวน 29 แผนงาน แบ่งกลุ่มโจทย์วิจัยตามกรอบวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่ม AEC จำนวน 13 แผนงาน 2. กลุ่ม SUPPLY CHAIN จำนวน 4 แผนงาน 3. กลุ่ม MANAGEMENT จำนวน 12 แผนงาน • โครงการวิจัยด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน มีพื้นที่วิจัยกระจายทั่วประเทศ โดยกระจายในภาคเหนือมากที่สุด จำนวน 9 แผนงาน รองลงมาเป็นการวิจัยในภาพรวมของประเทศจำนวน 8 แผนงาน ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก จำนวน 7 แผนงาน ภาคใต้จำนวน 3 แผนงาน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2 แผนงาน • ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้รับโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ทั้ง 29 แผนงาน ได้ผ่านการนิเทศกำกับ ติดตามและประเมินการดำเนินงานวิจัยตามระบบการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยที่สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ • ผลการประเมินคัดเลือกโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2556 ได้ผลผลิตโครงการวิจัยที่โดดเด่นจำนวน 14 แผนงาน โดยผลผลิตที่ได้เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เป็นผลผลิตที่มีความสำคัญ และเชื่อมโยง 	<ul style="list-style-type: none"> • การนำระบบการติดตามและประเมินผลที่ได้รับการพัฒนาออกแบบในปี 2556 ไปใช้ในการติดตามและประเมินผลในปีต่อไป • การติดตามนิเทศงานวิจัยในพื้นที่ (การศึกษาวิจัยภาคสนาม) ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในระบบการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยที่พัฒนาขึ้นในปี 2556 เป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องดำเนินการในการติดตามและประเมิน แต่เป็นขั้นตอนที่สิ้นเปลืองเวลา บุคลากร และงบประมาณมาก จึงอาจบริหารจัดการ โดยการรวมแผนงาน/โครงการในพื้นที่/ภูมิภาคเดียวกัน จัดกิจกรรมลงพื้นที่วิจัยในช่วงเวลาเดียวกัน • การพัฒนานักวิจัยด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เพื่อตอบสนองกลยุทธ์การสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว และผลักดันให้ระบบการวิจัยของประเทศมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด • ควรจัดทำคู่มือการบริหารจัดการโครงการวิจัยสำหรับนักวิจัย • จัดให้มีการประชุมนิเทศนักวิจัย • การจัดตั้งเครือข่ายบริหารจัดการงานวิจัยในพื้นที่/ภูมิภาค

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	<p>ต่อยอดกับผลผลิตปี 2555 ผลผลิตทั้ง 14 แผนงาน จัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เชื่อมต่อกับภาคนโยบาย พร้อมกับการนำไป ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผลผลิต โครงการวิจัยที่โดดเด่นปี 2556 แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน 2. การท่องเที่ยวทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม 3. การอนุรักษ์และธำรงรักษาสถานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว 4. การพัฒนาทุนมนุษย์และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อรองรับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน <ul style="list-style-type: none"> • ได้รับการคัดสรรให้นำเสนอในการประชุมเวที สกว. (TRF Forum) 	
<p>โครงการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการประเมินมูลค่าทาง เศรษฐศาสตร์ งานวิจัย โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2556</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ผลผลิตงานวิจัยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การ วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 ในประเด็นของการ พัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวมากที่สุด ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ 2 มีการศึกษาที่ ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากร การท่องเที่ยวมากที่สุด โดยเฉพาะการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวที่วางอยู่บนรากฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยวเพื่อการ เรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ตามลำดับ และยุทธศาสตร์ ที่ 3 มีการศึกษาในประเด็นของการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนา ระบบข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงแผนที้อย่างเป็น ระบบ และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทยมากที่สุด • ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องตามกรอบการ วิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ประจำ ปี พ.ศ.2556 ของโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับทุน ในปี 2556 พบว่าทุกโครงการที่ได้รับการสนับสนุน มีการดำเนินการตามตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ ทั้งเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ ครบทุกตัวชี้วัด เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ของ “แผนงานการวิจัยที่มุ่งเป้า ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ : 	<ul style="list-style-type: none"> • การสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับ <ol style="list-style-type: none"> 1) การนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว 2) สร้างสรรค์ กิจกรรมการท่องเที่ยวตามความ สนใจของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และตรงกับความต้องการของ กลุ่มเป้าหมาย และ 3) การรักษา ฐานนักท่องเที่ยวคุณภาพ และ นักท่องเที่ยวกำลังซื้อสูง • การสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับ <ol style="list-style-type: none"> 1) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวทุกระดับ ทั้ง ภายในประเทศ และกับประเทศ เพื่อนบ้าน 2) การพัฒนาความ ร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้านตามกรอบความ ร่วมมือต่างๆ 3) การรองรับการ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาด และการเปลี่ยนแปลงของ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว 4) การ

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	<p>การบริหารจัดการการท่องเที่ยว” ที่มุ่งให้เกิดองค์ความรู้และผลงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)</p> <ul style="list-style-type: none"> • การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ แหล่งข้อมูลการศึกษา ได้แก่ แผนงานวิจัยที่ได้รับทุนในปี 2555 และปี 2556 จำนวนรวม 7 เส้นทาง กับ 1 รูปแบบกิจกรรม โดยแบ่งเป็น ปี 2555 จำนวน 7 เส้นทาง กับ 1 กิจกรรม และปี 2556 จำนวน 1 เส้นทาง 	<p>ปรับปรุงและกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย ภาวะเบี้ยบ่ามาตรการข้อบังคับ เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ 5) การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีจำนวนเพียงพอ และ 6) การนำความหลากหลายทางภูมิปัญญา วัฒนธรรม และภูมินิเวศท้องถิ่นสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> • การสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับ <ol style="list-style-type: none"> 1) พื้นฟู และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ 2) การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ และการใช้ประโยชน์แหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว 3) การพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี วิธีการ และเทคนิค เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว <p>ข้อเสนอแนะด้านการผลักดันเพื่อการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์</p> <ul style="list-style-type: none"> • การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อการจัดบริการ และเส้นทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย • การพัฒนาผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเพื่อรองรับผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากการวิจัย • การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้จัก และการกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว • การสร้างเครือข่ายพันธมิตร

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
		<p>ทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน</p> <ul style="list-style-type: none"> • การจัดให้มีการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังการผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ผลผลิต และข้อเสนอแนะที่ได้จากการติดตาม และประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2557 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.5 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2557

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
<p>แผนงานวิจัย การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2557</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2557 มีประเด็นการศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) มากที่สุด แต่มีประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยเป็นการศึกษาในภาคเหนือมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนกลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ซึ่งผลผลิตของการศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของยุทธศาสตร์ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีการศึกษาค้นคว้ามากกว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> • การเพิ่มประเด็น หรือการพิจารณาโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวและภูมิภาค และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน • ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงและยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างการแข่งขันเชิงกลไกในการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวให้มากขึ้น • นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
		<p>ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชน และประชาสังคมอย่างแพร่หลาย</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัย ที่ทำการวิจัยที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้มีงานวิจัยที่ตอบสนองและรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตให้มากขึ้น
<p>โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557</p>	<ul style="list-style-type: none"> ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนปี 2557 จำนวน 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ผลวิจัยได้งานวิจัยที่โดดเด่นมาก 6 แผนงาน และได้นักวิจัยดีเด่น 9 คน การเก็บข้อมูลนักวิจัย พบว่านักวิจัยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก แต่ร้อยละ 75 ไม่มีวุฒิด้านการท่องเที่ยว และไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว ผลการติดตามและประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้า และจากการนำเสนอในการ 	

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	<p>ประชุม รอบ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน พบว่าเมื่อเสร็จสิ้น 2 เดือน แผนงานส่วนใหญ่ สร้างเครื่องมือได้เหมาะสม มีคุณภาพ และ รายงานความก้าวหน้าได้คุณภาพระดับมาก สำหรับผลการติดตามรอบ 6 เดือน พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ ดำเนินการวิจัยได้ระดับ มากและมากที่สุด ส่วนรอบ 12 เดือน เมื่อสิ้นสุด โครงการพบ 6 แผนงาน ที่มีผลผลิตงานวิจัยโดดเด่น 11 แผนงาน มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ ระดับมากที่สุด และ 7 แผนงานมีคุณภาพ งานวิจัยระดับมากที่สุด</p> <ul style="list-style-type: none"> • แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ของสำนักประสานงานโครงการวิจัยให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยการสร้างกลไกเพิ่ม ประสิทธิภาพ การสนับสนุน ทุนตลอด กระบวนการ จัดระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูล รวมทั้งสร้างกลไกในการทำงาน และการผลักดัน ผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง ปรับปรุงระบบติดตามและประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพ สร้างกลไกในการสนับสนุนและ ยกย่องคุณภาพนักวิจัย และเพิ่มประสิทธิภาพ บุคลากรในการปฏิบัติงาน 	
<p>โครงการย่อยที่ 2 การผลักดันการใช้ประโยชน์ เชิงพาณิชย์โครงการวิจัยด้าน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการปี 2557</p>	<p>ผลการวิจัยของ โครงการการผลักดันการใช้ ประโยชน์เชิงพาณิชย์โครงการวิจัยด้าน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 พบว่า ผลงานวิจัยที่มีความโดดเด่นที่ได้รับการ ผลักดัน ต่อยอด และขยายผลไปสู่การใช้ ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีจำนวน 5 แผนงาน ประกอบด้วย แผนงานวิจัยที่ได้รับทุนในปี 2555 จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานการสร้าง ความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การ ท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษา อำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ 2) แผนงานการศึกษาศักยภาพและมูลค่าของ ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของ จังหวัด แพร่ น่าน และอุดรดิตถ์ ในเขตภาคเหนือ และแผนงานวิจัยที่ได้รับทุนในปี 2556 จำนวน 3 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรม สองฝั่งโขง 2) แผนงานศักยภาพการท่องเที่ยว</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ใน การเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัย ที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิง พาณิชย์ ในรูปแบบของสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ อาทิ เว็บไซต์ในการ เผยแพร่ผลงาน การจัดทำ E-book ผลงานที่โดดเด่น และ สื่อ ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ง่ายต่อการเข้าถึงตามประเภท ของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละพื้นที่ • การประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว เพื่อที่จะ ได้ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นที่อาจ กระทบในมิติต่างๆ ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ใน พื้นที่นั้นๆ

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	ตามลำน้ำโขงไทย - ลาว กรณีศึกษาจากเชียงคานถึงโขงเจียม 3) แผนงานการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	

ผลผลิต และข้อเสนอแนะที่ได้จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.6 ผลผลิตและข้อเสนอแนะ จากการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
แผนงานวิจัย การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2558	<ul style="list-style-type: none"> • ผลผลิตของแผนงานวิจัยสามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มดังนี้ คือ 1) พัฒนาการองค์ความรู้และศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเน้นการศึกษาศักยภาพของธุรกิจท่องเที่ยวการเพิ่มมูลค่าและการส่งเสริมการตลาด 2) พัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวทั้งเครือข่ายความร่วมมือวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างต้นแบบเครือข่ายเรียนรู้การท่องเที่ยวชุมชน 3) พัฒนามาตรฐานและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเน้นการตลาดออนไลน์การบริหารจัดการเครือข่ายชุมชนจนถึงการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว 4) พัฒนาเมืองต้นแบบด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 5) กำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ • ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน 19 แผนงาน พบ 2 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมากที่สุด และ 8 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมาก • ผลการติดตามและประเมินผลรายงานฉบับสมบูรณ์ พบว่ารายงานฉบับสมบูรณ์ มีความโดดเด่น 9 แผนงาน โดดเด่นมาก 2 แผนงาน ส่วนประโยชน์ของงานวิจัย รายงานฉบับสมบูรณ์ มีประโยชน์มาก 13 แผนงาน และประโยชน์มากที่สุด 2 แผนงาน ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ เชิงวิชาการมากที่สุด 15 	<ul style="list-style-type: none"> • นักวิจัยควรให้ความสำคัญเรื่องเครือข่ายการทำงานด้านการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมไทย • การจัดเตรียมความพร้อมสำหรับปี 2559 โดยพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้ใช้ และนักวิจัยสมควรยึดถือปฏิบัติต่อไป • การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการสำหรับนักวิจัยที่สนใจขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกว. และการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรม เป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มนักวิจัยคุณภาพสูงให้กับประเทศ • การศึกษาศักยภาพการรองรับนักท่องเที่ยว และการพัฒนาเครือข่ายชุมชนตามเส้นทางท่องเที่ยวที่ได้รับการผลักดัน ถือว่ามีส่วนสำคัญมากที่แผนงานวิจัยควรให้ความสำคัญเพื่อให้คนในชุมชนมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับธุรกิจท่องเที่ยวที่กำลังจะเกิดขึ้น และมีความพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	<p>แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องปรับปรุงมากที่สุด 16 แผนงาน และการจัดทำทศด้อยและบทสรุปผู้บริหารต้องปรับปรุง 19 แผนงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัย ผู้เข้าร่วมการประชุม ประกอบด้วย หัวหน้าโครงการที่เสนอขอรับทุนปี 2558 ที่เป็นโครงการเดี่ยว 24 คน • การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยการอบรมหลักสูตรการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวยั่งยืน ผู้เข้าอบรมมีความรู้การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวระดับมากที่สุดร้อยละ 33.33 ความคุ้มค่าด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.33 ด้านเวลามากที่สุดร้อยละ 26.67 • ผลการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2557 – 2558 พบว่า บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด และบริษัท Village Way ประเทศไทยอังกฤษ นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษจำนวน 1 แผนงาน บริษัท รอยัลซิลล์ฮอติเดย์ จำกัด นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวในโปรแกรมท่องเที่ยวของบริษัทและในรูปแบบการนำกิจกรรมและเส้นทางท่องเที่ยวไปประชาสัมพันธ์ และขายในงานมหกรรมการท่องเที่ยวนานาชาติ ITB Berlin 2016 (International Tourisms Borse) จำนวน 2 แผนงาน บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Natty's Adventures) นำไปเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวอังกฤษ ในงาน WTM London 2016 จำนวน 4 แผนงาน • ผลการพัฒนาการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยพบว่าการท่องเที่ยวยั่งยืนนั้นเกิดจากโครงการวิจัยประกอบด้วยทีมวิจัยวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชน ทีมวิจัยทำงานร่วมกับเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนและในระดับจังหวัด ทีมวิจัยกับผู้ประกอบการร่วมกัน กำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทดสอบเส้นทางท่องเที่ยว โดยทีมวิจัยผู้ทรงคุณวุฒิจาก สกว. ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชนเผยแพร่เส้นทางท่องเที่ยวผ่านสื่อมวลชนและงานนิทรรศการต่างๆ ผู้ประกอบการพานักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในชุมชน และนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว 	<p>ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

โครงการ	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	เองจากข่าวประชาสัมพันธ์	

ผลจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผลตลอดระยะเวลา 4 ปี ที่ผ่านมา (2555 - 2558) สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้มีพัฒนาการมาโดยตลอด มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการ รูปแบบ และวิธีการ ในการดำเนินงานติดตามและประเมินผล ตลอดจนเครื่องมือในการติดตามและประเมินผล โครงการวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกนั้น เป็นการเน้นการติดตามและทำการประเมินผล โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการเพื่อเป็นข้อมูลให้กับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในการบริหารจัดการโครงการวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ พร้อมทั้ง การดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ผลงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ตลอดจนการดำเนินการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลผลิตของ แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. เพื่อนำผลการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ไปเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาจัดทำโจทย์วิจัยเพื่อขอรับ งบประมาณสนับสนุนต่อไป

ในระยะต่อมา วช. ร่วมกับ สกว. ได้สนับสนุนให้เกิดกระบวนการที่จะพัฒนานักวิจัยให้มี ศักยภาพ และมีความพร้อมที่จะขอรับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ โดยได้จัดให้มีโครงการพัฒนานักวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับหน่วยงานด้านการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว เพื่อจัดฝึกอบรมนักวิจัยจนสามารถพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีคุณภาพได้ นอกจากการพัฒนานักวิจัยแล้ว การพัฒนาบุคลากรของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ ก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้เกิดความพร้อมในการปฏิบัติงาน เพิ่มพูน ศักยภาพในการบริหารจัดการ และสนับสนุนการทำงานของนักวิจัย

นอกจากนั้น คณะวิจัยในแผนงานติดตามและประเมินผลยังได้มีการลงพื้นที่เพื่อนิเทศน์งาน นักวิจัย หรือตรวจเยี่ยมพื้นที่วิจัย ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ และเจ้าหน้าที่ของสำนักประสานงาน โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งมีส่วนทำให้โครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ไปนั้น มีความก้าวหน้ามากขึ้น และมีผลผลิตของโครงการวิจัยที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการ และความคาดหวังของแหล่งทุนได้เป็นอย่างดี แต่การดำเนินการดังกล่าวมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ในการลงพื้นที่ ในระยะต่อมา คณะวิจัยจึงเลือกลงพื้นที่นิเทศน์งานเฉพาะโครงการที่พบว่ามีปัญหา หรือเป็นโครงการที่มีลักษณะโดดเด่นน่าสนใจที่จะศึกษาติดตาม และนำมาเป็น ตัวแบบกับโครงการ อื่นๆ หรือ สามารถผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้

ด้วยความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ประกอบกับผลสำเร็จจากการ ดำเนินการติดตามและประเมินผลในช่วงที่ผ่านมานั้นมีส่วนทำให้การบริหารจัดการทุนวิจัยของ สกว. มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล จึงนำมาสู่การดำเนินโครงการติดตามประเมินผลและการผลักดัน การใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการปี 2559 โดยแบ่งการดำเนินงาน

เป็น 3 ส่วน **ส่วนที่ 1** แผนงานดำเนินการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนปี 2555 - 2559 ในเชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต เชิงยุทธศาสตร์ และกรอบการวิจัย เพื่อการจัดสรรงบประมาณการวิจัยในปีต่อไป **ส่วนที่ 2** โครงการย่อย 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 เพื่อการติดตามและประเมินผล อีกทั้งให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ตลอดจนการพัฒนากระบวนการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงานประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) รวมถึงสามารถช่วยผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ **ส่วนที่ 3** โครงการย่อย 2 การผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลักดันผลผลิตโครงการวิจัยที่มีความโดดเด่น และมีศักยภาพที่สามารถจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ ด้วยการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีศักยภาพ รวมถึงคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปี พ.ศ. 2559 ที่มีศักยภาพเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในส่วนของการดำเนินการวิจัยของแผนงานโครงการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จะแบ่งการศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ 1) เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนปี 2555 - 2559 2) เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 และ 3) เพื่อผลักดันผลผลิตการวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ปี 2559

นอกจากนั้นแผนงานยังได้ร่วมกับโครงการย่อย 1 ในการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ถือเป็นภารกิจหนึ่งของแผนงานอยู่ในโครงการย่อยที่ 1 ซึ่งได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการสังเคราะห์งานวิจัย โดยคณะผู้วิจัยซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าแผนงาน และนักวิจัย คือ หัวหน้าโครงการย่อย 1 ได้ร่วมติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 รวมถึงการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นเพื่อหาข้อสรุป และร่วมกับโครงการย่อย 2 คัดเลือกโครงการวิจัยที่มีความโดดเด่น เพื่อเป็นต้นแบบของโครงการวิจัยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงผลักดันไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป อันจะเป็นการผลักดันต่อยอดผลผลิตจากการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

3.1 ประเภทการวิจัย

การวิจัยของแผนเป็นการวิจัยที่ครอบคลุมการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมตามกิจกรรมการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 และงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 โดยกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ครอบคลุมตามกิจกรรมการดำเนินงานวิจัยดังนี้

3.2.1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 เป็นการศึกษาที่ใช้กระบวนการวิเคราะห์เอกสาร โดยเอกสารหลักที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

- 1) ข้อเสนอโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559
- 2) ผลการติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559
- 3) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

4) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

5) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559)

3.2.2 การติดตามและประเมินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 กำหนดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดประกอบด้วย

1) ผู้อำนวยการแผนงานวิจัยและหัวหน้าโครงการย่อยในงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนปี 2559 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

2) นักวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนปี 2559

3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) แต่งตั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินแผนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนปี 2559

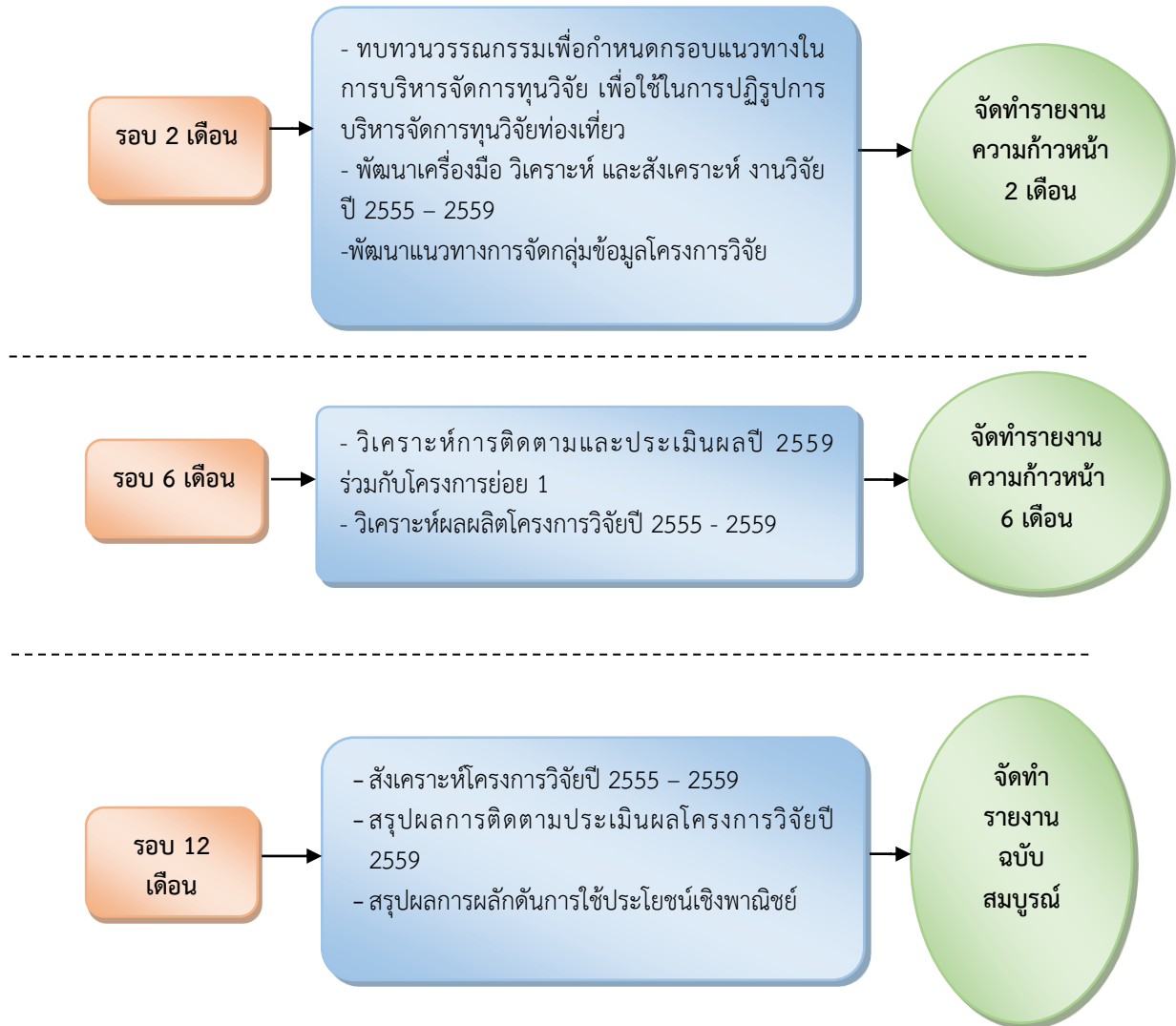
3.2.3 การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) งานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 - 2559 ได้นำมาคัดเลือกเพื่อผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

2) การคัดเลือกผลการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยคัดเลือกจากแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

3.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยดำเนินการตามระยะเวลาแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ การดำเนินการระยะ 2 เดือน ระยะ 6 เดือน และระยะ 12 เดือน รายละเอียดดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยของแผนงานดังแสดงในภาพที่ 3.1 อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.3.1 การดำเนินงานระยะ 2 เดือน

ระยะเวลา 2 เดือนแรกดำเนินการดังนี้

- 1) ทบทวนวรรณกรรมเพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการบริหารจัดการทุนวิจัย เพื่อใช้ในการปฏิรูปการบริหารจัดการทุนวิจัยท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยปี 2555 - 2559
- 3) พัฒนาแนวทางการจัดกลุ่มข้อมูลโครงการวิจัย
- 4) จัดทำรายงานความก้าวหน้า 2 เดือน

3.3.2 การดำเนินการระยะ 6 เดือน

ระยะเวลา 4 เดือนต่อมาดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์การติดตามและประเมินผลปี 2559 ร่วมกับโครงการย่อย 1
- 2) วิเคราะห์ผลผลิตโครงการวิจัยปี 2555 - 2559
- 3) จัดทำรายงานความก้าวหน้า 6 เดือน

3.3.3 การดำเนินการระยะ 12 เดือน

ระยะเวลา 6 เดือนหลัง ดำเนินการดังนี้

- 1) สังเคราะห์โครงการวิจัยฯ ปี 2555 - 2559
- 2) สรุปผลการติดตามประเมินผลโครงการวิจัยปี 2559
- 3) สรุปผลการผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- 4) จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 การวิเคราะห์จัดกลุ่มข้อมูลจำแนกตามพื้นที่ งบประมาณ ผลผลิต ยุทธศาสตร์และกรอบการวิจัย โดยใช้วิธีการดังนี้

- 1) การสังเคราะห์ข้อมูล
- 2) การประเมินผลโครงการวิจัย
- 3) การประชุมและสังเคราะห์ข้อมูล
- 4) การรวบรวมข้อมูลจากแผนงานและโครงการวิจัยการเก็บข้อมูลในพื้นที่
- 5) การลงพื้นที่ติดตามโครงการวิจัย และผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

3.5.1 แบบวิเคราะห์เชิงปริมาณ สำหรับตรวจสอบผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปีพ.ศ. 2559

3.5.2 แบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (close-ended question) และคำถามปลายเปิด (open-ended question) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงคุณภาพผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2559

3.5.3 เครื่องมือติดตามและประเมินผลปี 2559 ร่วมกับโครงการย่อย 1

3.5.4 เครื่องมือการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ร่วมกับโครงการย่อย 2

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฯลฯ

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ข้อค้นพบจากการวิจัย

ในการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จะใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์งานวิจัย (Research analysis and synthesis) คือ การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative synthesis) ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน 117 โครงการย่อย โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 จำนวน 24 แผนงาน 5 โครงการเดี่ยว 62 โครงการย่อย โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 จำนวน 30 แผนงาน 1 โครงการเดี่ยว 83 โครงการย่อย โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 จำนวน 19 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 56 โครงการย่อย และโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย ซึ่งผลการสังเคราะห์สามารถสรุปได้ โดยแบ่งหัวข้อนำเสนอเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการตั้งแต่ปี 2555 – 2559

4.1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

ผลการสังเคราะห์แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2559 – พฤษภาคม 2560 มีประเด็นสำคัญ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการสังเคราะห์แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 รายประเด็น (N = 31 แผนงาน)

รายการ	จำนวน (แผนงาน)	ร้อยละ
โครงการวิจัยปี 2559	28	100
- โครงการเดี่ยว	3	100
- โครงการย่อย	73	100
เขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทยปี พ.ศ. 2557 - 2560		
- อารยธรรมล้านนา (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา)	7	22.58
- ฝั่งทะเลตะวันตก หรือ รอยัล โคสต์ คลัสเตอร์ (เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง)	-	-
- ฝั่งทะเลตะวันออก หรือ แอภทีพี บีช คลัสเตอร์ (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)	3	9.67
- อันดามัน (ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา สตูล)	3	9.67
- อารยธรรมอีสานใต้ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี)	1	3.23
- ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง (อยุธยา นนทบุรี ปทุมธานี อ่างทอง สิงห์บุรี)	1	3.23
- วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร)	-	-
- มรดกโลกด้านวัฒนธรรม (ตาก กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก)	1	3.23
- ไม่สามารถระบุได้	6	19.35
- ไม่สอดคล้องตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทย	9	29.03
จำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย		
- 500,001 – 1,000,000 บาท	1	3.23
- 1,000,001 – 1,500,000 บาท	1	3.23
- 1,500,001 – 2,000,000 บาท	6	19.35
- 2,000,001 – 2,500,000 บาท	7	22.58
- 2,500,001 – 3,000,000 บาท	7	22.58

รายการ	จำนวน (แผนงาน)	ร้อยละ
- 3,000,001 – 3,500,000 บาท	7	22.58
- 3,500,001 – 4,000,000 บาท	1	3.23
- มากกว่า 4,000,000 บาท	1	3.23
กรอบการวิจัย		
- กรอบการวิจัยที่ 1	7	22.58
- กรอบการวิจัยที่ 2	3	9.67
- กรอบการวิจัยที่ 3	6	19.35
- กรอบการวิจัยที่ 4	-	-
- กรอบการวิจัยที่ 5	6	19.35
- กรอบการวิจัยที่ 6	8	25.80
- กรอบการวิจัยที่ 7	-	-
- การวิจัยต่อยอด	1	3.23

จากตารางที่ 4.1 พบว่า โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อยโดยอยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) อารยธรรมล้านนา (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา)ค่อนข้างมาก แต่อย่างไรก็ดีพบว่ามีโครงการวิจัยในจำนวนมากกว่าที่ไม่สามารถระบุเขต หรือไม่อยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเงินงบประมาณที่ วช. ร่วมกับ สกว. ได้สนับสนุนให้กับโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 พบว่ามีโครงการที่ได้รับทุนวิจัยมากกว่า สี่ล้านบาท จำนวน 1 โครงการ แต่โดยส่วนใหญ่จะได้รับงบประมาณ ประมาณสองล้าน ถึงสามล้านบาทแสนบาท โดยแผนงานวิจัยส่วนใหญ่จะดำเนินการวิจัยภายใต้กรอบการวิจัยที่ 6 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ กรอบการวิจัยที่ 1 ทั้งนี้รายละเอียดของผลการสังเคราะห์แผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2559 ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก 1

4.2 พื้นที่วิจัยของแผนงานวิจัยปี 2559

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2559 โดยจำแนกตามพื้นที่ และงบประมาณได้ผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 พื้นที่วิจัย และงบประมาณของแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (N = 31 แผนงาน)

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
1	เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง และพะเยา
2	กระบี่และพังงา
3	นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี
4,25	จันทบุรี
5	ไม่ระบุพื้นที่วิจัย
6, 24,27	สุราษฎร์ธานี
7	เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน
8	ภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล
9 ,10	ภูเก็ต
11	4 ภูมิภาค (อาเซียน ตะวันออกกลาง เอเชีย และแอฟริกาเหนือ)
12	กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และลำปาง) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast (เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) กลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน (ภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล)
13	เชียงใหม่ และภูเก็ต
14	เชียงใหม่ เชียงราย นครราชสีมา บุรีรัมย์ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุโขทัย พระนครศรีอยุธยา สุราษฎร์ธานี และกระบี่
15	3 ประเทศตามเส้นทาง ผ่านเส้นทางเมียนมาร์ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย – สปป. ลาว
16	ลำพูน แพร่ และน่าน
17	เชียงใหม่
18	ประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ชลบุรี และภูเก็ต) ประเทศญี่ปุ่น (กรุงโตเกียว)
19,28	เชียงราย
20	สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส
21	นนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา
22	ตราด เชื่อมโยงกัมพูชา และเวียดนาม

แผนงาน	พื้นที่วิจัย
23	เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง และพะเยา
26	กรุงเทพมหานคร
29	นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา
30	เลย
31	เชียงใหม่ ภูเก็ต ชลบุรี กาญจนบุรี ขอนแก่น และกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 4.2 แสดงพื้นที่วิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 84,793,400 บาท โดยในปี 2559 มีแผนงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ส่วนใหญ่เป็นการทำการวิจัยในพื้นที่ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดพบว่าไม่มีแผนงานวิจัยที่ทำเฉพาะเจาะจงในแต่ละจังหวัด อยู่ในพื้นที่วิจัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ภูเก็ต จันทบุรี และเชียงราย

4.3 การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ผลการศึกษาเนื้อหาสาระ และองค์ความรู้พบว่ายุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าบริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

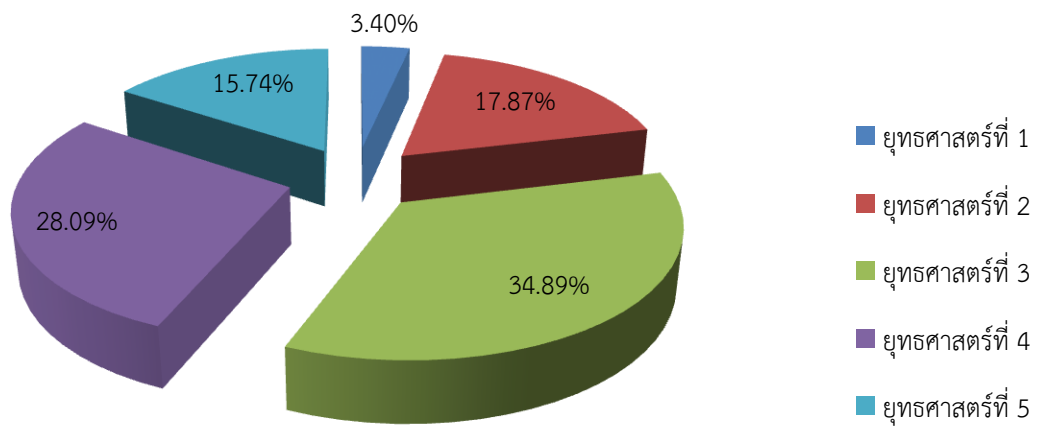
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ

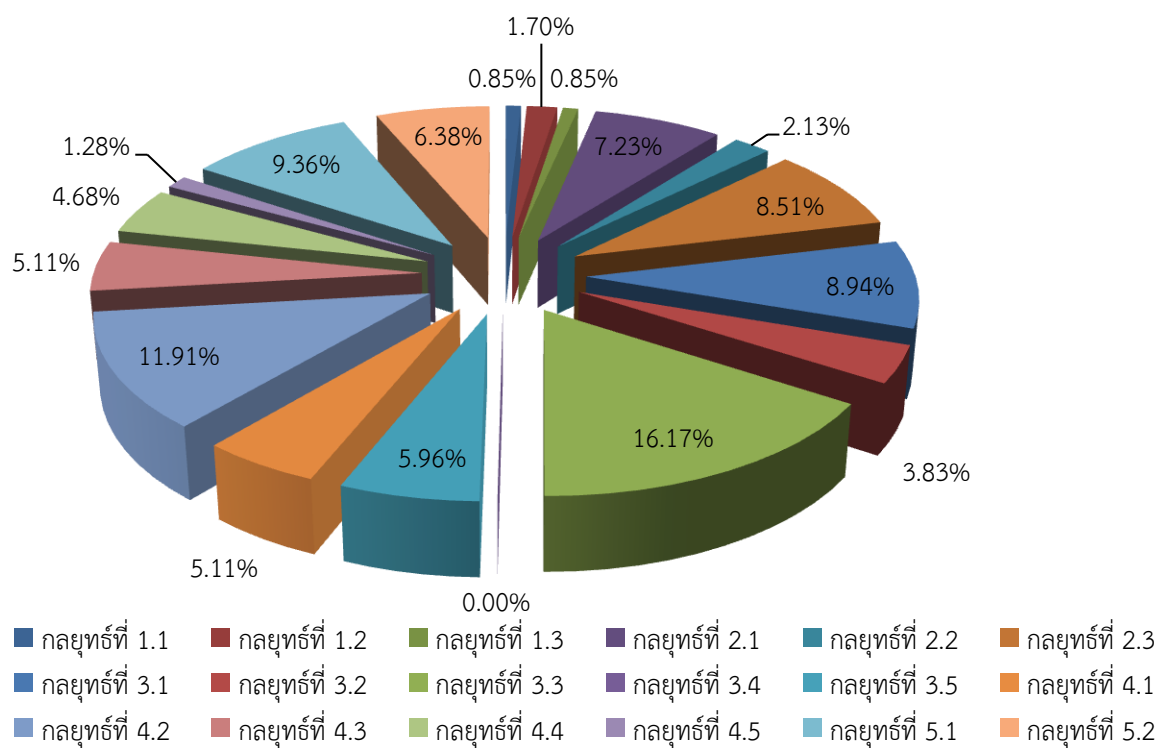
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยวมีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยว ตามลำดับ ส่วนกลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยวมีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว และ กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องเท่ากัน กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมาคือกลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว รายละเอียดดังภาพที่ 4.1, 4.2 และตารางที่ 4.3

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัย

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลยุทธ์

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว		
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	0.85
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	2	1.70
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	1	0.85
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน		
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	9	7.23
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	2	2.13
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	10	8.51
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว		
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	10	8.94
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	4	3.83
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	18	16.17
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	6	5.96

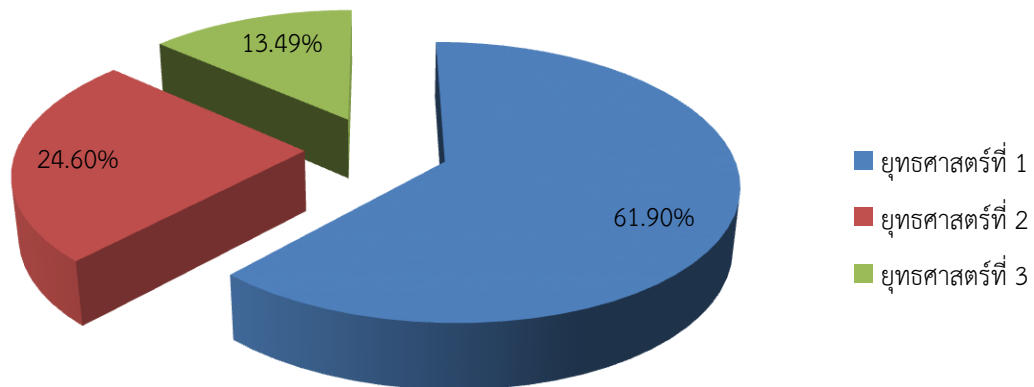
แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว		
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	6	5.11
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	13	11.91
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	6	5.11
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	6	4.68
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	1	1.28
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว		
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	10	9.36
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	8	6.38
รวม	104	100.00

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ผลการศึกษาเนื้อหาสาระ องค์ความรู้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยวพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และ ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

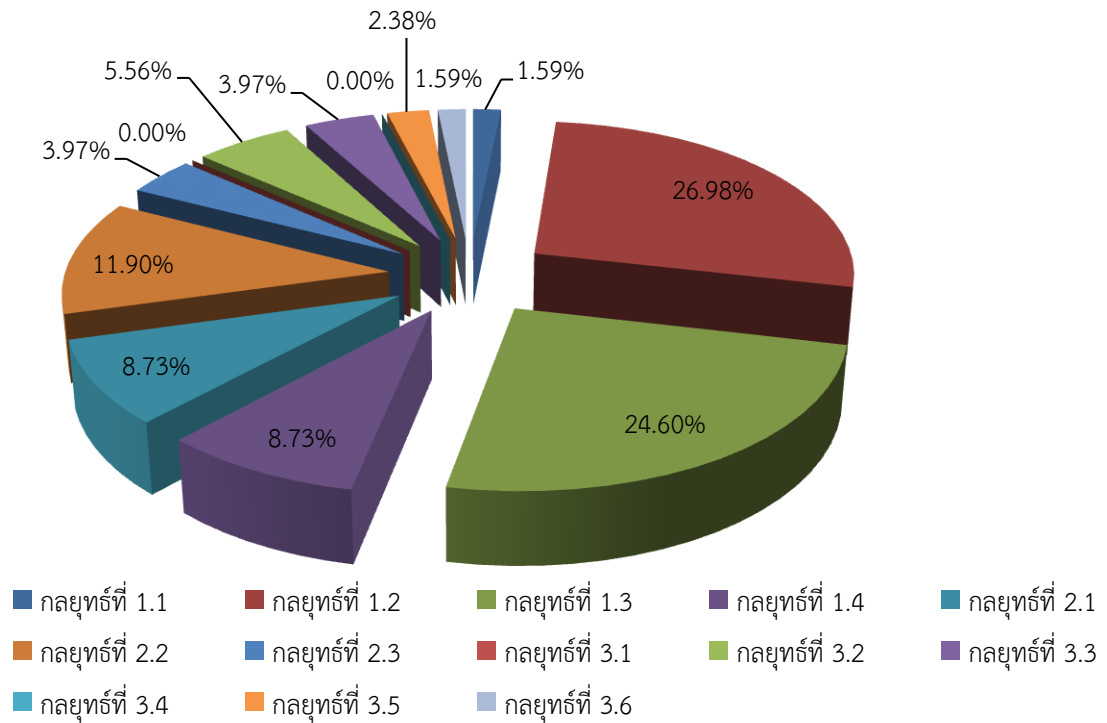
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย และกลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ และกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังภาพที่ 4.3 และตารางที่ 4.4

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลยุทธ์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว		
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	2	1.59
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	28	26.98
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย	26	24.60
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	9	8.73
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง		
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	9	8.73
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	12	11.90
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	4	3.97
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ		
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	6	5.56
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	4	3.97
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม	0	0.00

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ		
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	2	2.38
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที้อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	2	1.59
รวม	104	100.00

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ผลการศึกษาเนื้อหาสาระ องค์ความรู้ พบว่า ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเท่ากันกับ กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา และกลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ตามลำดับ โดย กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ในแต่

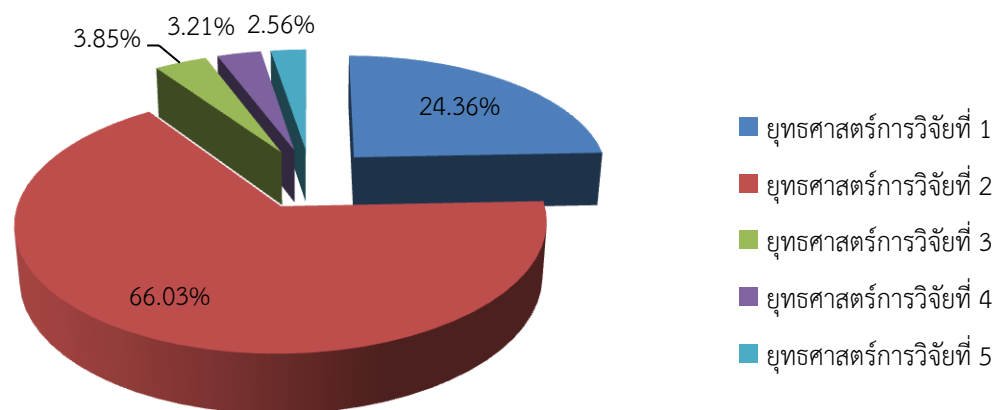
ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน และ กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาคณะความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เท่ากันกับกลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น และ กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร เท่ากันกับกลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้อุตสาหกรรมการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน และเท่ากันกับกลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ตามลำดับ

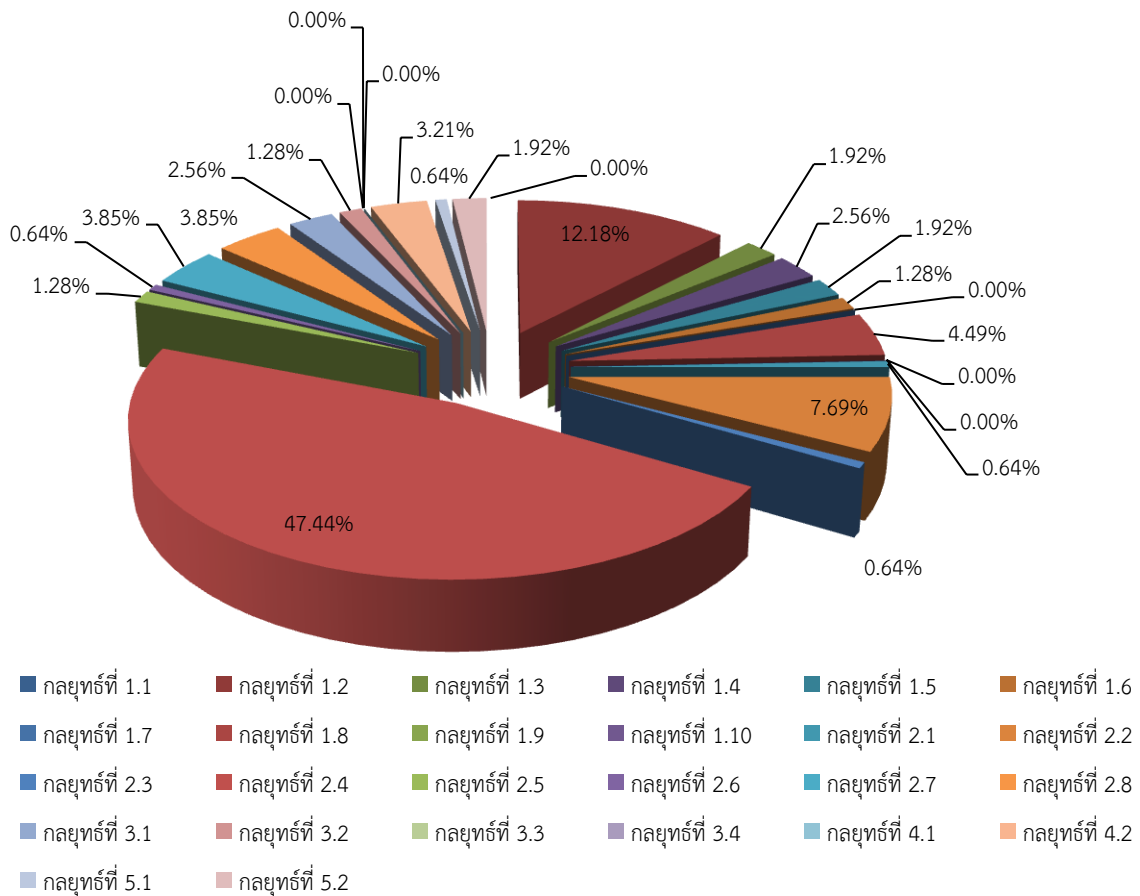
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี โดยกลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ และ กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่าง ๆ มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่ากลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพมีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศรายละเอียด ดังดังภาพที่ 4.5, 4.6 และตารางที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) (ยุทธศาสตร์)

ภาพที่ 4.6 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) (กลยุทธ์)

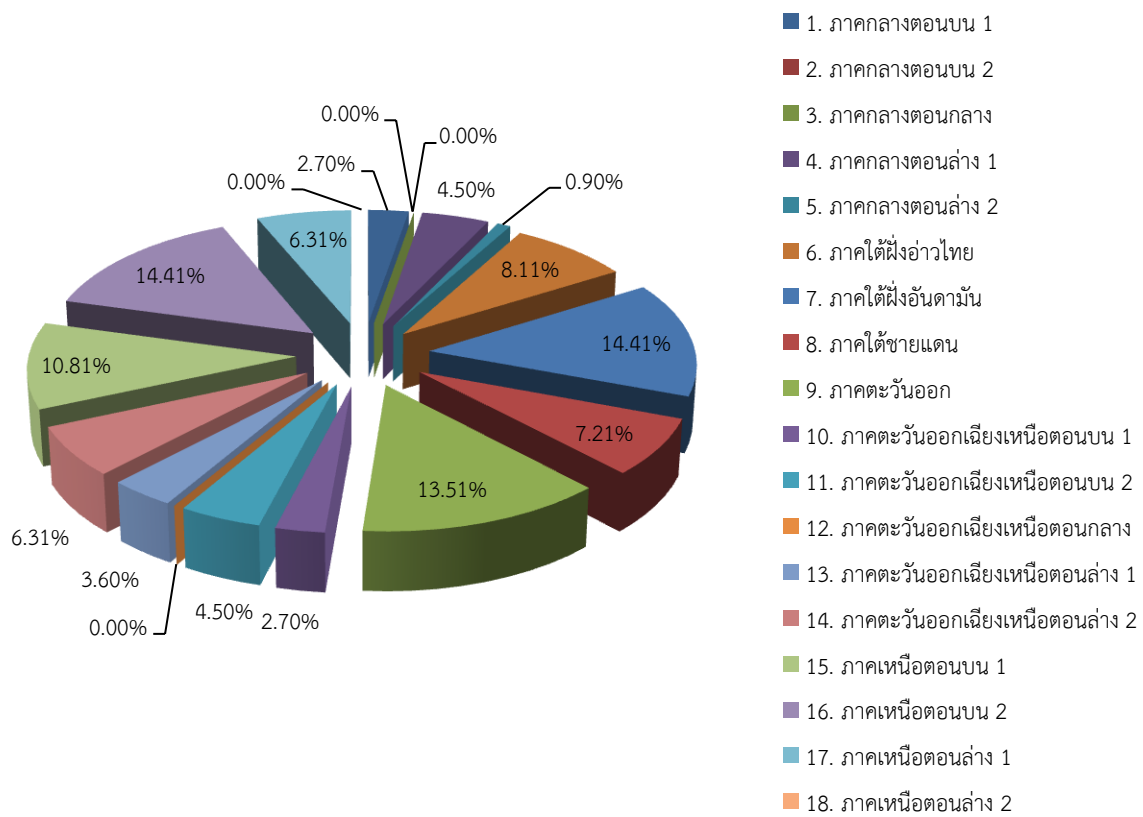
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม		
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	13	12.18
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	2	1.92
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	3	2.56
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	2	1.92
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	1	1.28
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	5	4.49
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0.00

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ		
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	1	0.64
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	8	7.69
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	1	0.64
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	50	47.44
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	1	1.28
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	1	0.64
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4	3.85
กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	4	3.85
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3	2.56
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	1	1.28
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรมรวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย		
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ใน	0	0.00

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาการต่าง ๆ		
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยใน วิทยาการต่าง ๆ	3	3.21
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหาร จัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญา ของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่ เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย		
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	1	0.64
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถ ด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	2	1.92
รวม	104	100.00

จากงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคใต้ฝั่งอันดามันและภาคเหนือตอนบน 2 มีโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 โดยเท่ากับกับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 โดยเท่ากับกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 โดยเท่ากับกับภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีงานวิจัยในพื้นที่เหล่านี้ รายละเอียดดังภาพที่ 4.7 และตารางที่ 4.6

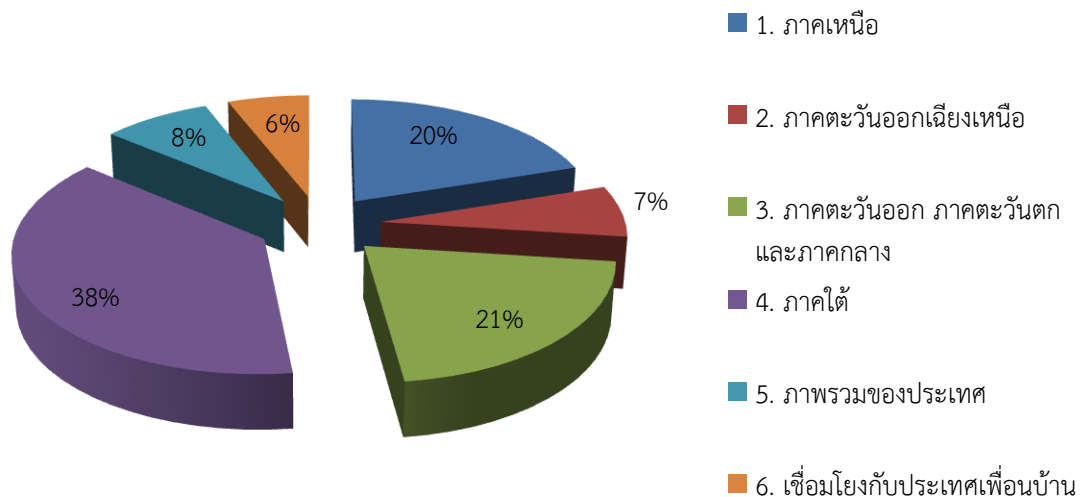
ภาพที่ 4.7 แผนภูมิ ร้อยละโครงการวิจัยของแผนงาน จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคกลางตอนบน 1	3	2.70
2. ภาคกลางตอนบน 2	0	0.00
3. ภาคกลางตอนกลาง	0	0.00
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	5	4.50
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	1	0.90
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	9	8.11
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	15	14.41
8. ภาคใต้ชายแดน	8	7.21
9. ภาคตะวันออก	14	13.51
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	3	2.70
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	5	4.50
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	0	0.00
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	4	3.60
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	7	6.31
15. ภาคเหนือตอนบน 1	11	10.81
16. ภาคเหนือตอนบน 2	15	14.41
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	7	6.31
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	0	0.00

กลุ่มจังหวัด	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
รวม	104	100.00

จากงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ จำแนกตามภูมิภาค พบว่า กลุ่มจังหวัดในภาคใต้ มีจำนวนโครงการมากที่สุด รองลงมา คือตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ รายละเอียดดังภาพที่ 4.8 และตารางที่ 4.7

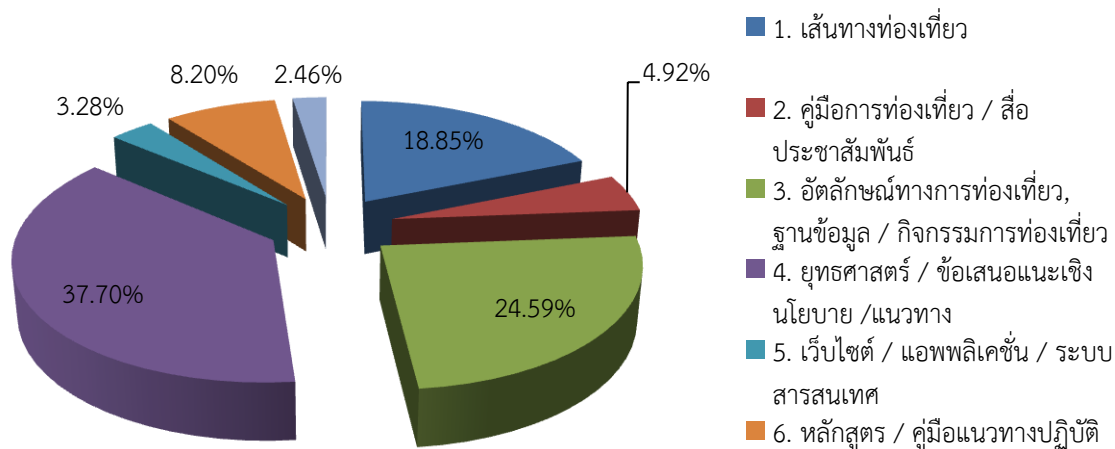

ภาพที่ 4.8 แผนภูมิ ร้อยละโครงการวิจัย จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคเหนือ	21	20
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7	7
3. ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	22	21
4. ภาคใต้	40	38
5. ภาพรวมของประเทศ	8	8
6. เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	6	6
รวม	104	100

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามผลผลิตที่ได้จากแผนงานวิจัยพบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย /แนวทาง มีโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ และผลผลิตคู่มือประเมิน ตามลำดับ รายละเอียดดังภาพที่ 4.9 และตารางที่ 4.8

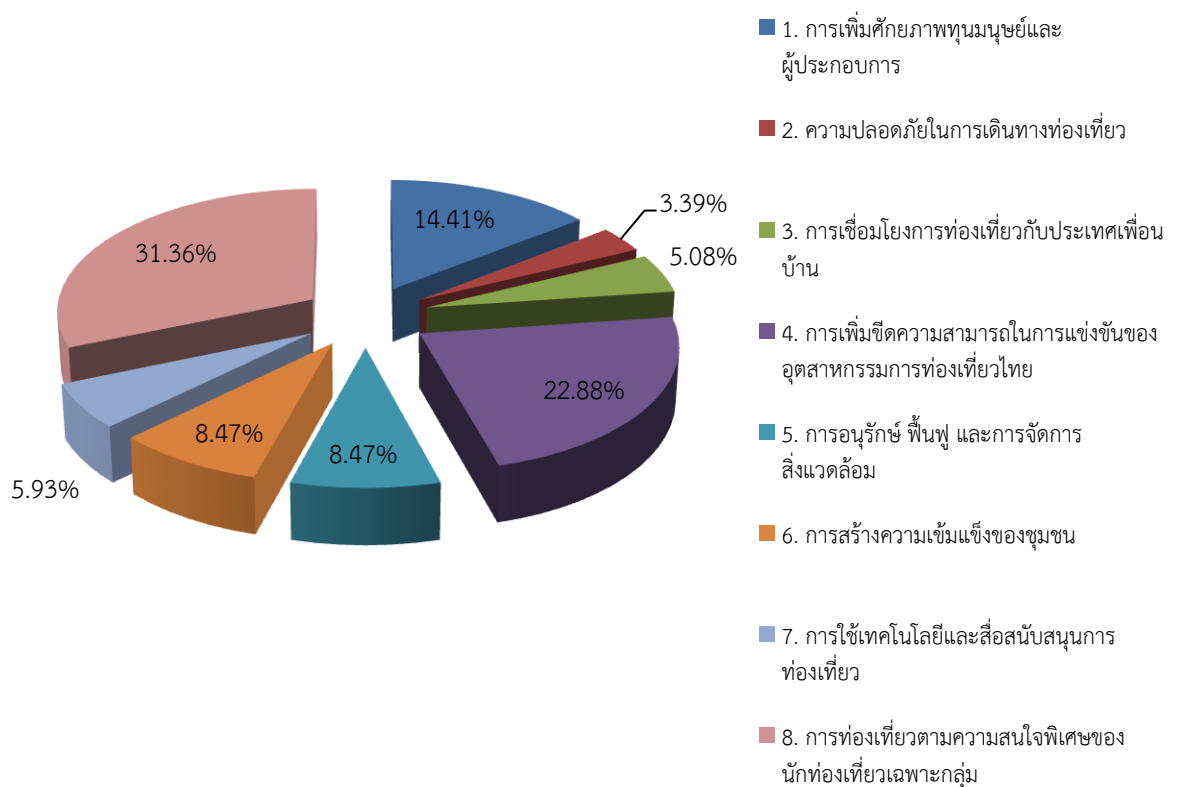

ภาพที่ 4.9 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิต

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย

ผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เส้นทางท่องเที่ยว	20	18.85
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	5	4.92
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว, ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	26	24.59
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	40	37.70
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	3	3.28
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	9	8.20
7. คู่มือประเมิน	3	2.46
รวม	104	100.00

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงานวิจัยพบว่าองค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม มีโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ องค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเท่ากับกับ องค์ความรู้การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และองค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ตามลำดับ รายละเอียด ดังภาพที่ 4.10 และตารางที่ 4.9

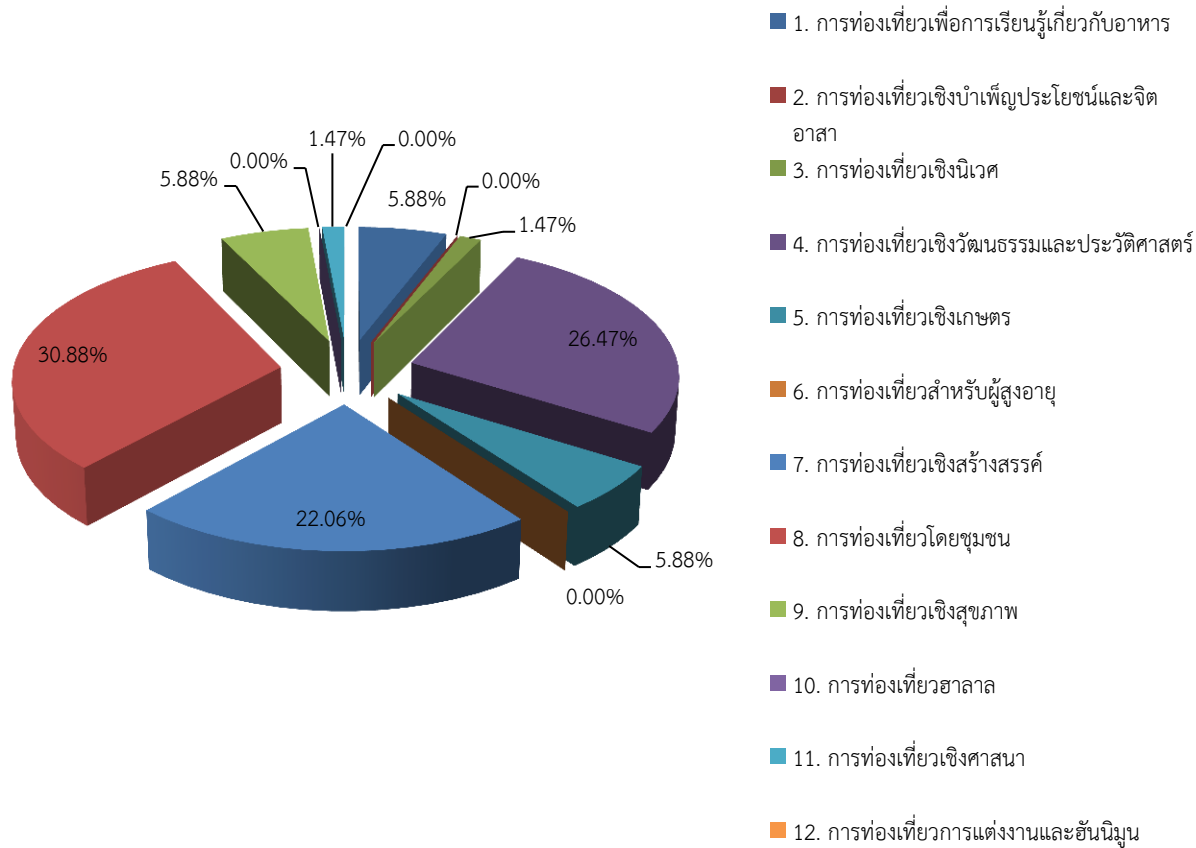

ภาพที่ 4.10 แผนภูมิร้อยละโครงการวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	15	14.41
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	4	3.39
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	5	5.08
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	24	22.88
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	9	8.47
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	9	8.47
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	5.93
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	33	31.36
รวม	104	100.00

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีจำนวนโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร เท่ากันกับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เท่ากันกับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เท่ากันกับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามลำดับ โดย รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล และรูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน ไม่มีประเด็นในโครงการวิจัยใด รายละเอียดดังภาพที่ 4.11 และตารางที่ 4.10

ภาพที่ 4.11 แสดงร้อยละโครงการวิจัยจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	6	5.88
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0.00
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2	1.47
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	28	26.47
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	6	5.88
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	0	0.00
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	23	22.06
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	32	30.88
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	6	5.88
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0.00
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	2	1.47
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	0	0.00
รวม	104	100.00

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการวิจัย จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม มากที่สุด รองลงมา คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การอนุรักษ์ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม เท่ากันกับการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เท่ากันกับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ศึกษาเพียงในพื้นที่ภาคใต้ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคใต้ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

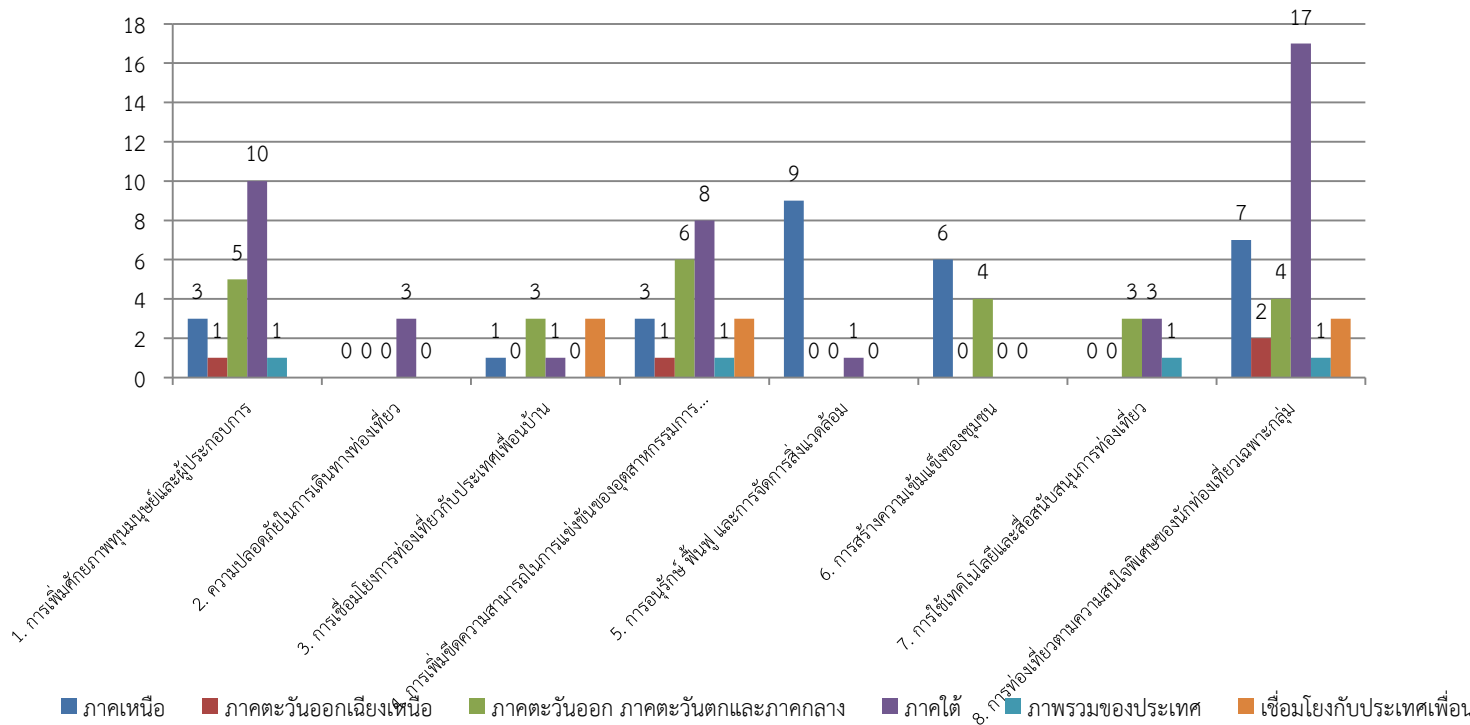
องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ เท่ากันกับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตะวันออกเฉียงเหนือ เท่ากันกับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ

องค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ โดยภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ รายละเอียดดังภาพที่ 4.12 และตารางที่ 4.11

ภาพที่ 4.12 แผนภูมิจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยง กับ ประเทศ เพื่อน บ้าน	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	3	1	5	10	1	0	20
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	0	0	3	0	0	3
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	1	0	3	1	0	3	8
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	3	1	6	8	1	3	22
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	9	0	0	1	0	0	10
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	6	0	4	0	0	0	10
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	3	3	1	0	7
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	7	2	4	17	1	3	34

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ โครงการ ตามองค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน / โครงการวิจัย จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มมากที่สุด รองลงมา คือ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนล่าง เท่ากันกับภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เท่ากันกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เท่ากันกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เท่ากันกับ ภาคเหนือตอนบน 1 และเท่ากันกับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว มีการศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน เท่ากันกับ ภาคเหนือตอนบน 1 เท่ากันกับ ภาคเหนือตอนบน 2 เท่ากันกับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 โดย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน เท่ากันกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เท่ากันกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน 1 โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน เท่ากันกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก เท่ากันกับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น รายละเอียดดังภาพที่ 4.13 และตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	0	0	0	0	1	1	5	0	4	0	0	0	1	1	1	1	0	0	15
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	0	0	0	0	0	0	1	0	3	0	0	0	0	0	1	1	1	0	7
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	0	0	0	0	0	0	1	0	3	0	0	0	1	1	3	3	2	0	14
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	6	0	0	12
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	10	0	0	16
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	0	0	0	0	0	8	5	4	3	0	0	0	2	5	1	1	3	0	32

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการ เดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามผลผลิตของแผนงาน/โครงการ จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง มีมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางการท่องเที่ยว ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ผลผลิตคู่มือประเมิน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ผลผลิตเส้นทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ เหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง เท่ากันกับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดย ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดย ภาคเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

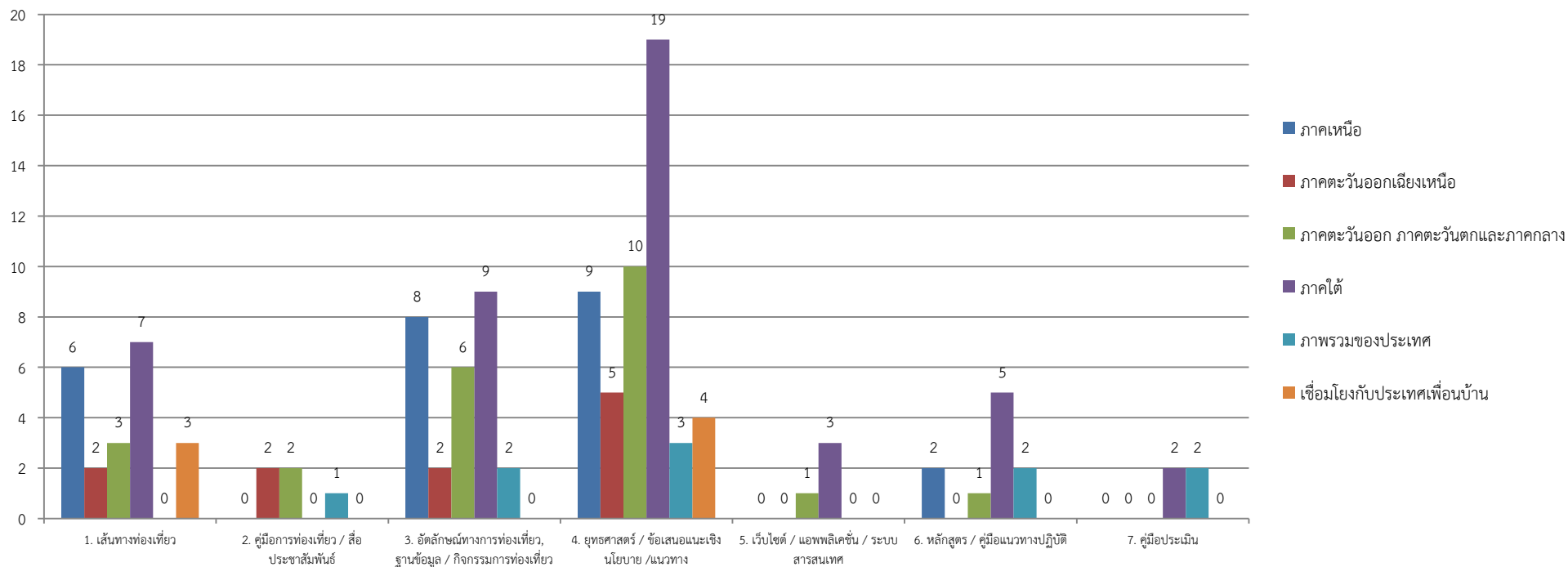
ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว, ฐานข้อมูล/กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคใต้มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดย การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยพื้นที่ภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือ เท่ากันกับ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือประเมิน ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น รายละเอียดดังภาพที่ 4.14 และตารางที่ 4.13

ภาพที่ 4.14 แผนภูมิจำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ผลผลิตของแผนงาน/โครงการ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศไทย	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
1. เส้นทางท่องเที่ยว	6	2	3	7	0	3	21
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	0	2	2	0	1	0	5
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว, ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	8	2	6	9	2	0	27
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	9	5	10	19	3	4	50
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	0	0	1	3	0	0	4
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	2	0	1	5	2	0	10
7. คู่มือประเมิน	0	0	0	2	2	0	4

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามผลผลิตของแผนงาน/โครงการจำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทางมีมากที่สุด รองลงมาคือ ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ตามลำดับ โดยผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ และผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

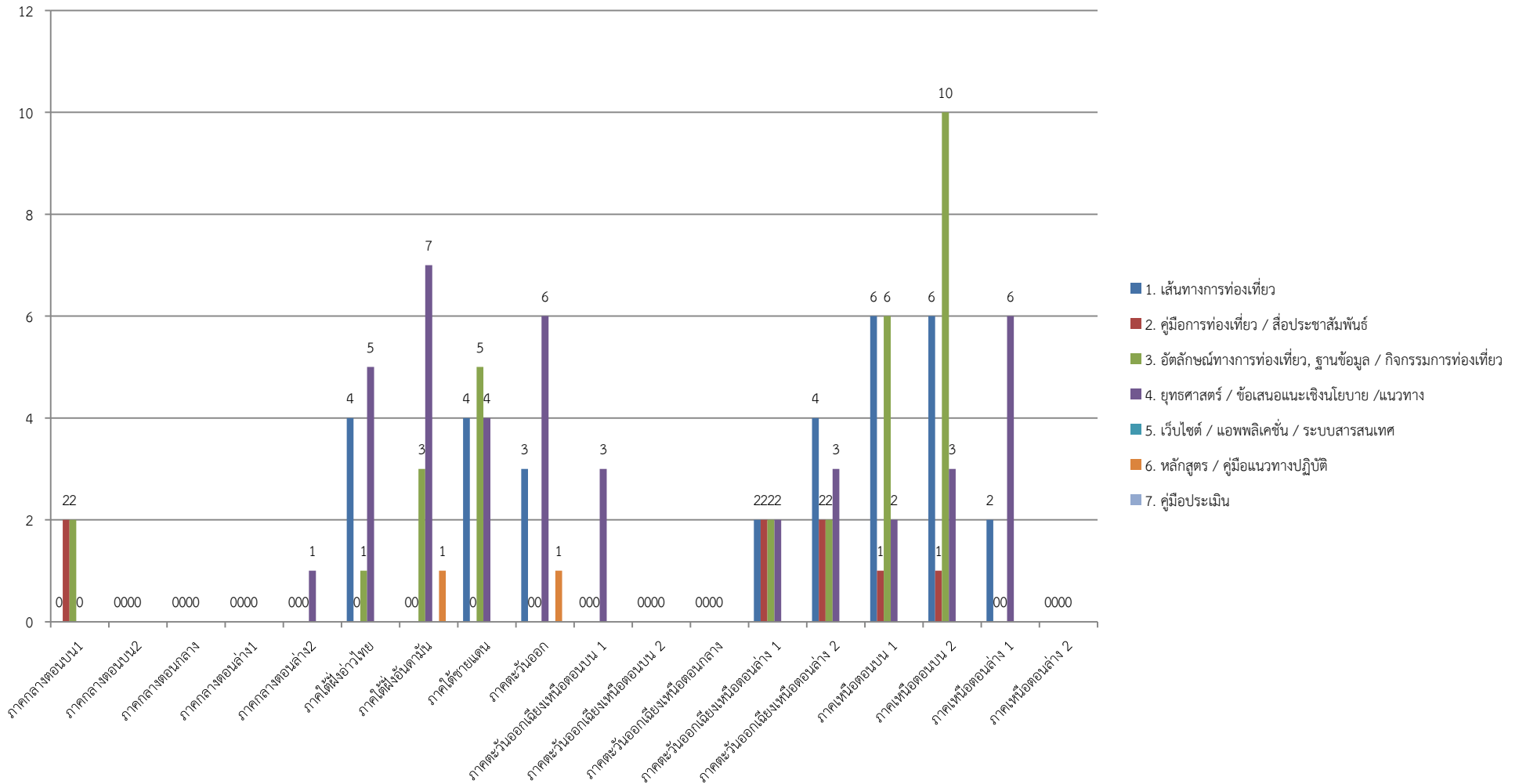
ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว, ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้หัวอ่าวไทย ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย /แนวทาง ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้หัวอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคกลางตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนกลาง ไม่มีประเด็น

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ไม่มีประเด็นศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดใด

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออก

ผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีประเด็นศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดใด รายละเอียดดังภาพที่ 4.15 และตารางที่ 4.14

ภาพที่ 4.15 แผนภูมิจำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลผลิตของแผนงาน/โครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. เส้นทางท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	4	0	4	3	0	0	0	2	4	6	6	2	0	31
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	1	1	0	0	8
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว, ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	2	0	0	0	0	1	3	5	0	0	0	0	2	2	6	10	0	0	31
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย /แนวทาง	0	0	0	0	1	5	7	4	6	3	0	0	2	3	2	3	6	0	42
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
7. คู่มือประเมิน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ และจิตอาสา รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ และรูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณาผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ศึกษาเฉพาะในภาคใต้ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ไม่มีการศึกษาในพื้นที่ใดๆ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษาเฉพาะในภาคใต้ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศึกษาเฉพาะในภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ไม่มีการศึกษาในพื้นที่ใดๆ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

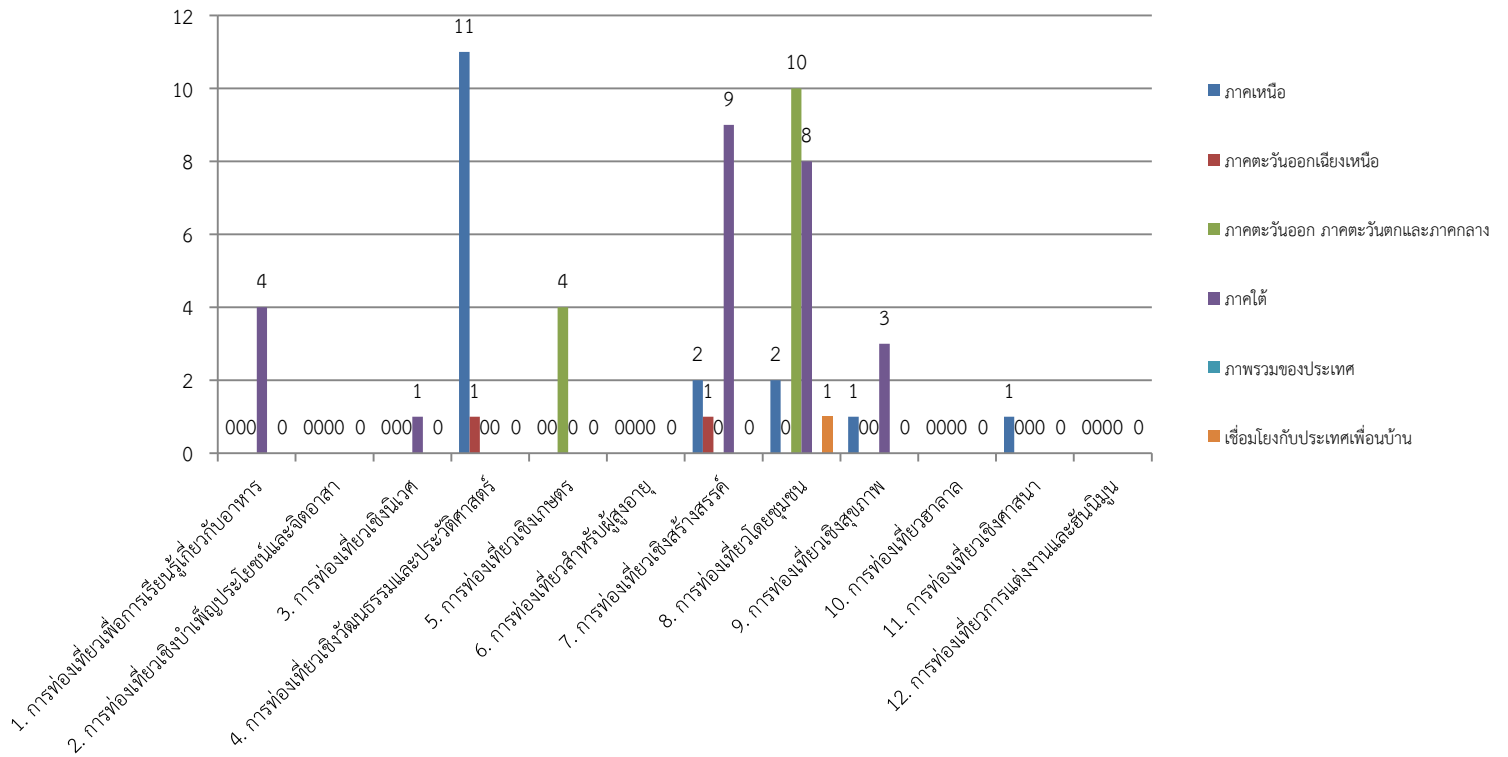
รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดย ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ โดยภาคอื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ไม่มีการศึกษาในพื้นที่ใดๆ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน ไม่มีการศึกษาในพื้นที่ใดๆ รายละเอียดดังภาพที่ 4.16 และตารางที่ 4.15

ภาพที่ 4.16 แผนภูมิจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยง กับ ประเทศ เพื่อน บ้าน	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	0	0	0	4	0	0	4
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0	0	0	0	0	0
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0	0	0	1	0	0	1
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	11	1	0	0	0	0	12
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	0	4	0	0	0	4
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	0	0	0	0	0	0	0
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	2	1	0	9	0	0	12
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	2	0	10	8	0	1	21
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	0	0	3	0	0	4
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0	0	0	0	0	0
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	1	0	0	0	0	0	1
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน	0	0	0	0	0	0	0

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวแบบอื่นๆ ไม่มีประเด็น

เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือ ตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

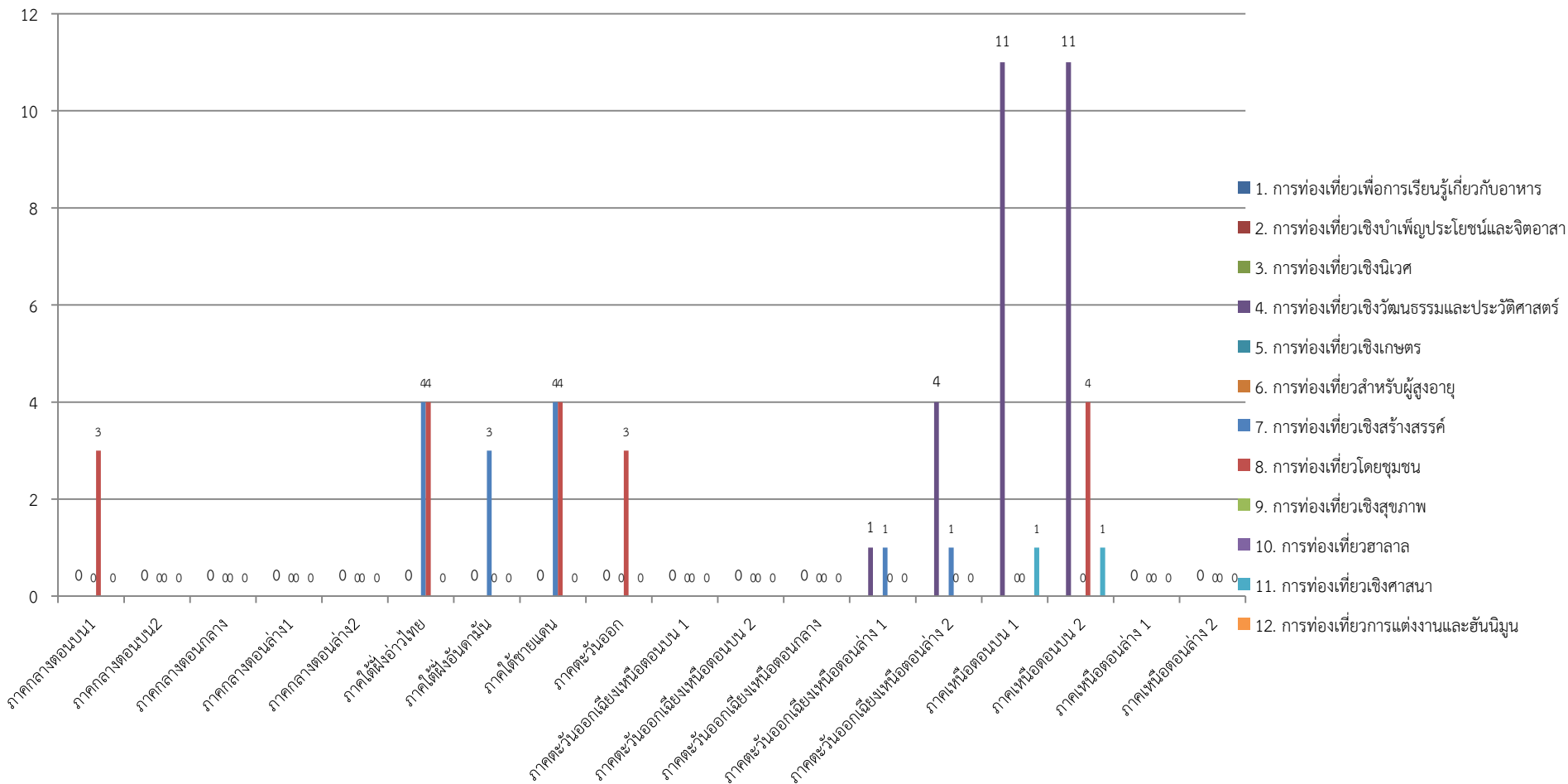
รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออก โดยพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ไม่มีประเด็นในการศึกษา

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน ไม่มีประเด็นในการศึกษา รายละเอียดดังภาพที่ 4.17 และตารางที่ 4.16

ภาพที่ 4.17 แผนภูมิจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	11	11	0	0	27
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	0	0	0	0	0	4	3	4	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	13
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	3	0	0	0	0	4	0	4	3	0	0	0	0	0	0	4	0	0	15
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีการศึกษาเฉพาะในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีการศึกษาในภาคเหนือมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ศึกษาเฉพาะการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ มีการศึกษาในภาคใต้มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว มีการศึกษาเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือ

กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาค กลาง ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ศึกษาภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ และภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดย การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ไม่มีการศึกษาในประเด็นใด

กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ และภาพรวม ของประเทศ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคเหนือ และภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ตามลำดับ โดยภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของประเทศ และภาคเหนือ ตามลำดับ

กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาใน พื้นที่ภาคใต้ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้าน ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มาก ที่สุด รองลงมา คือ กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

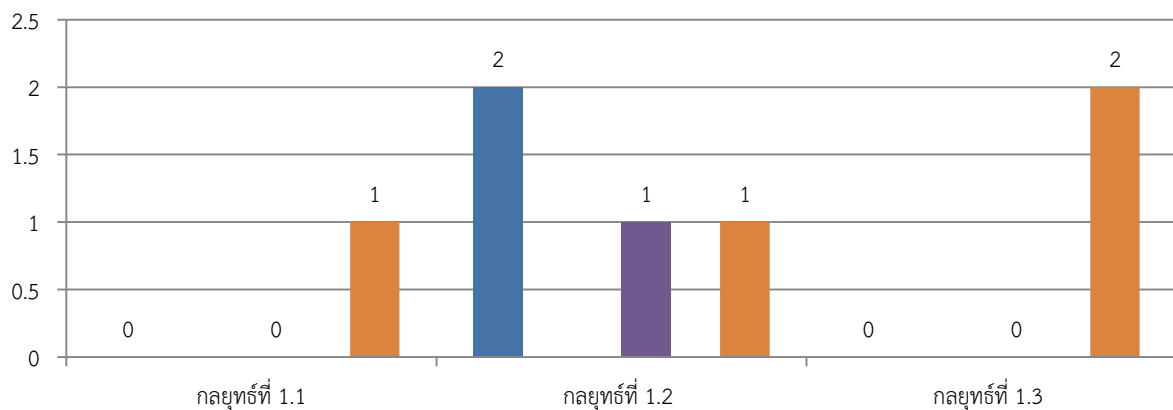
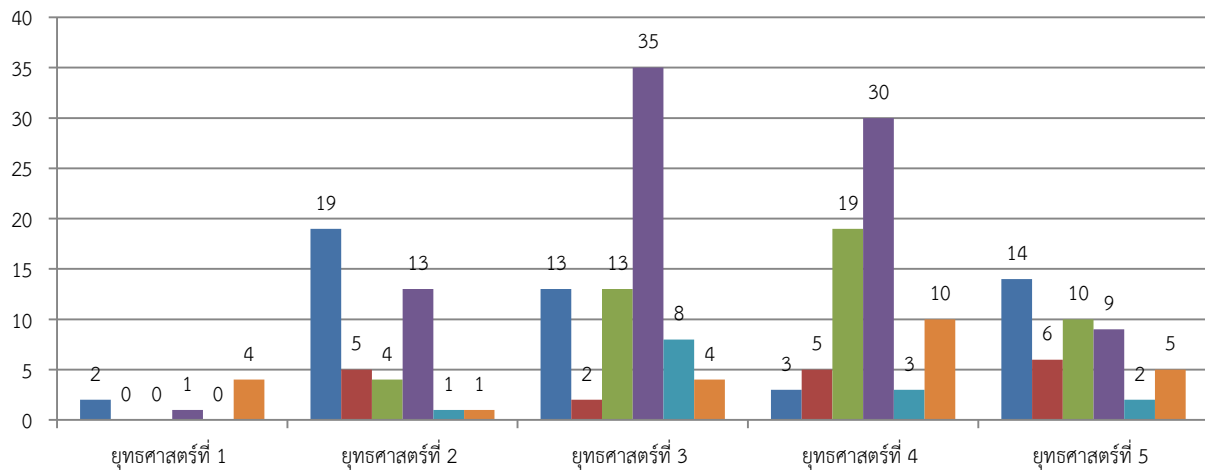
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้และ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง

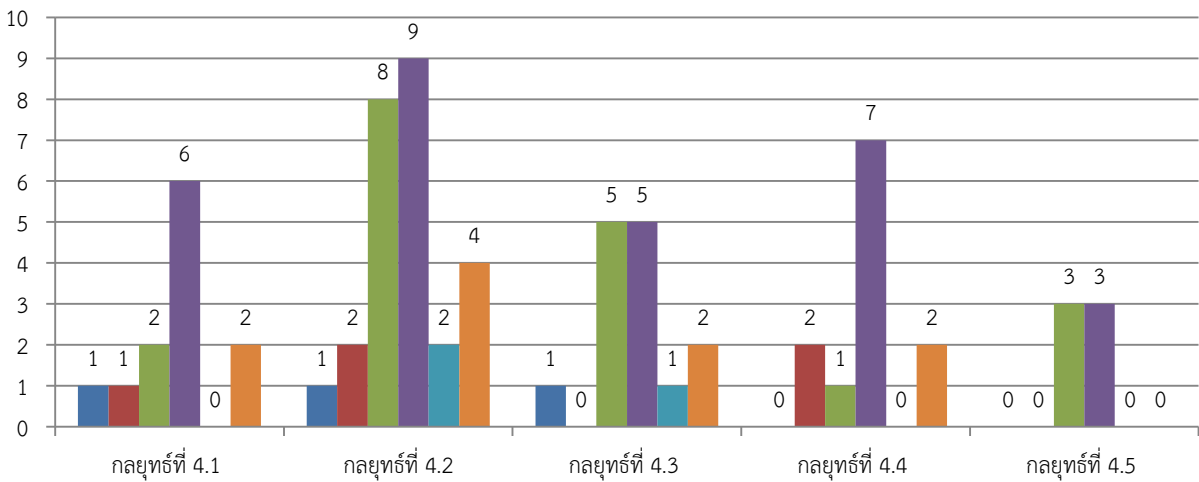
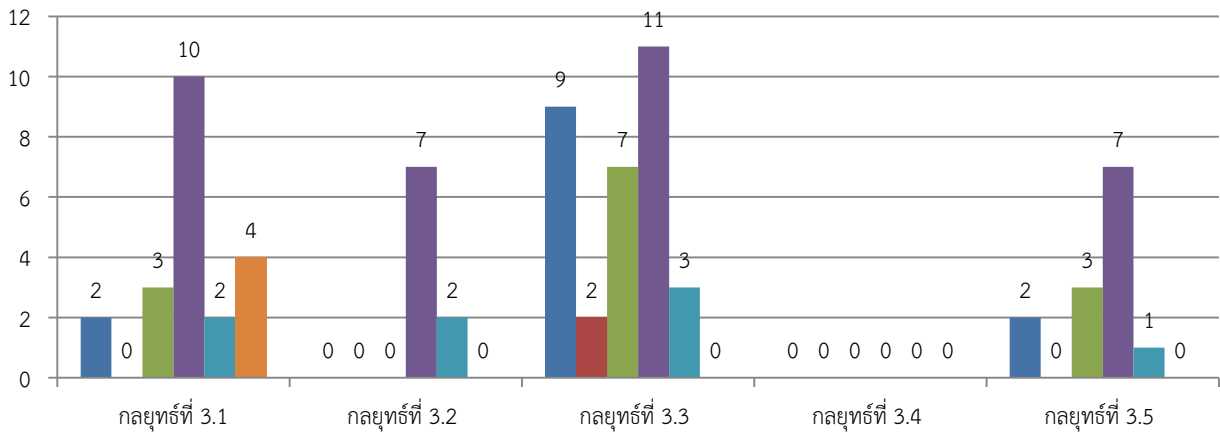
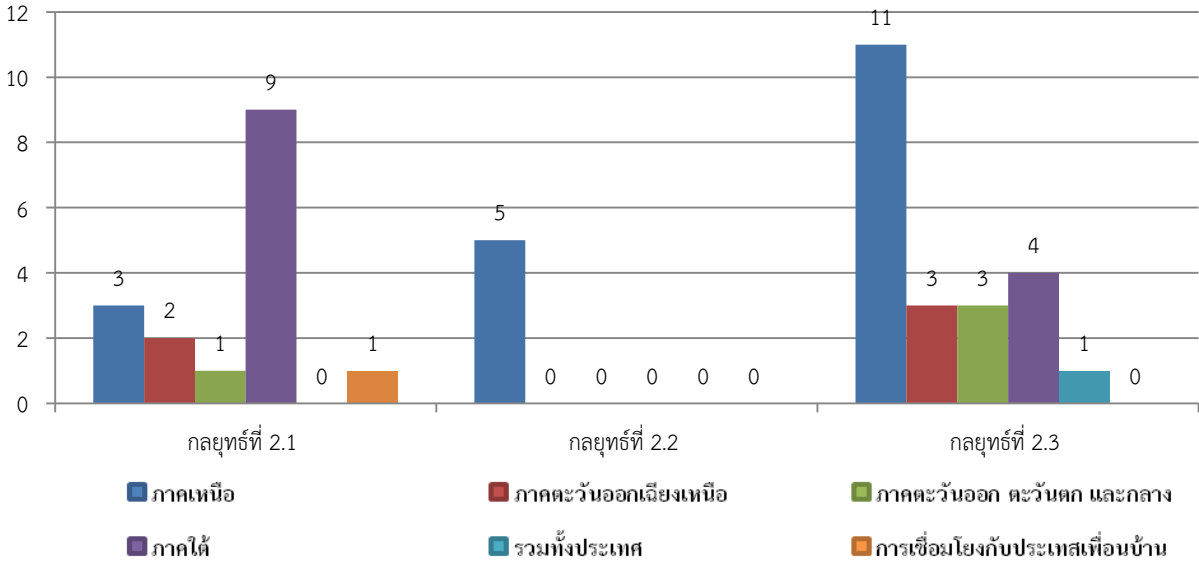
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ

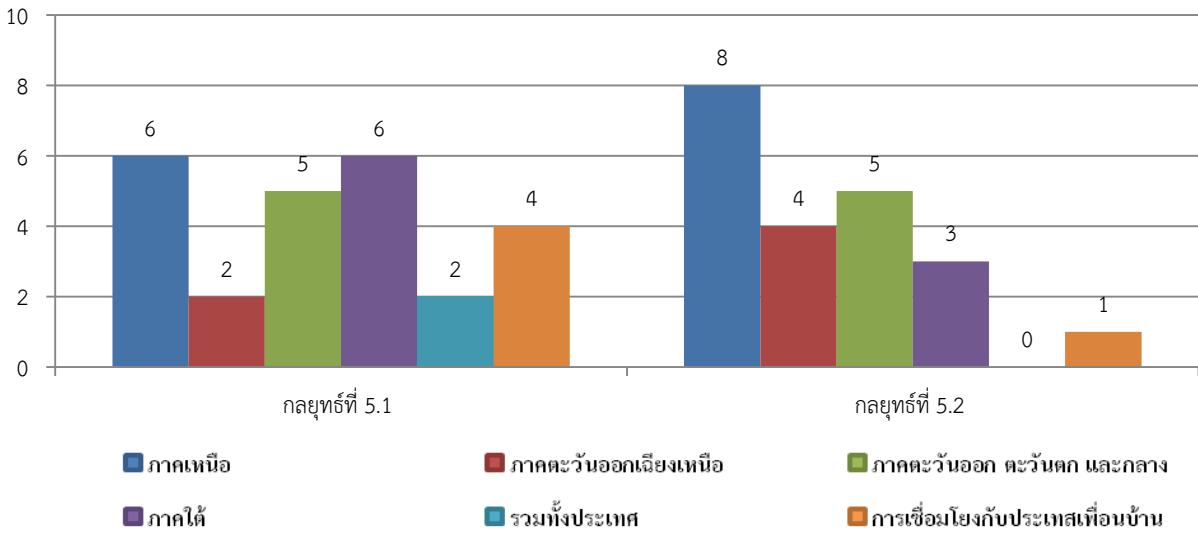
ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาภาคเหนือ และภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านภาพรวมของประเทศ และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น รายละเอียดดังภาพที่ 4.18 และตารางที่ 4.17 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.18 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.17 จำนวนประเด็นของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามภูมิภาค

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	2	0	0	1	0	4	7
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	1	1
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	2	0	0	1	0	1	4
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	0	0	0	0	2	2
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	19	5	4	13	1	1	43
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	3	2	1	9	0	1	16
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	5	0	0	0	0	0	5
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	11	3	3	4	1	0	22
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	13	2	13	35	8	4	75
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	2	0	3	10	2	4	21
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	7	2	0	9
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	9	2	7	11	3	0	32
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	2	0	3	7	1	0	13
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	3	5	19	30	3	10	70
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	1	1	2	6	0	2	12

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	1	2	8	9	2	4	26
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	0	5	5	1	2	14
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	0	2	1	7	0	2	12
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	3	3	0	0	6
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	14	6	10	9	2	5	46
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	6	2	5	6	2	4	25
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	8	4	5	3	0	1	21

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการ เดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ ภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนบน 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าบริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว มีการศึกษาเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว มีการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคใต้ชายแดน ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออก และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

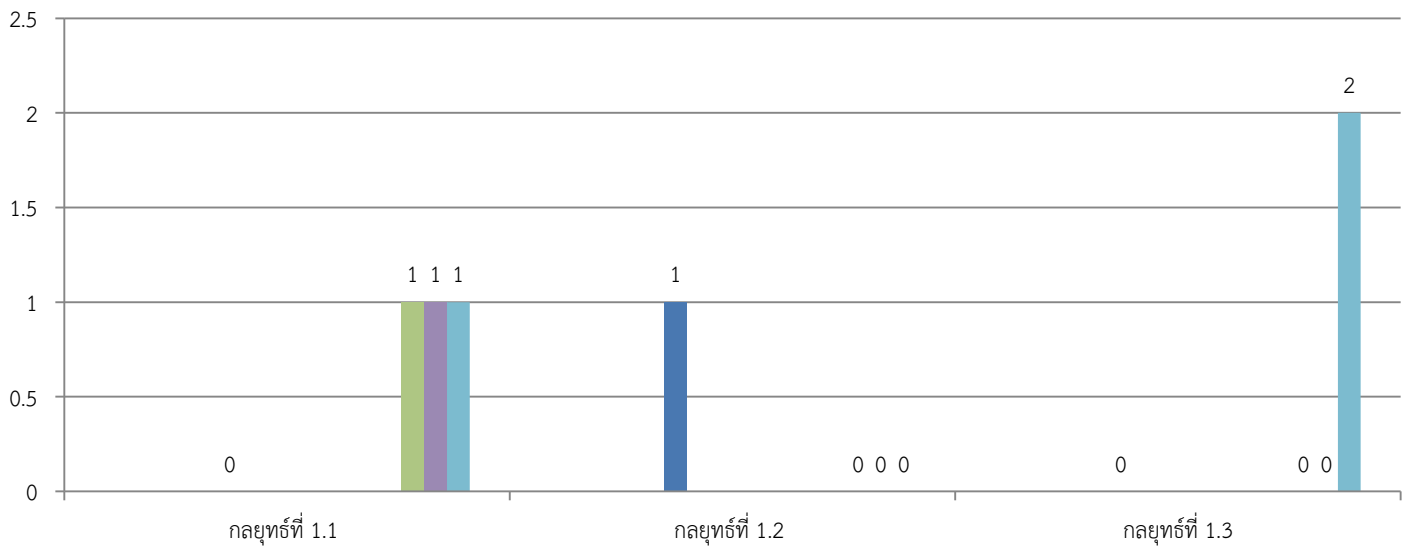
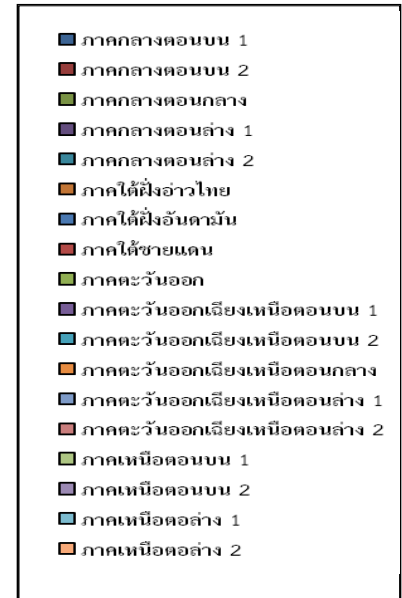
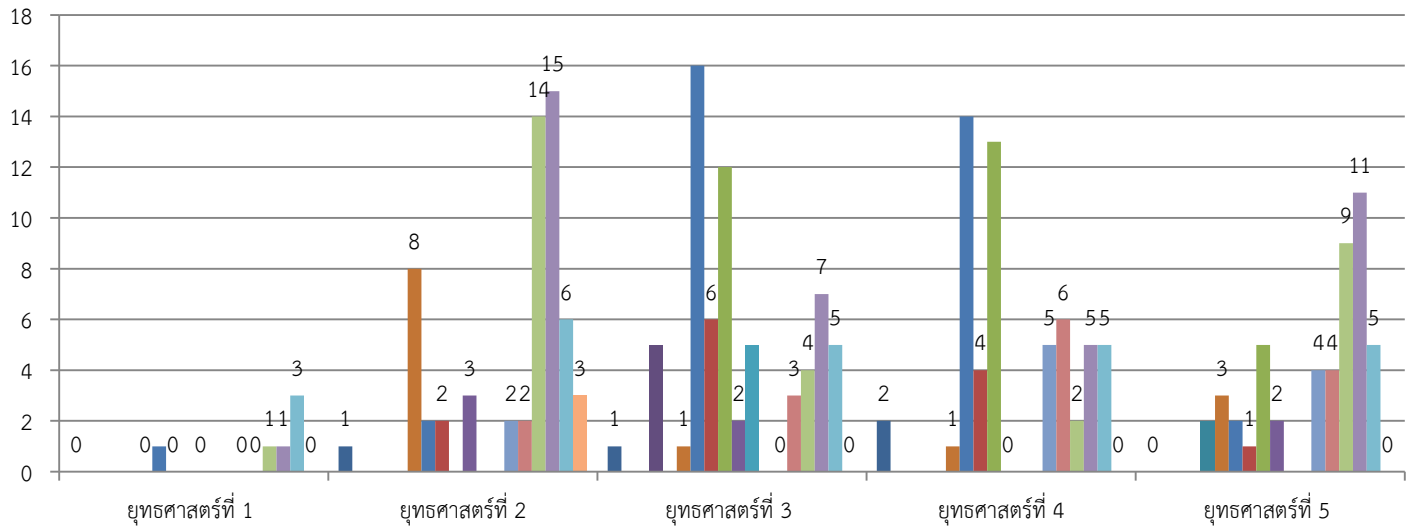
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออก

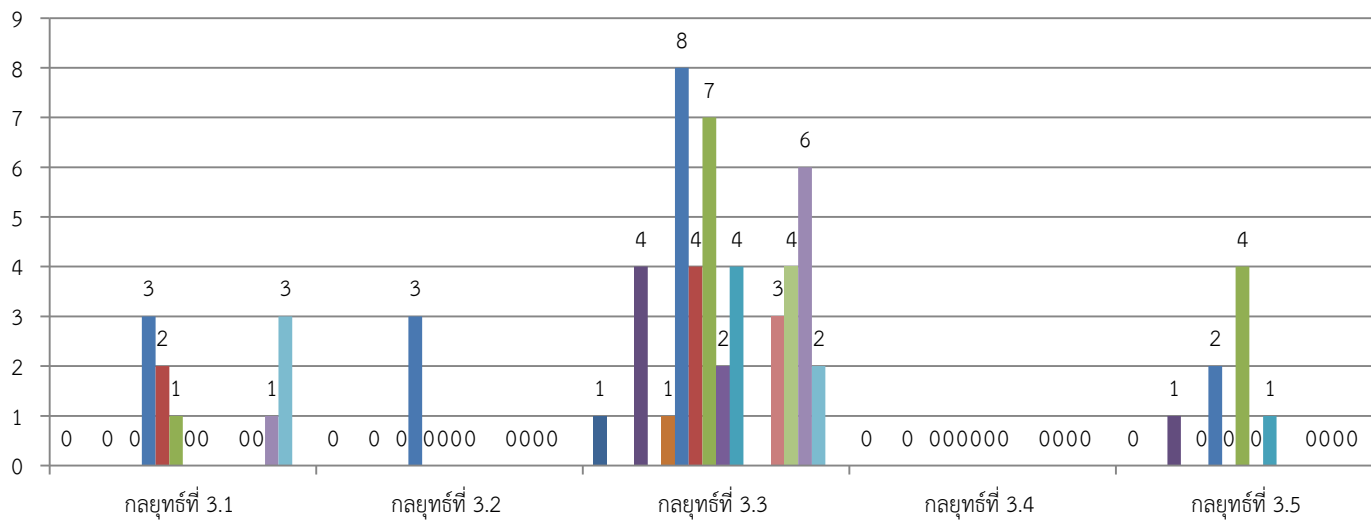
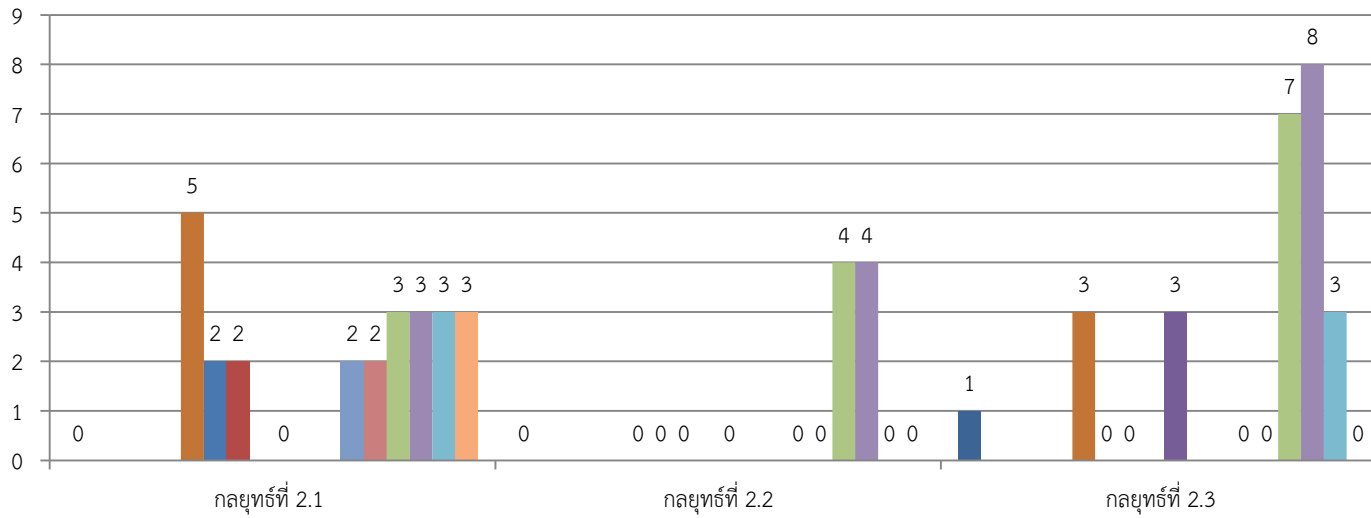
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

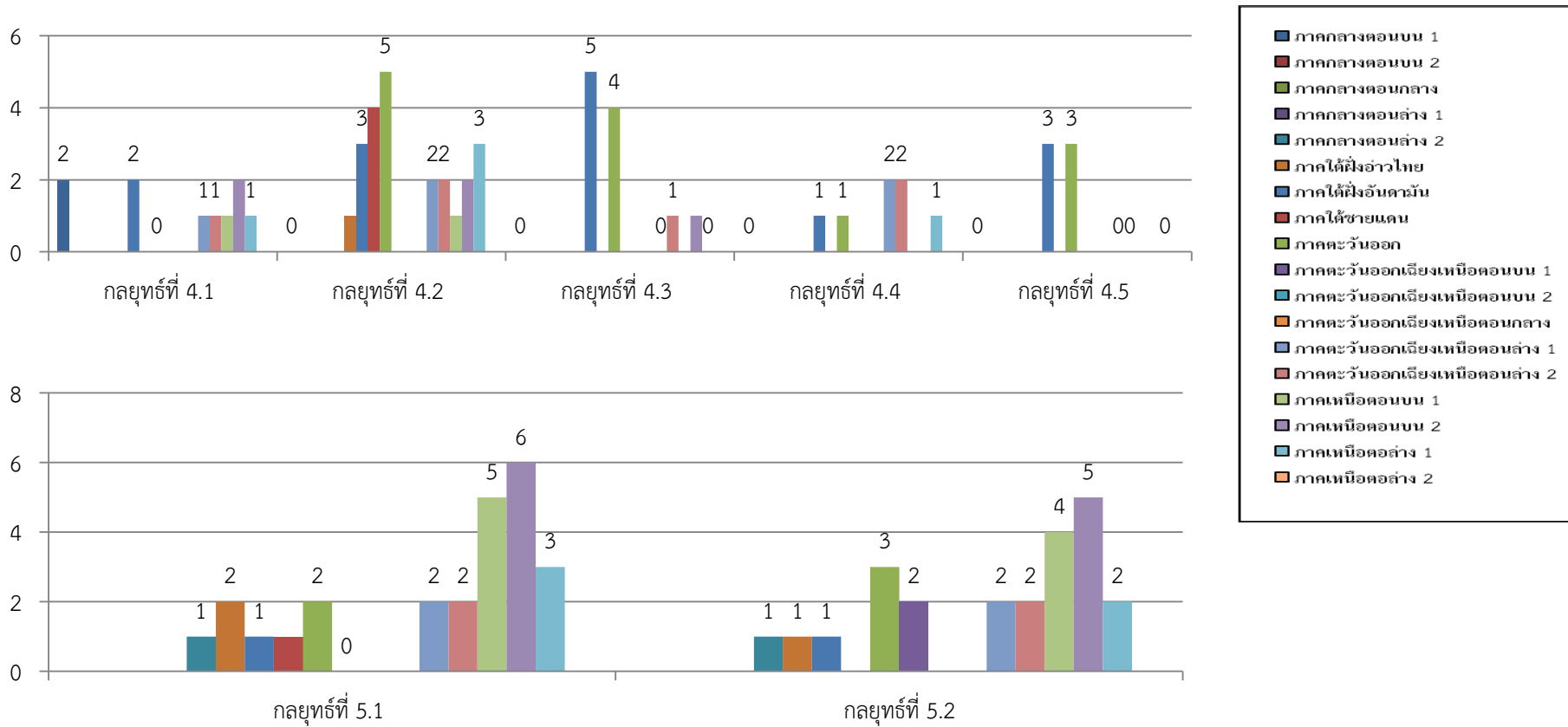
ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น รายละเอียดดังภาพที่ 4.19 และตารางที่ 4.18

ภาพที่ 4.19 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	3	0	6
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	3
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	1	0	0	0	0	8	2	2	0	3	0	0	2	2	14	15	6	3	58
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	0	0	0	0	0	5	2	2	0	0	0	0	2	2	3	3	3	3	25
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	0	0	8
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	1	0	0	0	0	3	0	0	0	3	0	0	0	0	7	8	3	0	25
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	0	0	5	0	1	16	6	12	2	5	0	0	3	4	7	5	0	67
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	3	2	1	0	0	0	0	0	0	1	3	0	10
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	1	0	0	4	0	1	8	4	7	2	4	0	0	3	4	6	2	0	46
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	0	0	0	1	0	0	2	0	4	0	1	0	0	0	0	0	0	0	8
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	2	0	0	0	0	1	14	4	13	0	0	0	5	6	2	5	5	0	57
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	1	1	1	2	1	0	10
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	1	3	4	5	0	0	0	2	2	1	2	3	0	23
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	0	0	0	0	0	0	5	0	4	0	0	0	0	1	0	1	0	0	11
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	2	2	0	0	1	0	7
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	0	0	0	3	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	0	0	0	0	2	3	2	1	5	2	0	0	4	4	9	11	5	0	48
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	0	0	0	0	1	2	1	1	2	0	0	0	2	2	5	6	3	0	25
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	0	0	0	0	1	1	1	0	3	2	0	0	2	2	4	5	2	0	23

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 31 แผนงานวิจัย และ 73 โครงการวิจัยย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค มีการศึกษา เฉพาะในภาพรวมของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย ศึกษา ในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาค ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดย ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดย ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาใน พื้นที่ ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดย ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาค ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ
 ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ไม่มีการศึกษาในพื้นที่ใดๆ

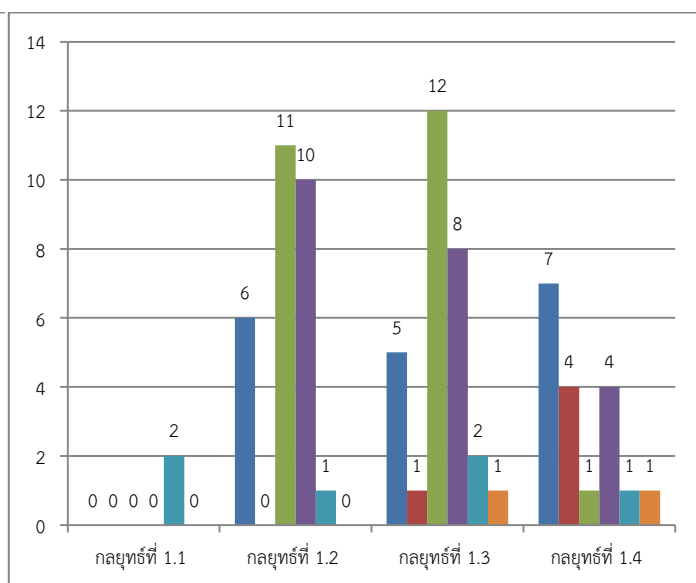
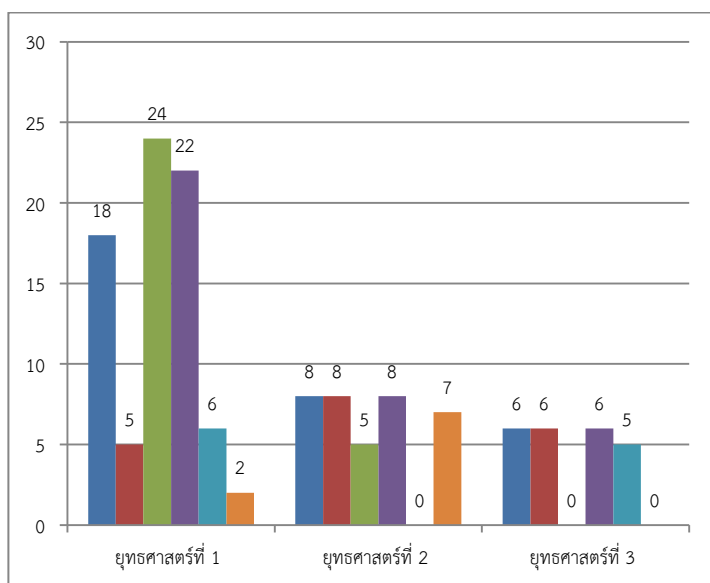
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

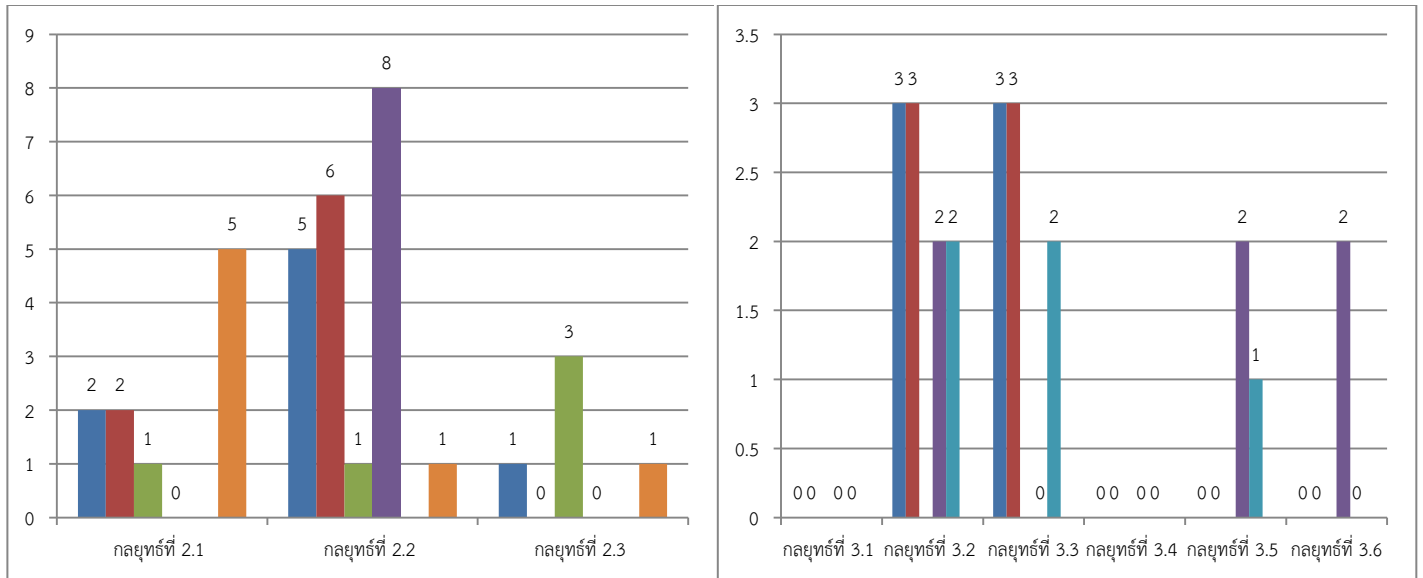
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีการศึกษาในพื้นที่ใดๆ

กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว มีการศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด และในภาพรวมของประเทศ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ รายละเอียดดังภาพที่ 4.20 และตารางที่ 4.19

- ภาคเหนือ
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ภาคตะวันออก ตะวันตก และกลาง
- ภาคใต้
- รวมทั้งประเทศ
- การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภาพที่ 4.20 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555– 2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	18	5	24	22	6	2	77
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับมหภาค	0	0	0	0	2	0	2
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	6	0	11	10	1	0	28
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย	5	1	12	8	2	1	29
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	7	4	1	4	1	1	18
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	8	8	5	8	0	7	36
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	2	2	1	0	0	5	10
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	5	6	1	8	0	1	21
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	1	0	3	0	0	1	5
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	6	6	0	6	5	0	23
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	3	3	0	2	2	0	10
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	3	3	0	0	2	0	8
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการนำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555– 2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	2	1	0	3
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่ยังเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	0	0	0	2	0	0	2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 โดย ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ไม่มีการศึกษาในประเด็นใด

กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน และภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนล่าง 1

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

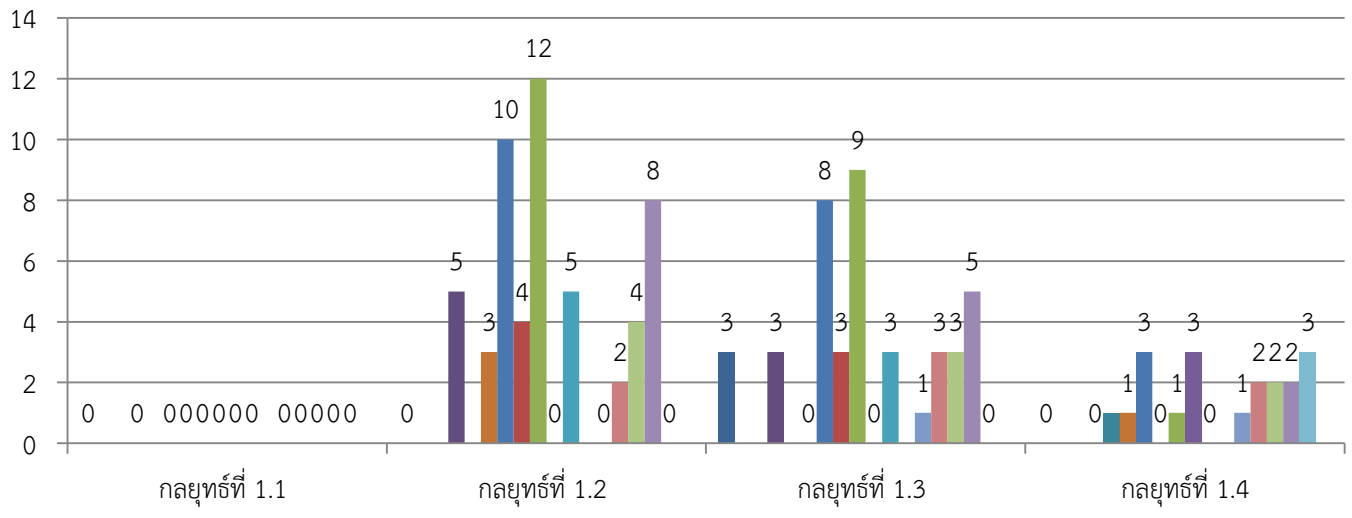
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนล่าง 1

กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และ ภาคเหนือตอนล่าง 1

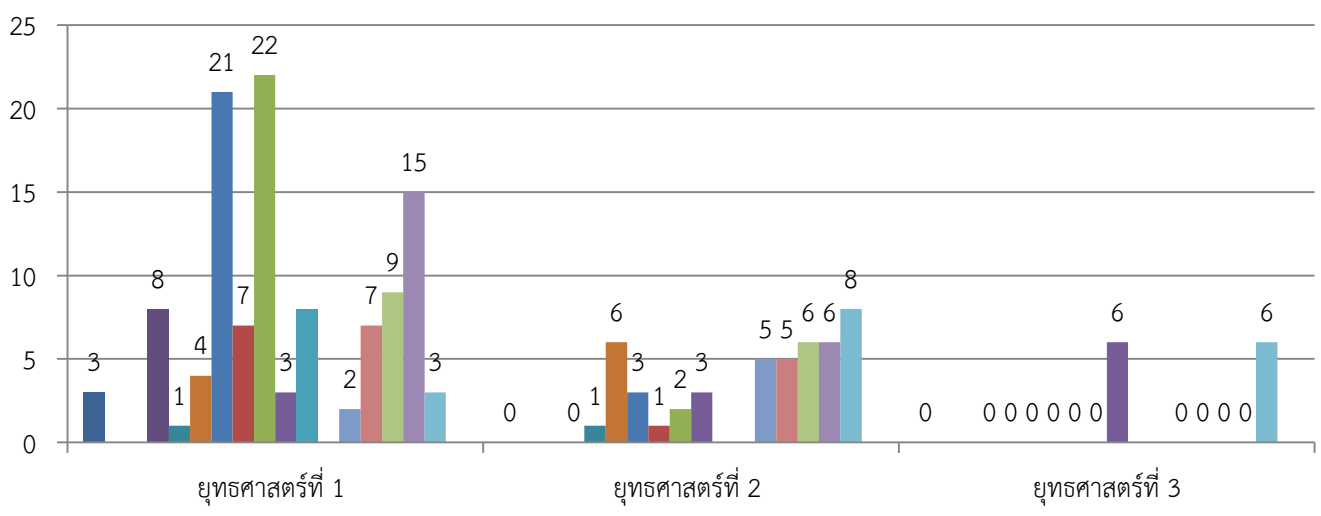
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

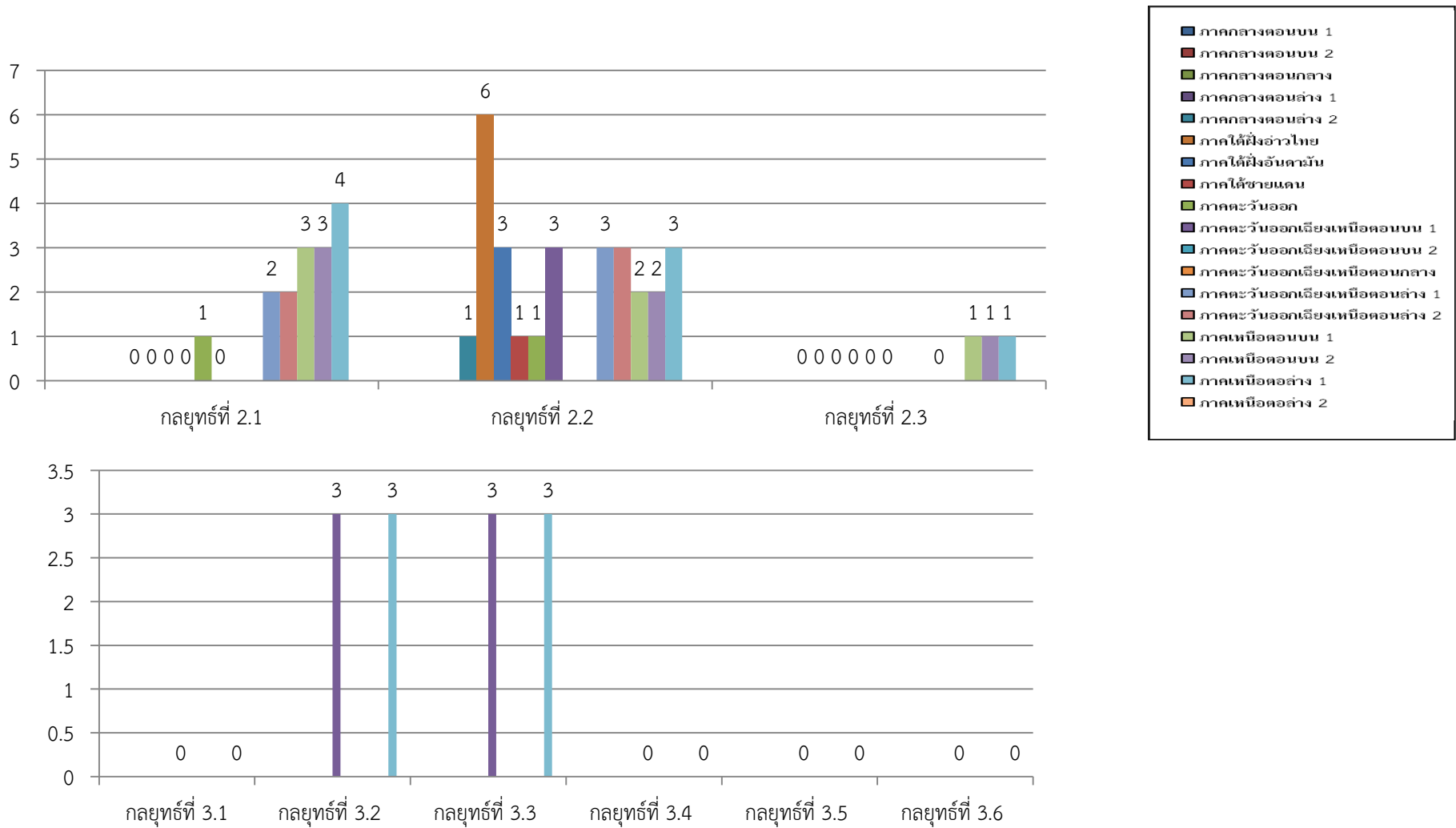
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบ ข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที้อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด รายละเอียด ดังภาพที่ 4.21 และตารางที่ 4.20

- ภาคกลางตอนบน 1
- ภาคกลางตอนบน 2
- ภาคกลางตอนกลาง
- ภาคกลางตอนล่าง 1
- ภาคกลางตอนล่าง 2
- ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- ภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ภาคใต้ชายแดน
- ภาคตะวันออก
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2
- ภาคเหนือตอนบน 1
- ภาคเหนือตอนบน 2
- ภาคเหนือตอนล่าง 1
- ภาคเหนือตอนล่าง 2

ภาพที่ 4.21 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยว
ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555- 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	3	0	0	8	1	4	21	7	22	3	8	0	2	7	9	15	3	0	113
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว ไทยในระดับมหภาค	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยาน การท่องเที่ยวไทย	0	0	0	5	0	3	10	4	12	0	5	0	0	2	4	8	0	0	53
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทาง การตลาดการท่องเที่ยวของไทย	3	0	0	3	0	0	8	3	9	0	3	0	1	3	3	5	0	0	41
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการการ ท่องเที่ยวของไทย	0	0	0	0	1	1	3	0	1	3	0	0	1	2	2	2	3	0	19
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการ ท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	0	0	0	0	1	6	3	1	2	3	0	0	5	5	6	6	8	0	46
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการ ท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2	2	3	3	4	0	15
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากร ทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	0	0	0	0	1	6	3	1	1	3	0	0	3	3	2	2	3	0	28
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ ทางการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	3
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการ การวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	0	0	0	0	0	0	6	0	12
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็น เลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการ ท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมี ส่วนร่วม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555- 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	3	0	6
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	3	0	6
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้างและพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลายตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง

กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ศึกษาเฉพาะในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง และภาคใต้ โดยการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพลไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นในการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมืองและความไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร มีการศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะพื้นที่ภาพรวมของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็นศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาเฉพาะในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้
ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้
ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาเฉพาะในพื้นที่
ภาคเหนือ

กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็น
เอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ไม่มีประเด็นศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหาร
จัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นศึกษาในพื้นที่ใด

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากร
ทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมของประเทศ และ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทาง
วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ไม่มีประเด็นศึกษาในพื้นที่ใด

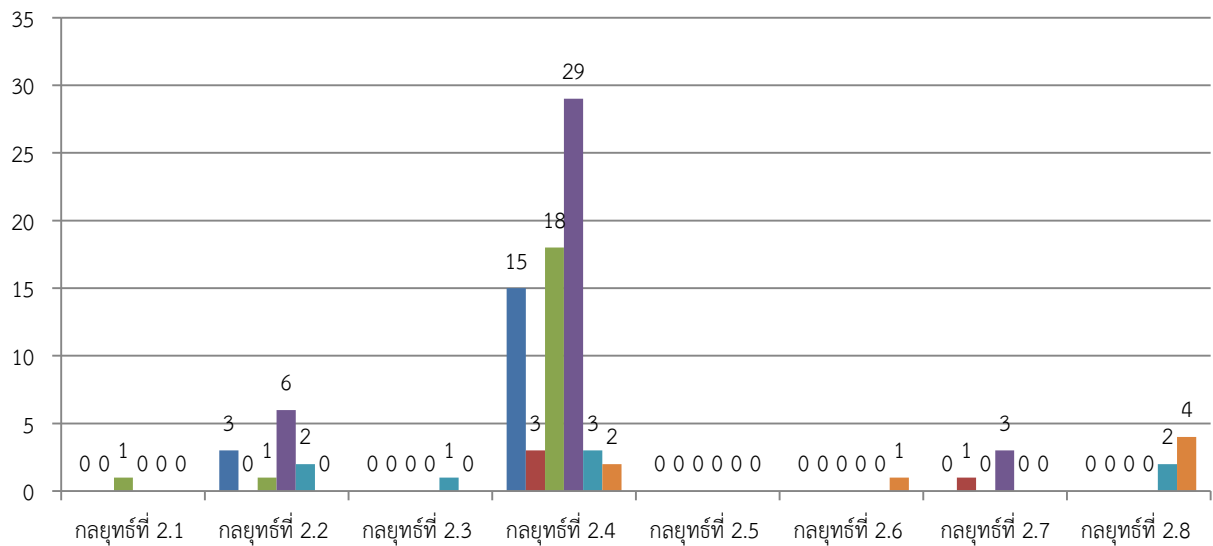
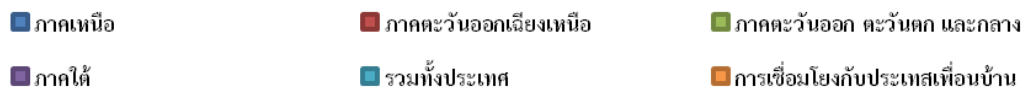
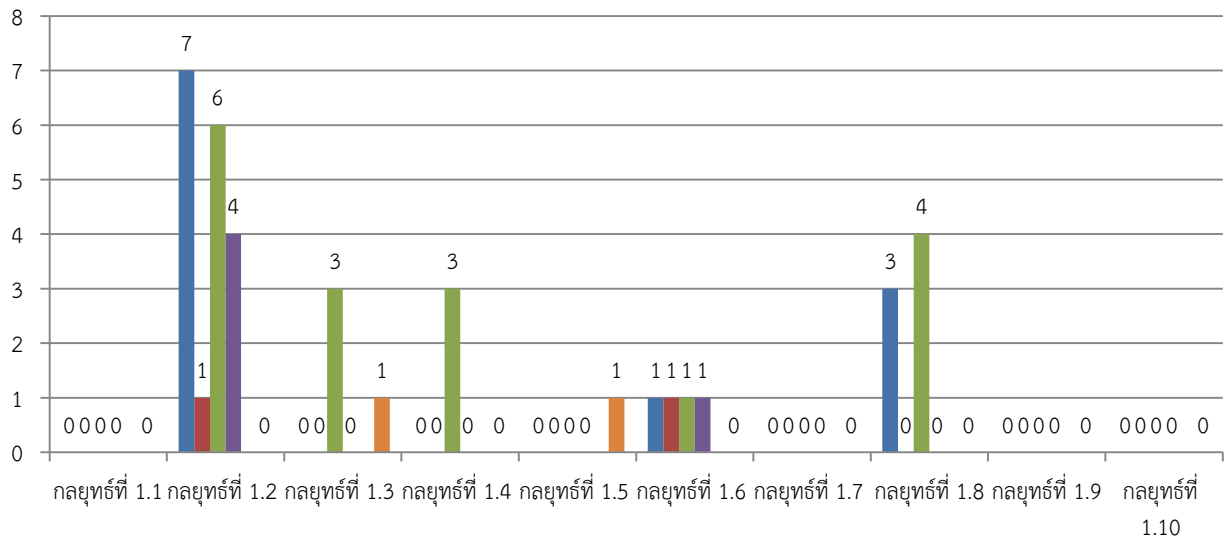
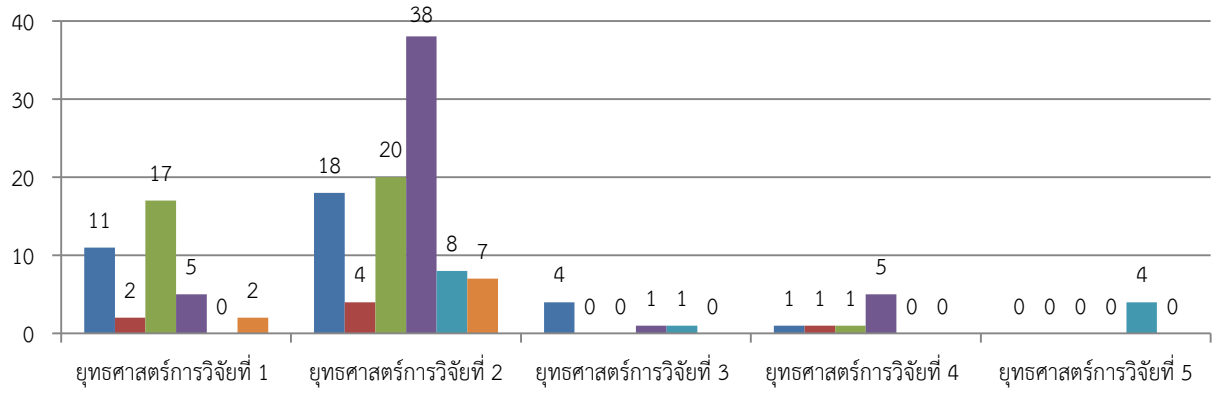
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่าง ๆ
ศึกษาในภาคใต้ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมของประเทศ และ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

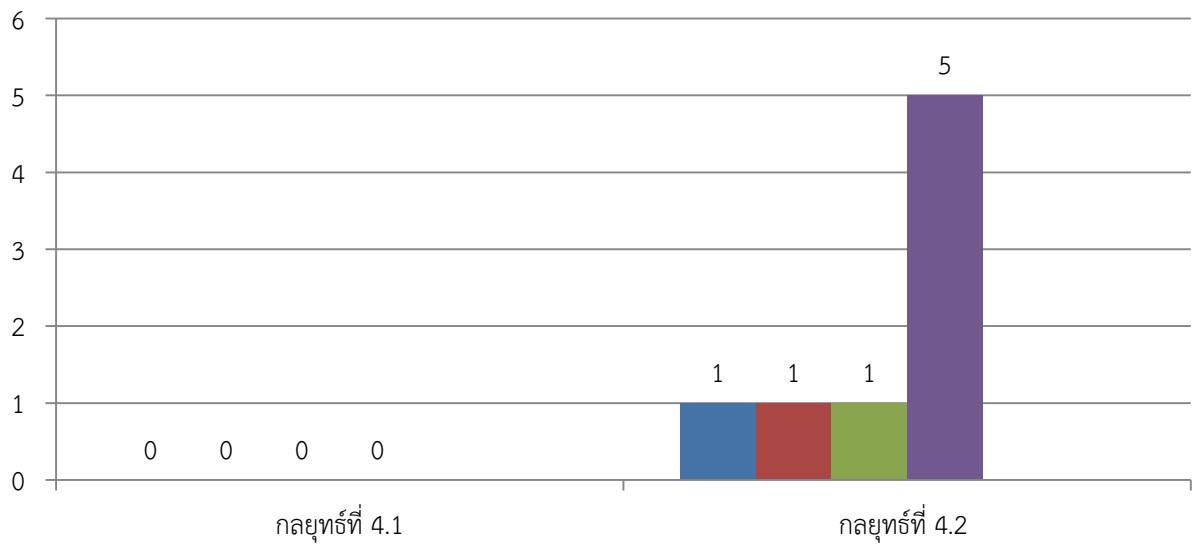
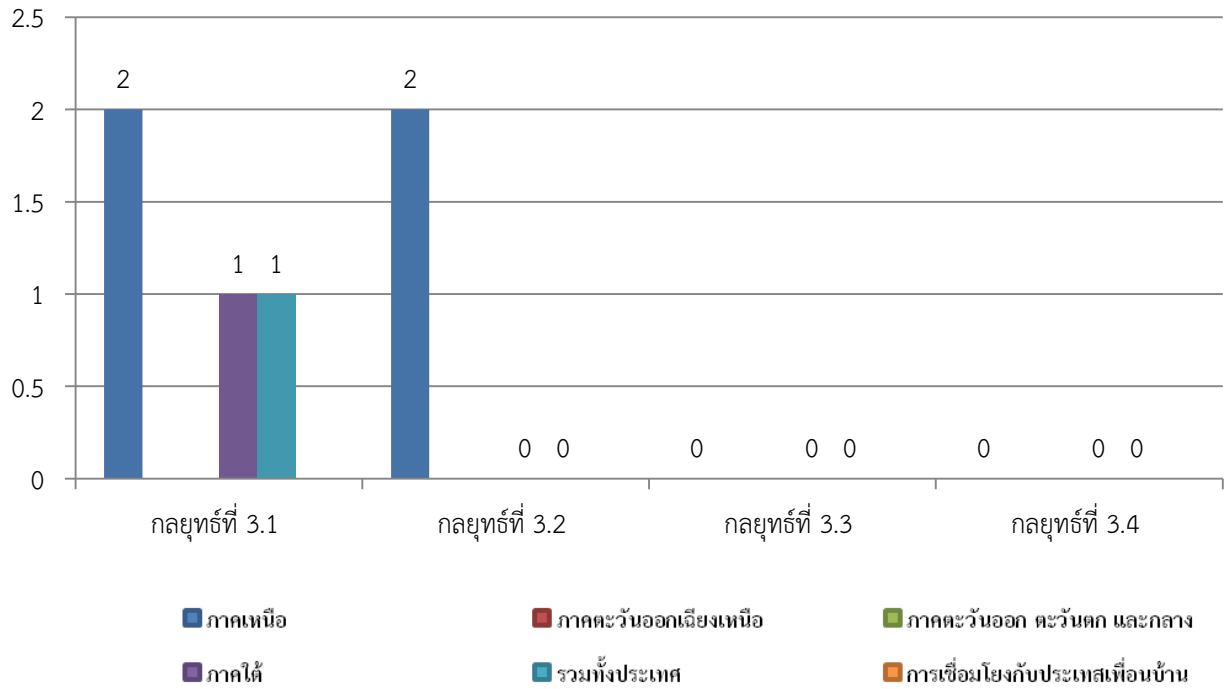
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย
นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ
ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาเฉพาะในภาพรวมของประเทศ

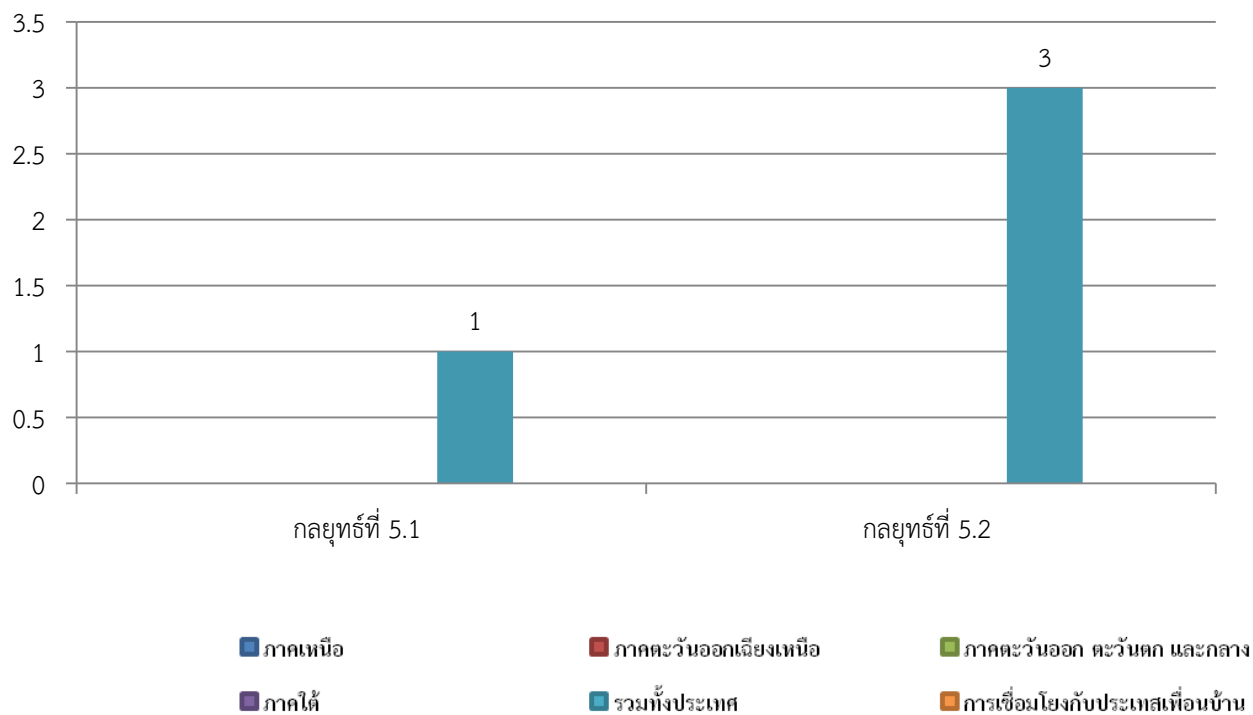
ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ศึกษาเฉพาะในภาพรวมของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของ
ประเทศที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในภาพรวมของประเทศ รายละเอียดดังภาพที่ 4.22 และตารางที่ 4.21

ภาพที่ 4.22 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.21 แผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามภูมิภาค

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกและภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	11	2	17	5	0	2	37
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	7	1	6	4	0	0	18
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	0	0	3	0	0	1	4
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	0	0	3	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	1	1
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะและศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	1	1	1	1	0	0	4
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาหยาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	3	0	4	0	0	0	7
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมืองและความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	18	4	20	38	8	7	95
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	0	0	1	0	0	0	1
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	3	0	1	6	2	0	12
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	1	0	1
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	15	3	18	29	3	2	70
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	0	0	0	0	0	1	1
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	0	1	0	3	0	0	4
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	0	0	0	0	2	4	6
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้างและพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	0	0	1	1	0	6
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	2	0	0	1	1	0	4
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	2	0	0	0	0	0	2
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและ	1	1	1	5	0	0	8

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
บุคลากรทางการวิจัย							
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่าง ๆ	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่าง ๆ	1	1	1	5	0	0	8
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	0	0	0	0	4	0	4
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0	0	0	1	0	1
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	3	0	3

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ตามลำดับ โดยยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นศึกษา

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็กและเยาวชน ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล มีการศึกษาในพื้นที่ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาในพื้นที่ กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มี ประเด็นศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหา สถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น การศึกษาในพื้นที่ใด

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาใน พื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าว ไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นศึกษา

ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 2 และ ตามลำดับ โดย ภาคกลางตอนกลาง และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพา ตนเองของสินค้าเกษตร ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และ สาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอัน ดามัน

กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ไม่ มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าว ไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลาง ตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็น การศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง สาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 1

กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 โดยพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็นศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 1

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก กับภาคกลางตอนล่าง 2 กับภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 โดยกลุ่มจังหวัดอื่นที่นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

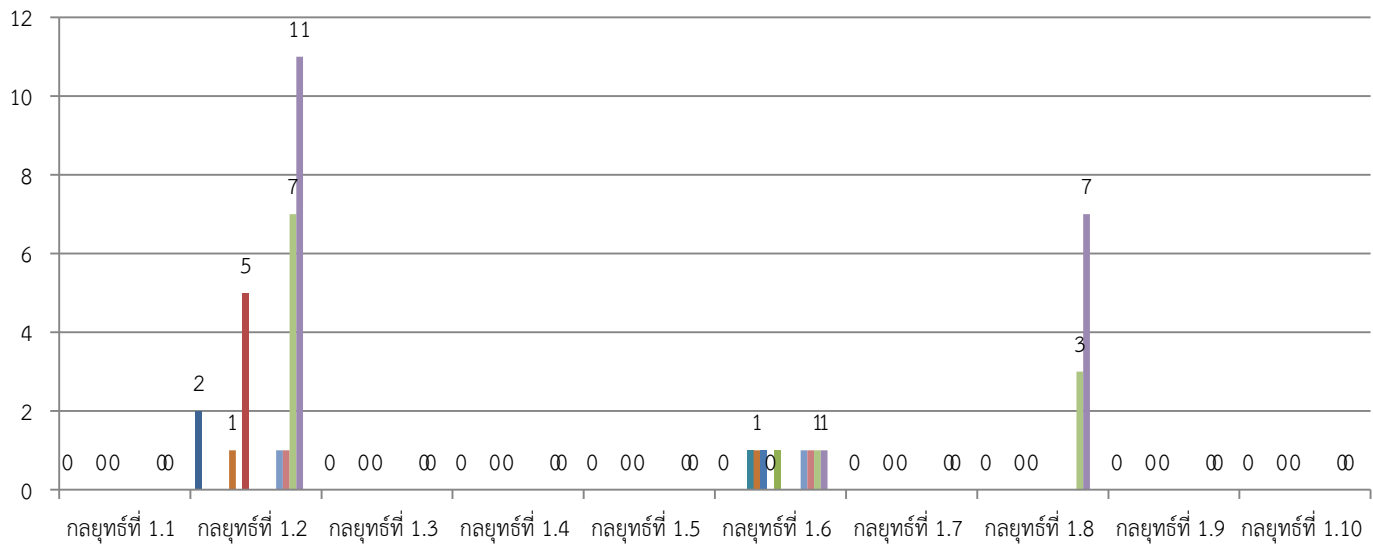
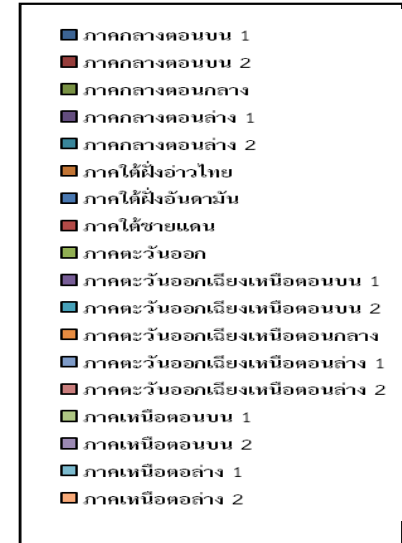
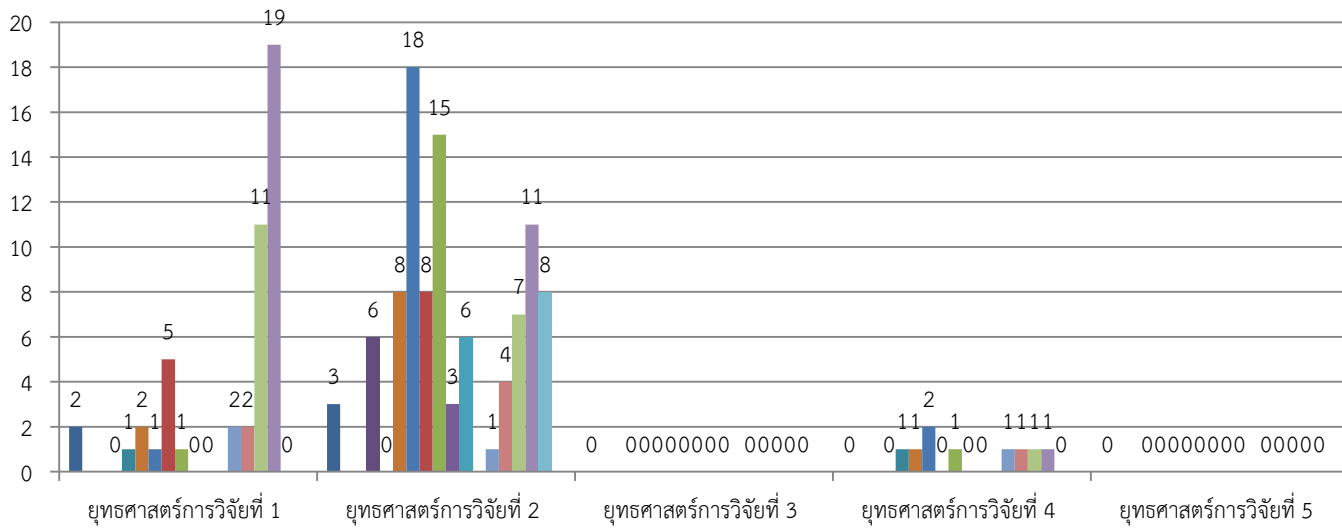
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่าง ๆ ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

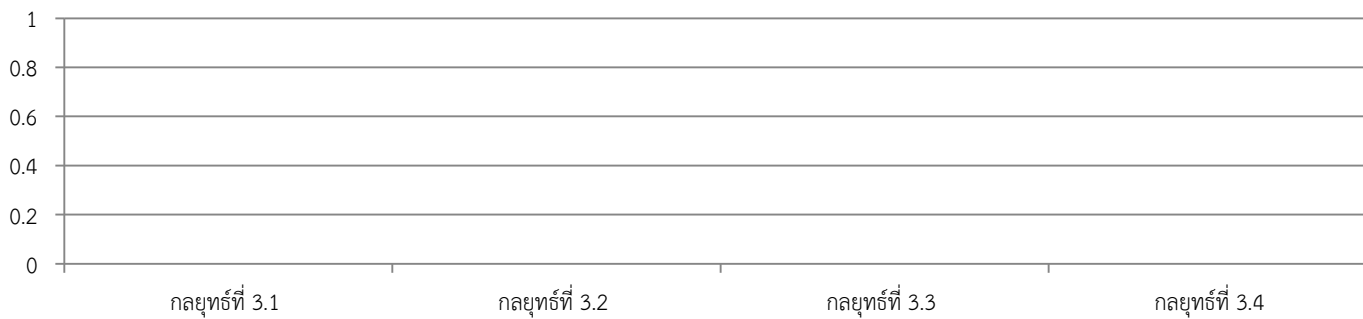
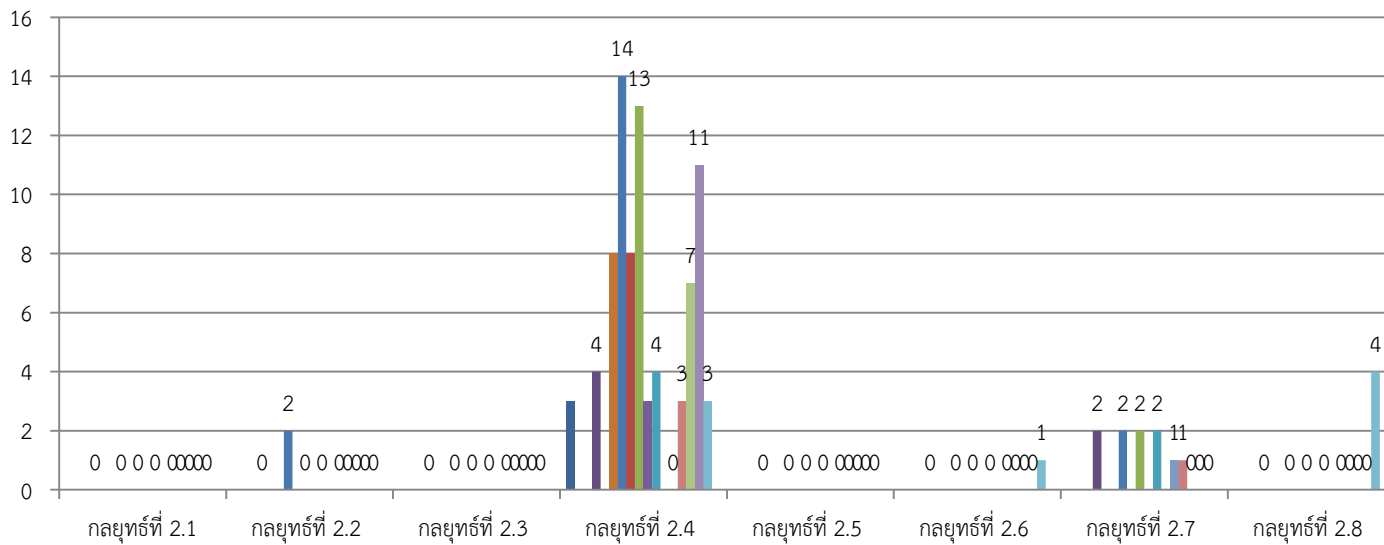
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่าง ๆ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก กับภาคกลางตอนล่าง 2 กับภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 โดยกลุ่มจังหวัดอื่นที่นอกเหนือจากนี้ไม่มีประเด็น

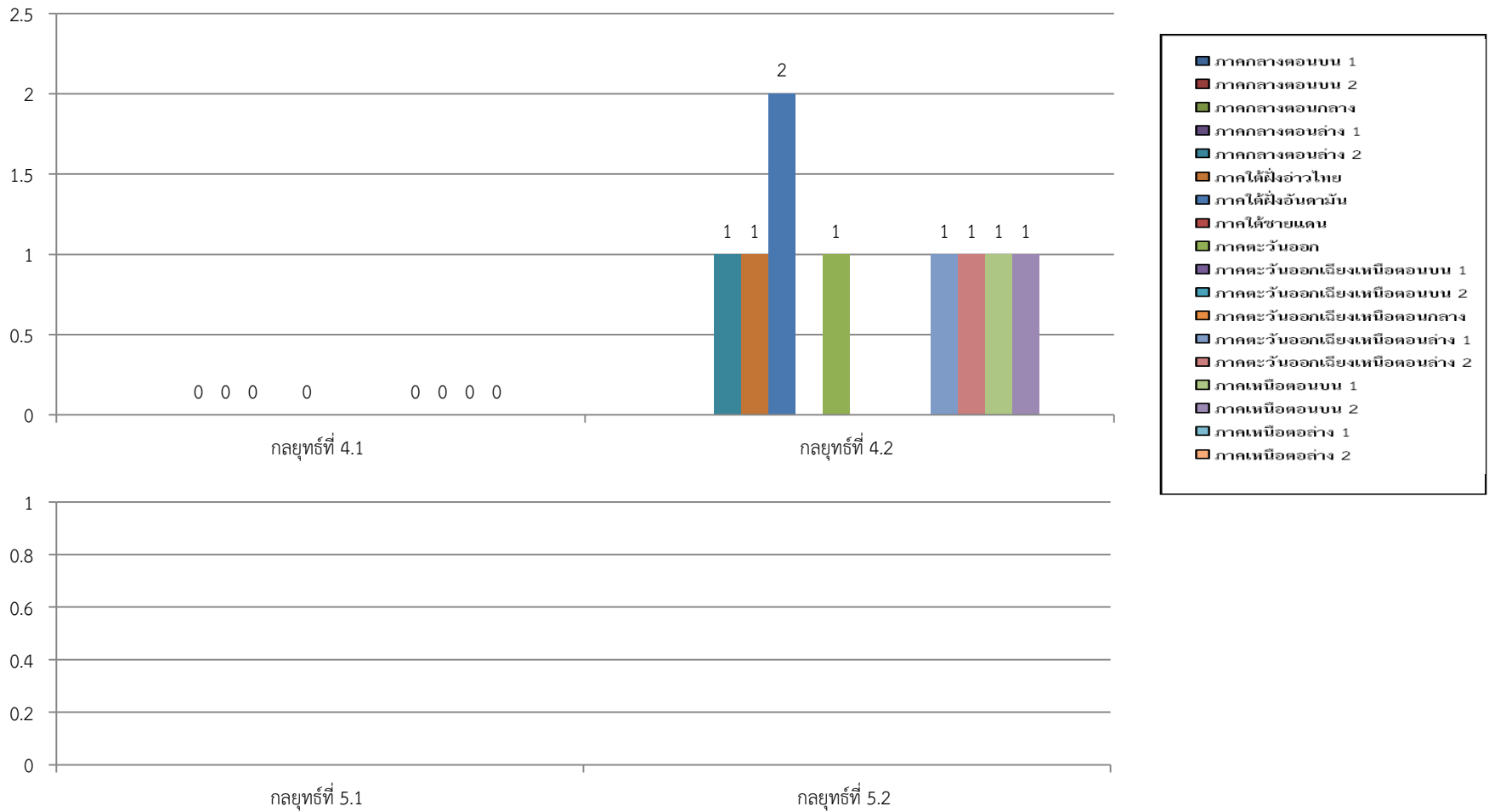
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด

กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นการศึกษาในพื้นที่ใด รายละเอียดดังภาพที่ 4.23 และตารางที่ 4.22

ภาพที่ 4.23 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ของแผนงาน/โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	2	0	0	0	1	2	1	5	1	0	0	0	2	2	11	19	0	0	46
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	2	0	0	0	0	1	0	5	0	0	0	0	1	1	7	11	0	0	28
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	8
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	7	0	0	10
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
การพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม																			
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	3	0	0	6	0	8	18	8	15	3	6	0	1	4	7	11	8	0	98
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานวัตกรรมและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	3	0	0	4	0	8	14	8	13	3	4	0	0	3	7	11	3	0	81
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	0	0	0	2	0	0	2	0	2	0	2	0	1	1	0	0	0	0	10
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	4
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากร ธรณี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบ บูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของ ประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและ อุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการ พัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย	0	0	0	0	1	1	2	0	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	9
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิง พาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่าง ๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคล ทางการวิจัยในวิทยาการต่าง ๆ	0	0	0	0	1	1	2	0	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	9
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อ การบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิง พาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชน และประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและ ความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย รวมเป็นจำนวนโครงการวิจัยทั้งสิ้น 104 โครงการ ผลการศึกษาตามองค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัยจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว พบว่า องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม พบประเด็นมากที่สุด รองลงมา คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ตามลำดับ

องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเท่านั้น

องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงโดยชุมชน มากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงศาสนา โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น

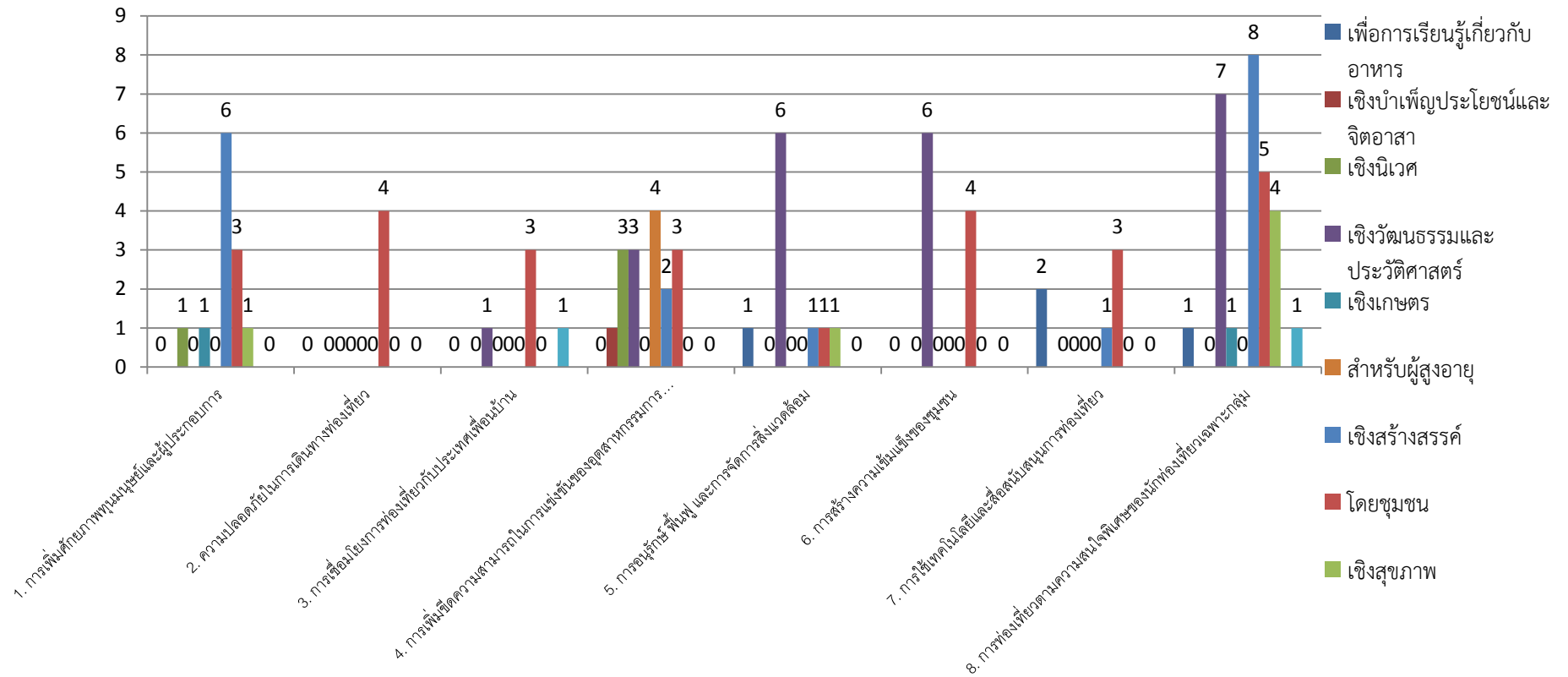
องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ มากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวโดยชุมชน มากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม มีความสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มากที่สุด รองลงมา คือ เชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีประเด็น รายละเอียดภาพที่ 4.24 และตารางที่ 4.23

ภาพที่ 4.24 แผนภูมิจำนวนประเด็นตามองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน/โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าร้อยละองค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2559 จำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยว

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	ลักษณะการท่องเที่ยว												รวม
	เพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	เชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	เชิงนิเวศ	เชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	เชิงเกษตร	สำหรับผู้สูงอายุ	เชิงสร้างสรรค์	โดยชุมชน	เชิงสุขภาพ	ฮาลาล	เชิงศาสนา	การแต่งงานและอันนินูน	
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	0	0	1	0	1	0	6	3	1	0	0	0	12
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	4
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	0	0	0	1	0	0	0	3	0	0	1	0	5
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	0	1	3	3	0	4	2	3	0	0	0	0	17
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	1	0	0	6	0	0	1	1	1	0	0	0	10
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	0	0	0	6	0	0	0	4	0	0	0	0	10
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	2	0	0	0	0	0	1	3	0	0	0	0	6
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	1	0	0	7	1	0	8	5	4	0	1	0	27

4.4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559

4.4.1 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำแนกตามผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย ตั้งแต่ปี 2555 – 2559

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี 2555 – 2559 จำนวน 152 แผนงาน จำแนกตามผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัยปี 2555 - 2559

ผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย	จำนวน
ดวงพร อ่อนหวาน	3
กรวรรณ สังขกร	2
กาญจนา สมมิตร	2
จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์	2
จันทนา จันทราพรชัย	2
ชลธร ชำนาญคิด	2
ทวีศักดิ์ ตะกระโทก	2
ธกฤต เขียบแหลม	2
ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	2
นราวดี บัวขวัญ	2
ประกอบศิริ ภักดีพินิจ	2
ประจวบ จันทร์หมื่น	2
ประภาศรี ศรีประดิษฐ์	2
พจนา สวนศรี	2
พรรณณี สวนเพลง	2
พระมหาสุทิตย์ อาภากร (อบอุ้น)	2
พัชรี ตั้งตระกูล	2
พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์	2
มิ่งสรรพ ขาวสะอาด	2
ราณี อีสัยกุล	2
วิรุณสิริ ไจมา	2
ศิริชัย พงษ์วิชัย	2
ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์	2
สมบัติ กาญจนกิจ	2
แสงสรรค์ ภูมิสถาน	2
อรณพ หอมจันทร์	2
อรุณศรี ลีจิระจำเนียร	2
อัครพงศ์ อ้นทอง	2

ผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย	จำนวน
กิตติ ลิ้มสกุล	1
เกศรา สุขเพชร	1
แก้วตา โรหิตรัตน์ะ	1
ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว	1
คมพล สุวรรณภูมิ	1
จตุพล ชูจันทร์	1
จารุวรรณ แดงบุบผา	1
จิระวัฒน์ อนุวิชชานนท์	1
จุฑามาศ วิศวาสิ่งห์	1
ชัยพงษ์ พงษ์พานิช	1
ชัยรัตน์ จุสปาโล	1
ชูสิทธิ์ จันทร์เชื้อ	1
ณดา ทับทิมจรรยา	1
ณัฐ หลีกชัยกุล	1
ณัฐฉิณี ทองดี	1
ณาริญา วีระกิจ	1
ดนัย ลิสวัสดิ์รัตนากุล	1
ดลพร บุญพารอด	1
ดลฤทัย โกวรรธะกุล	1
ดวงเดือน อัครสุธีร์กุล	1
เดชวิทย์ นิลวรรณ	1
เทิดชาย ช่วยบำรุง	1
เทิดศักดิ์ เตชะกิจ	1
ธงชัย พงษ์วิชัย	1
ธนวัต ลิ้มป้าณชัยกุล	1
ธวิช สุดสาคร	1
นนทิภัก เพียรโรจน์	1
นพพร จันทร์นำชู	1
นริศา คำแก่น	1
นัยนา ใจวัศรี	1
นิรมิตร คุณานุวัฒน์	1
บุญทวรรณ วิงวอน	1
บุญทรัพย์ พานิชการ	1
บุญยสฤษฏ์ อเนกสุข	1
บุษบา สิทธิการ	1

ผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย	จำนวน
ปฐม หงษ์สุวรรณ	1
ประเมษฐ์ บุญนำศิริกิจ	1
ประพิณวดี ศิริศุภลักษณ์	1
ปรัชญากรณ์ ไชยคช	1
ปวีณา ลีตระกูล	1
ปิยะนุช เงินคล้าย	1
ปิยะนุช ปรีชานนท์	1
ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์	1
พระเมธีสุตาภรณ์	1
พิทักษ์ ศิริวงศ์	1
ภัทรพงษ์ เกริกสกุล	1
ภาสินี วรชนะนันท์	1
ภูริวัจน์ เดชอุ่ม	1
ภูษณิศา เตชเถกิง	1
มงคลชัย สมอุดร	1
มโน เมตตานันโท เลาหวณิช	1
ยอดชาย เตียบ่	1
ยุรพร ศุทธรัตน์	1
รักษ์พงษ์ วงศาโรจน์	1
รัชพงษ์ กลิ่นศรีสุข	1
รัฐภูมิ ตูจินดา	1
รุ่งชัย ขวนไชยะกุล	1
โรจนศักดิ์ โคมวิไลลักษณ์	1
วณิชยา ศิลบุตร	1
วรรณดี สุทธินรากร	1
วรสิทธิ์ ตันตินิพันธุ์กุล	1
วศิน ปัญญาบุตรตระกูล	1
วิซชากร จารุศิริ	1
วีระศักดิ์ อุดมโชค	1
วุฒิไกร งามศิริจิตร	1
วุฒิชาติ สุนทรสมัย	1
ศรัณยา บุณนาค	1
ศรีศุภร์ นิลกรรณ์	1
ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวยการ	1
สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ	1

ผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย	จำนวน
สยาม อรุณศรีมรกต	1
สัจจา ไกรศรรัตน์	1
สินธุ์ สโรบล	1
สุขุม เฉลยทรัพย์	1
สุดสันต์ สุทธิพิศาล	1
สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ	1
สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์	1
สุพาดา สิริกุตตา	1
สุภาวิณี ทรงพรวาณิชย์	1
สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล	1
สุรศักดิ์ ศรีกระจ่าง	1
สุรีย์ บุญญานพวงศ์	1
สุวภัทร ศรีจองแสง	1
สุวรรณ พิทักษ์สินธร	1
แสงแข บุญศิริ	1
อนงค์พร ไศลวรากุล	1
อนามัย ดำเนตร	1
อมรรัตน์ ภิณโณอนันตพงษ์	1
อรพรรณ จันทร์อินทร์	1
อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ	1
อัจฉรา หลาวทอง	1
อัมเรศ เทพมา	1
อิสรา ศานติศาสน์	1
อุทัยรัตน์ ณ นคร	1
อุษา ปีกินส์	1
รวม	152

จากตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย พบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้พิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยทั้งสิ้น 123 ราย โดยนักวิจัยที่รับผิดชอบแผนงานวิจัยมากที่สุด คือ ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน ซึ่งรับผิดชอบแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงาน ประกอบด้วย 1) แผนงานการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษาอำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2555) 2) การสร้างเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษาอำเภอ

กัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ (ระยะที่ 2) (พ.ศ. 2557) และ3) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต้ อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (พ.ศ. 2559)

นอกจากนี้ผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัย จำนวน 27 ราย ซึ่งรับผิดชอบแผนงานวิจัย จำนวน รายละเอียด 2 แผนงาน ประกอบด้วย

1) **ดร.กรวรรณ สังขกร** การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (2556) และการพัฒนาการผลิตภัณฑการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม กรณีศึกษา (2559)

2) **อาจารย์กาญจนา สมมิตร** การวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน (2555) และการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในเขตภาคเหนือตอนบน (2557)

3) **ผศ.ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์** การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 (2557) และการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (2559)

4) **รศ.ดร.จันทนา จันทราพรชัย** ระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน โดยอาศัยออนเทคโนโลยีการประมวลผลแบบขนานบนกลุ่มเมฆ (2556) และระบบบริการข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพผ่านเว็บเซอร์วิสแบบผสมผสานโลกเสมือน กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน (2558)

5) **อาจารย์ชลธร ชำนาญคิด** การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างสร้างสรรค์ของผืนป่ามรดกโลกดงพญาเย็น เขาใหญ่ (2555) และการศึกษาปรับปรุงและบังคับใช้กฎระเบียบและมาตรการพิเศษ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ (2558)

6) **ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ ตะกระโทก** การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล (2555) และการยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล (ระยะ 2) (2557)

7) **อาจารย์ธฤต เฉียบแหลม** การถอดองค์ความรู้เชิงประวัติศาสตร์ผังเมืองเชียงใหม่ โดยใช้หลักการจัดการเชิงวิศวกรรมความรู้ผ่านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว (2556) และการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองเชียงใหม่ เพื่อตอบสนองการใช้งานของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้ใช้อุปกรณ์พกพาชนิดสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต (2558)

8) **ผศ.ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร** การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (2556) และการยกระดับจังหวัดเชียงรายให้เป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (2559)

9) **ดร.นราวดี บัวขวัญ** แนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดภาคใต้สู่อาเซียน (2556) และการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัด

ชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) และ 4 รัฐ (กลันตัน เปรัก เคดาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศมาเลเซีย ภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนสู่อาเซียน (2558)

10) **ผศ.ดร.ประกอบศิริ ภัคดีพินิจ** การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง (2556) และการพัฒนาศักยภาพล้านนาตะวันออก เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง (2558)

11) **อาจารย์ประจวบ จันทร์หมื่น** ศักยภาพการท่องเที่ยวตามลำนํ้าโขง กรณีศึกษา เชียงคานถึงโขงเจียม (2556) และโครงการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวและแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนลุ่มน้ำโขงไทย - ลาว พื้นที่จังหวัดนครพนมถึงจังหวัดอุบลราชธานี และแขวงคำม่วนถึงจำปาสัก (2558)

12) **ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์** การศึกษาศักยภาพ และมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน ในเขตภาคเหนือ (2555) และการจัดการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน (2557)

13) **อาจารย์สาวพจนา สวนศรี** การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว โดยชุมชนสำหรับภูมิภาคอาเซียนสู่ความเป็นสากล (2555) และศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทย และกลุ่มประเทศอาเซียน (2557)

14) **ผศ.ดร.พรรณี สวนเพลง** ยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (2555) และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดสนุก (สกลนคร - นครพนม - มุกดาหาร) (2557)

15) **พระมหาสุทิตย์ อาภาภิโร (อบอูน)** การพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย (2555) และการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา และวัฒนธรรม นโยบาย ผลกระทบ และการจัดการเชิงเครือข่ายเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกร่วมทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน (2558)

16) **อาจารย์พัชรี ตั้งตระกูล** การสร้างคุณค่าอาหารไทยท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภาคเหนือ (2555) และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต (2559)

17) **ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์** การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (2556) และการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการของเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2559)

18) **ศ.ดร.มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด** การส่งเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูง (2555) และการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปสงค์ของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (2557)

19) **รศ.ดร.ราณี อิลิชัยกุล** นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน (2556) และแนวทางการพัฒนามาตรฐานและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย (2558)

20) **ผศ.ดร.วิรุณสิริ ใจมา** รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติ (2555) และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลนครเชียงรายสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (2557)

21) **รศ.ศิริชัย พงษ์วิชัย** การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของจังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว และสมุทรสาคร ในเขตภาคกลาง (2555) และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อผู้สูงอายุในจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท (2557)

22) **ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์** แนวทางการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ อย่างยั่งยืน (2557) และการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ (2558)

23) **ศ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ** การพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 (2555) และการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเอเชีย (2558)

24) **ผศ.ดร.แสงสรรค์ ภูมิสถาน** ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อพื้นที่มรดกโลก ตามธรรมชาติ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติทับลาน (2556) และการพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา (2558)

25) **ผศ.อรรถพร หอมจันทร์** การวิจัยเชิงบูรณาการวิทยาศาสตร์และการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งพุน้ำร้อนของประเทศไทย (2557) และยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวพุน้ำร้อน กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (2559)

26) **ผศ.ดร.อรุณศรี ลิขิจำเนียร** การพัฒนาคลังเตอร์ของกลุ่มธุรกิจขนมไทยท้องถิ่น และการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสำหรับเส้นทางใหม่ของการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารในภูมิภาคตะวันตก (2555) และแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ภาคตะวันตกเพื่อรองรับเศรษฐกิจพิเศษทวาย (2556)

27) **ดร.อักรพงศ์ อ้นทอง** นโยบายการส่งเสริมและการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (2556) และการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (2559)

4.4.2 การสังเคราะห์โครงการวิจัยที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 ตามระเบียบวิธีการวิจัย

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 จำนวน 105 แผนงาน จำแนกตามระเบียบวิธีการวิจัย ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้

4.4.2 วิธีวิจัยและข้อมูลที่เก็บ

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามระเบียบวิธีการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระเบียบวิธีการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)	-	-
การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)	13	8.60
การวิจัยแบบผสม (Mixed method Research)	139	91.40
รวม	152	100
ข้อมูลที่เก็บรวบรวม	จำนวน	ร้อยละ
ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)	80	52.63
ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)	72	47.37
รวม	152	100

หมายเหตุ: การเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละแผนงานวิจัยมีได้มากกว่า 1 แหล่งข้อมูล

จากตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามระเบียบวิธีการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า แผนงานวิจัย จำนวน 139 แผนงาน (ร้อยละ 91.40) ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม และมีแผนงานวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 13 แผนงาน (ร้อยละ 8.60) ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ ไม่มีแผนงานวิจัยใดที่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ จำนวน 80 แผนงาน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ จำนวน 72 แผนงาน

4.4.3 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ประชากร (Population)	4	2.90
กลุ่มตัวอย่าง (Samples)	104	68.60
ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)	43	28.40

หมายเหตุ: การเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละแผนงานวิจัยได้มากกว่า 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

จากตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 104 แผนงาน และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 43 แผนงาน รวมถึงมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร จำนวน 4 แผนงาน

4.4.4 วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling)		
1.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) หรือตามสะดวก (convenience sampling)	77	50.66
1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling)	23	15.13
1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) หรือแบบใช้วิจารณญาณ (judgment sampling)	116	76.32
2. การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability sampling)		
2.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)	13	8.55
2.2 การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling)	3	1.97
2.3 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)	13	8.55
2.4 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling)	3	1.97
2.5 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)	2	1.32

หมายเหตุ: วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแผนงานวิจัยได้มากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ กำหนดวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็นด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) หรือแบบใช้วิจารณญาณ (judgment sampling) จำนวน 116 แผนงาน (ร้อยละ 46.40) รองลงมา คือ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) หรือตามสะดวก (convenience sampling) จำนวน 77 แผนงาน (ร้อยละ 30.80) และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling) จำนวน 23 แผนงาน (ร้อยละ 9.20)

สำหรับการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น วิธีการที่นิยมใช้มากที่สุด คือ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) จำนวน 13 แผนงาน (ร้อยละ 5.20) รองลงมา คือ การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) จำนวน 3, 3 และ 2 แผนงาน ตามลำดับ

4.4.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (N=152)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	การวิจัยเชิงปริมาณ	การวิจัยเชิงคุณภาพ	การวิจัยแบบผสม	ภาพรวม	
				จำนวน	ร้อยละ
แบบสอบถาม (Questionnaire)	-	2	49	51	34.50
แบบสัมภาษณ์ (Interview form)	-	6	49	55	35.30
แบบทดสอบ (test)	-	-	3	3	1.90
แบบสังเกต (observation form)	-	1	7	8	5.10
แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)	-	4	31	35	23.30
รวม	-	13	139	152	100

จากตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 55 แผนงาน รองลงมา คือ แบบสอบถาม จำนวน 51 แผนงาน และใช้แบบบันทึกข้อมูล แบบสังเกต และแบบทดสอบ จำนวน 35, 8 และ 3 แผนงานตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับระเบียบวิธีในการวิจัย พบว่า แบบสัมภาษณ์ยังคงเป็นเครื่องมือของแผนงานวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้มากที่สุดแต่ในลำดับถัดมาของการวิจัยแบบผสมใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขณะที่การวิจัยเชิงคุณภาพใช้เครื่องมือเป็นแบบบันทึกข้อมูล

4.4.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (N=152)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ	130	85.53
การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฯลฯ)	124	81.58
การวัดการกระจายของข้อมูล (เช่น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย)	119	78.29
การทดสอบที (T-test)	24	15.79
การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)	8	5.26
การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)	19	12.50
การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation)	13	8.55
การวิเคราะห์การถดถอย (Regression)	15	9.87
การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)	134	88.16
การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis)	15	9.87

หมายเหตุ: วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละแผนงานวิจัยมีได้มากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โดยส่วนใหญ่แผนงานวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จำนวน 134 แผนงาน (ร้อยละ 88.16) รองลงมา คือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และการวัดการกระจายของข้อมูล จำนวน 130, 124 และ 119 แผนงาน ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการอื่นๆ อันประกอบด้วย การทดสอบที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) การวิเคราะห์การถดถอย (Regression) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) จำนวน 24, 19, 15, 15, 13 และ 8 แผนงาน ตามลำดับ

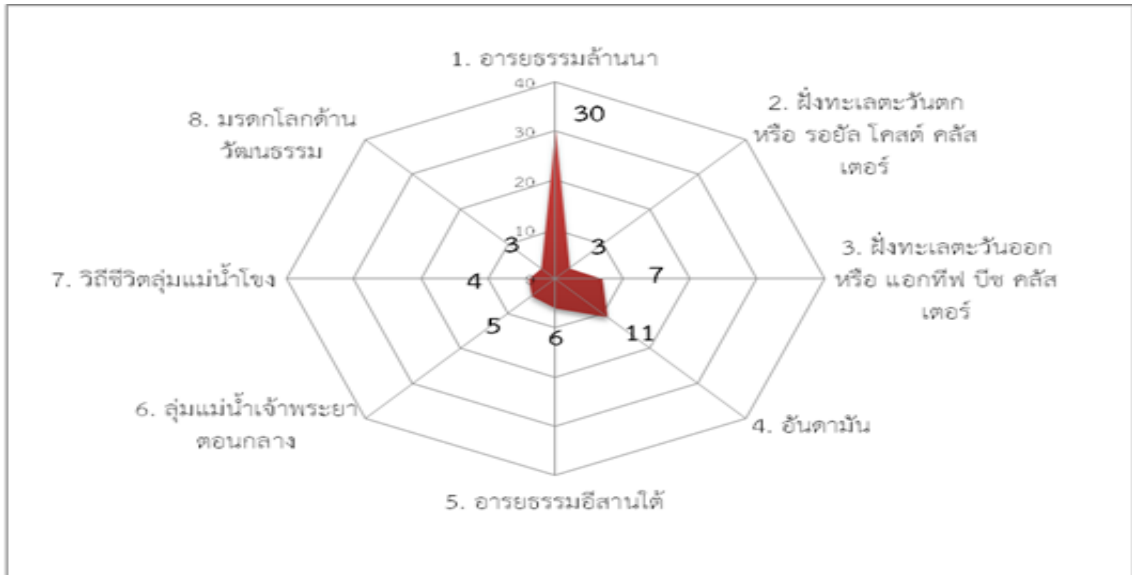
4.5 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 ตามพื้นที่วิจัย

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 จำแนกตามพื้นที่วิจัย ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้

4.5.1 จำแนกตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทยปี พ.ศ. 2557 - 2560 (N = 152)

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทย ปี พ.ศ. 2557 - 2560	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559	ภาพรวม	
						จำนวน	ร้อยละ
1. อารยธรรมล้านนา (เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา)	8	6	6	3	7	30	19.70
2. ฝั่งทะเลตะวันตก หรือ รอยัลโคสต์ คลัสเตอร์ (เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง)	-	1	1	1	-	3	2.00
3. ฝั่งทะเลตะวันออก หรือ แอ่งที่ฟ บีช คลัสเตอร์ (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)	1	1	2	-	3	7	4.60
4. อันดามัน (ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา สตูล)	3	1	3	1	3	11	7.20
5. อารยธรรมอีสานใต้ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี)	-	1	1	3	1	6	3.90
6. กลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง (อยุธยา นนทบุรี ปทุมธานี อ่างทอง สิงห์บุรี)	2	-	2	-	1	5	3.30
7. วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร)	-	1	2	1	-	4	2.60
8. มรดกโลกด้านวัฒนธรรม (ตาก กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก)	-	2	-	-	1	3	2.00
ไม่สามารถระบุได้	4	3	2	4	6	19	12.50
ไม่สอดคล้องตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทย	21	13	12	9	9	64	42.10
รวม	39	29	31	22	31	152	100

ภาพที่ 4.25 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัย จำแนกตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์)

จากตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทย พบว่าแผนงานวิจัยส่วนใหญ่ จำนวน 30 แผนงาน มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว “อารยธรรมล้านนา” ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง และพะเยา (ร้อยละ 19.70) รองลงมา คือ มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว “อันดามัน” จำนวน 11 แผนงาน (ร้อยละ 7.20) โดยประกอบด้วยกลุ่มจังหวัดภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา และสตูล และมีแผนงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอื่นๆ ดังนี้ เขตพัฒนาการท่องเที่ยว “ฟังทะเลตะวันออก หรือ แอทท์พี บีช คลัสเตอร์” จำนวน 7 แผนงาน เขตพัฒนาการท่องเที่ยว “อารยธรรมอีสานใต้” จำนวน 6 แผนงาน เขตพัฒนาการท่องเที่ยว “ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง” จำนวน 5 แผนงาน เขตพัฒนาการท่องเที่ยว “วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง” จำนวน 4 แผนงาน เขตพัฒนาการท่องเที่ยว “ฟังทะเลตะวันตก หรือ รอยัล โคสต์ คลัสเตอร์” และ “มรดกโลกด้านวัฒนธรรม” จำนวน 3 แผนงาน

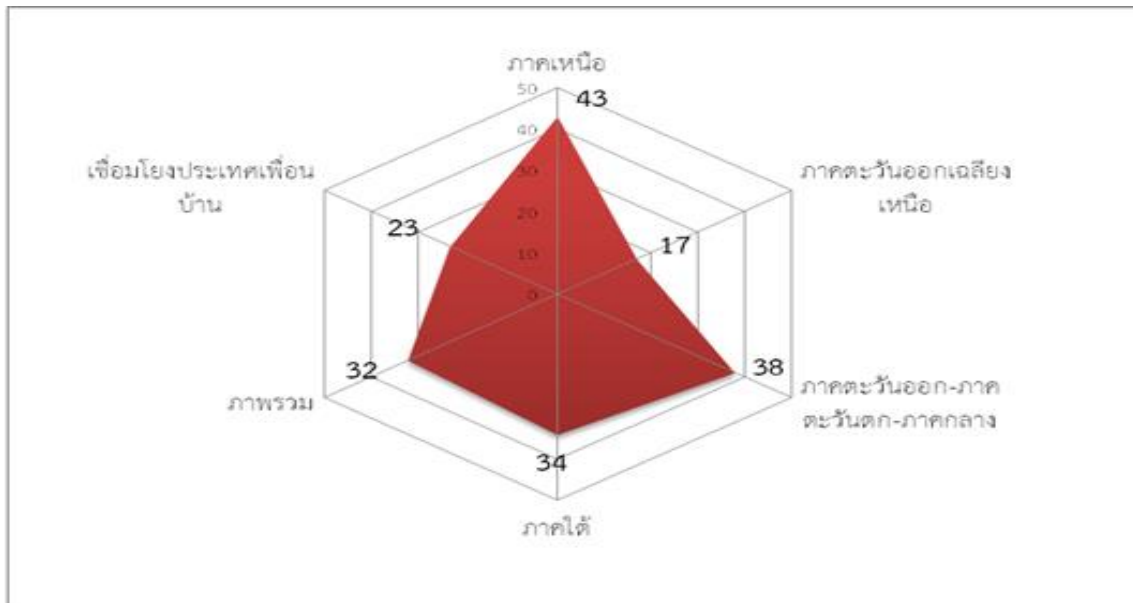
นอกจากนี้ยังพบว่ามีแผนงานวิจัย จำนวน 19 แผนงาน ซึ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในบางจังหวัดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวมากกว่า 1 เขต และพบว่ามีแผนงานวิจัย จำนวน 64 แผนงาน ไม่สอดคล้องตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (คลัสเตอร์) ของไทย

4.5.2 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามภูมิภาค (N=152)

ภูมิภาค (ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัย)	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	ภาพรวม	
	2555	2556	2557	2558	2559	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก นครสวรรค์ น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี	13	10	6	4	10	43	28.29
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หนองคาย นครพนม สกลนคร อุตรธานี หนองบัวลำภู เลย มุกดาหาร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น อำนาจเจริญ ยโสธร ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี บึงกาฬ	4	2	5	4	2	17	11.18
ภาคตะวันออก – ภาคตะวันตก - ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ชัยนาท นครนายก นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี ระยอง สระแก้ว	10	7	7	7	7	38	25.00
ภาคใต้ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา	7	5	7	6	9	34	22.37
ภาพรวม	11	4	5	6	6	32	21.05
เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน	3	7	2	5	6	23	15.13

หมายเหตุ: พื้นที่ในการศึกษาวิจัยในแต่ละแผนงานวิจัยครอบคลุมได้มากกว่า 1 ภูมิภาค

ภาพที่ 4.26 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัย จำแนกตามภูมิภาค

จากตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามภูมิภาค (ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัย) พบว่า ภูมิภาคที่มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ภาคเหนือ จำนวน 43 แผนงาน (ร้อยละ 28.29) รองลงมา คือ กลุ่มภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก จำนวน 38 แผนงาน (ร้อยละ 25.00) ภาคใต้ จำนวน 34 แผนงาน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 17 แผนงาน ตามลำดับ

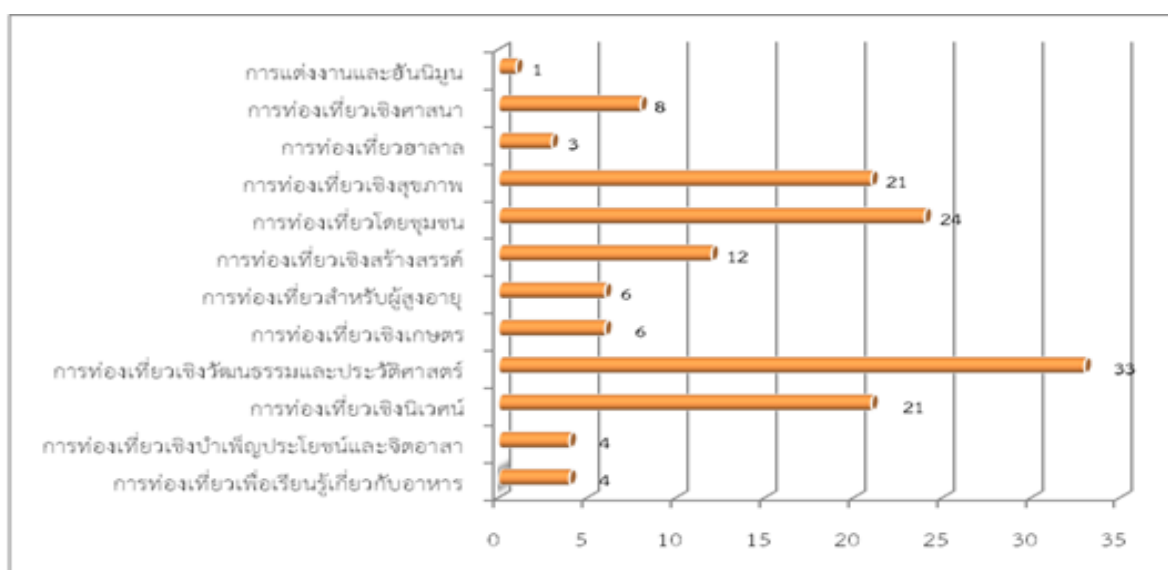
นอกจากนี้ยังพบว่า มีแผนงานวิจัย จำนวน 32 แผนงาน (ร้อยละ 21.05) ได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัยในระดับภาพรวมทั้งประเทศ และมีแผนงานวิจัย จำนวน 23 แผนงาน (ร้อยละ 15.13) กำหนดขอบเขตในการศึกษาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

4.5.3 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว (N=152)

รูปแบบการท่องเที่ยว	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559	ภาพรวม	
						จำนวน	ร้อยละ
การท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	1	2	1	-	-	4	2.63
การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	2	-	2	-	-	4	2.63
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	4	3	5	6	3	21	13.82
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	8	6	8	5	6	33	21.71
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	1	1	-	3	6	3.95
การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	2	1	3	-	-	6	3.95
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	2	1	3	1	5	12	7.89
การท่องเที่ยวโดยชุมชน	6	5	6	3	4	24	15.79
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	11	1	1	4	4	21	13.82
การท่องเที่ยวฮาลาล	1	-	2	-	-	3	1.97
การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	3	1	3	1	-	8	5.26
การแต่งงานและฮันนิมูน	1	-	-	-	-	1	0.66

หมายเหตุ: ในแต่ละแผนงานวิจัยครอบคลุมรูปแบบการท่องเที่ยวได้มากกว่า 1 รูปแบบ

ภาพที่ 4.27 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว พบว่ามีแผนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มากที่สุด จำนวน 33 แผนงาน (ร้อยละ 21.71) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน 24 แผนงาน (ร้อยละ 15.79) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จำนวน 21 แผนงาน (ร้อยละ 13.82) และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน 21 แผนงาน (ร้อยละ 13.82) ตามลำดับ สำหรับการท่องเที่ยวฮาลาล และการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานและฮันนีมูนมีการศึกษาน้อยที่สุด คือ จำนวน 3 แผนงาน (ร้อยละ 1.97) และจำนวน 1 แผนงาน (ร้อยละ 0.66) ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีจำนวนแผนงานวิจัยในแต่ละปีค่อนข้างจะสม่ำเสมอ ในขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละปีค่อนข้างสูง โดยเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2555 มีแผนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ จำนวน 11 แผนงาน และลดลงในปี พ.ศ. 2556 – 2557 เหลือเพียงจำนวน 1 แผนงาน หากแต่เพิ่มขึ้นเป็น 4 แผนงาน ในปี พ.ศ. 2558 – 2559

4.6 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 ตามงบประมาณ

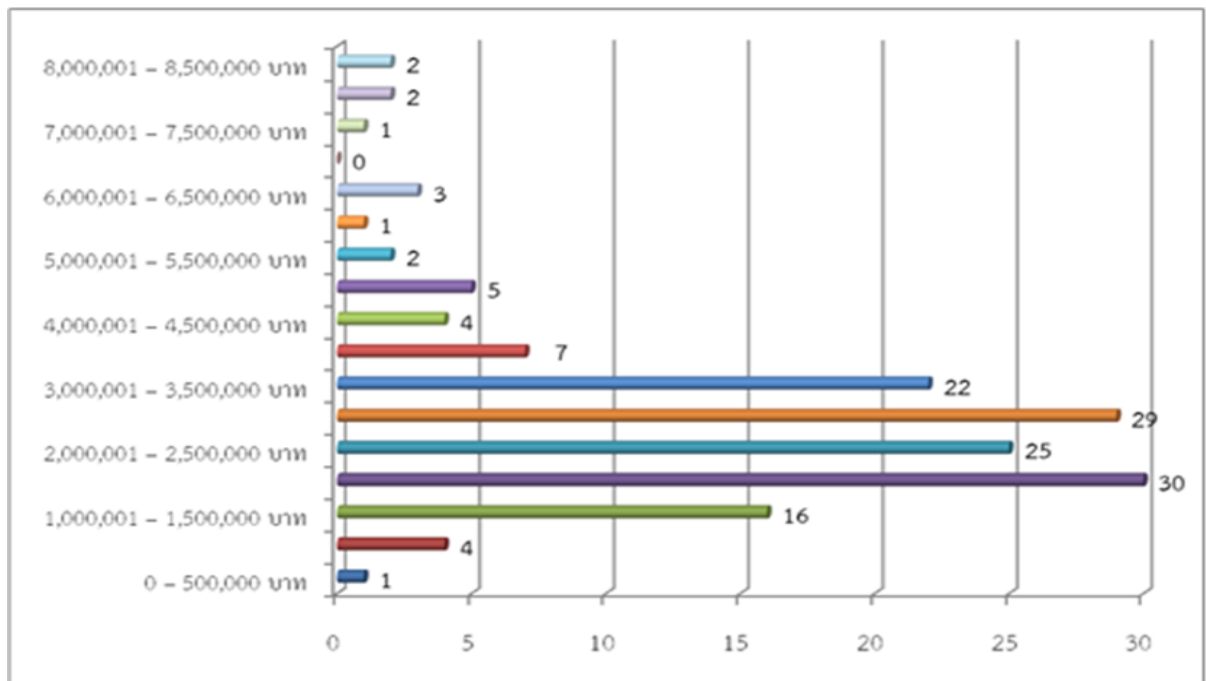
ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 ตามปีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้

4.6.1 จำแนกตามจำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามจำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย

จำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	ภาพรวม	
	2555	2556	2557	2558	2559	จำนวน	ร้อยละ
0 – 500,000 บาท	-	-	1	-	-	1	0.70
500,001 – 1,000,000 บาท	-	1	1	1	1	4	2.60
1,000,001 – 1,500,000 บาท	6	5	2	2	1	16	10.50
1,500,001 – 2,000,000 บาท	7	5	9	3	6	30	19.70
2,000,001 – 2,500,000 บาท	3	1	10	4	7	25	16.40
2,500,001 – 3,000,000 บาท	7	8	3	4	7	29	19.10
3,000,001 – 3,500,000 บาท	4	5	3	3	7	22	14.50
3,500,001 – 4,000,000 บาท	4	1	-	1	1	7	4.60
4,000,001 – 4,500,000 บาท	3	1	-	-	-	4	2.60
4,500,001 – 5,000,000 บาท	1	-	1	3	-	5	3.30

จำนวนเงินทุน สนับสนุนการวิจัย	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	ภาพรวม	
	2555	2556	2557	2558	2559	จำนวน	ร้อยละ
5,000,001 – 5,500,000 บาท	2	-	-	-	-	2	1.30
5,500,001 – 6,000,000 บาท	-	1	-	-	-	1	0.70
6,000,001 – 6,500,000 บาท	-	1	1	1	-	3	2.00
6,500,001 – 7,000,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-
7,000,001 – 7,500,000 บาท	-	-	-	-	1	1	0.70
7,500,001 – 8,000,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-
8,000,001 – 8,500,000 บาท	2	-	-	-	-	2	1.30
รวม	39	29	31	22	31	152	100

ภาพที่ 4.28 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามจำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย

จากตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามจำนวนเงินทุนสนับสนุนการวิจัย พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2559 แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัย 1,500,001 – 2,000,000 บาท จำนวน 30 แผนงาน (ร้อยละ 19.70) รองลงมา คือ ได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัย 2,500,001 – 3,000,000 บาท จำนวน 29 แผนงาน และมีแผนงานวิจัย จำนวน 25 แผนงาน ซึ่งได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัย 2,000,001 – 2,500,000 บาท (ร้อยละ 16.40) และแผนงานวิจัยที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยมากที่สุด

คือ 8,000,001 – 8,500,000 บาท มีจำนวน 2 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ของจำนวนแผนงานวิจัยทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 ส่วนแผนงานวิจัยที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยน้อยที่สุด มีจำนวน 1 แผนงานวิจัย ซึ่งได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัย จำนวน 0 – 500,000 บาท

ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามหน่วยงานของผู้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย

หน่วยงานของผู้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย	จำนวน
มหาวิทยาลัยของรัฐ	130
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	7
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	15
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	1
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	1
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	1
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ	2
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช	1
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	4
มหาวิทยาลัยนเรศวร	9
มหาวิทยาลัยบูรพา	1
มหาวิทยาลัยพะเยา	3
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย	2
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา	1
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	1
มหาวิทยาลัยมหิดล	3
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	3
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	1

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	3
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	4
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	7
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	1
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	5
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2
มหาวิทยาลัยศิลปากร	6
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง	1
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	2
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต	1
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	5
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	2
สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	7
มหาวิทยาลัยเอกชน	10
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	1
มหาวิทยาลัยเนชั่น	1
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	2
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	2
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	1
หน่วยงานของรัฐ	6
กรมเจ้าท่า	1
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	2

สถาบันคั้นคว่ำและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	1
สมาคมอุทยานแห่งชาติ	1
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	1
หน่วยงานเอกชน	2
บริษัท เพอร์เฟคคลิงค์คอลชัลติงกรุ๊ป จำกัด	1
บริษัท ศูนย์ฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จำกัด	1
หน่วยงานอิสระ	4
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค)	1
สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน	3
รวม	152

จากตารางที่ 4.34 จากตารางแสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย พบว่า ผู้รับผิดชอบแผนงานวิจัยที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2559 ส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 130 ราย รองลงมาคือปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเอกชน 10 ราย และปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานอิสระ และหน่วยงานเอกชน จำนวน 6 ราย 4 ราย และ 2 ราย ตามลำดับ

4.7 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 จำแนกตามผลผลิต

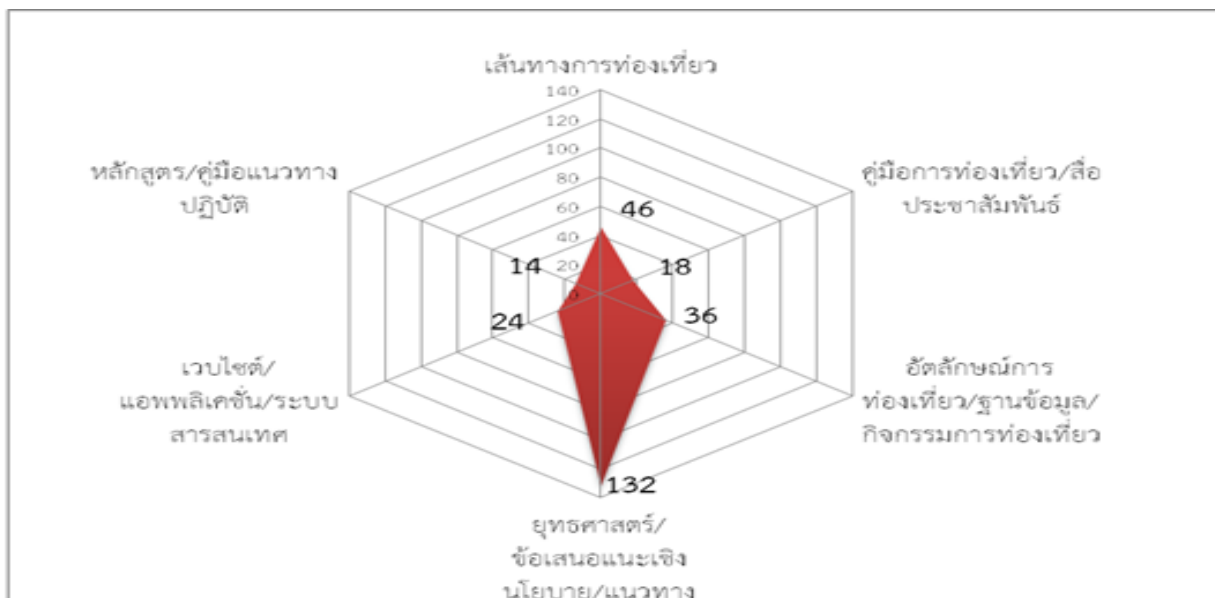
ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 - 2559 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากการวิจัย ได้ผลการศึกษา ดังนี้

4.7.1 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากการวิจัย

ตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากการวิจัย

ผลผลิตที่ได้จากการวิจัย	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	ภาพรวม	
	2555	2556	2557	2558	2559	จำนวน	ร้อยละ
เส้นทางการท่องเที่ยว	15	9	11	3	8	46	30.26
คู่มือการท่องเที่ยว/สื่อประชาสัมพันธ์	4	4	5	2	3	18	11.84
อัตลักษณ์การท่องเที่ยว/ฐานข้อมูล/กิจกรรมการท่องเที่ยว	9	9	9	2	7	36	23.68
ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง	33	24	25	20	30	132	86.84
เว็บไซต์/แอปพลิเคชัน/ระบบสารสนเทศ	7	6	6	4	1	24	15.79
หลักสูตร/คู่มือแนวทางปฏิบัติ	3	2	4	3	2	14	9.21

หมายเหตุ: ผลผลิตที่ได้จากการวิจัยในแต่ละแผนงานวิจัยมีได้มากกว่า 1

ภาพที่ 4.29 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามผลผลิตที่ได้จากการวิจัย

จากตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามผลผลิตที่ได้รับจากการวิจัย พบว่า ผลผลิตจากแผนงานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในรูปของการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย แนวทางการพัฒนา จำนวน 132 แผนงาน (ร้อยละ 86.84) รองลงมา คือ ได้ผลผลิตในรูปของเส้นทางการท่องเที่ยว จำนวน 46 แผนงาน (ร้อยละ 30.26) และได้รับผลผลิตในรูปของอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว ฐานข้อมูล กิจกรรมการท่องเที่ยว และเว็บไซต์ แอปพลิเคชัน ระบบสารสนเทศ จำนวน 36 แผนงาน และ 24 แผนงาน

นอกจากนี้ยังพบผลผลิตจากแผนงานวิจัยในรูปแบบอื่นๆ ประกอบด้วย คู่มือการท่องเที่ยว สื่อประชาสัมพันธ์ และหลักสูตร คู่มือแนวทางปฏิบัติ

4.7.2 จำแนกตามองค์ความรู้

ตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	ภาพรวม	
	2555	2556	2557	2558	2559	จำนวน	ร้อยละ
การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	10	9	7	1	6	33	21.71
ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	1	-	2	-	-	3	1.97
การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	1	4	1	3	6	15	9.87
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	23	17	21	17	21	99	65.13
การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	3	2	2	2	-	9	5.92
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	15	11	10	5	7	48	31.58
การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	5	1	4	2	18	11.84
การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในแต่ละแผนงานวิจัยมีได้มากกว่า

ภาพที่ 4.30 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย พบว่า องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นองค์ความรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จำนวน 99 แผนงาน รองลงมา คือ องค์ความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และการเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ จำนวน 48 แผนงาน และ 33 แผนงาน ตามลำดับ สำหรับแผนงานวิจัยที่เกิดองค์ความรู้ด้านการสร้างความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวมีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 3 แผนงาน (ร้อยละ 1.30)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแยกรายปี ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่า องค์ความรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในแต่ละปีมีจำนวนค่อนข้างสม่ำเสมอ ในขณะที่องค์ความรู้เกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การอนุรักษ์ฟื้นฟูและการจัดการสิ่งแวดล้อม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และ การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีแนวโน้มลดลง แต่สำหรับองค์ความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ทั้งนี้รายละเอียดขององค์ความรู้ที่ได้จากแผนงานวิจัยปี 2555 - 2559 จำแนกตามแผนงานในแต่ละปีนั้นได้แสดงไว้ในภาคผนวก

4.8 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้

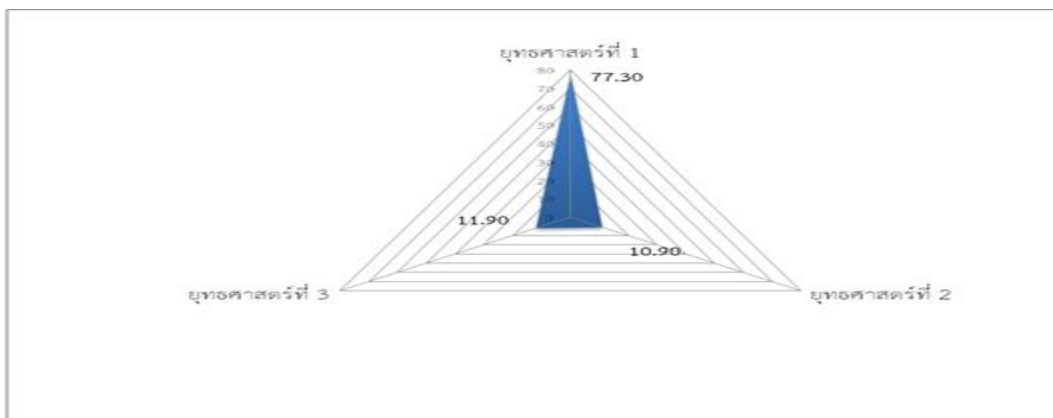
4.8.1 จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.37 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)		พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติ ทางการท่องเที่ยว		48	33	36	23	30
กลยุทธ์ที่ 1.1	การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	6	6	2	7	6
กลยุทธ์ที่ 1.2	การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ อุทยานการท่องเที่ยวไทย	30	19	23	10	8
กลยุทธ์ที่ 1.3	การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการ อุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยว ของไทย	2	2	4	2	13
กลยุทธ์ที่ 1.4	การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกการจัดการ การท่องเที่ยวของไทย	10	6	7	4	3
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มี ศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง		5	6	5	3	5
กลยุทธ์ที่ 2.1	ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการ ท่องเที่ยว ใน 14 กลุ่มพื้นที่	1	3	1	-	1
กลยุทธ์ที่ 2.2	ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	2	1	2	-	-
กลยุทธ์ที่ 2.3	ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบ โลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	2	2	2	3	4

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว		14	5	3	3	1
กลยุทธ์ที่ 3.1	สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของ ช.า.ติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัย การท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่าน กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	-	-	-	-	1
กลยุทธ์ที่ 3.2	สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการ วิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	6	1	2	2	-
กลยุทธ์ที่ 3.3	สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการ ท่องเที่ยว	2	2	1	-	-
กลยุทธ์ที่ 3.4	สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนา วารสารวิชาการและ/หรือการวิจัยการ ท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ 3.5	สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้าน การท่องเที่ยว	5	2	-	1	-
กลยุทธ์ที่ 3.6	สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบ ข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่ย่อยอย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	1	-	-	-	-

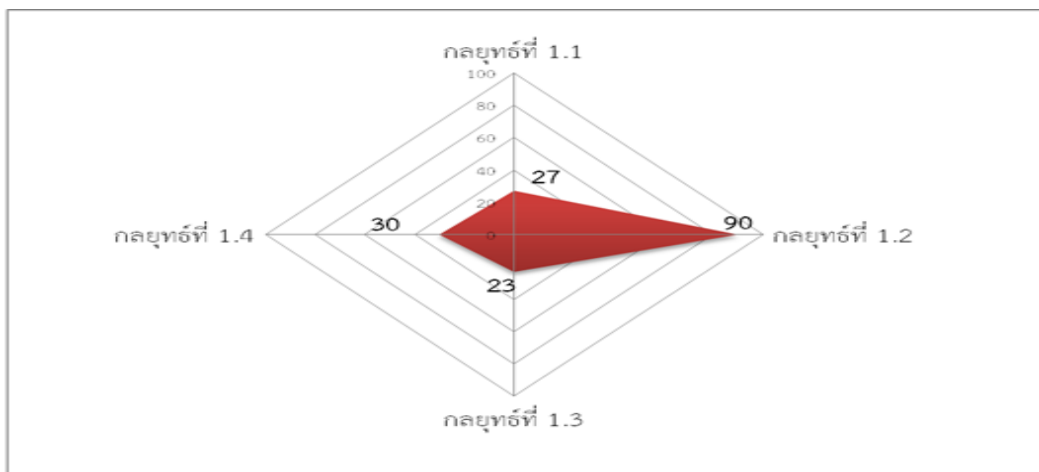
หมายเหตุ: ในแต่ละแผนงานวิจัยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ได้มากกว่า 1

ภาพที่ 4.31 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยราย ประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)

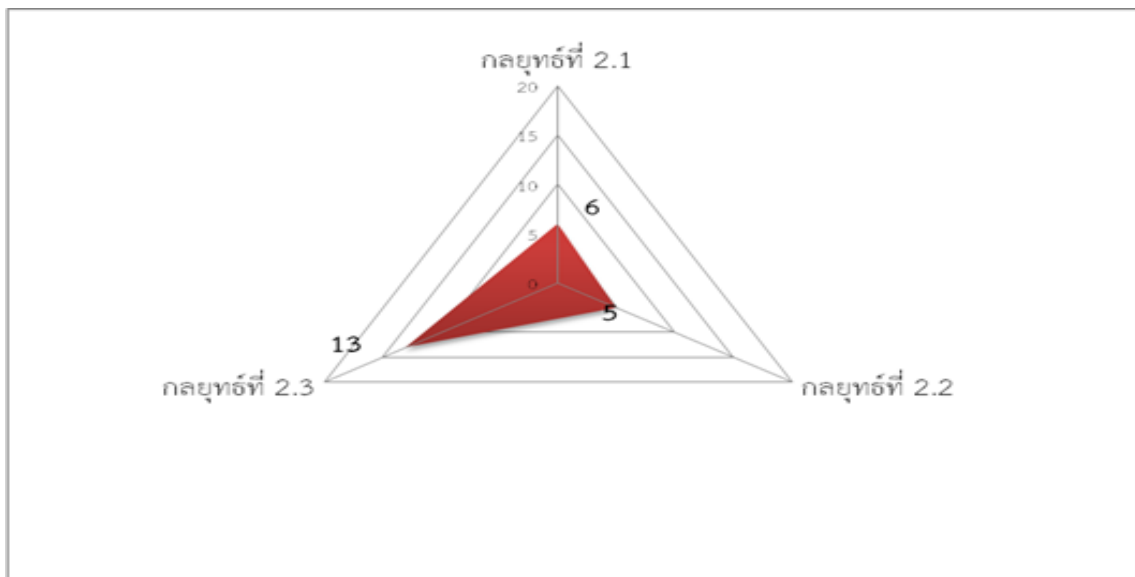
จากตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559) พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ จำนวน 170 แผนงาน (ร้อยละ 77.30) มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระ แห่งชาติทางการท่องเที่ยว รองลงมา มีจำนวน 26 แผนงาน (ร้อยละ 11.90) เป็นแผนงานวิจัยที่มีความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหาร จัดการการวิจัยการท่องเที่ยว และสำหรับในยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพ ทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงนั้น มีแผนงานวิจัยซึ่งสนับสนุนยุทธศาสตร์ดังกล่าว จำนวน 24 แผนงาน (ร้อยละ 10.90) นอกจากนี้ยังสามารถพิจารณาความสอดคล้องของแผนงานวิจัย กับกลยุทธ์ใน แต่ละยุทธศาสตร์การวิจัยด้านการท่องเที่ยวได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย กลยุทธ์ เพื่อการส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยว 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการ พัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ อุทยานการท่องเที่ยวไทย และกลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาด การท่องเที่ยวของไทย ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานวิจัย พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ จำนวน 90 แผนงาน เป็นแผนงานวิจัยที่ส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย รองลงมา คือ สนับสนุนการวิจัยตามกลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัย เพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนารท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค และกลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย จำนวน 27 แผนงาน และ 23 แผนงาน ตามลำดับ

ภาพที่ 4.32 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตาม ยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยราย ประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ในยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ เพื่อการส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยว 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานวิจัย พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ จำนวน 13 แผนงาน เป็นแผนงานวิจัยที่ส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ตามกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว รองลงมา คือ สนับสนุนการวิจัยตามกลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ จำนวน 6 แผนงาน และสนับสนุนการวิจัยตามกลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ จำนวน 5 แผนงาน

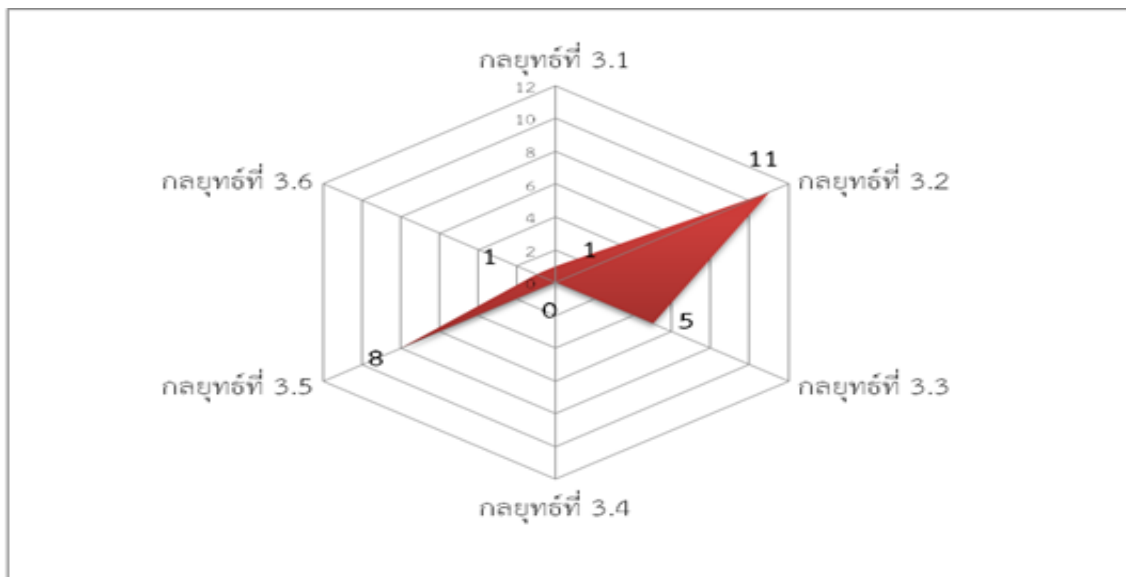

ภาพที่ 4.33 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตาม ยุทธศาสตร์ที่ 2 ของยุทธศาสตร์การวิจัยราย ประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานวิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยที่สนับสนุนการส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลยุทธ์ต่างๆ ตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้ มีแผนงานวิจัย จำนวน 11 แผนงาน เป็นแผนงานที่ส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนา

นักวิจัยการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบ และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ซึ่งมีจำนวนแผนงานวิจัยที่ส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ดังกล่าว 8 แผนงาน, 5 แผนงาน, 1 แผนงาน และ 1 แผนงาน ตามลำดับ

สำหรับกลยุทธ์ที่ 3.4 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาวารสารวิชาการ/การวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ ไม่พบว่ามีแผนงานวิจัยใดที่ส่งเสริมการวิจัยด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์นี้

ภาพที่ 4.34 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตาม ยุทธศาสตร์ที่ 3 ของยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)

4.9 การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวไทย

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) ได้ผลการสังเคราะห์ดังนี้

4.9.1 จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยว

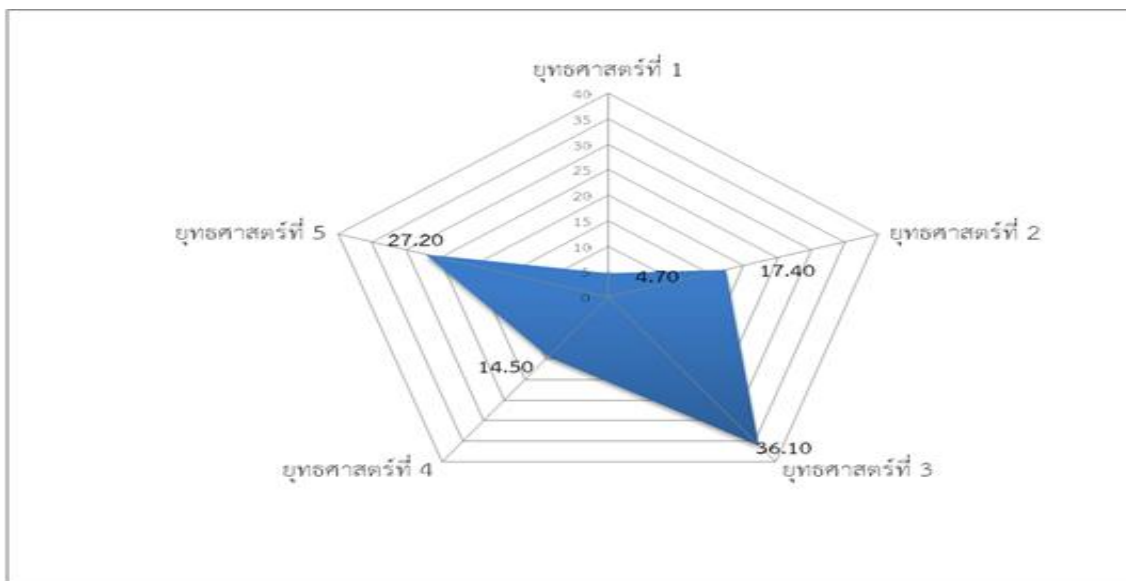
ตารางที่ 4.38 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	2	2	2	1	4
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	-	-	-	1
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	1	2	1	1	3
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	-	-	1	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	12	9	5	6	9
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	4	6	4	2	7
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	1	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	7	3	1	4	2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	26	19	18	7	15
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	9	3	6	3	8
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาส และแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	1	3	1	-	-
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	7	6	3	3	2
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	1	-	2	-	-
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	8	7	6	1	5
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	14	6	5	4	5
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	2	-	2	1	2
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	7	6	3	2	3
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	2	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ 4.5 สร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	2	-	-	1	-

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	22	11	13	9	9
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	5	2	2	5	2
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	17	9	11	4	7

หมายเหตุ: ในแต่ละแผนงานวิจัยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ได้มากกว่า 1

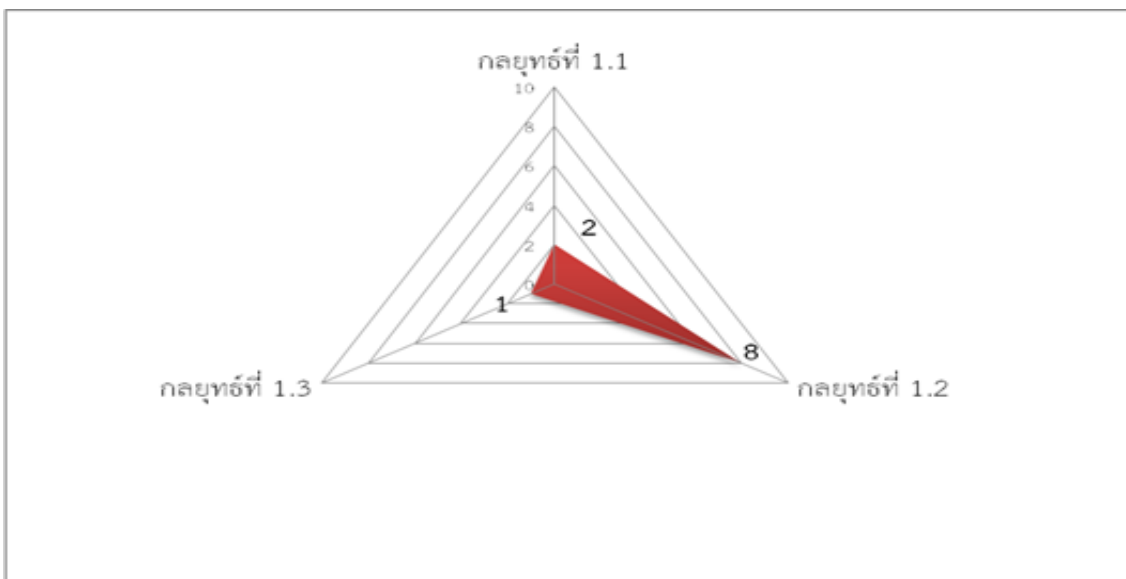

ภาพที่ 4.35 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

จากตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัย จำแนกตามความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) พบว่าแผนงานวิจัยส่วนใหญ่ จำนวน 85 แผนงาน (ร้อยละ 36.10) มีความสอดคล้องกับการพัฒนากองท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว รองลงมา คือ มีจำนวน 64 แผนงาน (ร้อยละ 27.20) เป็นแผนงานวิจัยที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ

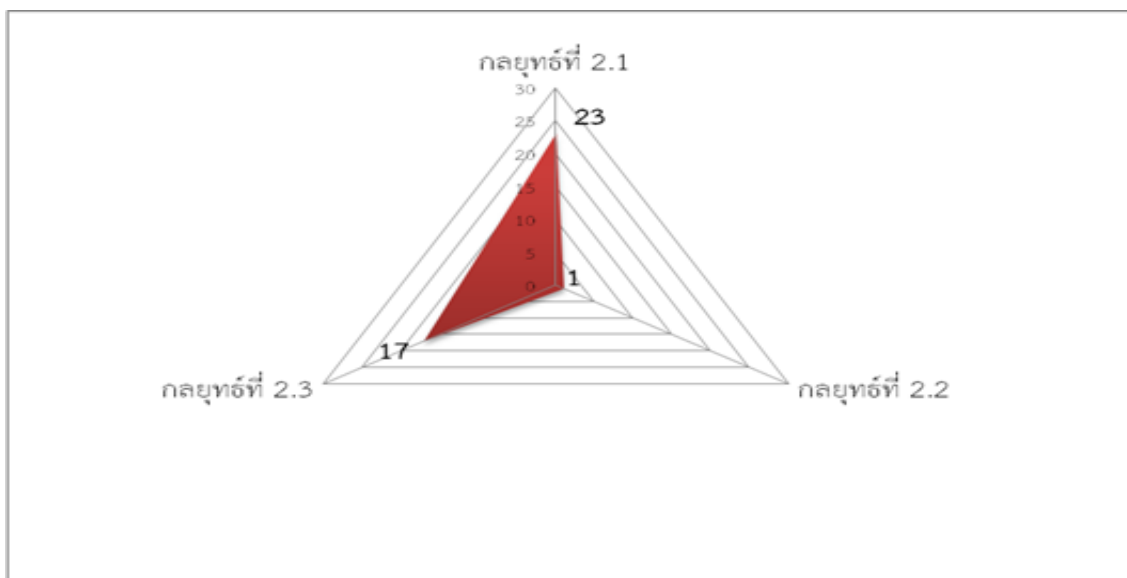
ทรัพยากรการท่องเที่ยว และสำหรับในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีแผนงานวิจัยซึ่งสนับสนุนยุทธศาสตร์ดังกล่าว จำนวน 41, 34 และ 11 แผนงาน (ร้อยละ 17.40, ร้อยละ 14.50 และร้อยละ 4.70) ตามลำดับ นอกจากนี้ สามารถพิจารณาความสอดคล้องของแผนงานวิจัยกับกลยุทธ์ในแต่ละยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ในยุทธศาสตร์ที่ 1 นี้ ประกอบด้วยกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานวิจัยพบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ (8 แผนงาน) เป็นแผนงานวิจัยที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว รองลงมาคือสนับสนุนกลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค จำนวน 2 แผนงาน และ 1 แผนงาน ตามลำดับ

ภาพที่ 4.36 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 1 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

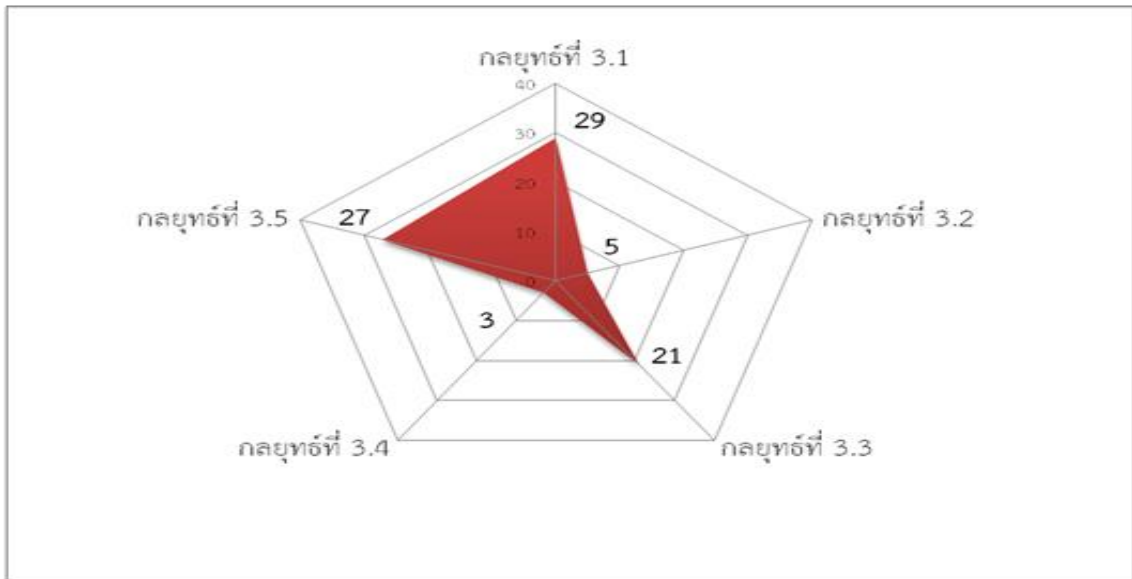
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ในยุทธศาสตร์นี้ ประกอบด้วยกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานวิจัยพบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ (23 แผนงาน) เป็นแผนงานวิจัยที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ รองลงมา คือ สนับสนุนกลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 17 แผนงาน และสนับสนุนกลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 1 แผนงาน

ภาพที่ 4.37 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

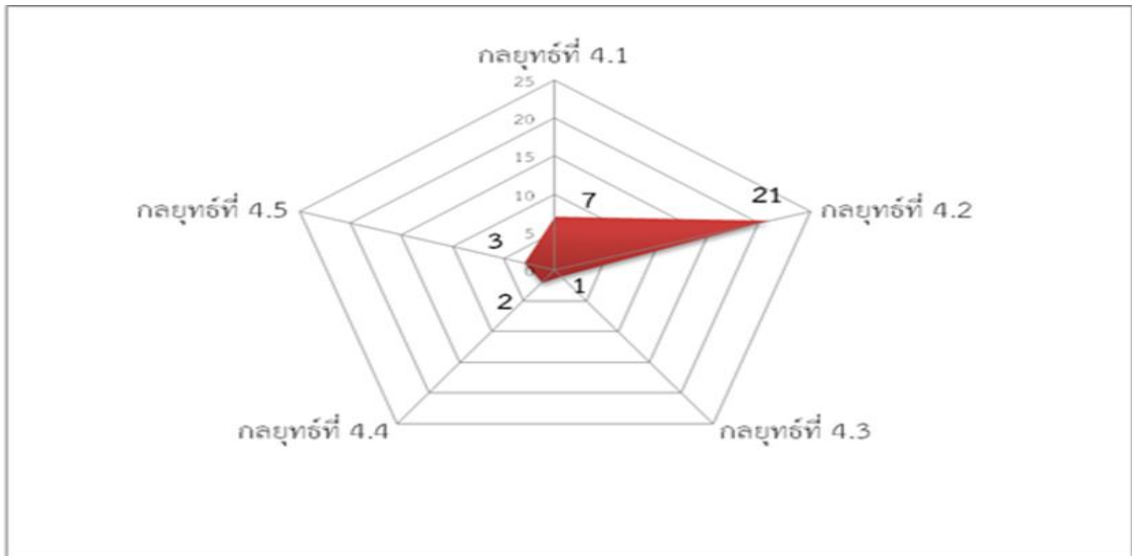
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานวิจัยพบว่า มีแผนงานวิจัยที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในกลยุทธ์ต่างๆ ตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้ มีแผนงานวิจัยจำนวน 29 แผนงาน เป็นแผนงานที่สนับสนุนการดำเนินงานตามกลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่

นักท่องเที่ยว ซึ่งมีจำนวนแผนงานวิจัยที่สนับสนุนการดำเนินงานตามกลยุทธ์ดังกล่าว 27 แผนงาน, 21 แผนงาน, 5 แผนงาน และ 3 แผนงาน ตามลำดับ

ภาพที่ 4.38 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 3 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ในยุทธศาสตร์นี้ ประกอบด้วยกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจำนวน 5 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 4.5 สร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาความสอดคล้องของแผนงานวิจัยกับกลยุทธ์ต่างๆ พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ (21 แผนงาน) เป็นแผนงานวิจัยที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว รองลงมาคือสนับสนุนการพัฒนาตามกลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว จำนวน 7 แผนงาน กลยุทธ์ที่ 4.5 สร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 3 แผนงาน กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว จำนวน 2 แผนงาน และสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 1 แผนงาน

ภาพที่ 4.39 แสดงสัดส่วนของแผนงานวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่ 4 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

4.10 ผลติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

4.10.1 การสนับสนุนทุนวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

1) จำนวนแผนงาน และงบประมาณ วช. และ สกว. ให้การสนับสนุนทุนวิจัย 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว งบประมาณรวมทั้งสิ้น 84,793,400 บาท โดยสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. บริหารจัดการตั้งแต่รับข้อเสนอโครงการ คัดกรองเบื้องต้น คัดกรองร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ และพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมระหว่างนักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ

2) กรอบการวิจัย แผนงาน / โครงการวิจัยที่เสนอข้อเสนอผ่าน วช. ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ศึกษากระจายในรอบวิจัยที่ 1, 2, 3, 5 และ 6 ซึ่งศึกษาในเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวจากฐานอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น การศึกษาด้านการตลาดท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวตามความสนใจของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ตลอดจนการเชื่อมโยงและบูรณาการเส้นทางท่องเที่ยวและทรัพยากรท่องเที่ยว และการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

4.10.2 ผลสัมฤทธิ์จากการสนับสนุนทุนวิจัย

1) ผลการสนับสนุนทุนวิจัยโดยรวม ก่อให้เกิดผลเชิงบวกในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

2) ผลผลิตจากงานวิจัย ได้ผลิต 5 ด้าน ได้แก่

- (1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- (2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- (3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

3) ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน 28 แผนงาน พบ 2 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมากที่สุด และ 5 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมาก

(1) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม โดย อ.ภูริวัจน์ เดชอุ่ม และคณะ

(2) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา โดย ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ เตชะกิจขจร และคณะ

ดังนี้

4) คณะนักวิจัยดีเด่น การสนับสนุนทุนวิจัยปี 2559 พบคณะนักวิจัยระดับดีเด่น

- (1) ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน และคณะ
- (2) ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์ และคณะ
- (3) ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ เตชะกิจขจร และคณะ
- (4) ผศ.อรุณพ หอมจันทร์ และคณะ

4.10.3 ข้อมูลนักวิจัย ปี 2559 พบว่า

1) นักวิจัยมีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท

2) นักวิจัยมีวุฒิการศึกษาด้านการท่องเที่ยวมีไม่มากนัก

3) นักวิจัยมีประสบการณ์วิจัยด้านการท่องเที่ยวมากกว่า 5 ปี มีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ 3 - 5 ปี โดยมีนักวิจัยที่ไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยวเลยถึงร้อยละ 20

4) ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพพร้อมกับเชิงปริมาณ หรือ การวิจัยแบบผสม มากที่สุด เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แต่ละโครงการอาจจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 เทคนิควิธี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมีจำนวนมากที่สุด จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยหลากหลายวิธีการ แต่การสัมภาษณ์เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่มีสัดส่วนมากที่สุด

5) การวิเคราะห์ข้อมูล ถ้าเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพจะใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แต่โครงการที่ศึกษาเชิงปริมาณร่วมกับเชิงคุณภาพ จะวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงพรรณนา เป็นส่วนใหญ่

4.10.4 ผลการติดตามและประเมินผล

สปป.สกว. กำหนดให้นักวิจัยจัดทำรายงานและนำเสนอในการประชุม หลังดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะ ส่วน สปว.สกว. ร่วมกับคณะวิจัยติดตามประเมินผลทำหน้าที่ติดตามและนำเสนอผลสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) การติดตามและประเมินผลรอบ 2 เดือน

ผลการติดตามและประเมินผล รอบ 2 เดือนรอบ 2 เดือน ใน 15 ประเด็น ผลการศึกษาพบว่า

(1) การเตรียมความพร้อมของนักวิจัยในการนำเสนอ พบว่า แผนงานร้อยละ 6.45 (2 แผนงาน) นักวิจัยมีการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอในระดับดีมาก

(2) ความชัดเจนในการนำเสนอ พบว่า แผนงานร้อยละ 6.45 (2 แผนงาน) นำเสนองานวิจัยได้ชัดเจนในระดับดีมาก

(3) การอธิบายเกี่ยวกับงานที่วิจัยของนักวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความเข้าใจในงานระดับดีมาก

(4) การยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แผนงานร้อยละ 41.94 (13 แผนงาน) มีการยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิระดับดีมาก

(5) ความชัดเจนของกิจกรรมการวิจัยในอนาคต พบว่า แผนงานร้อยละ 19.35 (6 แผนงาน) มีความชัดเจนของกิจกรรมการวิจัยในอนาคตระดับดีมาก

(6) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 29.03 (9 แผนงาน) มีความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัยระดับดีมาก

(7) การทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา พบว่า แผนงานร้อยละ 9.68 (3 แผนงาน) มีการทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นที่ศึกษาระดับดีมาก

(8) ความชัดเจนและเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความชัดเจน และเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยระดับดีมาก

(9) ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระดับดีมาก

(10) ความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการเก็บข้อมูล พบว่า แผนงานร้อยละ 9.68 (3 แผนงาน) มีความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการเก็บข้อมูลระดับดีมาก

(11) ความชัดเจนของแผนการดำเนินงาน พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความชัดเจนของแผนการดำเนินงานระดับดีมาก

(12) ความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในสัญญา พบว่า แผนงานร้อยละ 29.03 (9 แผนงาน) มีความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในสัญญาระดับดีมาก

(13) คุณภาพของการเขียนรายงานความก้าวหน้ารอบ 2 เดือน พบว่า แผนงานร้อยละ 16.13 (5 แผนงาน) มีคุณภาพของการเขียนรายงานความก้าวหน้ารอบ 2 เดือนระดับดีมาก

(14) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมาย พบว่า แผนงานร้อยละ 35.48 (11 แผนงาน) มีแนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมายระดับดีมาก

(15) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเวลาที่กำหนด พบว่า แผนงานร้อยละ 35.48 (11 แผนงาน) มีแนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเวลาที่กำหนดระดับดีมาก

2) การติดตามและประเมินผล รอบ 6 เดือน

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในระยะการดำเนินงาน 6 เดือน ใน 11 ประเด็น ผลการศึกษาพบว่า

1) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 7 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต้ อำเภอ

แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัด
นนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร (3) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ
(รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอัน
ดามันของไทย (4) เทิดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทาง
วัฒนธรรม(สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา (5) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตาม
และประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี
2559 (6) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
(สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน (7) นิรมิตร คุณานุวัฒน์ (ผศ.ดร.) การ
พัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

2) ความก้าวหน้าของแผนงานและโครงการ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 4 แผนงานที่ได้รับผล
การประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบน
พื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาไต่ อำเภ
แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) เทิดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์
มรดกทางวัฒนธรรม(สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา (3) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.)
การติดตามและประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
และบริการ ปี 2559 (4) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน

3) การทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นที่วิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 2 แผนงานที่
ได้รับการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้
ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาไต่
อำเภแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) เทิดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขต
อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา

4) คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผล
การประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบน
พื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาไต่ อำเภ
แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

5) การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามแผนดำเนินงานที่ตั้งไว้ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 5
แผนงานที่ได้รับการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความ
เข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียน
บ้านนาไต่ อำเภแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน
ของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (3) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามและประเมินผลและการ
ผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2559 (4) อัจฉรา
ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญใน

กลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย (5) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน

6) ผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 5 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (3) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามและประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2559 (4) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน (5) นิรมิตร คุณานววัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

7) (คุณภาพของรายงานความก้าวหน้า รอบ 6 เดือน) ลำดับเนื้อหาในการเขียนรายงานเป็นไปตามหลักวิชาการ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

8) (คุณภาพของรายงานความก้าวหน้า รอบ 6 เดือน) การใช้ภาษาเขียนในเชิงวิชาการ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

9) ความน่าเชื่อถือของข้อมูล พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

10) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมาย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 8 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนบ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามและประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2559 (3) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน (4) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (5) อรรณพ หอมจันทร์ (ผศ.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวพุน้ำร้อน กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (6) อัจฉรา ชิวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย (7) ภูริวัจน์ เด

ช่อม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ (8) นิรมิตร คุณานุวัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรม จังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

11) แนวโน้มที่ทำให้งานสำเร็จผลตามเวลาที่กำหนด พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 7 แผนงาน ที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาไต่ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา (2) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (3) เทิดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม(สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา (4) นนทิภักดิ์ เพียรโรจน์ (ดร.) กลยุทธ์การพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างมะพร้าวสมุยกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (5) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย (6) ภูริวัจน์ เดชช่อม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ (7) นิรมิตร คุณานุวัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

3) การติดตามและประเมินผล รอบ 12 เดือน

ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในระยะการดำเนินงาน 12 เดือน ในประเด็นต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ความชัดเจนในการนำเสนอ ผลการศึกษาตอบวัตถุประสงค์ได้ครบถ้วน ความครบถ้วนของร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ การอธิบายเกี่ยวกับผลการศึกษา และการเขียนรายงานของนักวิจัย และความเป็นไปได้ในการแก้ไขรายงานฉบับสมบูรณ์ตามกำหนดเวลา สามารถสรุปผลการติดตามได้ดังนี้

การติดตามและประเมินผลในภาพรวม พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (จำนวน 16 แผนงาน (ร้อยละ 53.33)) รองลงมาคือได้รับผลการประเมินในระดับดีมาก ระดับดีมากที่สุด และระดับน้อย ตามลำดับ (จำนวน 9 3 และ 2 แผนงาน ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาแผนงานวิจัยที่ได้รับผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด พบว่า ประกอบด้วยแผนงานวิจัยดังนี้ (1) ภูริวัจน์ เดชช่อม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน

สำหรับการประเมินแผนงานวิจัยในประเด็นต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความชัดเจนในการนำเสนอ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (2) ภูริวัจน์ เดชช่อม

(อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน ตามลำดับ

ด้านผลการศึกษาต่อบัณฑิตผู้ประสงค์ได้ครบถ้วน พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน ตามลำดับ

ด้านความครบถ้วนของร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 2 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ และ (2) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน ตามลำดับ

ด้านการอธิบายเกี่ยวกับผลการศึกษาและการเขียนรายงานของนักวิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน ตามลำดับ

ด้านความเป็นไปได้ในการแก้ไขรายงานฉบับสมบูรณ์ตามกำหนดเวลา พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่ (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน ตามลำดับ

4.11 ผลการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

จากการดำเนินงานโครงการการผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผลการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์และผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ.2558 โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1.1) การเชื่อมโยงผลผลิตงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในงาน World Tourism Market (WTM) 2016 และ 1.2) การผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในปี 2559 โดยได้มีการผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของผลผลิตงานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยในปี 2555 - 2559 จำนวน 5 โครงการ คือ

1. โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เส้นทางอำเภอภักดีพัฒนา
2. โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เส้นทางเชื่อมโยงไทย-ลาว-เวียดนาม
3. โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
4. โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เส้นทางสุราษฎร์ธานี
5. โครงการติดตามการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เรือโซลาร์เซลล์ ณ เกาะหมาก

2) ผลผลิตตามสัญญาผลผลิตงานวิจัยในปี 2559 ที่มีศักยภาพเตรียมผลักดันใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย 13 แผนงาน โดยวิเคราะห์ตามกรอบการวิจัย ดังนี้ 1

2.1) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่วางอยู่บนฐานอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่นำไปสู่การท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน 5 แผนงาน ได้แก่

- 1) แผนงานวิจัย: การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน
- 2) แผนงานวิจัย: การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบ: นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา
- 3) แผนงานวิจัย: กลยุทธ์การพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างมะพร้าวสมุยกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- 4) แผนงานวิจัย: การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา
- 5) แผนงานวิจัย: การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต

2.2) กรอบการวิจัยเพื่อบูรณาการพื้นที่ท่องเที่ยวหลักเพื่อกระจายโอกาสทางการท่องเที่ยวและสร้างการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเน้นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ สินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ และการสนับสนุนกึ่งอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่

(1) แผนงานวิจัย: การศึกษาโซ่อุปทานการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ตามเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล้าโย

(2) แผนงานวิจัย: การยกระดับจังหวัดเชียงรายให้เป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา

2.3) กรอบการวิจัยเพื่อยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการให้ได้มาตรฐาน อาทิ การจัดการระบบความปลอดภัย แรงงาน และ มัคคุเทศก์ จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่

(1) แผนงานวิจัย: การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรี เพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

(2) แผนงานวิจัย: การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต้ อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

2.4) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ได้แก่ การท่องเที่ยวเรือสำราญ การท่องเที่ยวเรือยอร์ช การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อใช้จ่ายสินค้า การท่องเที่ยวฮาลาล และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 3 แผนงาน ได้แก่

(1) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การศึกษาการใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร

(2) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการของเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(3) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การศึกษาประเมินและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.5) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อกำหนดกลยุทธ์การตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง ได้แก่ จีน รัสเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย อินโดนีเซีย และตะวันออกกลาง จำนวน 1 แผนงาน ได้แก่

(1) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน

4.11.1 การประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

การติดตามการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ จากการลงพื้นที่เพื่อติดตามประเมินผลการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของงานวิจัยใน 2 พื้นที่หลัก ได้แก่ 1) พื้นที่ เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และ 2) พื้นที่ อ.เชียงคำ จังหวัดพะเยา ซึ่งเป็นการติดตามต่อเนื่องในปีที่ 2 หลังจากที่มีการทำวิจัย ผลการติดตามการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ตามพื้นที่ พบว่า

1. พื้นที่ บ้านทุ่งหิเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1) ด้านเศรษฐกิจ

1.1) สถานการณ์นักท่องเที่ยวบ้านทุ่งหิเพ็ง จากการเก็บข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวรวมระยะเวลาทั้งสิ้น 2 ปี 3 เดือน ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2557 ถึง เดือนธันวาคม 2559 พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนที่ทุ่งหิเพ็ง ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 60,253 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 9,672 คน รวมจำนวน 69,925 คน

1.2) ข้อมูลรายได้ของนักท่องเที่ยวเกิดจากการประมาณการของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรมหลักตามห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain) ได้แก่

1.3) รายได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากพื้นที่บ้านทุ่งหิเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ จัดเป็นพื้นที่เฉพาะในการท่องเที่ยว กล่าวคือ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเพื่อทำกิจกรรมเฉพาะอย่าง ไม่ว่าจะเป็น ล่องเรือคอนโดล่า พายเรือคายัค ล่องเรือหางยาว ทัวร์จักรยานในชุมชน และทริปไฮไลท์ “นั่งเรือแจวโบราณ ทานข้าวกับชาวบ้าน” ซึ่งราคาของการทำกิจกรรมหลักต่างๆ เท่ากับ 900 บาทต่อคน (ยกเว้น ทัวร์จักรยานในชุมชน) โดยจากการประมาณการของคนในพื้นที่พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมเหล่านี้จะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 70 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่

1.4) รายได้จากร้านอาหาร ก่อนมีแผนงานวิจัย จากการสำรวจพบว่า คนในพื้นที่ยังไม่มีผู้ประกอบการร้านอาหาร โดยการขายอาหารก่อนหน้านี้จะเป็นลักษณะตามความสะดวกของคนในชุมชน แต่เมื่อมีแผนงานวิจัยทำให้เกิดธุรกิจร้านอาหารเกิดขึ้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า รายได้เฉลี่ยจากการรับประทานอาหาร เท่ากับ 250 บาทต่อคน ทั้งนี้ จากการประมาณการของคนในพื้นที่พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวจากร้านอาหารจะอยู่ที่ประมาณ ร้อยละ 70 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่

1.5) รายได้จากที่พักในชุมชน แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะมีเป็นจำนวนมาก แต่ที่พักในชุมชนที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ยังถือเป็นจำนวนน้อย โดยนักท่องเที่ยวส่วนมากจะเดินทางไปพักยังที่พักนอกพื้นที่หลังจากทำกิจกรรมต่างๆ แล้ว จากการประมาณการของคนในพื้นที่พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวจากที่พักในชุมชนจะอยู่ที่ประมาณ ร้อยละ 20 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ โดยคิดรายได้เฉลี่ยจากที่พักในชุมชน เท่ากับ 300 บาทต่อคน

จากการเก็บข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยว สามารถนำมาประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวของพื้นที่บ้านทุ่งห้วยเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ แบ่งออกเป็นรายปี แล้วนำผลการประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยว เมื่อนำมูลค่าดังกล่าว มาคำนวณหาอัตราการเติบโตของรายได้จากการท่องเที่ยวในแต่ละเดือนแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย พบว่า อัตราการเติบโตเฉลี่ยรายเดือน (MoM) ของรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2558 เท่ากับ ร้อยละ 2.85 และ ปี 2559 เท่ากับ ร้อยละ 6.10 นั้นหมายความว่า อัตราการเติบโตเฉลี่ยรายเดือนของรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2559 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.25 จากปี 2558

การท่องเที่ยวนอกจากก่อให้เกิดมูลค่าทางตรงจากรายได้ของกิจกรรมการท่องเที่ยวแล้ว การจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก สามารถสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนได้เช่นกัน โดยจากการติดตามสำรวจพบว่า เมื่อมีการวางแผนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่ดีขึ้น ทำให้ชุมชนมีการพัฒนาสินค้าที่ระลึกของชุมชน เน้นการผลิตสินค้าที่มีสัญลักษณ์ของชุมชนและผลิตโดยแรงงานในชุมชน มีการจำหน่ายสินค้าทั้งในพื้นที่และจัดส่งตามความต้องการของลูกค้า ดังนี้

กิจกรรมท่องเที่ยว เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่สะท้อนภาพของเศรษฐกิจการท่องเที่ยว บ้านทุ่งห้วยเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ มีการพัฒนาในเรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยปัจจุบันโปรแกรมท่องเที่ยว ที่บ้านทุ่งห้วยเพ็ง มีจำนวน 5 กิจกรรมหลัก ได้แก่ ล่องเรือคอนโดล่า พายเรือคายัค ล่องเรือหางยาว ทัวร์จักรยานในชุมชน และ ทริปไฮไลท์ “นั่งเรือแจวโบราณ ทานข้าวกับชาวบ้าน” ดังนี้

โรงแรมที่พัก ถือเป็นอุตสาหกรรมที่สืบเนื่องโดยตรงที่เกิดจากความต้องการท่องเที่ยวในชุมชน จากการสำรวจพบว่า โรงแรมที่พักในชุมชนมีเพียง 2 แห่ง และมีลักษณะเป็นโฮมสเตย์ จึงไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และความสะดวกสบายอาจไม่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม จึงมีการสร้างเครือข่ายกับชุมชนอื่นบนเกาะลันตา โดยที่พักแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ที่พักที่เป็นของชุมชนและเครือข่ายชุมชน

ในปี 2559 ได้มีการเปิดร้านอาหารในชุมชนอย่างเป็นทางการ พัฒนาจากร้านที่ทำในบ้าน มาสู่การเป็นร้านอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว จำนวน 2 ร้าน ได้แก่ ร้านอาหาร "ตะละเบ็ง" TALABENG RESTAURANT และร้านตะบุนดำ TABOONDAM RESTAURANT

2) ด้านสังคม/ชุมชน

การประเมินผลที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากการที่มีการนำงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ด้านสังคม พบว่า การเปลี่ยนแปลงของชุมชนทุ่งห้วยเพ็ง สิ่งแรกคือ 1) ความภูมิใจของคนในชุมชนที่มีอยู่แล้วในวิถีชีวิตเดิม ได้เพิ่มมากขึ้นจากการจัดกิจกรรมทานข้าวกับชาวบ้าน ทั้งนี้เมื่อนักท่องเที่ยวมากขึ้นทำให้ชุมชนมีโอกาสในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นของตน สร้างความภูมิใจของคนในชุมชนมากขึ้น 2) การบริหารจัดการความรู้ในชุมชนผ่านการรวมกลุ่มกันมากขึ้น สะท้อนได้จากจำนวนที่มีการนัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาร่วมกันเกิดขึ้นในทุกๆ เดือน ซึ่งขับเคลื่อนโดยคณะกรรมการชุมชนกับชุมชน มีการจัดตั้งร้านอาหาร 2 ร้านเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้พอเพียงกับ

ความต้องการ มีการจัดทำของที่ระลึกต่างๆ ข้างต้น นำไปสู่การเพิ่มกิจกรรมทำให้คนในชุมชนไม่ตกงาน มีงานที่สามารถสร้างรายได้เพิ่มเติม อีกทั้งมีการจัดระบบให้สมาชิกในชุมชนเข้ามาดำเนินการบริหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนซึ่งแสดงถึง 3) ความร่วมมือและมีความสามัคคีของคนในชุมชน เพิ่มมากขึ้นและ 4) การมีงานทำด้านการท่องเที่ยวของชุมชนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ทำให้คนในชุมชนมีความสุขเพิ่มขึ้นจากก่อนที่มีการบริหารจัดการ และ 5) ด้านเครือข่ายในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของทุ่งห้วยเพ็ง มีจำนวนเครือข่ายที่เรียกได้ว่าเป็นเครือข่ายพันธมิตรที่เพิ่มขึ้น มีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบที่เป็นรูปธรรม ทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ประกอบด้วย เครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนทุ่งห้วยเพ็ง สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โรงแรมที่พักต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลันตา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัดกระบี่ เป็นต้น ทั้งนี้การสร้างเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นนี้ จะนำไปสู่การสร้างรายได้ การพัฒนาพื้นที่ทั้งทางด้าน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการของภาครัฐและภาคเอกชน ต่อไป

3) ด้านสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว

การประเมินผลที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากการที่มีการนำงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ด้านสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว พบว่า มีการพัฒนาโดยจัดทำแผนการพัฒนาชุมชนทุ่งห้วยเพ็งในอนาคต ได้แก่ แผนการดำเนินงานโครงการบ้านพัก โฮมสเตย์ชุมชน ที่ชุมชนเป็นผู้บริหารเอง ทั้งนี้การจัดการด้วยคนในชุมชนทำให้คนในชุมชนตระหนักถึงการรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่และพัฒนาให้สามารถเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยวที่สวยงามต่อไป นอกจากนี้ยังมีการจัดทำแผนการก่อสร้างศูนย์การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นฐานข้อมูลของชุมชน และประชาสัมพันธ์ชุมชนไปยังนักท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งแผนการเพิ่มพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนทำให้จำนวนแหล่งท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างสถานที่ที่เขียวชอุ่มและจุดถ่ายรูปที่น่าสนใจ (Landmark) ให้กับนักท่องเที่ยวในอนาคต

2. พื้นที่บ้านธาตุสบแวน อ.เชิงคีอ จังหวัดพะเยา

1) ด้านเศรษฐกิจ

1.1) สถานการณ์นักท่องเที่ยว อ.เชิงคีอ จ.พะเยา จากการเก็บข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวที่บ้านแม่แสงดา และโฮมสเตย์ลู่พล ที่บ้านธาตุสบแวน เป็นการติดตามเพื่อประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แล้ว มีระยะเวลาการเก็บข้อมูลรวม 1 ปี 5 เดือน ตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2558 ถึง เดือนธันวาคม 2559 พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนที่บ้านแม่แสงดา บ้านธาตุสบแวน รวมจำนวน 738 คน โดยแบ่งเป็นรายปี ได้ดังนี้ปี 2558 ทำการเก็บข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่าง เดือน สิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 434 คน และปี 2559 ตลอดทั้งปี มีจำนวนนักท่องเที่ยว 304 คน

1.2) สำหรับด้านที่พัก โฮมสเตย์ บ้านลู่พล เป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย แผนงาน “การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง” ปี 2556 ได้รับการแนะนำ และพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการจากคณะนักวิจัยในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของ ที่พักในรูปแบบโฮมสเตย์ ที่พร้อมด้วยทุกมื้ออาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน นับเป็นอีกแห่ง หนึ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจเข้าพัก เมื่อนักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมบ้านแม่แสงดาเพื่อทำ กิจกรรม อาทิ การรับประทานขันโตก การทอผ้า และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอื่นๆ ก็สามารถเข้าพัก ได้ที่ โฮมสเตย์ บ้านลู่พล ในราคาคืนละ 500 บาท

ภายหลังจากที่งานวิจัยแล้วเสร็จ คณะนักวิจัย ก็ได้ให้มีการเข้าไปเป็นลักษณะของที่ปรึกษา เพื่อคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อให้การดำเนินการบริการเป็นไปด้วยดี ที่ผ่านมามี จำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้าพักที่โฮมสเตย์จำนวน 16 ครั้ง (ตุลาคม 2557 – พฤศจิกายน 2559) รวม จำนวน 55 คน

1.3) รายได้จากการท่องเที่ยว ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมตาม ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain) ได้แก่ รายได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยว รายได้จาก ร้านอาหาร และ รายได้จากที่พักในชุมชน ซึ่งจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล สามารถระบุรายได้เฉลี่ยต่อ คนจากนักท่องเที่ยว ได้ดังนี้

1) รายได้จากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 300-500 บาท ซึ่งหมายรวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวและร้านอาหาร โดยประมาณการจากกิจกรรมหลักที่ ทำในพื้นที่ ได้แก่ การเยี่ยมชมเฮือนไต้ลื้อ บ้านแม่แสงดา และ สินค้าพื้นเมือง บ้านป่ามาลี

2) รายได้จากที่พักในชุมชนของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 100-250 บาท

3) ชนิดของที่ระลึก สินค้าที่ระลึกจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว ในพื้นที่ บ้านธาตุสบแวน อ.เชียงคำ จ.พะเยา เน้นไปที่สินค้าพื้นเมืองและสินค้าหัตถกรรม เช่น ผ้าทอไต้ลื้อ กระเป๋า เสื้อผ้า โม่บายแขวนแบบพื้นถิ่น และสินค้าพื้นถิ่นนานาชนิด โดยราคาสินค้าจะขึ้นอยู่กับความ ยากง่ายและระยะเวลาในการผลิตเป็นสำคัญ

4) จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยว ค่าขวัญส่งเสริมการท่องเที่ยวของ บ้าน ธาตุสบแวน คือ “กาละแม บ้านธาตุสบแวน แดนผ้าทอ บ้านธาตุ ขนมปาด บ้านหย่วน ชวนชิมข้าวแคบ บ้านมาง” ซึ่งสะท้อนภาพของกิจกรรมหลักของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชาวไทลื้อ เช่น สถาปัตยกรรมไต้ลื้อบ้านป่าแสงดา กระบวนการผลิตผ้าทอแปรรูปสี ธรรมชาติ การทอผ้าไทลื้อแบบโบราณ รับประทานอาหารแบบขันโตกดินเนอร์ในเฮือนไต้ลื้อของป่าแสง ดา การละเล่นดนตรีพื้นถิ่นแบบฉบับไต้ลื้อจากชมรมดนตรีในท้องถิ่น เป็นต้น

5) จำนวนโรงแรมและร้านอาหาร ธุรกิจที่พักในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีลักษณะเป็นโฮมสเตย์ โดยโฮมสเตย์ที่เป็นที่รู้จัก ได้แก่ เฮือนไต้ลื้อบ้านป่าแสงดา และ โฮมสเตย์ บ้าน ลู่พล

2) ด้านสังคม/ชุมชน

พบว่าเหือนไต้ลื้อบ้านป่าแสงดาเป็นบ้านไต้ลื้อหลังเดียวที่ยังคงอนุรักษ์ไว้อยู่ ณ ปัจจุบัน ทำให้คนในชุมชนรู้สึกถึงคุณค่าในการอนุรักษ์ที่จะรักษาเอาไว้ ซึ่งทำให้รู้ถึงการดำเนินวิถีชีวิตของผู้คนในอดีตมาจนถึงปัจจุบัน สร้างความภาคภูมิใจและเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นของคนในชุมชนในการสร้างรายได้และการมีงานทำ ทั้งนี้ยังมีประเพณีสงฆ์พระธาตุ ในวัดพระธาตุสบแวน ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนในชุมชน การอนุรักษ์กระบวนการทอผ้าไต้ลื้อ การอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้าน ที่ยังคงดำรงวิถีชีวิตของคนในชุมชนทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวของผู้คนในต่างพื้นที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่มีตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงสร้างรายได้และการทำงานให้แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ความร่วมมือหรือความสามัคคีของคนในชุมชน สะท้อนได้จากคนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในสถานที่ต่างๆ ที่สำคัญที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของคนในชุมชน และร่วมกันอนุรักษ์ประเพณีที่สำคัญต่างๆ สืบต่อไป

3) ด้านสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้ทั้งทางบกและทางอากาศได้ โดยทางจังหวัดเชียงราย มีสนามบินที่รองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีการให้บริการรถเช่าจากสนามบินไปยังสถานที่ขนส่ง เพื่อเดินทางต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยว หรือการเลือกใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยว จึงนับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่นักท่องเที่ยวสามารถเลือกรูปแบบการเดินทางได้อย่างหลากหลาย ดังนั้นในการพัฒนาควรมีการให้ข้อมูลในการเดินทาง ให้นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐในแต่ละพื้นที่ควรสร้างความร่วมมือให้การรวบรวมข้อมูลการเดินทางโดยคำนึงถึงสภาพเส้นทางในการเข้าถึง และป้ายบอกทางที่ชัดเจน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเชื่อมโยงในแต่ละจังหวัดได้อย่างสะดวกสบาย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามพื้นที่วิจัย คือ บ้านธาตุสบแวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา พบแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ทั้ง 6 ด้าน ที่มีความแตกต่างกันตามบริบทของพื้นที่ 1. ด้านการเข้าถึง - หน่วยงานภาครัฐ ควรจัดให้มีระบบการขนส่งที่อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการเดินทางมาด้วยตนเอง สามารถเดินทางมาถึงชุมชนได้อย่างปลอดภัย 2. ด้านการสื่อความหมาย- ชุมชนมีศูนย์การเรียนรู้ ที่สามารถปรับเป็นศูนย์สื่อความหมายได้ โดยเพิ่มข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งควรมีป้ายแผนที่แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่พัฒนาให้มีความหลากหลายทางด้านภาษา เช่น อังกฤษ จีน และชุมชนควรมีเยาวชนให้ได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมบรรยาย เพื่อให้เยาวชนคนรุ่นหลังได้ตระหนักถึงความสำคัญของชุมชน ก่อให้เกิดความรัก ความหวงแหน แลกก่อให้เกิดการอนุรักษ์ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ 3.ด้านที่พักแรม - ชุมชนสามารถพัฒนาที่พักที่มีอยู่เดิมให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ โดยคำนึงถึงการให้บริการด้านห้องพักที่มีความสะอาด และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว 4. ด้านร้านอาหาร - ชุมชนสามารถนำเสนอเมนูอาหารที่สามารถสะท้อนเอกลักษณ์ของพื้นที่ ในรูปแบบขันโตก และสามารถ

สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาส เตรียมวัตถุดิบในการทำอาหารพร้อมเรียนรู้ขั้นตอนวิธีการประกอบอาหาร ตลอดจนรับประทานอาหารร่วมกับชุมชน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันได้ 5.ด้านร้านขายของที่ระลึก- ชุมชนมีสินค้าของที่ระลึก ทั้งนี้ ชุมชนควรเพิ่มมูลค่าของสินค้าของที่ระลึก โดยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการออกแบบสินค้าของที่ระลึก และชุมชนควรพัฒนาความหลากหลายของสินค้าของที่ระลึก โดยพัฒนาสินค้าของที่ระลึกให้สอดคล้องกับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว 6.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - ชุมชนมีโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่แต่อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงการอำนวยความสะดวกผู้สูงอายุ หรือผู้พิการ เช่น ห้องน้ำ หรือทางเดิน เป็นต้น เพื่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเท่าเทียมกัน

4) สื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลผลิตการวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เป็นการผลิตสื่อโดยเน้นไปที่สื่อในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผ่านอุปกรณ์สื่อสาร อย่างสมาร์ตโฟน หรือแท็บเล็ต การปรับเปลี่ยนรูปแบบการเผยแพร่จึงมุ่งหวังให้เข้าถึงชาวสารดังกล่าวได้สะดวกมากขึ้น โดยได้จัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลผลิตการวิจัยเพื่อสื่อความหมายในการเผยแพร่ผลผลิตการวิจัยด้านท่องเที่ยวของ สกว. ที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ได้แก่ เว็บไซต์ 1 เว็บไซต์ www.thm.trf.or.th และ เอกสารรายละเอียดองค์กร (Company Profile) จำนวน 1 ฉบับ ในรูปแบบ CD และ E-book บนเว็บไซต์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

แผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2559 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อทำการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 ตลอดจนการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2559 รวมถึงผลักดันและคัดเลือกผลการวิจัยปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษา แยกเป็น 3 ตอน เพื่อตอบสนองต่อ วัตถุประสงค์ของการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) สรุปผลการวิจัย
- 2) อภิปรายผลกระทบจากการวิจัย
- 3) ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยของแผนงานโครงการการติดตามและประเมินผล และการผลักดันการใช้ประโยชน์ โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จะสรุปผลแยกตามวัตถุประสงค์ของการ วิจัยทั้ง 3 ประการ ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2555 – 2559 จำนวนรวม 152 แผนงาน จำแนกเป็น แผนงานวิจัยปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 24 แผนงาน 5 โครงการเดี่ยว ปี 2557 จำนวน 30 แผนงาน 1 โครงการเดี่ยว ปี 2558 จำนวน 19 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว และโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว ซึ่งสามารถสรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดดังตารางที่ 5.1 ซึ่งพบว่า แผนงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี พ.ศ. 2555 – 2559 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การ พัฒนาการท่องเที่ยวไทย (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) ในประเด็น “ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว” และสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559) “ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการ วิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว” มากที่สุด และส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการ ท่องเที่ยว “อารยธรรมล้านนา” นั่นคือภูมิภาคที่มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ “ภาคเหนือ” เมื่อพิจารณารูปแบบการท่องเที่ยวพบว่าแผนงานวิจัยมีการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มากที่สุด และผลผลิตจากแผนงานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในรูปของ ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทางในการพัฒนา และได้รับองค์ความรู้เพื่อ “เพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย”

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จำแนกแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2559 รายปีและรายประเด็นต่างๆ รายละเอียดดังตารางที่ 5.1 – 5.5

ตารางที่ 5.1 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย

ภูมิภาค	ประเด็นพิจารณา		
	รูปแบบของการท่องเที่ยว	ผลผลิตของแผนงานวิจัย	องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย
ภาคเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์/การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ● การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ● การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
ภาคตะวันออก/ภาคตะวันตก/ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคใต้	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 5.2 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย

ภูมิภาค	ประเด็นพิจารณา		
	รูปแบบของการท่องเที่ยว	ผลผลิตของแผนงานวิจัย	องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย
ภาคเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ● การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/ภาคตะวันตก/ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มศักยภาพพหุมนุษย์และผู้ประกอบการ/การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคใต้	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวโดยชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 5.3 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 จำแนกตามภูมิภาครูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย

ภูมิภาค	ประเด็นพิจารณา		
	รูปแบบของการท่องเที่ยว	ผลผลิตของแผนงานวิจัย	องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย
ภาคเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ● การท่องเที่ยวเชิงศาสนา 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/ภาคตะวันตก/ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์/การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ/การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคใต้	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ● การท่องเที่ยวโดยชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง ● เว็บไซต์/แอปพลิเคชัน/ระบบสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 5.4 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 จำแนกตามภูมิภาครูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย

ภูมิภาค	ประเด็นพิจารณา		
	รูปแบบของการท่องเที่ยว	ผลผลิตของแผนงานวิจัย	องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย
ภาคเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง ● เว็บไซต์ ● แอปพลิเคชัน/ระบบสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออก/ภาคตะวันตก/ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคใต้	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ● การท่องเที่ยวโดยชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 5.5 แสดงผลสรุปการสังเคราะห์ที่โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 จำแนกตามภูมิภาค รูปแบบของการท่องเที่ยว ผลผลิตของแผนงานวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย

ภูมิภาค	ประเด็นพิจารณา		
	รูปแบบของการท่องเที่ยว	ผลผลิตของแผนงานวิจัย	องค์ความรู้ที่ได้รับจากแผนงานวิจัย
ภาคเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
ภาคตะวันออก/ภาคตะวันตก/ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงเกษตร/การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์/การท่องเที่ยวโดยชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
ภาคใต้	<ul style="list-style-type: none"> การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทาง 	<ul style="list-style-type: none"> การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

5.2 อภิปรายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2559 ตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านวัฒนธรรม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่าผลผลิตของแผนงาน และโครงการวิจัยด้านเศรษฐกิจพบปริมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.37 รองลงมา คือ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 31.37, 18.63 และ 14.71 สรุปได้ดังนี้

5.2.1 ด้านเศรษฐกิจ ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิด

1) เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ อันมาจากหลากหลายกิจกรรม ได้แก่ การพัฒนาสินค้าและบริการ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาตราสินค้า การสร้างอัตลักษณ์ / มรดกวัฒนธรรมทางการท่องเที่ยว การผลักดันจากภาครัฐให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ การจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวรูปแบบและเส้นทางใหม่ๆ ตัวอย่างแผนงานเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย

เพื่อเป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา การพัฒนาอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของเกาะพะงัน การจัดทำเส้นทางอาหารท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเหล่านี้จะนำไปสู่การสร้างมูลค่าให้แก่การท่องเที่ยว การกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวและมีการกระจายรายได้สู่ชุมชนและภาพรวมของประเทศได้ในที่สุด

2) เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอันจำเป็นต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เช่น ศักยภาพด้านโลจิสติกส์ ศักยภาพด้านการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี การพัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำ (เรือสำราญ) การพัฒนาแอปพลิเคชันด้านการท่องเที่ยว ระบบการชำระเงินออนไลน์ การจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรท่องเที่ยว ปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบ เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวได้มากขึ้น อันจะนำมาสู่ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

3) เกิดการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว การสร้างอัตลักษณ์และจิตบริการแบบไทย เช่น หลักสูตรและ “จันทบุรีโมเดล” ที่เป็นต้นแบบกระบวนการพัฒนาทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมของจังหวัดจันทบุรี เมื่อบุคลากรมีคุณภาพ การบริการด้านการท่องเที่ยวก็จะมีคุณภาพ และกระตุ้นเศรษฐกิจได้มากยิ่งขึ้น

4) เกิดการศึกษาด้านอุปสงค์ อุปทาน การตลาด การบริหารจัดการการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวได้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

5.2.2 ด้านสังคม ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิด

1) เกิดความรู้ความเข้าใจ / ข้อมูล / กิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน

2) เกิดการมีส่วนร่วมทั้งชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว เช่น ความร่วมมือในการให้ข้อมูลของท้องถิ่น ความร่วมมือในการวางแผน ความร่วมมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งกับนักวิชาการ นักวิจัย หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้ข้อมูล

3) เกิดการจ้างงานในพื้นที่ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ดี

4) เกิดกระแสการอนุรักษ์ความตระหนักรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเอง และพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความเคารพในวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชน

5.2.3 ด้านวัฒนธรรม ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิด

1) เกิดการสำรวจ / นำเสนอถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและอารยธรรม เช่น อัตลักษณ์อารยธรรมล้านนาที่อยู่ในแหล่งพื้นที่ใน 7 เขตของจังหวัดเชียงราย อัตลักษณ์อีสานใต้

2) เกิดการสร้างอัตลักษณ์ และภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้เส้นทางท่องเที่ยวเป็นตัวนำ เช่น เส้นทางสายพุน้ำร้อนเมืองสปา และหมู่บ้านพุน้ำร้อนต้นแบบนำร่องเส้นทางที่ 1 เชียงใหม่ – เชียงราย – แม่ฮ่องสอน

3) เกิดข้อมูลทางการศึกษาถึงความจริงแท้ของอาหารท้องถิ่น (Authenticity) และวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการยิ่งทำให้เกิดมูลค่าของอาหาร เช่น อาหารประจำจังหวัดภูเก็ต อาหารไทยในภูมิภาคตะวันตก

4) เกิดการสร้างตราสินค้าเชิงวัฒนธรรม (Cultural Branding) ที่ใช้บอกความเป็นตัวตนของลูกค้า และตัวตราสินค้าผ่านประวัติความเป็นมาตำนาน และเรื่องราวของตราสินค้า

5) เกิดอัตลักษณ์จิตบริการแบบไทย เพื่อพัฒนาแบรนด์วัฒนธรรมจิตบริการแบบไทย นำไปสู่การสร้างประสบการณ์ที่ดีให้นักท่องเที่ยว

5.2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนเหมาะสมกับทุนทางธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น ในพื้นที่เกาะพะงัน การท่องเที่ยวพุน้ำร้อนของกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา

1) เกิดกลุ่มท่องเที่ยวเดิมและกลุ่มใหม่ผ่านกระบวนการพัฒนาความรู้ และเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติวิถีชีวิตภูมิปัญญา และประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน

2) เกิดการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร

3) เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งในเขตอุทยานแห่งชาติ และในชุมชน

5.3 สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559

ในปี 2559 วช. และสกว. ให้การสนับสนุนทุนวิจัย จำนวน 28 แผนงาน 3 โครงการเดี่ยว 73 โครงการย่อย งบประมาณรวมทั้งสิ้น 84,793,400 บาท โดยสำนักประสานงานโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ สกว. บริหารจัดการตั้งแต่รับข้อเสนอโครงการ คัดกรองเบื้องต้น คัดกรองร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ และพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมระหว่างนักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยนั้นมีประเด็นการศึกษากระจายในเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวจากฐานอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมท้องถิ่น การศึกษาด้านการตลาดท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวตามความสนใจของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ตลอดจนการเชื่อมโยงและบูรณาการเส้นทางท่องเที่ยว ทรัพยากรท่องเที่ยว และการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ภายหลังจากการดำเนินการวิจัยไปแล้ว ผลผลิตของงานวิจัยที่ได้รับทุนนั้นก่อให้เกิดผลเชิงบวกในมิติทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยกระจายไปใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ 2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย 4) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และ 5) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

นอกจากนั้น คณะวิจัยได้ทำการสร้างแบบประเมินเพื่อจัดลำดับผลผลิตงานวิจัยที่มีความโดดเด่นซึ่งผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามี 2 แผนงาน มีงานวิจัยโดดเด่นมากดังนี้

1) แผนงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนากลยุทธ์อย่างมีส่วนร่วม โดย อ.ภูริวัจน์ เดชอุ่ม และคณะ

2) แผนงานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา โดย ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ เตชะกิจขจร และคณะ

นอกจากนี้ยังได้ทำการประเมินคณะนักวิจัยดีเด่น โดยการใช้แบบประเมินพบว่าในปี 2559 มีคณะวิจัยดีเด่น 4 คณะ คือ

- (1) ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน และคณะ
- (2) ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ และคณะ
- (3) ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ เตชะกิจขจร และคณะ
- (4) ผศ.อรรรณพ หอมจันทร์ และคณะ

3) การวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คณะนักวิจัยดีเด่น ปี 2555 - 2559 พบว่า กลุ่มคณะวิจัยระดับดีเด่นปี 2555 - 2558 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือปี 2555 มีแผนงาน / คณะวิจัยร้อยละ 23.07 สามารถดำเนินงานวิจัยได้ระดับดีเด่น และปี 2558 มีแผนงาน / คณะวิจัยเพิ่มเป็นร้อยละ 31.81 แต่ในปี 2559 กลับมีแผนงาน / คณะวิจัยลดลงร้อยละ 12.91 รวมถึงคณะวิจัยระดับดีก็มีแนวโน้มลดลง แต่ไปเพิ่มในสัดส่วนของนักวิจัยที่มีผลงานตีระดับปานกลาง

5.3.1 ข้อมูลนักวิจัย ปี 2559 พบว่า

- 1) นักวิจัยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมากที่สุด รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท
- 2) นักวิจัยมีวุฒิการศึกษาด้านการท่องเที่ยวมีไม่มากนัก
- 3) นักวิจัยมีประสบการณ์วิจัยด้านการท่องเที่ยวมากกว่า 5 ปี มีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ 3 - 5 ปี โดยมีนักวิจัยที่ไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยวเลยถึงร้อยละ 20
- 4) ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพพร้อมกับเชิงปริมาณ หรือ การวิจัยแบบผสม มากที่สุด เลือกรูปแบบตัวอย่างแบบเจาะจง แต่ละโครงการอาจจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 เทคนิควิธี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมีจำนวนมากที่สุด จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยหลากหลายวิธีการ แต่การสัมภาษณ์เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่มีสัดส่วนมากที่สุด
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ถ้าเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพจะใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แต่โครงการที่ศึกษาเชิงปริมาณร่วมกับเชิงคุณภาพ จะวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงพรรณนา เป็นส่วนใหญ่

5.3.2 ระบบการติดตามและประเมินผล

ผลการติดตามงานวิจัยภาคสนาม เป็นระบบที่เหมาะสม ทั้งนี้ การติดตามและประเมินผลในการประชุมนำเสนอ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือนสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) การติดตามและประเมินผล รอบ 2 เดือน

ผลการติดตามและประเมินผล รอบ 2 เดือน ใน 15 ประเด็น ผลการศึกษาพบว่า

- (1) การเตรียมความพร้อมของนักวิจัยในการนำเสนอ พบว่า แผนงานร้อยละ 6.45 (2 แผนงาน) นักวิจัยมีการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอในระดับดีมาก
- (2) ความชัดเจนในการนำเสนอ พบว่า แผนงานร้อยละ 6.45 (2 แผนงาน) นำเสนองานวิจัยได้ชัดเจนในระดับดีมาก
- (3) การอธิบายเกี่ยวกับงานที่วิจัยของนักวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความเข้าใจในงานระดับดีมาก

(4) การยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แผนงานร้อยละ 41.94 (13 แผนงาน) มีการยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิระดับดีมาก

(5) ความชัดเจนของกิจกรรมการวิจัยในอนาคต พบว่า แผนงานร้อยละ 19.35 (6 แผนงาน) มีความชัดเจนของกิจกรรมการวิจัยในอนาคตระดับดีมาก

(6) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 29.03 (9 แผนงาน) มีความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัยระดับดีมาก

(7) การทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา พบว่า แผนงานร้อยละ 9.68 (3 แผนงาน) มีการทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นที่ศึกษาระดับดีมาก

(8) ความชัดเจนและเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความชัดเจนและเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยระดับดีมาก

(9) ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระดับดีมาก

(10) ความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการเก็บข้อมูล พบว่า แผนงานร้อยละ 9.68 (3 แผนงาน) มีความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการเก็บข้อมูลระดับดีมาก

(11) ความชัดเจนของแผนการดำเนินงาน พบว่า แผนงานร้อยละ 12.90 (4 แผนงาน) มีความชัดเจนของแผนการดำเนินงานระดับดีมาก

(12) ความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในสัญญา พบว่า แผนงานร้อยละ 29.03 (9 แผนงาน) มีความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในสัญญาระดับดีมาก

(13) คุณภาพของการเขียนรายงานความก้าวหน้ารอบ 2 เดือน พบว่า แผนงานร้อยละ 16.13 (5 แผนงาน) มีคุณภาพของการเขียนรายงานความก้าวหน้ารอบ 2 เดือนระดับดีมาก

(14) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมาย พบว่า แผนงานร้อยละ 35.48 (11 แผนงาน) มีแนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมายระดับดีมาก

(15) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเวลาที่กำหนด พบว่า แผนงานร้อยละ 35.48 (11 แผนงาน) มีแนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเวลาที่กำหนดระดับดีมาก

2) การติดตามและประเมินผล รอบ 6 เดือน

การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในระยะการดำเนินงาน 6 เดือน ใน 11 ประเด็น ผลการศึกษาพบว่า

(1) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงานวิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 7 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอมะป๋าลหลวง จังหวัดเชียงราย (2) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนากาพย์ลักษณะอย่างมีส่วนร่วม (3) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็น

ท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย (4) เท็ดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา (5) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (6) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน (7) นิรมิต คุณานุวัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

(2) ความก้าวหน้าของแผนงานและโครงการ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 4 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) เท็ดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา (3) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (4) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน

(3) การทบทวนเอกสารครอบคลุมประเด็นที่วิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 2 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) เท็ดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา

(4) คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

(5) การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามแผนดำเนินงานที่ตั้งไว้ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 5 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) อัครพงศ์ อันทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (ปีที่ 2: ผลกระทบจากการขยายตัวของตลาดนักท่องเที่ยวจีนในไทย) (3) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (4) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย (5) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน

(6) ผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 5 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความ

เข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้ บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) อัครพงศ์ อันทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (ปีที่ 2: ผลกระทบจากการขยายตัวของตลาดนักท่องเที่ยวจีนในไทย) (3) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (4) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน (5) นิรมิต คุณานุวัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

(7) คุณภาพของรายงานความก้าวหน้า รอบ 6 เดือน พิจารณาจากลำดับเนื้อหาในการเขียนรายงานเป็นไปตามหลักวิชาการ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

(8) คุณภาพของรายงานความก้าวหน้า รอบ 6 เดือน การใช้ภาษาเขียนในเชิงวิชาการ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

(9) ความน่าเชื่อถือของข้อมูล พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 1 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

(10) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมาย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 8 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย (2) จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ (ผศ.ดร.) การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 (3) ปรัชญากรณ์ ไชยคช (ดร.) การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน (4) อัครพงศ์ อันทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (ปีที่ 2: ผลกระทบจากการขยายตัวของตลาดนักท่องเที่ยวจีนในไทย) (5) อรรถนพ หอมจันทร์ (ผศ.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อการท่องเที่ยวพุน้ำร้อน กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (6) อัจฉรา ชิวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย (7) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม (8) นิรมิต คุณานุวัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

(11) แนวโน้มที่ทำให้งานสำเร็จผลตามเวลาที่กำหนด พบว่า มีแผนงานวิจัย จำนวน 7 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ดวงพร อ่อนหวาน (ผศ.) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ในเขตบริการ ศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอมะปายหลวง จังหวัดเชียงราย (2) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (ปีที่ 2: ผลกระทบจากการขยายตัวของตลาดนักท่องเที่ยว ชาวจีนในไทย) (3) เทิดศักดิ์ เตชะกิจ (ผศ.ดร.) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทาง วัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา (4) นนทิภัก เพียรโรจน์ (ดร.) กลยุทธ์การ พัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างมะพร้าวสมุยกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (5) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอัน ดามันของไทย (6) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม (7) นิรมิต คุณานัฐวัฒน์ (ผศ.ดร.) การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรี เพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน

3) การติดตามและประเมินผล รอบ 12 เดือน

ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในระยะเวลา ดำเนินงาน 12 เดือน สรุปผลการติดตามได้ดังนี้

การติดตามและประเมินผลในภาพรวม พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการประเมินผลใน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (จำนวน 16 แผนงาน (ร้อยละ 53.33)) รองลงมา คือ ได้รับผลการ ประเมินในระดับดีมาก ระดับดีมากที่สุด และระดับน้อย ตามลำดับ (จำนวน 9, 3 และ 2 แผนงาน ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาแผนงานวิจัยที่ได้รับผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด พบว่า ประกอบด้วยแผนงานวิจัยดังนี้ (1) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่ม จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนา ภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน

สำหรับการประเมินแผนงานวิจัยในประเด็นต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความชัดเจนในการ นำเสนอ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) อัครพงศ์ อ้นทอง (ดร.) การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน (ปีที่ 2: ผลกระทบ จากการขยายตัวของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีนในไทย) (2) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดย การพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม และ (3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์ การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนระดับบน ตามลำดับ

ด้านผลการศึกษาต่อวัตถุประสงค์ได้ครบถ้วน พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับ ผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอุ่ม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ใน กลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยพัฒนา

ภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ(3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน ตามลำดับ

ด้านความครบถ้วนของร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 2 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอ่อม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม และ(2) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน ตามลำดับ

ด้านการอธิบายเกี่ยวกับผลการศึกษาและการเขียนรายงานของนักวิจัย พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอ่อม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ(3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน ตามลำดับ

ด้านความเป็นไปได้ในการแก้ไขรายงานฉบับสมบูรณ์ตามกำหนดเวลา พบว่า มีแผนงานวิจัยจำนวน 3 แผนงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด ได้แก่ (1) ภูริวัจน์ เดชอ่อม (อาจารย์) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนันทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม (2) อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (รศ.) การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย และ(3) สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ (ผศ.ดร.) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน ตามลำดับ

ผลการวิจัยการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 - 2559 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์และผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2558 โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) การเชื่อมโยงผลผลิตงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในงาน World Tourism Market (WTM) 2016 และ

(2) การผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในปี 2559 โดยได้มีการผลักดันผลผลิตการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของผลผลิตงานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยในปี 2555 - 2559 จำนวน 5 โครงการ คือ (1) โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เส้นทางอำเภอกัลยาณิวัฒนา (2) โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เส้นทางเชื่อมโยงไทย - ลาว - เวียดนาม (3) โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา (4) โครงการผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เส้นทางสุราษฎร์ธานี และ(5) โครงการติดตามการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์เรือโซลาร์เซลล์ ณ เกาะหมาก

2) ผลผลิตตามสัญญาผลผลิตงานวิจัยในปี 2559 ที่มีศักยภาพเตรียมผลักดันใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย 13 แผนงาน โดยวิเคราะห์ตามกรอบการวิจัย ดังนี้

(1) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่วางอยู่บนฐานอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่นำไปสู่การท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน 5 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานวิจัย: การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน 2) แผนงานวิจัย: การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบ: นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา 3) แผนงานวิจัย: กลยุทธ์การพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างมะพร้าวสมุยกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 4) แผนงานวิจัย: การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา และ 5) แผนงานวิจัย: การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต

(2) กรอบการวิจัยเพื่อบูรณาการพื้นที่ท่องเที่ยวหลักเพื่อกระจายโอกาสทางการท่องเที่ยวและสร้างการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเน้นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ สินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ และการสนับสนุนเกื้อกูลเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานวิจัย: การศึกษาโซ่คุณค่าการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ตามเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย และ 2) แผนงานวิจัย: การยกระดับจังหวัดเชียงรายให้เป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา

(3) กรอบการวิจัยเพื่อยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการให้ได้มาตรฐาน อาทิ การจัดการระบบความปลอดภัย แรงงาน และ มัคคุเทศก์ จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานวิจัย: การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรี เพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน และ 2) แผนงานวิจัย: การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูงโดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต้ อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

(4) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ได้แก่ การท่องเที่ยวเรือสำราญ การท่องเที่ยวเรือยอร์ช การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อใช้จ่ายสินค้า การท่องเที่ยวฮาลาล และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 3 แผนงาน ได้แก่ 1) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การศึกษาการใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร 2) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการของเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 3) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การศึกษาประเมินและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(5) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อกำหนดกลยุทธ์การตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง ได้แก่ จีน รัสเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย และตะวันออกกลาง จำนวน 1 แผนงาน ได้แก่ 1) ผลิตตามสัญญาของแผนงานวิจัย: การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พร้อมในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน

5.3.3 การประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายหลังจากที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การติดตามการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ จำนวน 2 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงาน “การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่” โดย ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และ 2) แผนงาน “การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง” โดย ผศ.ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ มหาวิทยาลัยพะเยา จากการลงพื้นที่เพื่อติดตามประเมินผลการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของงานวิจัยใน 2 พื้นที่หลัก ได้แก่ 1) พื้นที่ บ้านทุ่งหนิเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และ 2) พื้นที่ บ้านธาตุสบแวน อ.เชียงคำ จังหวัดพะเยา ซึ่งเป็นการติดตามต่อเนื่องในปีที่ 2 หลังจากที่มีการทำวิจัย ผลการติดตามการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ตามพื้นที่ 3 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม/ชุมชน และ 3) ด้านสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว

5.3.4 สื่อประชาสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลผลิตการวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ เป็นการผลิตสื่อโดยเน้นไปที่สื่อในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อตอบสนองต่อการเข้าถึงสื่อของคนยุคปัจจุบัน ที่มุ่งใช้งานสื่อออนไลน์เป็นหลัก ไม่เฉพาะนักวิชาการที่มุ่งค้นหาข้อมูลเชิงวิชาการเท่านั้น แต่รวมไปถึงบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ ประการต่อมา การใช้สื่อในยุคปัจจุบัน หลายคนมุ่งหวังที่จะบริโภคสื่อผ่านอุปกรณ์สื่อสาร อย่างสมาร์ตโฟน หรือแท็บเล็ต การปรับเปลี่ยนรูปแบบการเผยแพร่จึงมุ่งหวังให้เข้าถึงข่าวสารดังกล่าวได้สะดวกมากขึ้น โดยได้จัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลผลิตการวิจัยเพื่อสื่อความหมายในการเผยแพร่ผลผลิตการวิจัยด้านท่องเที่ยวของ สกว.ที่ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ได้แก่ เว็บไซต์ 1 เว็บไซต์ www.thm.trf.or.th และ เอกสารรายละเอียดองค์กร (Company Profile) จำนวน 1 ฉบับ ในรูปแบบ CD และ E-book บนเว็บไซต์

5.4 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการท่องเที่ยว

1) ข้อเสนอแนะกรอบการวิจัยด้านการท่องเที่ยว เพิ่มประเด็น หรือการพิจารณาโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับ

(1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559: สนับสนุนการทำวิจัยในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

(2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559: สนับสนุนการทำวิจัยตามยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว

(3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2555 - 2559: สนับสนุนการทำวิจัยตามยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย

2) ข้อเสนอแนะประเด็นในการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่ทำการวิจัยที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างระบบความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง เกี่ยวโยงกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตให้มากขึ้น

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางและอารยธรรมอีสานใต้

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในความสนใจเป็นพิเศษ ที่สอดคล้องกับกระแสนิยม เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือการท่องเที่ยวเพื่อการประชุม

3) ข้อเสนอแนะในการดำเนินวิจัยด้านการท่องเที่ยว

(1) ขยายขอบเขตการศึกษาทางด้านอุปสงค์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

(2) ขยายรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณให้มากขึ้น เพื่อหาเหตุปัจจัยและช่วยอธิบายพฤติกรรมของประชากรเป้าหมายของการวิจัยในภาพรวม

(3) งานวิจัยท่องเที่ยวทุกเรื่องควรเพิ่มประเด็นการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากผลผลิตงานวิจัยให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม

(4) งานวิจัยท่องเที่ยวทุกเรื่องควรกำหนดให้มีการวัดผลที่จะติดตามมา และผลกระทบอันเกิดจากการนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์

(5) ควรจำกัดโครงการวิจัยให้น้อยลงแต่เพิ่มงบประมาณต่อโครงการให้มากขึ้น โดยเน้นที่โครงการซึ่งมีผลผลิตผลลัพธ์ และ Impact ของงานวิจัยที่ชัดเจน และเกิดผลในภาพใหญ่

(6) การสนับสนุนทุนวิจัยในรูปแบบของโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงการวิจัยแบบโครงการต่อเนื่องระยะสามถึงห้าปี เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง และเกิดการดำเนินงานเชิงบูรณาการมีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพตั้งแต่การวางแผนการดำเนินการตรวจสอบผลลัพธ์และการดูแลย้อนกลับภายใต้กระบวนการคุณภาพของการวิจัย

(7) ควรกระจายทุนวิจัยไปยังนักวิจัยรุ่นใหม่ หรือนักวิจัยที่มีคุณภาพผ่านกระบวนการสรรหาคัดกรอง หรือการเชิญนักวิจัยในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และไม่ได้เข้าร่วมเป็นนักวิจัยของ สกว. มาก่อน เพื่อร่วมประชุมจัดทำเวทีสนทนา หรือจัดการประชุมระดมสมองเกี่ยวกับการสนับสนุนทุนวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของ สกว. เพื่อให้ นักวิจัยเหล่านั้นเกิดการตระหนักรู้ และสนใจที่จะเข้าสู่กระบวนการรับทุนของ สกว. ต่อไป

(8) ควรลดการให้ทุนซ้ำซ้อน และกระจุกตัวในกลุ่มนักวิจัยเดิม เพื่อให้เกิดการพัฒนา นักวิจัยรุ่นใหม่ในระดับผู้บริหารโครงการ และลดความซ้ำซ้อนในการทำงานของนักวิจัยเดิมที่ อาจจะกระทบต่อคุณภาพของงานวิจัย และกระทบต่อความสำเร็จของงานในการส่งมอบตาม กำหนดเวลา

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสนับสนุนงานวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์

ในส่วนของข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสนับสนุนงานวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์นี้ เป็นผลอันสืบเนื่อง มาจาก แผนงานโครงการการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ได้มีการทำข้อตกลงที่จะนำส่งผลผลิตงานวิจัยประการหนึ่งคือ การจัดทำ แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสนับสนุนงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดัน ไปสู่การใช้ประโยชน์ นั้น แต่เนื่องด้วย วช. ร่วมกับ สกว. ได้มีการอนุมัติทุนวิจัยให้กับ รศ.ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง และคณะ ได้ดำเนินโครงการวิจัยเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2560-2564 ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความสับสนระหว่างสองยุทธศาสตร์ที่อาจสร้างความเข้าใจ คลาดเคลื่อนแก่ผู้ใช้ประโยชน์จากผลผลิตงานวิจัย ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจึงมีมติให้ แผนงานโครงการการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการปี 2559 นำส่งผลผลิตของแผนงานวิจัยที่ว่าด้วยยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การพัฒนา และสนับสนุนงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์ เปลี่ยนเป็น “ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสนับสนุนงานวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์” โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยที่สอดคล้อง และสนองตอบต่อยุทธศาสตร์การวิจัย ของประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว และแผนพัฒนา การท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนกรอบการวิจัย และจุดมุ่งหมายของทุนวิจัย

(1) จัดให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อสังเคราะห์ผลผลิตงานวิจัย เพื่อ แสวงหาช่องว่างของการวิจัยตามประเด็น กรอบการวิจัย ยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดกรอบการวิจัยส่งเสริม และสนับสนุนโครงการวิจัยที่สอดคล้อง และเติมเต็มช่องว่างของการวิจัย

(2) สนับสนุนโครงการวิจัยที่สามารถเติมเต็มช่องว่างงานวิจัยได้ทุกมิติใน ลักษณะของโครงการวิจัยเชิงบูรณาการที่มีขอบเขตการทำงานครอบคลุม และสามารถเติมเต็มช่องว่าง งานวิจัย และความต้องการของ สกว. รวมถึงหน่วยงานที่เป็นภาคีความร่วมมือด้วยงบประมาณที่ เพียงพอ และระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อให้เกิดผลผลิตจากงานวิจัยที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ สามารถนำไปสู่นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ

(3) การจัดทำกรอบวิจัยและโจทย์วิจัย ควรเริ่มต้นด้วยการระดมสมองจาก ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้โจทย์วิจัยตามความต้องการของผู้ใช้ (user) จากนั้น ประกาศกรอบและโจทย์วิจัยในทุกภูมิภาค โดยใช้เวลาชี้แจงพอเหมาะ สามารถให้ข้อมูลรายละเอียด เพื่อให้ให้นักวิจัยทราบกรอบและโจทย์วิจัยอย่างชัดเจน

2) เพิ่มจำนวนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และสาขาเชื่อมโยงเพื่อสร้างนักวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

(1) การสร้างช่องทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งทุนกับนักวิจัยที่มีศักยภาพ ใน
หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาคการศึกษา ภาควิชาการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงการให้ภาคสังคม/
ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะนักวิจัยตลอดจนการเสริมสร้างสมรรถนะและสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่

(2) พัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพของผู้บริหารโครงการวิจัย การถ่ายทอด และ
การเปิดโอกาสให้เกิดผู้บริหารโครงการวิจัยรุ่นใหม่ที่สามารถบริหารงานวิจัยและพัฒนาข้อเสนอ
โครงการวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ โดยพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดปฐมนิเทศนักวิจัย
ก่อนเริ่มต้นการวิจัย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการนักวิจัยที่เสนอข้อเสนอโครงการแต่ไม่ผ่านการประเมิน เพื่อ
พัฒนานักวิจัยกลุ่มใหม่ให้สามารถจัดทำข้อเสนอโครงการที่มีคุณภาพผ่านการประเมินและได้รับการ
สนับสนุนทุนวิจัยต่อไป ส่งเสริมการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยสนับสนุนระบบพี่เลี้ยงการวิจัย ทำหน้าที่ให้
คำแนะนำคำปรึกษาตั้งแต่เริ่มต้นพัฒนาข้อเสนอโครงการ ดำเนินการวิจัย จนสามารถได้ผลผลิต
งานวิจัยที่มีคุณภาพ

(3) การสนับสนุนให้เกิดกระบวนการกำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผล
โครงการวิจัย นักวิจัย และผู้บริการโครงการวิจัยให้ปฏิบัติงานวิจัย ตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับ สกว.

3) พัฒนาและสนับสนุนทรัพยากรในการบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

(1) สร้างมาตรฐานงานวิจัย โดยเชิญหรือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้ข้อคิดเห็นต่อโครงการวิจัยที่ได้รับทุน เพื่อให้การ
ดำเนินการวิจัยมีความถูกต้อง และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และได้มาตรฐานสากล
นอกจากนั้น การเชิญ หรือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มยังเป็นการช่วยให้เกิดการกระจายภาระงาน เพื่อ
ไม่ให้เป็นการระของผู้ทรงคุณวุฒิมากเกินไป

(2) พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสำนักประสานงานให้มีระบบการ
จัดการที่เอื้อและสนับสนุน ต่อการกำกับดูแลทุนวิจัยให้เป็นไปตามเป้าหมายของ สกว. และยกระดับ
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย และได้รับความคุ้มครองในการปฏิบัติ
หน้าที่ตามสมควร และควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ โดยให้โอกาสเข้าร่วมการประชุมสัมมนาด้าน
การท่องเที่ยวและบริการ เข้าร่วมสังเกตการณ์ในกิจกรรมการวิจัยของแผนงานต่างๆ รวมถึงการให้
สิ่งจูงใจในการทำงาน เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจในการทำงาน เนื่องจากในปัจจุบัน โครงการวิจัย
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น มีโครงการผ่านการพิจารณา
และได้รับทุนสนับสนุนวิจัยมากขึ้น ทำให้ สปป.สกว. มีภาระงานเพิ่มมากขึ้น จึงควรเพิ่มสิ่งจูงใจให้ กับ
บุคลากรของ สปป.สกว. ทั้งด้านการเงิน สวัสดิการ และการศึกษาดูงานนอกพื้นที่

(3) สนับสนุนทุนวิจัยอย่างเพียงพอต่อการสนับสนุนโครงการวิจัยใน
ลักษณะของชุดโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงการแบบต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถขยายขอบเขตการวิจัยได้
กว้างและลึก เพื่อสร้างผลกระทบจากงานวิจัยในระดับสูง

(4) สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการวิจัย เช่น แหล่งข้อมูล ข่าวสาร
รวมถึงการพัฒนา อบรม ให้ความรู้ ตลอดจนปรับปรุงภาวะเบียดเบียนให้ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับ

กระบวนการวิจัย โดยไม่ละเมิดต่อ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงาน ตลอดจนกฎหมายและศีลธรรมอันดี

(5) สนับสนุนให้ยึดหลักธรรมาภิบาลในการกำกับดูแล และการบริหารจัดการโครงการวิจัยเพื่อให้เกิดการยอมรับ นำเชื่อถือ และเป็นต้นแบบของหน่วยงานด้านการจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และปราศจากอคติ รวมถึงป้องกันการเกิดความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ระหว่างหน่วยงาน บุคลากร และผู้รับทุนวิจัย

4) สนับสนุนให้เกิดโครงการวิจัยที่สร้างผลลัพธ์งานวิจัยที่มีความสำคัญระดับสูงต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และเกิดการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

(1) สนับสนุนให้เกิดการวิจัยที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของประเทศ และมีหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือ ภาคส่วนที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจสังคมเป็นผู้ร่วมวิจัย และเป็นผู้ใช้ประโยชน์

(2) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างคณะวิจัย หน่วยงานการศึกษา หน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการ และชุมชนในพื้นที่ ในการร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยว โดยบูรณาการทรัพยากรองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยว และศักยภาพในการรองรับของพื้นที่นั้นๆ อันจะนำไปสู่งานวิจัยที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

(3) กำหนดให้งานวิจัยที่ขอรับทุนสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวต้องมีผลผลิตจากงานวิจัยที่เป็นรูปธรรม และเกิดผลเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งเชิงพาณิชย์ เชิงนโยบาย เชิงวิชาการ ตลอดจนเชิงสังคมและชุมชน

5) การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ควรมีการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานองค์การที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ นักวิจัยเจ้าของผลงาน และทีมผลักดันการใช้ประโยชน์ฯ ด้วยวิธีการร่วมคิด ร่วมพัฒนาเส้นทาง รูปแบบการท่องเที่ยว กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยว และศักยภาพในการรองรับของพื้นที่นั้นๆ ตลอดจนแสวงหาตลาด ที่เหมาะสมกับพื้นที่และรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ

5.4.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปควรนำผลการติดตามและประเมินผลที่ได้ไปพัฒนาเป็นรูปแบบหรือโมเดล เพื่อการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

2) การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการ และแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ในพื้นที่ขาดแคลนนักวิจัยของ สกว. อันได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเน้นไปที่ เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ และภาคกลางบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง เพื่อให้เกิดผลผลิตงานวิจัยที่เข้าไปสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในทั้งสองพื้นที่ รวมถึงพัฒนานักวิจัยในพื้นที่ให้มากขึ้น รวมถึงการเข้าไปพัฒนาศักยภาพนักวิจัยในพื้นที่เพื่อให้สามารถพัฒนาข้อเสนอโครงการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเพียงพอที่จะได้รับการอนุมัติทุนสนับสนุน จาก วช. ร่วมกับ สกว. ในปี ต่อๆไป และทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยมุ่งเป้าของ สกว. รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และปัจจัย

ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการเสนอโครงการวิจัยให้ได้รับทุนเข้าถึงทุนของ สกว. ของนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อสนับสนุนนักวิจัยให้ประสบผลสำเร็จในการทำข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อรับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ในปีต่อไป

3) การสังเคราะห์โครงการวิจัยในครั้งต่อไป ควรเพิ่มเกณฑ์การจำแนกข้อมูลตามกลุ่มพื้นที่ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ รวมถึงการสังเคราะห์งานวิจัย จำแนกตามแผนยุทธศาสตร์อื่นๆที่กำลังจะประกาศใช้ เช่น นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติปี พ.ศ. 2560 - 2564 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

4) ในการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในปีต่อไป ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลผลผลิตการวิจัยที่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นๆ ที่สะดวกต่อการเข้าถึงตามประเภทของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2554. **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559.**
กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2558. **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 - 2560.**
กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ ดุสิต เวชกิจ และฉัตรฉวี คงดี. 2559. **รายงานฉบับสมบูรณ์การติดตาม
ประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ
บริการปี 2557.** กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ หฤษฎี ภัทรดิลล และดลพร บุญญารอด. 2557.
**รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการย่อยที่ 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555.** กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
วิจัย (สกว.).
- ดลพร บุญญารอด ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ และธวิษ สุตสาคร. 2556. **รายงานฉบับสมบูรณ์การติดตาม
และประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 เพื่อการจัดทำ
ยุทธศาสตร์การวิจัย ปี 2556 - 2559.** กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ดุสิต เวชกิจ หฤษฎี ภัทรดิลล ปารีชาติ ดิษฐกิจ. 2559. **รายงานฉบับสมบูรณ์การติดตามและ
ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557.** กรุงเทพฯ:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ตนะ บัวสนธ์. 2555. **วิธีการเชิงผสมผสานสำหรับการวิจัยและประเมิน.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทัศนีย์ ศิริวรรณ และหฤษฎี ภัทรดิลล. 2560. **รายงานฉบับสมบูรณ์การติดตามและประเมินผล
โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558.** กรุงเทพฯ: สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เทพศักดิ์ บุญรัตน์พันธุ์. 2549. **“หน่วยที่ 12 การติดตามควบคุมงานในระบบบริหารสมัยใหม่”
เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์ในภาครัฐกิจ หน่วยที่ 9-15.** นนทบุรี:
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เทพศักดิ์ บุญรัตน์พันธุ์. **การสังเคราะห์งานวิจัย, [ออนไลน์]** [http://www.drmanage.com/
index.php?lay=show&ac=article&id=538662815](http://www.drmanage.com/index.php?lay=show&ac=article&id=538662815)
- ธวิษ สุตสาคร และคณะ. 2558. **รายงานฉบับสมบูรณ์การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน
มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี
2556.** กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- นริศา คำแก่น พรรณี สวนเพลง เบญจพร ดามาพงศ์ และพิมพ์ดา วิชาศิลป์. 2555. **การสังเคราะห์
งานวิจัยการท่องเที่ยวและทิศทางการวิจัยในอนาคต. [ออนไลน์]**
<http://www.dusittourism.org/downloads /?f.../A=&fd>. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2559.
- นิตา ชูโต. 2537. **การประเมินโครงการ.** กรุงเทพฯ: ธรรมสารการพิมพ์.

- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. 2541. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ทอภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. การวิเคราะห์ทอภิมาน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรวิวัตร์ เชื้อนแก้ว. **เทคนิคการวิเคราะห์ทอภิมาน (Meta Analysis)**, [ออนไลน์] <http://www.wijai48.com> สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน 2561.
- ประชุม รอดประเสริฐ. 2539. การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยมารณ์ ดวงมนตรี. **Meta analysis**, [ออนไลน์] <http://san.anamai.moph.go.th/km/view.asp?userid=1&topicid=> สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน 2551.
- พชนี เขยจรรยา. 2558. การวิจัยเชิงปริมาณทางนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
- ภูมิศักดิ์ ราศี. 2551. แบบจำลองการประเมินผลโครงการกรณี:แบบจำลอง CIPP Model. [ออนไลน์] <http://gotoknow.org/file/robertrasri/view/202122> สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2551.
- ยุบล เบ็ญจรงค์. 2554. กิจการวางแผนและการประเมินผลการสื่อสารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- ศิริยุพา พูลสุวรรณ. 2541. “การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนโดยการวิเคราะห์ทอภิมาน” ปรวิญญานพันธ์การศึกษาดุขฎิบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนรินทรวิโรฒ
- สาตี เฉลิมวรรณพงศ์ จิรพรรณ พิรุฒติ และประภาพร ชูกำเนิด. การวิเคราะห์ทอภิมาน. [ออนไลน์] <http://www.nur.psu.ac.th/about/Graduate> สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน 2560.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2554. **นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2554. **แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว). **รายงานการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย ครั้งที่ 1 แผนงานการวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ: การบริหารจัดการการท่องเที่ยวปี 2559** กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์ และหฤษฎิ ภัทรดิลก. 2557. **รายงานฉบับสมบูรณ์การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2556**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อัศวิน แสงพิกุล. 2551. **ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและทัศนคตินักท่องเที่ยว กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวเกาหลี**. ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- อุทุมพร จามรมาน. 2531. การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: ฟันนี้พลับบิซซิง.

ภาคผนวก 1

คู่มือลงรหัส

แผนการพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

รายการข้อมูล		
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว		
	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน		
	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	
	กลยุทธ์ที่ 2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว		
	กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม	
	กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า	
	กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว		
	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	
	กลยุทธ์ที่ 4 สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว		
	กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	
	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนากองท่องเที่ยว	

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว					
		กลยุทธ์ที่ 1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค			
		กลยุทธ์ที่ 2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย			
		กลยุทธ์ที่ 3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย			
		กลยุทธ์ที่ 4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง					
		กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่			
		กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ			
		กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกในการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว					
		กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม			
		กลยุทธ์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ			
		กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว			
		กลยุทธ์ที่ 4 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาวารสารวิชาการ และการวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ			
		กลยุทธ์ที่ 5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว			
		กลยุทธ์ที่ 6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่เป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย			

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม					
		กลยุทธ์ที่ 1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน			
		กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย			
		กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพรวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค			
		กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร			
		กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา			
		กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาขีดสมรรถนะและศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล			
		กลยุทธ์ที่ 7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล			
		กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมความเข้มแข็ง และการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม			
		กลยุทธ์ที่ 9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม			
		กลยุทธ์ที่ 10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ					
		กลยุทธ์ที่ 1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร			
		กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน			

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
44	Pol23	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
45	Pol24	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
46	Pol25	กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	1	0=ไม่มี 1=มี	99
47	Pol26	กลยุทธ์ที่ 6 ยกระดับประสิทธิภาพ และมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
48	Pol27	กลยุทธ์ที่ 7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
49	Pol28	กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
50	Pol31	กลยุทธ์ที่ 1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
51	Pol32	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
52	Pol33	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
53	Pol34	กลยุทธ์ที่ 4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย					
54	Pol41	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาวិทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
55	Pol42	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย					
56	Pol51	กลยุทธ์ที่ 1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
57	Pol52	กลยุทธ์ที่ 2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99

การแบ่งกลุ่มจังหวัด

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
58	Clu1	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วยจังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
59	Clu2	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
60	Clu3	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระแก้ว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
61	Clu4	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
62	Clu5	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
63	Clu6	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
64	Clu7	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
65	Clu8	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
66	Clu9	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดระยอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
67	Clu10	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
68	Clu11	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
69	Clu12	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด	1	0=ไม่มี 1=มี	99
70	Clu13	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
71	Clu14	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	1	0=ไม่มี 1=มี	99

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
		ประกอบด้วย จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี			
72	Clu15	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
73	Clu16	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่	1	0=ไม่มี 1=มี	99
74	Clu17	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
75	Clu18	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99

งบประมาณ

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
76	Bud	งบประมาณ	ไม่จำกัด	กรอกตามเป็นจริง	

ภูมิภาค

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
77	Reg1	ภาคเหนือ ประกอบด้วย 17 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กำแพงเพชร จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดอุทัยธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
78	Reg2	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดเลย จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคาย จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดสกลนคร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดยโสธร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
79	Reg3	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ประกอบด้วย 25 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอ่างทอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
80	Reg4	ภาคใต้ ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาสจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
81	Reg5	ภาพรวมของประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
82	Reg6	เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน	1	0=ไม่มี 1=มี	99

รูปแบบการท่องเที่ยว

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
83	Mol1	การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
84	Mol2	การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	1	0=ไม่มี 1=มี	99
85	Mol3	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
86	Mol4	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
87	Mol5	การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
88	Mol6	การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
89	Mol7	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
90	Mol8	การท่องเที่ยวโดยชุมชน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
91	Mol9	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
92	Mol10	การท่องเที่ยวฮาลาล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
93	Mol11	การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	1	0=ไม่มี 1=มี	99
94	Mol12	การแต่งงานและฮันนีมูน	1	0=ไม่มี 1=มี	99

ผลผลิต

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
95	Out1	เส้นทางท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
96	Out2	คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
97	Out3	อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
98	Out4	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
99	Out5	เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
100	Out6	หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
101	Out7	คู่มือประเมิน	1	0=ไม่มี 1=มี	99

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
102	Bodkn1	การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
103	Bodkn2	ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
104	Bodkn3	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
105	Bodkn4	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	1	0=ไม่มี 1=มี	99
106	Bodkn5	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	1	0=ไม่มี 1=มี	99
107	Bodkn6	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
109	Bodkn8	การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
110	Bodkn9	การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	1	0=ไม่มี 1=มี	99

ภาคผนวกที่ 2

ผลกระทบของโครงการวิจัย

ปี 2559

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
1	RDG59500123	การยกระดับจังหวัดเชียงรายให้เป็น จุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรม ล้านนา	✓		✓		โครงการรหัส RDG59500123 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมดังจะเห็นได้กระบวนกรวิจัย <u>ด้านวัฒนธรรม</u> การที่ได้สำรวจอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและอารยธรรมล้านนาที่อยู่ ในแหล่งพื้นที่ใน 7 เขตของจังหวัดเชียงราย ทั้งด้านการแต่งกาย ด้านอาหาร ด้านการละเล่น ด้านความเชื่อ และด้านประติมากรรม/ สถาปัตยกรรม <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ผลของงานวิจัยนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจและกระตุ้นการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้จังหวัดเชียงรายเป็นจุดเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา
	RDG59500123 - 1	กลยุทธ์การบริหารจัดการมาตรฐาน คุณภาพและบริการในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อยกระดับให้จังหวัดเชียงรายเป็นจุด เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรม ล้านนา		✓			โครงการรหัส RDG59500123 โครงการย่อยที่ 1 นี้มีผลกระทบต่อ ด้านสังคม ดังจะเห็นได้กระบวนกรวิจัย ดังนี้ <u>ด้านสังคม</u> การไปประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้เกณฑ์ชี้วัด ของกรมการท่องเที่ยวตามประเภทที่แบ่งไว้ คือ 1) แหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร 2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 3) แหล่งท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ 4) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และ 5) แหล่ง ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ยังได้ประเมิน คุณภาพการบริการแหล่งท่องเที่ยว 6 องค์ประกอบ ที่ส่งต่อการ พัฒนาชุมชนและพัฒนากการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย 1) ผู้ให้บริการในพื้นที่ 2) สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ 3) กิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว 4) การให้บริการและจัดการ เสริมในแหล่งท่องเที่ยว 5) ร้านอาหาร และ 6) ร้านขายของที่ระลึก

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ซึ่งการประเมินนี้ จะช่วยให้ทราบถึงสิ่งที่ควรพัฒนาเพื่อส่งเสริมให้พื้นที่ชุมชนเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน มีการท่องเที่ยวที่ดี เกิดการกระจายรายได้ดี เพื่อไปสู่สังคมที่ดีในที่สุด
	RDG59500123-2	การพัฒนาแผนการตลาดการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ เพื่อสร้างให้จังหวัดเชียงรายเป็นจุดเชื่อมต่อการท่องเที่ยวของแหล่งอารยธรรมล้านนาผ่านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	✓				โครงการรหัส RDG59500123 โครงการย่อยที่ 2 นี้ มีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน ดังจะเห็นได้กระบวนการวิจัย <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> มุ่งเน้นการเข้าถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นแผนการตลาดเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของเชียงรายที่เป็นเป็นจุดเชื่อมต่อการท่องเที่ยวของอารยธรรมล้านนาซึ่งสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวนั้น เน้นการสื่อความหมายไปยังแต่ละกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
	RDG59500123-3	การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายให้เป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาผ่านการศึกษาการวางผังเมืองและระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500123 โครงการย่อยที่ 3 นี้ ผลการศึกษามีผลในด้านเศรษฐกิจ และสังคม <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> เน้นการพัฒนาศักยภาพด้านโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในการเชื่อมโยงเส้นทางที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา <u>ด้านสังคม</u> ให้ความสำคัญของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว
2	RDG59500122	การเพิ่มขีดความสามารถและทักษะวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวและบริการเพื่อรองรับภาวะการจ้างงานในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดกระบี่และ	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500122 นี้ เรื่องการเพิ่มขีดความสามารถและทักษะวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวและบริการเพื่อรองรับภาวะการจ้างงานในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดกระบี่และพังงา <u>ด้านสังคม</u>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		พังงา					การพัฒนาในด้านสังคมนั้น จะเริ่มตั้งแต่ศึกษาภาวะการจ้างงานและ ความต้องการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการเพื่อนำไปสู่การ พัฒนาขีดความสามารถและพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของบุคลากร ทางการท่องเที่ยวและบริการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาโดยเฉพาะ เมื่อบุคลากรมีทักษะความสามารถที่มีศักยภาพแล้วและมีจำนวนที่ เพียงพอ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> เจ้าของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการ บริการ จะได้ขยายหรือเปิดธุรกิจใหม่เพื่อกระตุ้นการจ้างงานของ บุคลากร โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดกระบี่และพังงาได้ เป็นอย่างดี
	RDG59500122-1	ภาวะการจ้างงานและความต้องการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ ในจังหวัดกระบี่และพังงา		✓			โครงการรหัส RDG59500122 โครงการย่อยที่ 1 นั้นผลของ การศึกษาจะได้มาจากเจ้าของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว และบริการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัด กระบี่และพังงาในภาวะของการจ้างงาน <u>ด้านสังคม</u> เน้นความต้องการของผู้ประกอบการเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ศักยภาพและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัด กระบี่และพังงา เพื่อเกิดการจ้างแรงงานในพื้นที่ซึ่งสามารถ ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ดีซึ่งการใช้แรงงานใน พื้นที่นั้นจะส่งผลต่อให้ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของบุคลากรทางการ ท่องเที่ยว
	RDG59500122-2	การพัฒนาขีดความสามารถหลักของ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ		✓			โครงการรหัส RDG59500122 โครงการย่อยที่ 2 นั้นจะเน้น ผลการวิจัยที่เสนอแนวทางในการพัฒนาสังคม

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัด กระบี่และพังงา					<u>ด้านสังคม</u> เน้นพัฒนาบุคลากรผู้สอนพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการ สอนวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวและบริการของสถานศึกษา อาชีวศึกษา โดยใช้เกณฑ์ความสามารถหลักด้านการท่องเที่ยวและ บริการตามกรอบ MRA คู่กับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตจากสถาน ประกอบการ เพื่อได้แนวทางของการสร้างหลักสูตรที่มีศักยภาพใน สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในสถาน ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ
	RDG59500122-3	การพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัด กระบี่และพังงา		✓			โครงการรหัส RDG59500122 โครงการย่อยที่ 3 นั้น จะเน้น ผลการวิจัยที่เน้นพัฒนาสังคม ที่ได้เสนอแนวทางการพัฒนาด้าน ทักษะทางวิชาชีพของบุคลากร <u>ด้านสังคม</u> การเพิ่มขีดความสามารถและทักษะวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวและ การบริการเพื่อรองรับภาวะการจ้างงานในระดับอาชีวศึกษาของ ประเทศไทยทั้งนี้ นอกจากจะได้พัฒนาศักยภาพบุคลากรแล้วได้ พัฒนาศักยภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อให้เกิดความพร้อมที่ จะสอนด้านการท่องเที่ยวและบริการในจังหวัดกระบี่และพังงาควบคู่ ไปกับการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นทักษะวิชาชีพ เพื่อให้บัณฑิตมีอัตราการจ้างงานในที่สุด
3	RDG5950029	การพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงวิถี อีสานใต้บนฐานอัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยว	✓		✓		โครงการรหัสRDG5950029นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และ วัฒนธรรมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ <u>ด้านวัฒนธรรม</u> จะได้ข้อมูลอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของอีสานใต้ ซึ่งอัตลักษณ์ ของอีสานใต้นั้น มีวัฒนธรรมที่เป็นจุดดึงดูดในการท่องเที่ยวได้เป็น

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>อย่างดี โดยได้นำวัฒนธรรมมาพัฒนาเข้ากับการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <p>การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวและสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวใน วัฒนธรรมวิถีอีสานใต้โดยใช้หลักการตลาดการท่องเที่ยวเพื่อเป็น แนวทางส่งเสริมอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจการ ท่องเที่ยวในอีสานใต้</p>
	RDG5950029-1	อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยววิถีอีสานใต้			✓		<p>โครงการรหัส RDG5950029 นี้ ในโครงการย่อยที่ 1 เน้น การศึกษาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยววิถีอีสานใต้ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ มุ่งเน้นในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยววิถีอีสานใต้ <u>ด้านวัฒนธรรม</u></p> <p>การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวและสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อให้ เหมาะสมในการศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมอีสานใต้ทั้งนักท่องเที่ยว ชาวไทยและชาวต่างชาติเช่น การแทรกความรู้ในแต่ละเส้นทาง ท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์อีสานใต้อย่างน้อย 15 กิจกรรมพร้อม เรื่องเล่า (Story Telling) หรือคู่มือแนะนำเที่ยวโดยได้การสนับสนุนจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน</p>
	RDG5950029-2	การตลาดการท่องเที่ยวเพื่อ เชื่อมโยงวิถีอีสานใต้	✓				<p>โครงการรหัส RDG5950029 นี้ ในโครงการย่อยที่ 2 เรื่องการตลาด การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงวิถีอีสานใต้ เพื่อมุ่งเน้นการดึงดูดให้ เกิดการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <p>ได้รับความร่วมมือจากผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยว มีคฤศก์ ผู้ประกอบการบริษัทนำเที่ยวในการทราบถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เพื่อใช้สื่อสารการตลาดในการดึงดูดและจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวกับ ทั้งนักท่องเที่ยวคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
4	RDG5950077	การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิง เกษตรของจังหวัดจันทบุรี	✓	✓			โครงการรหัส RDG5950077 นี้ ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดจันทบุรีได้ส่งผลกระทบในด้าน เศรษฐกิจและสังคม ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัย <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> เน้นการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดจันทบุรีซึ่งจะคำนึงถึงตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ จังหวัดจันทบุรีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ <u>ด้านสังคม</u> การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดจันทบุรีใน แต่ละพื้นที่เป็นการสร้างคุณค่าทางสังคมได้อย่างยั่งยืน
	RDG5950077-1	การตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดจันทบุรี	✓				โครงการรหัสRDG5950077นี้ ในโครงการย่อยที่ 1 เรื่อง การตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดจันทบุรี จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ซึ่งได้ศึกษาถึงความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดจันทบุรี <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ได้การร่วมมือจากผู้ประกอบการบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์รวมถึง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดจันทบุรีซึ่ง รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรจังหวัดจันทบุรีโดยประเมินจากแบบจำลองต้นทุนค่าใช้จ่ายใน การเดินทาง (Travel Cost Method, TCM) และได้เสนอแนว ทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดจันทบุรีที่ตอบสนอง ถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด
	RDG5950077-2	ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตรจังหวัดจันทบุรี	✓	✓			โครงการรหัสRDG5950077นี้ ในโครงการย่อยที่ 2เรื่องศักยภาพ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดจันทบุรี ซึ่งส่งผลกระทบ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ต่อเศรษฐกิจในการส่งเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดจันทบุรี <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> จากโครงการ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “อร้อยทุกไร่ชิมไป ทุกสวน” ปี 2559 โดยมีทั้งหมดมี 14 สวนคือ 1. สวนชุมชนเขา บายศรี 2. สวนป่าแกลบ 3. สวนสละเฮียถึก 4. สวนอสิริย์ฟาร์มม้า ไทย 5. สวนวดี 6. สวนรินฤดี 7. สวนภูทิพย์ธารา 8. สวนลุงฉัตร 9. สวนลุงฉลวย 10. สวนเคพีการ์เด็น 11. สวนสาวสุดใจ 12. สวน ประนอม 13. สวนโถทอง 14. สวนเจริญชัยซึ่งเป็นสวนที่มี ผู้ประกอบการที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร <u>ด้านสังคม</u> การส่งเสริมให้ทั้ง 14 สวนนี้ เป็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร ที่จะเป็แนวทางสร้างแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดอีกด้วย
	RDG5950077-3	รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิง เกษตรจังหวัดจันทบุรี	✓				โครงการรหัส RDG5950077 ในโครงการย่อยที่ 3 เรื่อง รูปแบบ การบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดจันทบุรีส่งผลกระทบ ทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะเห็นได้จากผลที่ได้จากงานวิจัย <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> เน้นเรื่องการใช้ระบบบัญชีที่เหมาะสมกับรูปแบบการดำเนินงาน การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดจันทบุรี
5	RDG59500130	การติดตามประเมินผลและการผลักดัน การใช้ประโยชน์โครงการวิจัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2559		✓			โครงการรหัสRDG59500130เรื่องการติดตามประเมินผลและการ ผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย ผลการศึกษาของโครงการนี้มี ผลกระทบโดยตรงต่อทางสังคมที่ให้งานวิจัยต่างๆนั้นได้นำมาใช้เพื่อ เกิดประโยชน์สูงสุด

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<u>ด้านสังคม</u> การรวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ ในแต่ละพื้นที่วิจัยและผลผลิตที่ได้ของงานวิจัยและนำมาเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติและยุทธศาสตร์การวิจัยท่องเที่ยวแห่งชาติ
	RDG59500130-1	การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559		✓			โครงการรหัส RDG59500130 ในโครงการย่อยที่ 1 เรื่องการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 เป็นผลกระทบโดยตรงต่อทางสังคม <u>ด้านสังคม</u> จากการติดตามและประเมินการดำเนินโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2559 ว่ามีการเผยแพร่และได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรในการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทย
	RDG59500130-2	การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	✓				โครงการรหัส RDG59500130 ในโครงการย่อยที่ 2 เรื่อง การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2558 - 2559 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เน้นการได้ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ในเชิงพาณิชย์ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> แต่ละองค์กรสามารถเลือกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด เช่น เรื่องของเทคโนโลยี กับการตลาด เพื่อทำสื่อที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
6	RDG5950078	การพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการของเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี	✓	✓		✓	โครงการรหัส RDG5950078 เรื่องการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการของเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลกระทบทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ดังที่เห็นได้จากผลลัพธ์ของงานวิจัยที่ได้ในทางเศรษฐกิจ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การสร้างตราสินค้าท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยมีคู่มือกลยุทธ์เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารตราสินค้าของเกาะพะงัน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจในกลุ่มนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น มีทั้งการใช้โปรแกรมสื่อความหมายและสื่อสังคมออนไลน์ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน</p> <p><u>ด้านสังคม</u> ให้ความสำคัญในการพัฒนาแผนทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยว โดยได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนของเกาะพะงัน</p> <p><u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u> ได้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงันโดยได้การบูรณาการในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วย</p>
	RDG5950078-1	การศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและแนวทางการพัฒนาธุรกิจเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	✓	✓		✓	<p>โครงการรหัส RDG5950078โครงการย่อยที่ 1 เรื่องการศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและแนวทางการพัฒนาธุรกิจเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผลกระทบทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ได้ศึกษาถึงโครงสร้างเศรษฐกิจพื้นฐานของเกาะ การศึกษาถึงรายได้และแหล่งที่มาของรายได้ ในอาชีพที่มีความสำคัญ นั่นคือประมง เกษตร ค้าขาย ที่มีส่วนในการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวด้วย เพื่อให้ไม่มีการเหลื่อมล้ำของรายได้ในสังคมให้มากที่สุด</p> <p><u>ด้านสังคม</u> ความร่วมมือจากทั้งภาครัฐเอกชนและชุมชนโดยให้ชุมชนได้มี</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							บทบาทในการให้ข้อมูล โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อยู่ในท้องถิ่นที่รับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตลอดมา เพื่อวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างยั่งยืนมากที่สุดรวมไปถึงการศึกษาถึงความต้องการการใช้บุคลากรท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม <u>ด้านของสิ่งแวดล้อม</u> ได้มีแผนจัดทำให้ชุมชนมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
	RDG5950078-2	การสร้างตราสินค้าทางการท่องเที่ยว เกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานีอย่าง ยั่งยืน	✓	✓			โครงการรหัส RDG5950078โครงการย่อยที่ 2 เรื่องการสร้างตรา สินค้าทางการท่องเที่ยวเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานีอย่างยั่งยืน จากผลงานวิจัย ได้ส่งผลกระทบโดยตรงแก่ทางเศรษฐกิจและทาง สังคม <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผลิตภัณฑ์ทางการ เกษตร ได้จัดทำอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเกาะพะงันเพื่อได้ นโยบายการสร้างตราสินค้าทางการท่องเที่ยว จะเป็นการสร้างมูลค่า ให้แก่การท่องเที่ยว การกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวและมีการ กระจายรายได้ในที่สุด <u>ด้านสังคม</u> เน้นการมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งกับนักวิชาการ นักวิจัยใน โครงการ หน่วยงานภาครัฐในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและ ภาคเอกชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้ข้อมูลและให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่สังคม
	RDG5950078-3	การพัฒนาโปรแกรมสื่อความหมาย และสื่อสังคมออนไลน์ในการนำเสนอ				✓	โครงการรหัส RDG5950078โครงการย่อยที่ 3 เรื่องการพัฒนา โปรแกรมสื่อความหมายและสื่อสังคมออนไลน์ในการนำเสนอ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี					ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานีจากสำรวจอุทยานแห่งชาติธารเสด็จ-เกาะพะงัน และสำรวจจุดดำน้ำและทรัพยากรในแนวปะการังรอบเกาะพะงันได้ ผลงานวิจัยที่กระทบต่อทางสิ่งแวดล้อมโดยตรง <u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u> เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของเกาะพะงันนั้น การใช้โปรแกรมสื่อความหมายและสื่อสังคมออนไลน์ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจะต้องมีการปรับปรุงแผนที่ มีป้ายที่ชัดเจน ป้ายที่ให้ข้อมูลควรเป็นแบบInteraction กับนักท่องเที่ยว สื่อแผนที่ๆเน้นการหลงทาง ป้ายบอกทางที่เป็นแบบเฉพาะของสถานที่ตลอดเส้นทางศึกษาธรรมชาติ การพัฒนาศูนย์ข้อมูลที่สามารทำให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว
	RDG5950078-4	ศักยภาพทางการท่องเที่ยวและจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี		✓			โครงการรหัส RDG5950078 โครงการย่อยที่ 4 เรื่องศักยภาพทางการท่องเที่ยวและจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยจะมีผลกระทบโดยตรงกับสังคม <u>ด้านสังคม</u> ที่มุ่งเน้นการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกาะพะงันมีการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยผลจากงานวิจัย จะได้แนวทางในการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายและการกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาทางด้านการจัดการท่องเที่ยว และกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงัน
7	RDG59500131	ยุทธศาสตร์การพัฒนาร่องท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรม		✓		✓	โครงการรหัส RDG59500131 เรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาร่องท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาซึ่งการวิจัยนี้ได้

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ล้านนา					มุ่งเน้นถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของน้ำร้อน <u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u> ได้ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนต้นแบบที่เข้ากับทุนทาง ทรัพยากรธรรมชาติ ทุนทางสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และได้เข้าใจถึง วิทยาศาสตร์พื้นพิภพ เพื่อจะพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่ม ท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาที่ส่งผลดีต่อสังคมท้องถิ่น <u>ด้านสังคม</u> การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจน ความร่วมมือจากหน่วยงานสนับสนุนทั้งทางภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาที่มี ประสิทธิผล โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวกิจกรรม ท่องเที่ยวจากการใช้น้ำพุน้ำร้อน กิจกรรมเชื่อมโยงแหล่งพุน้ำร้อน และ เชื่อมโยงไปถึงการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จสำหรับแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำ ร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา โดยเน้นการมีส่วนร่วมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน
	RDG59500131-1	ธรณีนิเวศ สถานภาพศักยภาพของน้ำ และโคลนพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารย ธรรมล้านนา				✓	โครงการรหัส RDG59500131 โครงการย่อยที่ 1 เรื่องธรณีนิเวศ สถานภาพศักยภาพของน้ำและโคลนพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารย ธรรมล้านนาศึกษาเชิงลึกทางวิทยาศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อ รักษาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน <u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u> พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนอารยธรรมล้านนา จำนวน 3 แหล่ง ใน 3 จังหวัดคือ แหล่งพุน้ำร้อนดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่แหล่งพุน้ำ ร้อนโป่งปูเฟือง จ.เชียงราย และแหล่งพุน้ำร้อนเมืองแปง จ. แม่ฮ่องสอนเพื่อศึกษา ธรณีนิเวศ สถานภาพ ศักยภาพของน้ำและ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							โคลนของแหล่งน้ำพุร้อน เพื่อที่จะนำไปสู่การบูรณาการออกแบ การท่องเที่ยวรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่ม ท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา
	RDG59500131-2	การใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่นในการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อ พัฒนาแหล่งพุน้ำร้อน กลุ่มท่องเที่ยว อารยธรรมล้านนา			✓		โครงการรหัส RDG59500131 โครงการย่อยที่ 2 เรื่องการใช้อัต ลักษณ์ท้องถิ่นในการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนา แหล่งพุน้ำร้อน กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาซึ่งงานวิจัยได้ส่งผล กระทบต่อวัฒนธรรม <u>ด้านวัฒนธรรม</u> ใช้เส้นทางการท่องเที่ยวในการสร้างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรม ล้านนา เช่น เส้นทางสายพุน้ำร้อนเมืองสปาและหมู่บ้านพุน้ำร้อน ต้นแบบนาร่องเส้นทางที่ 1 เชียงใหม่ – เชียงราย – แม่ฮ่องสอน ที่ จะให้เห็นถึงวัฒนธรรม ภูมิปัญญาทรัพยากรทางวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อมของพื้นที่พุน้ำร้อนทั้งนี้ ยังคำนึงถึงแนวคิดในการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว พุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาที่สามารถสร้างอัตลักษณ์ และภาพลักษณ์สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนได้เป็นอย่างดี
	RDG59500131-3	ศักยภาพและขีดความสามารถในการ รองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยว พุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรม ล้านนา	✓		✓		โครงการรหัส RDG59500131 โครงการย่อยที่ 3 เรื่องศักยภาพและ ขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อน พุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาซึ่งผลกระทบที่ได้จากงานวิจัย ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่จะพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของพ ุน้ำร้อนในกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาพัฒนาความสามารถใน การรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและมี ผลประโยชน์กับชุมชนมากที่สุด นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบทางด้าน

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							วัฒนธรรมอีกด้วย ในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวที่เน้นถึงเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ล้านนาในพื้นที่โดยรอบและชุมชนได้เป็นอย่างดี
	RDG59500131-4	การพัฒนาสมรรถนะการจัดการอย่างมีส่วนร่วมแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา	✓				<p>โครงการรหัส RDG59500131 โครงการย่อยที่ 3 เรื่องการพัฒนาสมรรถนะการจัดการอย่างมีส่วนร่วมแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาซึ่งผลงานวิจัยที่ได้จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ในด้านของการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p> <p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <p>เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนและชุมชนในพื้นที่กลุ่มท่องเที่ยวล้านนาโดยใช้ระบบการจัดการพุน้ำร้อนอย่างมีส่วนร่วมกลุ่มท่องเที่ยวล้านนาเพื่อประโยชน์สูงสุด</p>
8	RDG5950052	แผนงานวิจัยการพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย	✓				<p>โครงการรหัส RDG59500131แผนงานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย ซึ่งผลการวิจัยนั้น ส่งผลทางเศรษฐกิจในการที่จะพัฒนาท่าเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของประเทศไทยให้เกิดเป็นรูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย</p> <p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <p>เน้นในเชิงกลยุทธ์ทางการตลาดเป็นหลัก เพื่อให้เป็นท่าเรือ (Home Port) และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันโดยตรงใน</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวเรือสำราญโดยมีกลุ่ม อันดามันของไทยเป็นท่าเรือ (Home Port)
	RDG5950052-1	การพัฒนาศักยภาพการเป็นท่าเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500131 โครงการย่อยที่ 1 เรื่องการพัฒนา ศักยภาพการเป็นท่าเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันซึ่งจากผล การศึกษาจะได้ผลกระทบทางเศรษฐกิจมากที่สุด โดยเฉพาะการทำ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวและ หน่วยงานภาคเอกชนรวมทั้งชุมชนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทาง ทะเลอีกทั้งยังเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้องโดยจะมีการ จัดการท่าเรือสำราญที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพซึ่งส่งผลให้แก่ สังคมที่จะสามารถสร้างอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืนให้แก่ชุมชน และผู้ม มีส่วนได้ส่วนเสียเช่น บริษัทนำเที่ยวเรือสำราญผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวเรือสำราญตัวแทนท่าเรือและหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ
	RDG5950052-2	การพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดของ การเป็นท่าเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยว อันดามันของไทย	✓				โครงการรหัส RDG59500131 โครงการย่อยที่ 2 เรื่องการพัฒนา กลยุทธ์ทางการตลาดของการเป็นท่าเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอัน ดามันของไทยซึ่งผลการศึกษาของงานวิจัยนี้ ส่งผลต่อเศรษฐกิจในพื้นที่ อย่างมาก <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การวางแผนยุทธ์ทางการตลาดของการเป็นท่าเรือสำราญในกลุ่ม ท่องเที่ยวอันดามันของประเทศไทยจากข้อมูลที่ได้จากทางภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว ต่อไป

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
9	RDG5950056	การพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยการบริการสปาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	✓				<p>โครงการรหัส RDG5950056 เรื่องการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยการบริการสปาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ได้ผลการวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนานาชาติใน 10 ปี (พ.ศ.2559-2568) ตามนโยบายของรัฐบาลโดยมีจังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่จังหวัดนำร่อง</p> <p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนในขอบเขตของการท่องเที่ยวสปาเชิงสุขภาพและจะเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical tourism) และการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ (Wellness tourism) ทั้งนี้ การกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีระบบสารสนเทศและมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับเฉพาะพื้นที่</p>
	RDG5950056-1	การศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์สปาและการส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	✓				<p>โครงการรหัส RDG5950056 โครงการย่อยที่ 1 เรื่องการศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์สปาและการส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตซึ่งจากผลการวิจัยมีกระทบทางเศรษฐกิจ ที่จะเชื่อมโยงการบริการทางการแพทย์สปาและสุขภาพกับเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต</p> <p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การได้รับความร่วมมือจากธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีสปาเป็นธุรกิจที่เชื่อมโยงการบริการทางการแพทย์และการบริการเพื่อสุขภาพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยผลักดันให้น่านวัตกรรมที่ได้จากการบูรณาการการจัดการที่สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อเป็น</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) เพื่อบูรณาการบริการทางการแพทย์สปาและการส่งเสริมสุขภาพแบบเต็มรูปแบบ
	RDG5950056-2	การยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	✓				โครงการรหัส RDG5950056 โครงการย่อยที่ 2 เรื่องการยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จากผลงานวิจัยทำให้เห็นถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างชัดเจน <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเช่น โรงพยาบาล/สถานพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนโรงแรม/รีสอร์ทสปาและธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพบริษัททัวร์สมาคมสปาจังหวัดภูเก็ต สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา มาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทั้งในด้านธุรกิจและ สิ่งอำนวยความสะดวก
10	RDG5950058	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต	✓		✓		โครงการรหัสRDG5950058 เรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจากผลงานวิจัยได้ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอาหารนั้น เป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต <u>ด้านวัฒนธรรม</u> การได้ศึกษาถึงความจริงแท้ของอาหารท้องถิ่น (Authenticity) และ วิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการยิ่งทำให้เกิดมูลค่าของอาหารประจำ จังหวัดภูเก็ตเป็นอย่างมาก <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ได้จัดทำเส้นทางอาหารท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อเกิดการ

รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
						ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ในจังหวัดภูเก็ต เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและเกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างแท้จริง
RDG5950058-1	การพัฒนาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ต			✓		โครงการรหัสRDG5950058 โครงการย่อยที่ 1 เรื่องการพัฒนาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ตซึ่งส่งผลโดยตรงต่อทางวัฒนธรรมทางด้านอาหาร <u>ด้านวัฒนธรรม</u> องค์ความรู้อาหารท้องถิ่นภูเก็ตด้านความจริงแท้ของอาหาร (Authentic) ตำรับอาหารและคุณค่าทางโภชนาการแล้ว การมีอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตเป็นสิ่งที่จะพัฒนาสร้างสรรค์อาหารท้องถิ่นภูเก็ตเพื่อให้เป็นเมือง Creative city การท่องเที่ยวด้านอาหารได้ในที่สุด
RDG5950058-2	การพัฒนาภาพลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ต	✓				โครงการรหัสRDG5950058 โครงการย่อยที่ 2 เรื่องการพัฒนาภาพลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งผลงานวิจัยได้มุ่งเน้นถึงการกระตุ้นเศรษฐกิจ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การใช้กลยุทธ์การสื่อสารภาพลักษณ์และแนวคิดการสร้างตราสินค้าเชิงวัฒนธรรม (Cultural Branding) ที่ความสำคัญของตราสินค้าเปรียบเสมือนพื้นที่หรือสิ่งที่ใช้บอกความเป็นตัวตนของลูกค้าและตราสินค้าผ่านประวัติความเป็นมาตำนานและเรื่องราวของตราสินค้านอกจากนี้ ยังนำมาเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเส้นทางอาหาร (Gastronomic Tourism) และได้สัมผัสถึงภาพลักษณ์ของการเป็นเมืองสร้างสรรค์ (Creative City) ทางด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ต
RDG5950058-3	การพัฒนาโปรแกรมแอปพลิเคชันและ	✓				โครงการรหัสRDG5950058 โครงการย่อยที่ 3 เรื่องการพัฒนา

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		เว็บไซต์ฐานข้อมูลของอาหารท้องถิ่นสู่ การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร ของจังหวัดภูเก็ต					โปรแกรมแอปพลิเคชันและเว็บไซต์ฐานข้อมูลของอาหารท้องถิ่นสู่ การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ตซึ่งได้มุ่งเน้นใน การที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารภาพลักษณ์การเป็นเมือง Creative City ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ตซึ่งได้ออกแบบโปรแกรม แอปพลิเคชันและเว็บไซต์ที่เป็นฐานข้อมูลเฉพาะอาหารท้องถิ่นเพื่อ เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารของจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นข้อมูลที่ เข้าถึงได้ง่ายในทุกกลุ่มนักท่องเที่ยว
11	RDG59500129	แนวทางการเพิ่มค่าใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยวมุสลิมในประเทศไทย	✓				โครงการรหัสRDG59500129 เรื่องแนวทางการเพิ่มค่าใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยวมุสลิมในประเทศไทย เป็นการศึกษานักท่องเที่ยวกลุ่ม มุสลิม ซึ่งจะครอบคลุมไปถึงด้านเศรษฐกิจ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การทำการตลาดเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวมุสลิมต่างชาติจาก 4 ภูมิภาค และจำแนกตามปริมาณค่าใช้จ่ายรวมเมื่อมาท่องเที่ยวประเทศไทย และยังทำให้รู้ถึงแนวทางการให้บริการทางการท่องเที่ยวซึ่งเป็นกลุ่ม นักท่องเที่ยวที่ควรจะให้มีความสำคัญในในกิจกรรมการท่องเที่ยวและ แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อให้เกิดความประทับใจและ กลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกด้วย
12	RDG59500126	การเสริมสร้างศักยภาพด้านการ พัฒนาการท่องเที่ยวของ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว 5 เขต ของไทย		✓			โครงการรหัสRDG59500126 เรื่องการเสริมสร้างศักยภาพด้านการ พัฒนาการท่องเที่ยวของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำ เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 5 เขตของไทย ได้แก่ เขตพัฒนาการ ท่องเที่ยว 5 จังหวัด คือจังหวัดเชียงใหม่จังหวัดชลบุรีจังหวัด นครราชสีมาจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีผลกระทบต่อ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							สังคมเป็นอย่างมาก <u>ด้านสังคม</u> ได้สร้างกรอบมาตรฐานความรู้และทักษะของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว๕เขตของไทยได้มีการพัฒนาความรู้และศึกษาถึงความต้องการของบุคลากรในคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว๕เขตของไทยซึ่งถือว่าการสร้างศักยภาพในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศไทยและจะทำให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวมีความรู้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนต่อไป
13	RDG5950127	การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปสงค์ของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน	✓		✓		โครงการรหัสRDG5950127 เรื่องการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปสงค์ของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน จากผลการศึกษาทำให้เห็นถึงวิวัฒนาการด้าน Financial flow ที่เป็นส่วนหนึ่งของ E-commerce ด้านการท่องเที่ยวของจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจในธุรกิจของคนไทย <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การสร้างและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวรวมถึงรายได้ในรูปแบบของภาษี นอกจากนี้ ยังได้รู้ถึงห่วงโซ่ทางการเงิน (Financial Flow) ของระบบการชำระเงินออนไลน์เพื่อการท่องเที่ยวต่างประเทศของตลาดนักท่องเที่ยวจีนที่เชื่อมโยงกับการไหลทางกายภาพ(Physical Flow) และการไหลของข้อมูล (Information Flow) ของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ได้ข้อมูลในกิจกรรมที่มีการใช้จ่ายเพื่อให้มีการกระตุ้นหรือจัดสรรให้มีความสามารถในการแข่งขันแก่ธุรกิจ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<u>ด้านสังคม</u> การจ้างแรงงานไทยเพื่อบริการนักท่องเที่ยวจีน โดยเฉพาะพื้นที่ ท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย
14	RDG5950053	การพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจ โรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)	✓				โครงการรหัสRDG5950053 เรื่องการพัฒนาศักยภาพการประกอบ ธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)ซึ่ง ผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจของประเทศ ถึงแม้จะเป็นธุรกิจโรงแรม ขนาดเล็กแต่ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลถ้ามีกลยุทธ์การตลาดที่ดี จะ สามารถเพิ่มสมรรถนะการประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุค เศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างศักยภาพ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การที่ผู้ประกอบการรายใหม่ก็จะสามารถศึกษาได้จากคู่มือที่ พัฒนาขึ้นมาได้จากผลการวิจัยนี้และยังสามารถพัฒนาให้เป็น หลักสูตรการประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ได้อีกด้วยนอกจากนี้ ยังมองไปถึงในภาคแรงงานในช่วงยุคเศรษฐกิจ ดิจิทัล ที่ควรจะมีการจัดฝึกอบรมให้กับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ขนาดเล็กในการที่จะส่งเสริมศักยภาพการประกอบธุรกิจโรงแรม ขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	RDG5950053-1	ความต้องการของผู้ใช้บริการ โรงแรมขนาดเล็กและกลยุทธ์ การตลาดของการประกอบธุรกิจ โรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจ ดิจิทัล	✓				โครงการรหัสRDG5950053 โครงการย่อยที่ 1 เรื่องความต้องการ ของผู้ใช้บริการโรงแรมขนาดเล็กและกลยุทธ์การตลาดของการ ประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ผลที่ได้ จากการศึกษา มุ่งเน้นให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจในธุรกิจการประกอบ ธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> ต้องรู้ถึงความต้องการของผู้ใช้บริการ (7C's, 7P's และ 4E's)

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการ ดำเนินการปรับปรุง แก้ไขและสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดได้ในยุคของเศรษฐกิจดิจิทัลปัจจุบัน
	RDG5950053-2	สมรรถนะการประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล	✓				โครงการรหัสRDG5950053 โครงการย่อยที่ 2 เรื่องสมรรถนะการประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยผลการศึกษาจะมุ่งเน้นที่ด้านเศรษฐกิจ ในการเพิ่มสมรรถนะของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลนี้ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การพัฒนาเป็นรูปแบบสมรรถนะของการประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กได้จริง โดยมีคู่มือสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กยุคเศรษฐกิจดิจิทัลเป็นสิ่งสนับสนุนได้การประกอบธุรกิจ
15	RDG5950054	การศึกษาโซ่อุปทานการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย	✓				โครงการรหัสRDG5950054 เรื่องการศึกษาโซ่อุปทานการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย ซึ่งผลการศึกษาได้ส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การที่จะเชื่อมโยงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ตามเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ายข้อมูลใน 3 ประเทศตามเส้นทาง ผ่านประเทศเมียนมาร์ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และสปป.ลาว โดยจะเน้นการวางแผนนโยบายยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ทั้งในและประเทศเพื่อนบ้านโดยได้การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ๆเพื่อได้ข้อมูลเชิงลึกและพัฒนาให้เกิดผลอย่างแท้จริง
	RDG5950054-1	การพัฒนาการเชื่อมโยงเส้นทาง	✓				โครงการรหัสRDG5950054 โครงการย่อยที่ 1 ได้ศึกษาเรื่องการ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ท่องเที่ยวหลวงพระบาง-อินโดจีน- เมะล่าย					พัฒนาการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะ ล่าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของทั้ง 3 ประเทศ คือ ประเทศเมียน มาร์ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และสปป.ลาว <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางหลวงพระ บาง-อินโดจีน-เมะล่าย(Lao PDR-Indochina-Myanmar Route) โดยจะสามารถเป็นเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ กระตุ้นเศรษฐกิจชายแดน ให้แก่ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
	RDG5950054-2	การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบน เส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะ ล่าย	✓	✓	✓		โครงการรหัสRDG5950054 โครงการย่อยที่ 2 ได้ศึกษาเรื่องการ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน- เมะล่าย โดยผลการวิจัยนั้น จะส่งผลให้การพัฒนาเส้นทาง ท่องเที่ยววันนี้ ได้รับผลกระทบทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> เป็นการกระจายรายได้จากเส้นทางที่พัฒนาขึ้นเป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายแดนใหม่ <u>ด้านสังคม</u> สามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนคนในพื้นที่ <u>ด้านวัฒนธรรม</u> สามารถนำเสนอให้เห็นถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีที่มีอัตลักษณ์ ของแต่ละท้องถิ่นที่เหมือนและต่างกันได้อย่างชัดเจน โดยได้มีการ จัดเส้นทางท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม
	RDG5950054-3	การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิง ประสบการณ์บนระเบียบเศรษฐกิจ	✓				โครงการรหัส RDG5950054 โครงการย่อยที่ 3 ได้ศึกษาเรื่องการ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์บนระเบียบเศรษฐกิจหลวง

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย					หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ายซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> การเสนอรูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ด้วยแบบจำลองธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวข้ามแดน เพื่อเพิ่มศักยภาพขององค์ประกอบหลักในระบบการท่องเที่ยวข้ามแดนบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ายอีกด้วย
16	RDG5950037	“การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา”			✓		โครงการรหัส RDG5950037 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. เน้นการให้ความสำคัญกับมรดกทางวัฒนธรรม ที่มีอยู่เดิมแล้วนำมาบูรณาการกัน เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจและเกิดคุณค่าสามารถสร้างรายได้ที่ยั่งยืน ด้านสังคม 1. เกิดกระแสการอนุรักษ์ความตระหนักรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความเคารพในวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชน ด้านวัฒนธรรม 1. ชุมชนเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) และมีแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อยอดสำหรับบริหาร

รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
						จัดการการท่องเที่ยวภายในเขตอนุรักษ์ (สถาปัตยกรรม) ของตนเอง
RDG5950037-1	“แนวทางการกำหนดเขตอนุรักษ์มรดก ทางวัฒนธรรม(สถาปัตยกรรม) เพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดล้านนา”	✓		✓		โครงการรหัส RDG5950037 โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการระบุ ผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1.ส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าทางธุรกิจให้แก่พื้นที่ชุมชนในฐานะการ เป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนที่มีศักยภาพเป็นเขตอนุรักษ์มรดกทาง วัฒนธรรม(สถาปัตยกรรม)ได้อย่างยั่งยืน ด้านสังคม 1. เกิดกระแสการอนุรักษ์ความตระหนักรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรม ตนเองและพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความ เคารพในวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชน ด้านวัฒนธรรม 1. ชุมชนเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม)
RDG5950037-2	แนวทางการจัดทำโครงสร้างและ กระบวนการบริหารจัดการเขตอนุรักษ์ มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดล้านนา	✓		✓		โครงการรหัส RDG5950037 โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1.องค์กรสามารถนำข้อมูลมาเป็นต้นแบบและแนวทางในการจัดทำ โครงสร้างบุคคลสำหรับบริหารและจัดการเขตอนุรักษ์มรดกทาง วัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมี ประสิทธิภาพนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อชุมชน

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>ด้านสังคม</p> <p>1. เกิดกระแสการอนุรักษ์ความตระหนักรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความเคารพในวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชน</p> <p>ด้านวัฒนธรรม</p> <p>1. ชุมชนเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม)</p>
	RDG5950037-3	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับเขตอนุรักษ์มรดกทาง วัฒนธรรม(สถาปัตยกรรม) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดล้านนา				✓	<p>โครงการรหัส RDG5950037 โครงการย่อยที่ 3 นี้ สร้างผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1.องค์กรสามารถนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม) เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อชุมชน</p> <p>ด้านสังคม</p> <p>1. เกิดกระแสการอนุรักษ์ความตระหนักรู้ในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความเคารพในวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชน</p> <p>ด้านวัฒนธรรม</p> <p>1. ชุมชนเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรม (สถาปัตยกรรม)</p>
17	RDG5950031	การกำหนดกลยุทธ์การตลาดในการ พัฒนารูปแบบการจัดการการ	✓	✓		✓	โครงการรหัส RDG5950031นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ห้องเทียวเชิงกีฬาอล์ฟสำหรับ นักท่องเที่ยวกุ่มเป้าหมาย					ด้านเศรษฐกิจ ได้กลยุทธ์ทางการตลาดในการพัฒนารูปแบบการจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาอล์ฟนำไปสู่การตัดสินใจเลือกสำหรับ นักท่องเที่ยวดังชาติที่เดินทางมาเล่นกอล์ฟในประเทศไทย
	RDG5950031-1	การประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกสถานที่เล่นกอล์ฟของ นักท่องเที่ยวกุ่มเป้าหมาย					โครงการรหัส RDG5950031 โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากภาระบัพผลัพท์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ได้ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวดังชาติต่อการใช้บริการสนาม กอล์ฟในประเทศไทยเพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดให้สามารถ ตอบสนองต่อความ ต้องการช่วยเพิ่มรายได้ทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ เพิ่มสูงขึ้น
	RDG5950031-2	การประเมินศักยภาพของระบบอำนวยความสะดวกในการให้บริการกีฬา กอล์ฟเชิงท่องเที่ยวของประเทศไทย เปรียบเทียบกับแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best practice)	✓				โครงการรหัส RDG5950031โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากภาระบัพผลัพท์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ได้แนวทางการเพิ่มศักยภาพของระบบอำนวยความสะดวกในการ ให้บริการกีฬาอล์ฟเชิงท่องเที่ยวของ ประเทศไทย
18	RDG5950030	การพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่พักรวม ในการเสริมประสบการณ์นักท่องเที่ย ชาวญี่ปุ่นตลาดบน	✓				โครงการรหัส RDG5950030 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดัง จะเห็นได้จากการระบัพผลัพท์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. นำข้อมูลประสบการณ์นักท่องเที่ยชาวญี่ปุ่นไปปรับใช้กับ นโยบายและกลยุทธ์ แล้วนำไปพัฒนาธุรกิจที่พักรวมในประเทศไทย

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับบน 2. ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแรมสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้ และพัฒนาธุรกิจที่พัก เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบนซึ่งโดยสรุปโครงการนี้จะสามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในประเทศไทย
	RDG5950030-1	การศึกษาเชิงลึกต่อปัจจัยสำคัญสำหรับเสริมประสบการณ์การใช้บริการที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน	✓				โครงการรหัส RDG5950030 โครงการย่อยที่ 1นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ -เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญในการตัดสินใจเลือกที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างประสบการณ์ที่พักแรมที่เหมาะสมในประเทศไทยซึ่งโดยสรุปโครงการนี้จะสามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในประเทศไทย
	RDG5950030-2	รูปแบบการให้บริการเชิงประสบการณ์ของผู้ประกอบการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบน	✓				โครงการรหัส RDG5950030โครงการย่อยที่ 2นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ -มีการศึกษารูปแบบการให้บริการและเสนอแนวทางการพัฒนาการให้บริการเชิงประสบการณ์ของธุรกิจที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นระดับบนซึ่งโดยสรุปโครงการนี้จะสามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในประเทศไทย
19	RDG5950059	การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบน	✓				โครงการรหัส RDG5950059 นี้ สร้างผลกระทบด้านสังคม ดังจะ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		พื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็น เครื่องมือ ในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย					เห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านสังคม 1. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชนในเขตบริการ ศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต ให้เกิดมูลค่าเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอย่างเหมาะสม
	RDG5950059-1	การศึกษาศักยภาพทางด้านการ จัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขต บริการศูนย์การเรียนรู้ บ้านนาโต อำเภอ แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย			✓		โครงการรหัส RDG5950059นี้ โครงการย่อยที่ 1 สร้างผลกระทบ ด้านสังคมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านสังคม ทราบข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่นและอัตลักษณ์ทางด้านการท่องเที่ยว ของชุมชน เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขต บริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโตเป็นการ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
	RDG5950059-2	การบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดย ชุมชนในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้าน นาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัด เชียงราย	✓	✓		✓	โครงการรหัส RDG5950059นี้ โครงการย่อยที่ 2สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุ ผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ -เกิดการขยายเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนทั้งกลุ่มเก่าและกลุ่ม ใหม่ที่ประสานการทำงานแบบเชื่อมโยงกลุ่มการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในอำเภอกัลยาณิวัฒนาที่มีความพร้อมมากยิ่งขึ้นในการรองรับการ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>ท่องเที่ยวระดับอำเภอ อันจะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น</p> <p>ด้านสังคม</p> <p>-เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทราบฐานข้อมูลทรัพยากรชุมชนตามมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน และเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขต บริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโตส่งผลให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน</p> <p>ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>-กลุ่มท่องเที่ยวเดิมและกลุ่มใหม่ผ่านกระบวนการพัฒนาความรู้และเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติวิถีชีวิตภูมิปัญญา และประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน</p>
	RDG5950059-3	การตลาดที่เหมาะสมสำหรับศูนย์บริการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขตบริการศูนย์การเรียนรู้บ้านนาโต อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย	✓				<p>โครงการรหัส RDG5750011โครงการย่อยที่ 3 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>-ได้กิจกรรมท่องเที่ยวและโปรแกรมท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพอันจะนำไปสู่การกระจายผลประโยชน์สู่ท้องถิ่นสังคมและคุณภาพชีวิต</p>
20	RDG5950032	การตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) เชื่อมโยงอาเซียน	✓				<p>โครงการรหัส RDG5950032 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>ได้ทราบถึงศักยภาพสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนเพื่อนำมาพัฒนาเป็นโปรแกรมท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหลักแต่ละจังหวัด เป็นการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							จังหวัดชายแดนภาคใต้เชื่อมโยงสู่อาเซียน
	RDG5950032-1	การศึกษาองค์ประกอบสินค้าทางการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)	✓				โครงการรหัส RDG5950032โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ -ได้สินค้าทางการท่องเที่ยว การบริการทางการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวของ 10 ชุมชน และแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมสร้างรายได้เสริมแก่ชุมชน
	RDG5950032-2	การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)	✓				โครงการรหัส RDG5950032โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ -ได้ฐานข้อมูลทรัพยากรท่องเที่ยวโดยชุมชน ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ - ได้เส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ - ได้โปรแกรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ - องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถนำโปรแกรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปสู่การส่งเสริมด้านการตลาด
	RDG5950032-3	การประเมินความต้องการของนักท่องเที่ยว : กรณีการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประเทศไทย (สตูล สงขลา	✓				โครงการรหัส RDG5950032โครงการย่อยที่ 3 นี้ สร้างผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ เป็นการศึกษาถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในชุมชน

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)					เป้าหมาย (การท่องเที่ยวโดยชุมชน) ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประเทศไทย เพื่อนำไปสู่เกิดความร่วมมือกันทางการตลาดและชุมชนเกิดความยั่งยืน และสร้างมูลค่าทั้งทางเศรษฐกิจต่อไป
21	RDG5950057	การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการพัฒนาภาพลักษณ์อย่างมีส่วนร่วม	✓	✓		✓	<p>โครงการรหัส RDG5950057 นี้ สร้างผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ เป็นการศึกษาอัตลักษณ์และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร พัฒนาสื่อบูรณาการที่ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อันเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวและรักษาวิถีชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ต่อไป</p> <p>ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม - ชุมชนท้องถิ่น สังคม สิ่งแวดล้อม ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยตรง และเกิดการอนุรักษ์และภาคภูมิใจในความเป็นตัวตนของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน สิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลปกป้อง ชุมชนได้รับการช่วยเหลือในสิ่งที่ขาดแคลนที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง</p>
	RDG5950057-1	อัตลักษณ์และภาพลักษณ์การ	✓	✓		✓	โครงการรหัส RDG5950057 โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ของจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร					<p>ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ เป็นการศึกษาอัตลักษณ์และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร พัฒนาสื่อบูรณาการที่ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อันเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวและรักษาวิถีชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ต่อไป</p> <p>ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม - ชุมชนท้องถิ่น สังคม สิ่งแวดล้อม ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยตรง และเกิดการอนุรักษ์และภาคภูมิใจในความเป็นตัวตนของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน สิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลปกป้อง ชุมชนได้รับการช่วยเหลือในสิ่งที่ขาดแคลนที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง</p>
	RDG5950057-2	การใช้สื่อบูรณาการเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ของจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร	✓	✓		✓	<p>โครงการรหัส RDG5950057 โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ เป็นการศึกษาอัตลักษณ์และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เชื่อมโยงพื้นที่</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							กรุงเทพมหานคร พัฒนาสื่อบูรณาการที่ประสิทธิภาพในการสื่อสาร ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อันเป็นเครื่องมือในการ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว และรักษาวิถีชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ต่อไป ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม - ชุมชนท้องถิ่น สังคม สิ่งแวดล้อม ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยตรง และเกิดการอนุรักษ์และภาคภูมิใจ ในความเป็นตัวตนของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ร่วมกัน สิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลปกป้อง ชุมชนได้รับการช่วยเหลือ ในสิ่งที่ขาดแคลนที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง
22	RDG5950038	การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนของ จังหวัดตราดเพื่อเชื่อมโยงสู่กัมพูชา และเวียดนาม	✓				โครงการรหัส RDG5950038 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดัง จะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ - ได้ข้อมูลพื้นที่ ทรัพยากรพื้นที่และวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ รวบรวม รูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์ เป็นประโยชน์ต่อการกำหนด แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตราดเพื่อเชื่อมโยง กัมพูชาและเวียดนามสามารถนำมากำหนดแนวทางการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนของจังหวัดตราดเป็นรูปธรรมไปพร้อมกัน - ได้สื่อการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่แผนที่ท่องเที่ยว (Guide Map) คู่มือนักท่องเที่ยว (Guide Book) และ คู่มือการบริหารจัดการท่องเที่ยว

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
	RDG5950038-1	การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนของ จังหวัดตราดเพื่อเชื่อมโยงสู่กัมพูชา และเวียดนาม	✓				<p>โครงการรหัส RDG5950038-1โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้เส้นทางท่องเที่ยวของจังหวัดตราดเพื่อเชื่อมโยงสู่กัมพูชาและ เวียดนามที่เป็นไปตาม ศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การ กำหนดเส้นทาง โปรแกรม กิจกรรม ทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่ง อำนวยความสะดวก - มีแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างสรรค์มูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ การท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว ให้มี อัตลักษณ์และเป็นผลิตภัณฑ์ดึงดูดของจังหวัดตราด
	RDG5950038-2	การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ชาวไทยและต่างประเทศบนเส้นทาง เชื่อมโยงตราด กัมพูชาและเวียดนาม	✓	✓			<p>โครงการรหัส RDG5950038-2โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงตราด กัมพูชา และ เวียดนาม ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเป็น แหล่งในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ทาง วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม <p>ด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานในพื้นที่ทั้งสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาตราดและ องค์กรชุมชนสามารถกำหนดบทบาทของตนเองในพื้นที่และมี

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							แนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยองค์กรท้องถิ่นและคนในชุมชน
23	RDG5950051	การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม กรณีศึกษา: เส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา	✓				โครงการรหัส RDG5950051 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ - แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา นำไปสู่ทางการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอารยธรรมล้านนาที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
	RDG5950051-1	การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงประเพณีและวิถีชีวิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเส้นทางอารยธรรมล้านนา	✓				โครงการรหัส RDG5950051-1โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ - แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา นำไปสู่ทางการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอารยธรรมล้านนาที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
	RDG5950051-2	การศึกษาเพื่อยกระดับเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อการเรียนรู้คุณค่าสถาปัตยกรรมในเส้นทางอารยธรรมล้านนา	✓				โครงการรหัส RDG5950051โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ - แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาไปสู่ทางการ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							เผยแพร่และประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอารยธรรมล้านนาที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
24	RDG5950033	กลยุทธ์การพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างมะพร้าว สมุยกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	✓		✓		<p>โครงการรหัส RDG5750021 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ อัตลักษณ์และมูลค่าเพิ่มมะพร้าวสมุยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์</p> <p>พัฒนาความรู้และทักษะผู้ประกอบการสวนมะพร้าว และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและผลิตภัณฑ์มะพร้าวสมุยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์</p> <p>1.1 จัดทำแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างมะพร้าวสมุยกับการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์</p>
	RDG5950033-1		✓		✓		<p>โครงการรหัส RDG5750021โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ 1.ได้เส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารในภูมิภาคตะวันตกที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์และการตลาด</p> <p>ด้านวัฒนธรรม 1.ได้ข้อมูลด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นประเพณีและเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับอาหารและข้อมูลการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยในพื้นที่ภูมิภาคตะวันตกเพิ่มเติมในฐานะข้อมูลการท่องเที่ยวเพื่อการ</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							เรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร
25	RDG59500133	การพัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน	✓				โครงการรหัส RDG59500133 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ได้พัฒนาหลักสูตรและ “จันทบุรีโมเดล” ที่เป็นต้นแบบกระบวนการพัฒนาทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมของจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน นำไปสู่การจัดหลักสูตรฝึกสมรรถนะของบุคลากรในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีให้ได้ตามมาตรฐานอาเซียน
	RDG59500133-1	แนวทางการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านสมรรถนะของพนักงานในธุรกิจโรงแรมของจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานวิชาชีพท่องเที่ยวอาเซียน	✓				โครงการรหัส RDG59500133โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ได้พัฒนาหลักสูตรและ “จันทบุรีโมเดล” ที่เป็นต้นแบบกระบวนการพัฒนาทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมของจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน นำไปสู่การจัดหลักสูตรฝึกสมรรถนะของบุคลากรในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีให้ได้ตามมาตรฐานอาเซียน
	RDG59500133-2	การพัฒนาหลักสูตรและต้นแบบของกระบวนการพัฒนาทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500133โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ได้พัฒนาหลักสูตรและ “จันทบุรีโมเดล” ที่เป็นต้นแบบกระบวนการพัฒนาทุนมนุษย์ในธุรกิจโรงแรมของจังหวัดจันทบุรีเพื่อรองรับมาตรฐานอาเซียน นำไปสู่การจัดหลักสูตรฝึกสมรรถนะของบุคลากรในธุรกิจโรงแรมจังหวัดจันทบุรีให้ได้ตามมาตรฐานอาเซียน
26	RDG5950060	การศึกษาการใช้เรือพลังงาน	✓			✓	โครงการรหัส RDG5950060 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		แสงอาทิตย์สำหรับการพัฒนาการ ท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร					<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. เพื่อพัฒนาปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำโดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์</p> <p>ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>1. เพื่อพัฒนาปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำโดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์</p>
	RDG5950060-1	การพัฒนาและทดสอบเรือพลังงาน แสงอาทิตย์สำหรับการท่องเที่ยวทาง น้ำในกรุงเทพมหานคร	✓				<p>โครงการรหัส RDG5750022โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. เพื่อพัฒนาปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำโดย</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ ด้านสิ่งแวดล้อม 1. เพื่อพัฒนาปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสม กับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำโดย ใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ ต่อไป
	RDG5950060-2	การศึกษาศักยภาพและการวิเคราะห์ ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการ ใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับการ ท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร	✓				โครงการรหัส RDG5950060 โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. เพื่อพัฒนาปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสม กับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำโดย ใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ด้านสิ่งแวดล้อม 1. เพื่อพัฒนาปรับปรุงเรือพลังงานแสงอาทิตย์ต้นแบบที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำโดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์ ต่อไป
27	RDG59500125	การศึกษาประเมินและเชื่อมโยงแก่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	✓			✓	โครงการรหัส RDG59500125 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี ด้านสิ่งแวดล้อม 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่ง

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี
	RDG59500125-1	การประเมินการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	✓				<p>โครงการรหัส RDG59500125โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี <p>ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี
	RDG59500125-2	การประเมินการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	✓			✓	<p>โครงการรหัส RDG59500125โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี <p>ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี
	RDG59500125-3	การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	✓			✓	โครงการรหัส RDG59500125 โครงการย่อยที่ 3 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. ได้เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี ด้านสิ่งแวดล้อม 1. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 5 อุทยานแห่งชาติ 2. ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจัดการโดยชุมชน จำนวน 10 ชุมชน 3. เส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองสุราษฎร์ธานี
28	RDG5950055	ความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลนครเชียงราย	✓		✓		โครงการรหัส RDG5950055 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้แผนการพัฒนาการท่องเที่ยว ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>3. ได้ข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวในอำเภอเชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปใช้ในการประกอบการพัฒนารูปแบบเส้นทางท่องเที่ยว</p> <p>4. ได้รูปแบบเส้นทางท่องเที่ยวในอำเภอเชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปเผยแพร่ข้อมูล</p> <p>ด้านวัฒนธรรม</p> <p>1. ได้ข้อมูลอัตลักษณ์เชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของเชียงของ</p>
	RDG5950055-1	อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย	✓		✓		<p>โครงการรหัส RDG5950055โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. ได้แผนการพัฒนากการท่องเที่ยว ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย</p> <p>3. ได้ข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวในอำเภอเชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปใช้ในการประกอบการพัฒนารูปแบบเส้นทางท่องเที่ยว</p> <p>4. ได้รูปแบบเส้นทางท่องเที่ยวในอำเภอเชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัด</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>เชียงราย เพื่อนำไปเผยแพร่ข้อมูล</p> <p>ด้านวัฒนธรรม</p> <p>1. ได้ข้อมูลอัตลักษณ์เชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของเชียงของ</p>
	RDG5950055-2	การพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย	✓		✓		<p>โครงการรหัส RDG5950055โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. ได้แผนการพัฒนาการท่องเที่ยว ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย</p> <p>3. ได้ข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวในอำเภอเชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปใช้ในการประกอบการพัฒนารูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยว</p> <p>4. ได้รูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวในอำเภอเชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปเผยแพร่ข้อมูล</p> <p>ด้านวัฒนธรรม</p> <p>1. ได้ข้อมูลอัตลักษณ์เชียงของภายใต้บริบทเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของเชียงของ</p>
29	RDG59500124	การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่ม	✓	✓			<p>โครงการรหัส RDG59500124นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		น้ำทะเลสาบ: นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา					ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา 2. ได้แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบ : นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา 3. ได้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและสภาพของพื้นที่ ด้านสังคม 1. ได้ทราบถึงพฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสม
	RDG59500124-1	การศึกษาศักยภาพทรัพยากรท่องเที่ยวของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500124โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา 2. ได้แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบ : นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา 3. ได้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับนโยบายของ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							รัฐและสภาพของพื้นที่ ด้านสังคม 1. ได้ทราบถึงพฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสม
	RDG59500124-2	ศักยภาพทางการตลาดของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบ : นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500124โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา 2. ได้แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบ : นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา 3. ได้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและสภาพของพื้นที่ ด้านสังคม 1. ได้ทราบถึงพฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสม
	RDG59500124-3	ศึกษาศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของธุรกิจและชุมชนในพื้นที่ ลุ่มน้ำทะเลสาบ : นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา	✓	✓			โครงการรหัส RDG59500124 โครงการย่อยที่ 3 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>วัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา</p> <p>2. ได้แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบ : นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา</p> <p>3. ได้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและสภาพของพื้นที่</p> <p>ด้านสังคม</p> <p>1. ได้ทราบถึงพฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสม</p>
30	RDG59500132	การจัดการชุมชนท่องเที่ยวบนพื้นที่ภู ลมโลและพื้นที่เชื่อมโยงอย่างยั่งยืน	✓	✓			<p>โครงการรหัส RDG59500132 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. ส่งเสริมการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวให้แก่คนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>2. ชุมชนรากหญ้ามีระบบเศรษฐกิจเข้มแข็ง อันจะนำไปสู่รากฐานทางเศรษฐกิจของประเทศที่สร้างสรรค์และยั่งยืน</p> <p>3. ภาคธุรกิจและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงนิเวศวัฒนธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว</p> <p>ด้านสังคม</p> <p>1. เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานความรู้กับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคธุรกิจและชุมชน</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							<p>2. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงนิเวศวัฒนธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว</p> <p>3. สร้างรูปแบบชุมชนท่องเที่ยวที่เหมาะสมในลักษณะเชื่อมโยงในการบริหารจัดการพื้นที่ร่วมกันที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว</p>
	RDG59500132-1	ศักยภาพและรูปแบบที่เหมาะสมของชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ภูมิลโและพื้นที่เชื่อมโยง	✓	✓			<p>โครงการรหัส RDG59500132โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวให้แก่คนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน ชุมชนรากหญ้ามีระบบเศรษฐกิจเข้มแข็ง อันจะนำไปสู่รากฐานทางเศรษฐกิจของประเทศที่สร้างสรรค์และยั่งยืน ภาคธุรกิจและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงนิเวศวัฒนธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว <p>ด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานความรู้กับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคธุรกิจและชุมชน ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงนิเวศวัฒนธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว สร้างรูปแบบชุมชนท่องเที่ยวที่เหมาะสมในลักษณะเชื่อมโยงในการบริหารจัดการพื้นที่ร่วมกันที่สามารถตอบสนองความต้องการ

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ของนักท่องเที่ยว
	RDG59500132-2	การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่ภูมิลโและพื้นที่เชื่อมโยง	✓	✓			<p>โครงการรหัส RDG59500132โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวให้แก่คนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน ชุมชนรากหญ้ามีระบบเศรษฐกิจเข้มแข็ง อันจะนำไปสู่รากฐานทางเศรษฐกิจของประเทศที่สร้างสรรค์และยั่งยืน ภาคธุรกิจและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงนิเวศวัฒนธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว <p>ด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานความรู้กับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคธุรกิจและชุมชน ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงนิเวศวัฒนธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว สร้างรูปแบบชุมชนท่องเที่ยวที่เหมาะสมในลักษณะเชื่อมโยงในการบริหารจัดการพื้นที่ร่วมกันที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
31	RDG59500128	การพัฒนาจิตบริการแบบไทยเพื่อสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ	✓				<p>โครงการรหัส RDG59500128 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ</p>

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
		บริการ					1. ได้แนวคิดเชิงนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการด้วยอัตลักษณ์จิตบริการแบบไทยในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
	RDG59500128 -1	การพัฒนาแบรนด์วัฒนธรรมจิตบริการแบบไทย			✓		โครงการรหัส RDG59500128 โครงการย่อยที่ 1 นี้ สร้างผลกระทบด้านนี้จะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม 1. ได้อัตลักษณ์จิตบริการแบบไทยเพื่อพัฒนาแบรนด์วัฒนธรรมจิตบริการแบบไทย นำไปสู่การสร้างประสบการณ์ที่ดีให้นักท่องเที่ยว
	RDG59500128 -2	การพัฒนากระบวนการบริการด้วยจิตบริการแบบไทย	✓				โครงการรหัส RDG59500128 โครงการย่อยที่ 2 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจนี้จะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. ได้แนวคิดเชิงนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการด้วยอัตลักษณ์จิตบริการแบบไทยในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
	RDG59500128-3	การพัฒนาสมรรถนะจิตบริการแบบไทยเพื่อการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ	✓				โครงการรหัส RDG59500128 โครงการย่อยที่ 3 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบุคลากรและสถาน

	รหัสโครงการ	ชื่อแผนงาน/โครงการ	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบ ด้านวัฒนธรรม	ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	อภิปรายผล
							ประกอบการมีแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เกิดทักษะที่สอดคล้องและความรู้ที่นำไปสู่การสร้าง ประสบการณ์ที่น่าจดจำด้วยจิตบริการแบบไทย
	RDG59500128 -4	การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยจิตบริการแบบไทย	✓				โครงการรหัส RDG59500128 โครงการย่อยที่ 4 นี้ สร้างผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ 1. พัฒนาศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการด้วยจิตบริการแบบไทย หรือ “THAI HOSPITALITY” ให้มีความโดดเด่นและเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมจิตบริการอย่างยั่งยืน